

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಮುಕ್ತ ಗಂಗೋತ್ರಿ, ಮೈಸೂರು

ಇತಿಹಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ

ಎಂ.ಎ. ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಥಮ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್

ಕೋರ್ಸ್ : ಎಂ ಹೆಚ್ ಐ ಹೆಚ್ ಸಿ 1.1

ಬ್ಲಾಕ್ 1, 2, 3 ಮತ್ತು 4

ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ

ಎಂ. ಎ. ಮೊದಲನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್

ಇತಿಹಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ

ಕೋರ್ಸ್: ಎಂಹೆಚ್‌ಐಹೆಚ್‌ಸಿ 1.1

ಬ್ಲಾಕ್ - 1,2,3&4

Course Design Expert Committee

Prof. Vidyashankar. S Vice-Chancellor Karnataka State Open University Mukthagangotri, Mysore – 570 006	Chairman

Prof. Ashok Kamble Dean (Academic) & Convenor Karnataka State Open University Mukthagangotri, Mysore – 570 006	Member

Dr. V. M. Ramesha Course Co-ordinator Chairman, BOS in History Chairman, DOSR in History	Member

Editorial Committee

Dr. V. M. Ramesha Chairman, BOS in History Programme Co-ordinator	Chairman

Dr. C. Rame Gowda	Internal

Prof. S. Nagarathnamma	External

Prof. G.T. Somashekhar	External

Dr. V.M Ramesha Chairman, DOSR in History	Member

Course Writer

Course Editors

Dr. V.M. Ramesha (Units-1 to 8)	Prof. M.V. Usha Devi
Dr.Ramesh Kamble (Units-9 to 16)	

Copyright

Registrar
Karnataka State Open University
Mukthagangotri, Mysore - 6.

**Developed by Academic Section, Karnataka State Open University,
Mukthagangotri, , Mysore January, 2021.**

All rights reserved. No part of this work may be reproduced in any form, by mimeograph or any other means, without permission in writing from the Karnataka State Open University.

Further information on the Karnataka State Open University Programmes may be obtained from the University's office at Mukthagangotri, Mysore-6

Printed and Published on behalf of Karnataka State Open University. Mysore – 6 by

Registrar (Administration)

ಮುನ್ನುಡಿ

ಪ್ರೀತಿಯ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳೇ,

ಎಂ. ಎ. ಮೊದಲನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗದ ಪರವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಂ. ಎ. ಇತಿಹಾಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸದ ಜ್ಞಾನ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಲಭೂತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನವು ಜೀವನದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗವು ಎಂ.ಎ. ಒಂದನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್‌ನ ಮೊದಲನೇ ಪತ್ರಿಕೆ ಹಾರ್ಡ್‌ಕೋರ್ 1.1 ಇತಿಹಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ಎಂ.ಎ. ಸಿ.ಬಿ.ಸಿ.ಎಸ್ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು 2 ವರ್ಷಗಳ 4 ಸೆಮಿಸ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮೊದಲನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ 3 ಹಾರ್ಡ್‌ಕೋರ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು (ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು) 2 ಸಾಫ್ಟ್‌ಕೋರ್ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಬೇರೆ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗದ ಒಂದು ಮುಕ್ತ ಆಯ್ಕೆ (Open elective) ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗವು ಇತಿಹಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸ್ವಯಂ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಯುಜಿಸಿ ಮುಕ್ತ ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನುರಿತ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಸಾಮಗ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ, ಸಿದ್ಧಾಂತ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಾಗಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪುರೇಶಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಸ್ವಯಂ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮಗ್ರಿ ಎಂ.ಎ. ಮೊದಲನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್‌ನ ಪತ್ರಿಕೆ ಹಾರ್ಡ್‌ಕೋರ್ 1.1, ಇತಿಹಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ, 4 ಬ್ಲಾಕ್, 16 ಘಟಕಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕೇವಲ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಲ್ಲದೆ ಇತರ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆಶಿಸಿ ಶುಭಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ. ವಿ. ಎಂ. ರಮೇಶ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ

ಕರಾಮವಿ, ಮೈಸೂರು - 570006

ಕೋರ್ಸ್-1

ಬ್ಲಾಕ್-1

ಪೀಠಿಕೆ

ಪ್ರೀತಿಯ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳೇ,

ನಿಮ್ಮ ಎಂ.ಎ. ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೊದಲ ಕೋರ್ಸ್ (ಪತ್ರಿಕೆ), ಹಾರ್ಡ್‌ಕೋರ್-1.1 ಇತಿಹಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ. ಈ ಪತ್ರಿಕೆ 4 ಬ್ಲಾಕ್ 16 ಘಟಕಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಕಲಿಕಾರ್ಥಿ ಸ್ನೇಹಿಯಾಗಿ ತಜ್ಞ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕೋರ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಯನ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿವಿಧ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಿರಿ, ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ತಾತ್ವಿಕ ರೂಪವನ್ನು ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಮಾನವನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಜೀವಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಘಟಕದ ಅಧ್ಯಯನವು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆಸಕ್ತರು, ಹವ್ಯಾಸಿಗಳು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ತಿಳಿಯಲೇ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಬ್ಲಾಕ್-1 ರಲ್ಲಿ ಘಟಕ-1 ರಿಂದ ಘಟಕ 4 ರವರೆಗೆ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಘಟಕ-1ರಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂದರೇನು, ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿವಿಧ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು, ಇತಿಹಾಸದ ಅರ್ಥ, ಇತಿಹಾಸಕರರು ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕ್‌ನ ಡಯೋನಿಯಸ್ ನಿಂದ ವಿಲ್ ಡುರಾಂಟ್ ರವರಿಗೂ ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಘಟಕ-1ರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಘಟಕ-2ರಲ್ಲಿ ನೀವು ಇತಿಹಾಸ ವಸ್ತು ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ವಿಧಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ, ಇತಿಹಾಸದ ವಿಷಯಗಳು ವಿಸ್ತರಗೊಂಡಂತೆ ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜ, ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಮಿಲಿಟರಿ ಇತಿಹಾಸ, ತೀರಾ ಇತ್ತೀಚಿನ ಮಹಿಳಾ ಇತಿಹಾಸ, ಪರಿಸರ ಇತಿಹಾಸ ಹಾಗೂ ಕೆಳಸ್ತರದ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ನಮ್ಮನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಇತಿಹಾಸದ ವಿಧಗಳನ್ನು ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಘಟಕ-3ರಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಇತರ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಇದರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ, ಇತಿಹಾಸ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮಾತೃ ಆಗಿ ಇತಿಹಾಸದ ಜ್ಞಾನ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ, ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಇತರ ಸಹಾಯಕಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ, ಕಾಲಗಣನೆ, ಶಾಸನಶಾಸ್ತ್ರ, ಮುದ್ರಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಇತಿಹಾಸ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಈ ಘಟಕವು ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಘಟಕ-4ರಲ್ಲಿ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಕಲೆ ಹಾಗೂ ಇತಿಹಾಸವು ಕಲೆ - ವಿಜ್ಞಾನವೂ ಹೌದು ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿವೆ, ಆಧಾರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸವಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ಅವು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ, ಆಧಾರಗಳು ಎರಡು ವಿಧಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ; ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರಗಳು ಹಾಗೂ ದ್ವಿತೀಯ ಅಥವಾ ಅನುಷಂಗಿಕ ಆಧಾರಗಳು. ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂದು ಚರ್ಚೆಗಳು ಆರಂಭಗೊಂಡು ಇತಿಹಾಸ ವಿಜ್ಞಾನವೂ-ಕಲೆಯು, ಹೌದು ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಡಾ. ವಿ. ಎಂ. ರಮೇಶ

ಅಧ್ಯಾಪಕರು

ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ

ಕರಾಮುವಿ, ಮೈಸೂರು - 570006

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

Karnataka State Open University

**ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನ ವಿಭಾಗ
ಎಂ. ಎ. ಮೊದಲನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್**

ಕೋರ್ಸ್: ಎಂಹೆಚ್‌ಐಹೆಚ್‌ಸಿ 1.1 : ಇತಿಹಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ

ಬ್ಲಾಕ್ - I

ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ

ಘಟಕ - 1:	ಇತಿಹಾಸದ ಅರ್ಥ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು, ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ	1-19
ಘಟಕ - 2:	ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ರಚನೆ ಮತ್ತು ವಿಧಗಳು	20-37
ಘಟಕ - 3:	ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ, ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳು	38-53
ಘಟಕ - 4:	ಇತಿಹಾಸದ ಮೂಲಾಧಾರಗಳು, ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಲೆ, ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ.	54-73

ಘಟಕ-01

ಇತಿಹಾಸದ ಅರ್ಥ, ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳು, ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ.

ರಚನೆ :

1.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

1.1 ಪೀಠಿಕೆ

1.2 ಇತಿಹಾಸದ ಅರ್ಥ

1.3 ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳು

1.4 ಇತಿಹಾಸದ ಸ್ವರೂಪ

1.5 ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ

1.6 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

1.7 ಸಾರಾಂಶ

1.8 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳ

1.9 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

1.10 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

1.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು :

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ನೀಡಿರುವ ಇತಿಹಾಸದ ಹತ್ತು ಹಲವು ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸದ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸ ವಿಷಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.

1.1 ಪೀಠಿಕೆ :

ಮೂಲತಃ ಮಾನವ ಜ್ಞಾನಪಿಪಾಸು ಅವನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನ ಶಾಖೆ ಇತಿಹಾಸ. ಮಾನವ ಮತ್ತು ಅವನ ಪರಿಸರದ ವಿಭಿನ್ನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ವಿಷಯ ಇದಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಗತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಅರಿಯುವುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಜಾಗತೀಕರಣ, ಖಾಸಗಿಕರಣ, ಉದಾರೀಕರಣ ನೀತಿಗಳಿಂದ ಮಾನವೀಕ ವಿಷಯಗಳು ತನ್ನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ಸಮುದಾಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಸ್ಮಿತೆಗಳ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇತಿಹಾಸದಂತಹ ಜ್ಞಾನ ಶಿಸ್ತನ್ನು ವೈಚಾರಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಅರ್ಥ, ಸ್ವರೂಪ, ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಜ್ಞಾನ ಶಾಖೆಗಳೊಡನೆ ಅದರ ಸಂಬಂಧ ಅದರ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅರ್ಥ, ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳು, ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

1.2. ಇತಿಹಾಸದ ಅರ್ಥ:

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದ ಹಿಸ್ಟರಿ (History) ಎಂಬುದು ಗ್ರೀಕ್ ಪದ ಹಿಸ್ಟೋರಿಯಾದಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಹಿಸ್ಟೋರಿಯಾ ಎಂದರೆ ವಿಚಾರಣೆ ಪರಿಶೀಲನೆ, ಸಂಶೋಧನೆ, ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದವಾದ ಇತಿಹಾಸವು “ಇತಿ” ಎಂದರೆ ಹೀಗೆ, “ಹ” ಎಂದರೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಅಸ್ ಎಂದರೆ ನಡೆಯಿತು ಎಂದರ್ಥ. ಅಂದರೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುವುದೇ ಇತಿಹಾಸ. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಚರಿತ್ರೆ

ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ರೂಡಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದ ಚರಿತಮ್ ಎಂದರೆ ನಡವಳಿಕೆ ಅಥವಾ ನಡೆ ನುಡಿ ಎಂದರ್ಥ. ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಎಂದರೆ ಗುಣ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ದೇಶದ ಅಥವಾ ಜನಾಂಗದ ನಡೆನುಡಿಗಳು ಅಥವಾ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಗತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಮೂಲಾಧಾರಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ಇತಿಹಾಸ.

ಹಿಸ್ಟಾರಿಸಿಟಿ (Historicity) ಇತಿಹಾಸ ನಿಷ್ಠೆ

ಹಿಸ್ಟಾರಿಸಿಟಿ ಅಥವಾ ಇತಿಹಾಸ ನಿಷ್ಠೆ ಎಂದರೆ ಇತಿಹಾಸದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು. ಇತಿಹಾಸ ನಿಷ್ಠೆ ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟವಾದ್ದು. ಅಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಕಾಲ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ನಿಷ್ಠವಾಗಿದ್ದು; ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ ಮಾಡುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಎಂದರೇನು?

ವಾಸ್ತವ ಘಟನೆಗಳೇ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು, ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಘಟನೆಗಳೇ ನಿಜವಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು, ಆ ಬದಲಾವಣೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿರಬಹುದು.

ಮೈಕ್ರೋ ಇತಿಹಾಸ (Micro History) : ಮೈಕ್ರೋ ಎಂದರೇ ಸಣ್ಣ, ಚಿಕ್ಕ, ಕಿರು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಎಂದರ್ಥ. ಮೈಕ್ರೋ ಇತಿಹಾಸವೆಂದರೆ ಕಿರು (Brief History) ಇತಿಹಾಸ ಎಂದರ್ಥ.

ಮ್ಯಾಕ್ರೋ ಇತಿಹಾಸ (Macro History): ಮ್ಯಾಕ್ರೋ ಇತಿಹಾಸ ಎಂದರೇ ವಿಸ್ತಾರವಾದ್ದು, ವಿಶಾಲವಾದ್ದು, ದೀರ್ಘವಾದ್ದು ಹಾಗೂ ಸಮಗ್ರವಾದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಗತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಜನಜೀವನ ಕಾರಣ ಪರಿಣಾಮ ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ಮೂಲಕ ಅತ್ಯಂತ ನಿಖರವಾಗಿಯೂ, ಆಳವಾಗಿಯೂ ವಿವರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಕೆಳಸ್ತರದ ಅಧ್ಯಯನ (Subaltern Studies): 1980ರ ದಶಕದಿಂದೀಚೆಗೆ ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಗಳ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಒಂದು ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನಾ ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಕೆಳಸ್ತರದ ಪಂಗಡಗಳು, ರೈತರು, ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಜಾತಿ ಉಪಜಾತಿಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾದವರ ಮೂಕ ವೇದನೆಗಳ ಕೆಳಸ್ತರದ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನವು ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯ

ಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಮೇಲ್ನೋಟದ ಅಥವಾ ಮೇಲ್ಮರದ ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ಅಧ್ಯಯನ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಕುರಿತದಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಳಸ್ಥರದವರ ಜೀವನಶೈಲಿ ವಂಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಣಜಿತ್‌ಗುಹರವರು ಈ ಪಂತದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರತಿಪಾದಕ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬರ್ಚ್‌ನ್ ಸ್ಟೈನ್‌ರ 'ಪೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟ್ ಇನ್ ಕಲೋನಿಯಲ್ ಮೈಸೂರ್', ಹೆಚ್ಚೆ ರವರ 'ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಎಕಾನಮಿ ಆಫ್ ಮೈಸೂರ್' ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕೆಳಸ್ಥರದ ಅಧ್ಯಯನಗಳಾಗಿವೆ.

1.3 ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳು:

ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ರಚಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕರು ಮೊದಲಿಗರು. ಗ್ರೀಕ್ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಹೆರೋಡೋಟೋಸ್‌ನು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 484 ರಿಂದ 424ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದನು. ಇವನನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ ಪಿತಾಮಹ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಿಸಿರೋ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಹೆರೋಡೋಟೋಸ್‌ನನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ ಪಿತಾಮಹ ಎಂದು ಕರೆದನು. ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕರು ಮೊದಲಿಗರು, ಗ್ರೀಕ್ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಹ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ನಸಸ್‌ನು ಡಯೋನೈಸಿಯಾಸ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ಇತಿಹಾಸವು ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಸಹಿತ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಒಂದು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ (History is Philosophy teaching by examples); ಇವರ ಪ್ರಕಾರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಮಾನವನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನವು ಜಾಗತಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಮಾನವನ ನೈಜ ಬದುಕಿನ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೊರ ತರುವುದಲ್ಲದೆ, ಆಟಗಳು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಇತಿಹಾಸ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಡಯೋನೈಸಿಯಾಸ್‌ನಿಂದ ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಮ್ಮದೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೆರೋಡೋಟಸ್ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 484-424)

ಇತಿಹಾಸ ಪಿತಾಮಹನೆನಿಸಿದ ಹೆರೋಡೋಟಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯು ನೆನಪಿಡಬೇಕಾದ ಮಹಾನ್ ವೀರರ ಅಥವಾ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಘಟನೆಗಳ ದಾಖಲೆಯೇ ಇತಿಹಾಸ” (History is a record of great heroes or unique events to be remembered by future generations). ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸದ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು, ಮಾನವಜೀವಿ ಏನೂ ಮಾಡಿದನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಮಾನವನು ಏನಾಗಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಅದು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹೆರೋಡೋಟಸ್ ಏಷ್ಯಾ ಮೈನರಿನ ತೀರ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಡೋರಿಯನ್ ನೆಲೆಯ ಹಲಿಕರ್ನಾಕಸ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಪೂ. ಸುಮಾರು 484 ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ (Anthropology) ಗಳಲ್ಲಿ

ಗಣನೀಯ ಕೊಡುಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನನ್ನು ಇವೆರಡು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪಿತಾಮಹನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಗ್ರೀಸ್ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದ ಇವನು ತಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಗ್ರೀಕ್ ನಗರರಾಜ್ಯಗಳು, ಅಲ್ಲಿನ ನಾಯಕರು, ಧಣಿಗಳು, ಕದನಗಳು ಮೊದಲಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರಳವಾದ ಗದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನ್ಯರಿಂದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ದಾಖಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು: 'ಪರ್ಷಿಯನ್ ವಾರ್'. ಗ್ರೀಕರು ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರ ನಡುವೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಕದನಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಗ್ರಂಥ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ವಿಷಯ ಮಂಡನೆ, ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆ, ಹೊಂದಾಣಿಕೆಗೆ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸುವುದು ಇವನಿಗೆ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಇತಿಹಾಸ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಮತ್ತು ನೆನಪಿಡಲೇಬಾಕದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿರಬೇಕು. ಅನವಶ್ಯಕ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅದು ಒಳಗೊಂಡಿರ ಬಾರದು ಎಂಬ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಹೆರೋಡೋಟಸನ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಮುಖ್ಯಾಂಶವಾಗಿದೆ.

ಡಯೋನೀಸಿಯಸ್

ಗ್ರೀಕ್ ಇತಿಹಾಸಜ್ಞ ಡಯೋನೀಸಿಯಸ್ (Dionicius) ಪ್ರಕಾರ "ನಿದರ್ಶನಗಳ ಮೂಲಕ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಅಥವಾ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದೇ ಇತಿಹಾಸ". ಉದಾ: ಬುದ್ಧ, ಜೀಸಸ್, ಬಸವೇಶ್ವರ, ಅಶೋಕ, ನೆಪೋಲಿಯನ್, ಗಾಂಧಿ ಮೊದಲಾದವರ ಮೂಲಕ ಅಹಿಂಸೆ, ನೆರೆಹೊರೆಯವ ರೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿ, ಭ್ರಾತೃತ್ವ, ಕಾಯಕ, ಪ್ರಜಾಹಿತಕಾರ್ಯ, ಕಾಯಿದೆಗಳು, ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದೇ ಇತಿಹಾಸ.

ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್

ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಪ್ರಕಾರ, ಇತಿಹಾಸವು ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ತರ್ಕಬದ್ಧ ವಾದ ವಿವರಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಉದಾ: ಯುದ್ಧಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಸುಧಾರಣೆಗಳಿಗಾಗಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವಾಸ್ತವ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಸಮಂಜಸವಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅವನೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಇತಿಹಾಸವು ಬದಲಾಗದ ಗತಕಾಲದ ವೃತ್ತಾಂತವಾಗಿದೆ. ತೋರಿಕೆಗೆ ಇದು ಸರಿ ಎಂದೆನಿಸಿದರೂ ನಿಜವಾದ

ಕಾರಣಗಳು ಕಂಡುಬಂದಾಗ ವೃತ್ತಾಂತ (Narration) ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾ: 1. ಶಿವಾಜಿಯ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದಿಗ್ವಿಜಯಗಳೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಪದೇ ಪದೇ ನೆರೆ ಹೊರೆಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ದಿಗ್ವಿಜಯಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಒಮ್ಮೆ ಗೆದ್ದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತನ್ನ ಆಡಳಿತ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. 2. ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನ್ ದೇವಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಮಠಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ದಾನದತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಧರಿಸಿ ಧರ್ಮ ಸಹಿಷ್ಣು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿದ ಮತಾಂತರಗಳು, ನಾಣ್ಯಗಳು, ಅಳತೆ ತೂಕಗಳು ಮತ್ತು ಊರುಗಳಿಗೆ ಇಟ್ಟ ಹೆಸರುಗಳ ಇಸ್ಲಾಮೀಕರಣ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪಾರ್ಸಿ ಭಾಷೆಗೆ ಅಧಿಕೃತ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದ ಪುರಾವೆಗಳಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಇರುವಾಗ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲನ ನಿರೂಪಣೆ ಟೀಕಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಸಂತ ಅಗಸ್ಟೈನ್ (ಕ್ರಿ.ಶ. 354-430)

ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಹೆಸರು ಸಂತ ಅಗಸ್ಟೈನ್, 'ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಗಾಡ್' (City of God) ಎಂಬುದು ಇವನ ಗ್ರಂಥ. ಇವನು ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಉತ್ತರ ಆಫ್ರಿಕಾದ ತಗಸ್ತ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ.4ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಗಳಿಸಿದನು. ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಷಪ್ ಆಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದನು. ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಎಲ್ಲದರ ಕರ್ತೃ, ರಾಜ್ಯ ಮಾನವನೆಂಬ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಶಾಶ್ವತ. ಅದರದುರು ಭೂಮಿಯ ಅಂದರೆ ಮಾನವನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕಳಪೆಯಾದುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ದೈವತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡಿಸಿದನು. ಚರ್ಚು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ನಡುವಣದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದವನೇ ಸಂತ ಅಗಸ್ಟೈನ್, ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದರ ಅಥವಾ ಸದ್ಗುಣ-ದುರ್ಗುಣಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯ (Satan) ಮೇಲೆ ದೈವಶಕ್ತಿ (God) ಗಳಿಸುವ ವಿಜಯದ ಕಥೆಯೇ ಇತಿಹಾಸ."

ಪಾಲಿಬಿಯಾಸ್ ಮತ್ತು ಥ್ಯೂಸಿಡೈಡ್ಸ್: ಪ್ರಕಾರ ಇತಿಹಾಸವು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ವಿಷಯಗಳ ಕಥೆಯಂತಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಬೇಕನ್‌ರು ಚರಿತ್ರೆಯು ಮಾನವನನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ನಾಗಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ

ಎಂಬುದು ಸರಿ-ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಈ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಚರಿತ್ರೆಯೂ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಹೆನ್ರಿ ಜಾನ್ಸನ್ : ಪ್ರಕಾರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಹಿಂದೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು ಹಾಗೆಯೇ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಕ್ಲೀನ್ ಇವರ ಪ್ರಕಾರ ಚರಿತ್ರೆಯೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಕಾರಣಗಳೊಂದಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ವಿಷಯವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮೇಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರವರು "ಮನುಷ್ಯರು" ಏನು ಮಾಡಿದರು ಏನು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಏನು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಚರಿತ್ರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಇತಿಹಾಸವು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳು ಹಂತಗಳನ್ನು ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇತಿಹಾಸವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯು ಯಾವುದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಂಶವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಘಟನೆಗಳೇ ಆಗಲಿ ಗಮನಿಸದೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದು ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಥಮ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮಾನವ ಸಮಾಜವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಥಾಮಸ್ ಕಾರ್ಲೇ: ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಇವರು ಇತಿಹಾಸವೆಂದರೆ 'ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯೆ' ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. (History is the Biography of great men). ಲಾರ್ಡ್ ಆಕ್ಸ್‌ನ್ ರವರ ಪ್ರಕಾರ ಇತಿಹಾಸವೆಂದರೆ ಮಾನವನ ಸ್ವಾತಂತ್ರದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ವಿಷದ ಪಡಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ. ಎ.ಎಲ್. ರೌಸ್‌ರವರ ಪ್ರಕಾರ ಇತಿಹಾಸವು ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭೌಗೋಳಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಪ್ರಭಾವಗಳ ದಾಖಲೆಯೇ ಇತಿಹಾಸ. ಸಂತ ಅಗಸ್ಟೈನ್ ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಹೆಸರು ಸಂತ ಅಗಸ್ಟೈನ್ ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಗಾಡ್ ಎಂಬುದು ಇವನ ಗ್ರಂಥ. ಇವನ ಪ್ರಕಾರ "ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದರ ಅಥವಾ ಸದ್ಗುಣ ಮತ್ತು ದುರ್ಗುಣಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ದೈವ ಶಕ್ತಿಗಳಿಸುವ ವಿಜಯದ ಕಥೆಯೇ ಇತಿಹಾಸ." ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಬೇಕನ್‌ರವರ ಪ್ರಕಾರ ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವರನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಡಾ. ಬಿ ಷೇಕ್ ಅಲಿಯವರು ಇತಿಹಾಸ ಕುರಿತಂತೆ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವನ ಭೌತಿಕ ವಿಕಾಸದ ಜೊತೆ ಮಾನಸಿಕ ವಿಕಾಸವು ಜೊತೆಗೂಡಿ ಇವನು ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಎಂಬುದರ ಅಧ್ಯಯನ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದೆ.

ಜಿ.ಐ. ರೇನಿಯರ್‌ರ ಪ್ರಕಾರ "ಇತಿಹಾಸವು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿರುವ ಮಾನವ ಕುಲದ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ" ಇದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವನ ಮಾನಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅವನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು

ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸವು ಮಾಡದೆ ಅದನ್ನು ನಾಗರಿಕತೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದು ರೇನಿಯರ್ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣದಂತಿತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ, ನಂಬಿಕೆ, ಕಲೆ, ನೈತಿಕತೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಇತರೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸವು ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಹಲವು ಸಾಧಕರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಒಳ್ಳೆಯ ಮುತ್ಸದ್ಧಿಗಳ ಆಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನಾಗಿಸುವುದಲ್ಲ ಇದು ಹಲವಾರು ಪ್ರಭಾವಗಳ ಅಧ್ಯಯನವೇ ಆಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬಲಗಳಿಂದ ಮಾನವನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಲೌಕಿಕ ಎಂಬ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಇತಿಹಾಸವು ನೈತಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಗಳ ದಾಖಲೆಯು ಹಾಗೂ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶಗಳು ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಇದ್ದು ಇದು ಕೇವಲ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಅಥವಾ ಅವಲಂಬಿತ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಕೂಡಿಲ್ಲ ಲೆಯ ಬಾವಿಟ್ಟನು ಚರಿತ್ರೆಯು ಧರ್ಮದ ನಿಜವಾದ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಎಡ್ಮಂಡ್‌ಬರ್ಕ್ ರವರು ಇತಿಹಾಸವು ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ತತ್ವಗಳನ್ನಲ್ಲ. ಕಾರ್ಲೈಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವನ ಸಾಧನೆಗಳ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಚರಿತ್ರೆಯು ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ವಾಲ್ಟೈರ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇತಿಹಾಸವು ಕೇವಲ ಅಪರಾಧ ಹಾಗೂ ದೂರದೃಷ್ಟಿಗಳ ಚಿತ್ರಣವಲ್ಲ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಮಾಜದ ಸಮಗ್ರ ಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತ ಸಕಾರಣವಾದ, ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಹಾಗೂ ಸಮಂಜಸವಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದಾಖಲೆ.

1.4 ಇತಿಹಾಸದ ಸ್ವರೂಪ:

ಮನುಷ್ಯರು ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ವಿಷಯಗಳು ನಿರಂತರ ಚಾಲನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೂಲಾಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕೇವಲ ಘಟನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಧಾರವಾಹಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವ ರೂಢಿಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನವು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಹಳೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಿದೆ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ವರದಿ ನೀಡುವರು ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ ಘಟನೆಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆದವು ಅದನ್ನೇ ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸಕಾರನ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಾದರೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಬಹುತೇಕ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮನುಕುಲದ ಅನುಭವಗಳ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅನುಭವಗಳು ನಿರಾಸಕ್ತವೂ ಹೌದು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವೂ ಹೌದು. ಚರಿತ್ರೆಯು ಒಂದು ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿದ್ದು ಗತಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವುದಲ್ಲದೆ ಮಾನವನ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಚರಿತ್ರೆಯ ಪರಮ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಹಲವು ಸಮುದಾಯಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಾನವನ ಅನುಭವವು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಅನುಭವದ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯೂ ತೋರಿಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಹೊರತು ವಾಸ್ತವವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ, ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಅವನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಕಾಣುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಇಡಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತೆರನಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದದ್ದೇ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಘಟನೆಗಳು ಹೇಗೆ ಆದವು ಏಕೆ ನಡೆದವು ಅವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಚರಿತ್ರೆಯು ಘಟನೆಗಳ ಮಹಾಪೂರವೂ ಆಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಘಟನೆಗಳ ಸ್ಮರಣೆ ಯಾಗಿರಲೂಬಹುದು.

ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವನು.

ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳು ವಿವೇಚನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಕೇವಲ ರಾಜರು, ಆಸ್ಥಾನ, ಯುದ್ಧಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ, ದಂಗೆಗಳು, ಬಂಡಾಯಗಳ ದಾಖಲೆಯೇ ಆಗಿರದೆ ಸಾಧಾರಣ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮ್ಮಿಶ್ರಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಮೊತ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮತ್ತೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳ ದಾಖಲೆಗಳಾಗಿದ್ದು ಇದನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಚರಿತ್ರೆಯ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಕಾಲದ ಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದಾಖಲಿಸದೇ ಘಟನೆಗಳ ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಘಟನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು ಇತಿಹಾಸಕಾರನ ನೈಜ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಇ.ಹೆಚ್.ಕಾರ್ ಎಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವು ಪುರಾತನ ಆಧುನಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದೆಂದು ಮುಗಿಯದಿರುವ ಸಂವಾದ (History is unending dialogue between past and present). ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರಯೋಗವು ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸವು ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವ ಒಂದು ಚಲನಶಾಸ್ತ್ರ. ಇದು ಮಾನವನ ಬಲವಾದ ನೈತಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸವು ಪ್ರಮೇಯಗಳು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಲದೆ ಎರಡು ಅಧ್ಯಯನ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವಿಲ್ಲದ ದೇಹದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆಗಿಯೇ ಇತಿಹಾಸದ ಸ್ವರೂಪವು ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಈವರೆಗೆ ಒಳಗಾಗದಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ನೀಡುವು ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇತಿಹಾಸದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಒಮ್ಮತದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ ಈ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಂದಿರುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇತಿಹಾಸವು ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಹಲವರು ಈ ವಾದವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲ ಗುಂಪಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಾನವನ ಭಾವನೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇತಿಹಾಸ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಈ ಮರುಕಳಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಅಷ್ಟೊಂದು ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಗುಣವು ಹೋರಾಟದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಯುದ್ಧವು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆಗಾಗ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಕಂಡರು ಯುದ್ಧವು ಒಂದೇ ಆದರೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ರೀತಿಯದಾಗಿದ್ದು ನಿರಂತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒಪ್ಪದ ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಪಿನ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಬದಲಾವಣೆಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದರು ಅವುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಗಳು ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು, ಕೆಲವು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಇತಿಹಾಸದ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೋಷಿಯು ಈ

ಸಮಕಾಲೀನ ಚರಿತ್ರೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಪ್ರತಿಪಾದಕ ಇಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸರಣಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಯಾವುದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಡೆದಿದ್ದರು ಗತಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತನ್ನದೆಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನತೆಯ ಸಮಕಾಲೀನತೆಯನ್ನು ಹೊರದೂಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಸ್ವರೂಪದೊಂದಿಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ಅಂಶಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತುವಿಷಯವು ಅದರ ಅಗಾಧತೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಏಳು ಬೀಳು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್.ಕಾರ್ ರವರು ಇತಿಹಾಸವು ಭೂತ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಸಂಭಾಷಣೆಯಂತೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಘಟನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿರದೆ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾದ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾದ ಒಂದು ಮಾನಸಿಕ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸವು ಪರಮೋಚ್ಛ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿ ವಾದವಿವಾದಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಉತ್ತಮ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಇತಿಹಾಸತಜ್ಞ ಎನಿಸಿರುವ ರಾಂಕೆಯು ಘಟನೆಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆದವು ಹಾಗೆಯೇ ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇತಿಹಾಸ ಪುನಃ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಧಾರಿತ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇತಿಹಾಸವು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ವನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸಕಾರರನ್ನು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ವಿಭಿನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅಕ್ಟನ್ ರವರ ಪ್ರಕಾರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಇರುವುದಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೈತಿಕತೆಯು ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸದ ಸ್ವರೂಪವು ಇತಿಹಾಸದ ತತ್ವ ನಿಯಮದಂತೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಇದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಇತಿಹಾಸಕಾರರಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಾರತದಂತಹ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣ ದಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ ಇವರ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಾವೇ ಪುನರಚನೆ

ಮಾಡ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವೂ ತುಂಬಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದು ಭಾವನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಬಹುದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಇಲ್ಲಿ ಮರೆಯಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದಿ ಇತಿಹಾಸಕಾರರಾದ ಗ್ರೀನ್. ಫ್ರೀಮನ್. ಸೀಲೆ ಮುಂತಾದವರು ಇತಿಹಾಸವು ಬೇರು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸವು ಗತಿಸಿದ ರಾಜಕೀಯವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ವಿಭಾಗವನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಷಯವೆನ್ನುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಇದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬ್ಯೂರಿ ಎಂಬುವನು ಇತಿಹಾಸವು ವಿಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲ ಕಡಿಮೆಯು ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ನಿರ್ಣಯವಾದದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ನೀಡಿ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಉಡುಪನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ನೋಟವು ಅವನ ಇತಿಹಾಸ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಪ್ರಕಾರ ಗತಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸವು ಗತಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸದ ನಿರೂಪಣೆಯು ಬಲಿಷ್ಠರನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಶಕ್ತಿ ನೀಡುವುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಇವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯವು ಇತಿಹಾಸದ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಇತಿಹಾಸವು ಕಾಲ ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆದಂತಹ ಘಟನೆಗಳ ವಿವರ ಆಗದೆ ಇತಿಹಾಸವು ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವೂ ಅಲ್ಲ ಪ್ರಾಕೃತತ್ವವಾಗಿಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಘಟನೆಗಳು ಅವನ ಅನುಭವಗಳ ದಾಖಲೆಗಳಾಗಿದ್ದು.

ಹೀಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಸ್ವರೂಪವು ತಿವ್ರ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಸ್ವರೂಪವು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾಮಿಯರ್‌ನು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತನ್ನು ಗಮನಿಸಿ “ಇತಿಹಾಸದ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಅದು ಒಬ್ಬ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಕಾರನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಅದು ಒಬ್ಬ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕನ ಕ್ಯಾಮರಾದಂತಲ್ಲ ಪರಿಶೋಧಿಸುವುದು, ಮುಂದುವರಿಯುವುದು, ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸಿ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿವೇಚನೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಪುನರುತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ರೂಪರೇಷಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಿಯುವುದೇ ಆಗಿದೆ.”

ಇತಿಹಾಸವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕಾರಣ ಇತಿಹಾಸದ ದಾಖಲೆಗಳು ಒಂದೇ ತೆರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಘಟನೆಯು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಒಂದೇ ಘಟನೆಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಇವುಗಳು ಒಂದೇ ತೆರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಇತಿಹಾಸದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದು. ಸುದಾಹರಣೆಗಳು ವಸಾಹತು ನಿರ್ಮಾಣ, ನಿರಂಕುಶ

ಪ್ರಭುತ್ವ, ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷಿಪ್ರತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಆರ್ಥಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಇವುಗಳು ಇದ್ದರು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಟ್ರಿವಿಲಿಯನ್ನರವರ ಪ್ರಕಾರ ಇತಿಹಾಸವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ 'ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾನೆ' ಏಕೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಗಳು ನಂತರ ಮಿಲಿಟರಿ ಆಡಳಿತ ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ಸಂಭವಿಸಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಅನ್ನು ಮಿಲಿಟರಿ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

1.5 ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ :

ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಇತಿಹಾಸ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ್ದು. ಮೇಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ ಇತಿಹಾಸ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು. ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುವಂತಹದು. ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞರು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸದ ವಿಷಯಗಳು ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಂತೆ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ವೀರಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಜನಪದ ದಂತಕಥೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ನೀಡಲು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ರಾಜಕೀಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಪೆರಿಕ್ಲಿಯಸ್ ಯುಗ, ಗುಪ್ತರ ಯುಗ, ರಜಪೂತರ ಯುಗ, ಎಲಿಜಬತ್ ಯುಗ, ಅಕ್ಬರ ಯುಗ, ಗಾಂಧಿ ಯುಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಹತ್ವ ಪಡೆದವು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ರೋಮನ್ನರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಿತು. ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತಮತ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತು. ಆದರೆ ಘಟನೆಗಳ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡದೆ ಹೋಯಿತು. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲ ಆರಂಭವಾದಂತೆ ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲೂ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮತ್ತೆ ಬದಲಾಗತೊಡಗಿತು. ಮತ್ತು ವಿವೇಚನೆಯುಕ್ತತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆಯಿತು. ಆನಂತರ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಜರುಗಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ಬದಲಾವಣೆಗೂ ಇದರ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು.

ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಹಲವು ಹೊಸ ಅಂಶಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಇತಿಹಾಸವು ಮೂರು ರೀತಿಯ ವ್ಯಾಪಕ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಇತಿಹಾಸವು ಕೆಲವು ರಾಜರು ಮತ್ತು ರಾಜಮನೆತನಗಳು ಯುದ್ಧಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡದೆ ಮಾನವೀಯ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಕ್ರೀಡೆಗಳು ಮಾನವನ ನಡತೆಗಳು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ದೈನಂದಿನ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮುಂತಾದವರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಯಾವುದೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯದ ಶಾಖೆಯಾಗಿರದೇ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ, ನಂಬಿಕೆ, ಕಲೆ, ನೈತಿಕತೆ, ರೂಢಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಮಾನವನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ನಡೆದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯು ನಡೆಸುತ್ತದೆ.

ಇತಿಹಾಸವು ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಅದೇನೆಂದರೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ಮೂಲಭೂತ ಬಲಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯವು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠೆಯಾಗಿತ್ತು ಒಂದು ರೀತಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ, ಎರಡನೆಯ ಕಾರ್ಯವು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಇದು ಕಲಾತ್ಮಕ ನಿರೂಪಣೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಟ್ರವೇಲಿಯನ್ ರವರ ಪ್ರಕಾರ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಮೂರು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅವುಗಳು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರ್ಯ, ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಾರ್ಯ, ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಕಾರ್ಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಧಾರಗಳು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಆಧಾರಗಳು ಮಾಡುವುದಾಗಿದ್ದು, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಚರಿತ್ರೆಯ ಘಟನೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತುಣುಕಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು, ಇತಿಹಾಸದ ಸ್ವರೂಪವು ಕೇವಲ ಘಟನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವುದು.

ಇತಿಹಾಸವು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಅವನ ಹತ್ತುಹಲವು ಮುಖದ ಸಾಧನೆಗಳ ವಿಕಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವರೂಪವೂ ಸಹ ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾದರೂ ಇದು ಮಾನವನ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಹಾಗೂ ಜೀವನದ ರೂಪುರೇಷೆಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನದಿಗಳು ಬೆಟ್ಟ-ಗುಡ್ಡಗಳು ಸಮುದ್ರಗಳು ತೀರ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ

ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಬಾಬರ್, ರಾಬರ್ಟ್‌ಕ್ಲೈವ್ ಮತ್ತು ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಪಾಣಿಪತ್, ಪ್ಲಾಸಿ ಹಾಗೂ ವಾಟರ್ಲೂ ನಂತಹ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಕದನಗಳಾದವು. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನವರು ಕಾವೇರಿ ನದಿಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ತಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿದರು ಇದರಿಂದ ನದಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಲಭಿಸಿದೆ. ಸಿಂಧೂ ಗಂಗಾ ಅಥವಾ ಹಿಮಾಲಯವೇ ಆಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಭಾರತೀಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಗತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಹಾಗೂ ಕಾರಣಗಳು ಹೋಲಿಕೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸಕಾರರನ್ನು ಸಮಾಜದ ಚಾಲನೆ ಎನಿಸಿರುವ ಹಲವು ಶಕ್ತಿಗಳ ವರಮೈಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಗತಕಾಲದ ವಿಷಯಗಳ ಗುಣವ ಗುಣಗಳ ಗಣನೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರೆಯು ಒಂದು ಅಪರಾಧಗಳು ಮಾನವ ಕುಲದ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಅವಿವೇಕಿಗಳ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ಒಂದು ಪಟ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಗಿಬ್ಬರ್ನ ಇತಿಹಾಸ ಚಿಂತನೆಯು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳ ಹಲವು ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆಗಳ ಅಂಶಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮಹಾಪೂರವೇ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಕಾಲಗಣನೆಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಂಶಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಲೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞರಾದ ಟಾಯ್ನಬಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಸೀಲೆ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಇತಿಹಾಸವು ಗತಕಾಲದ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇತಿಹಾಸ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಲಾರ್ಡ್‌ಆಕ್ಸ್‌ ರವರು ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಆಯಾಮವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಇತಿಹಾಸವು ಮನುಕುಲದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಿಚ್ಚಿಡಲಾಗದ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಎ.ಎಲ್.ರೌಸ್ ರವರು ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವನ ಸಮಾಜದ ಭೌಗೋಳಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಪರಿಸರಗಳ ದಾಖಲೆಗಳೇ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸೈನ್‌ಬೋಸ್ ರವರು ಇತಿಹಾಸವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಒಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತರ್ಕಬದ್ಧ ನಿರೂಪಣೆಯಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಜ್ಞಾನವು ಪರೋಕ್ಷವಾದವು. ಓಕ್ಸ್ ಹಾಟ್ ರವರು ಚರಿತ್ರೆಯು ಇತಿಹಾಸಕಾರನ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಾರ್ನೆಟ್ ಬರ್ನ್‌ಫೀಮ್ ಪ್ರಕಾರ ಮಹತ್ವ ಪೂರ್ವ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಅದೇನೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ ಮಾನವನ ವಿಕಾಸ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಳ ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಇದು ಮಾನವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ

ಇತಿಹಾಸವು ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯ ಒಳ ಮಂಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಇತಿಹಾಸವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಕಾರಣವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಕಂಡ ಹಂತಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ.

1. ವೀರರ ಕಥೆಯಾಗಿ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ
2. ಧರ್ಮದ ಕಥೆಯಾಗಿ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ
3. ರಾಜ ವಂಶಗಳ ಕಥೆಯಾಗಿ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ.
4. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ
5. ಜನ ಜೀವನದ ಕಥೆಯಾಗಿ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ
6. ಕೆಳಸ್ತರ ಅಥವಾ ಉಪ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯ ಹಾಗೂ ಅವರ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಕರ್ಷಣೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದೆ. ಕೇವಲ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಗಮನದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರೆ ಇತಿಹಾಸದ ಘಟನೆಗಳ ಕೇಂದ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರ ನೆರವು ಹಾಗೂ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದಲೇ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯುವುದು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸೈನಿಕರ ನೆತ್ತರು ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ತಂದಿತ್ತು. ಇದೆ ಅಂಶ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳ ರಚನೆ, ಭಾರತದ ತಾಜ್ ಮಹಲ್ ಸೃಷ್ಟಿ ಅಥವಾ ಅಮೇರಿಕಾದ ಸ್ಕೈಲ್ಯಾಬ್ ಭಾರತ, ಇಟಲಿ, ಜರ್ಮನಿ, ಚೀನಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಸಂಗ್ರಾಮ ಚಳವಳಿಗಳ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದಹಾಗೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಹೋನ್ನತ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನ ಪಾತ್ರ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು ಮತ್ತು ಸ್ಮರಣೀಯವಾದ್ದು, ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಾವು ಅರಸ ಮತ್ತು ಅವನ ಆಸ್ಥಾನದ ವೈಭವಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿತ್ಯ ನೀಡಿದಂತಾಗಿದೆ. ಆಗಾಗಿ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯ ಇತಿಹಾಸಕಾರನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ಇತಿಹಾಸಕಾರನ ಗಮನವನ್ನು ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವ ಕಾಲ ಸನ್ನಹಿತವಾಗಿದೆ.

1.6 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ:

I ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತುಂಬಿರಿ.

1. ಇತಿಹಾಸ ಬರವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದವರು -----

2. 'ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಗಾಡ್' ಕೃತಿಯ ಕತೆ -----

II ಒಂದು ಸಾಲಿನ ಉತ್ತರಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

3. ಕೆಳಸ್ತರದ ಅಧ್ಯಯನ ಎಂದರೇನು?
4. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಇತಿಹಾಸದ ಪಿತಾಮಹ ಯರು?

III ಈ ಕೆಳಗಿನವು ಸರಿ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಎಂದ ತಿಳಿಸಿ.

5. ಇತಿಹಾಸ ಮಾನವನನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತನನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ?
6. ಇತಿಹಾಸ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ?

IV ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ.

7. ಇತಿಹಾಸವು ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭೂತಕಾಲಗಳ ಸಂವಾದವು ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದವರು?
 - a) ಇ.ಹೆಚ್.ಕಾರ್
 - b) ಕಾಲಿಂಗ್‌ವುಡ್
 - c) ಹೆರೊಡೋಟಸ್
 - d) ಥಾಮಸ್‌ಕಾರ್ಲ್
8. ಇತಿಹಾಸ ಮಾನವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ ಹೇಳಿದವರ?
 - a) ಲಾರ್ಡ್‌ಆಕ್ಲೆನ್
 - b) ವಾಲ್ಟರ್
 - c) ಜಿ.ಎನ್ ಸರ್ಕಾರ್
 - d) ಪಣಿಕ್ಕರ್

ಉತ್ತರಗಳು:-

1. ಗ್ರೀಕರು
2. ಸಂತ ಆಗಸ್ಟಸನ್
3. ಸಮಾಜದ ತಳ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನ
4. ಥುಸಿಡೈಡ್ಸ್
5. ಸರಿ
6. ತಪ್ಪು
7. ಎ
8. ಎ

1.7 ಸಾರಾಂಶ:

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನ ಶಾಖೆಗಳಿಗಿಂತ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಹಾಗೂ ನಿಖರವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ನೀಡುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಜೀವನವೇ ಇತಿಹಾಸವೆಂಬುದೊಂದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ನಿರೂಪಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನವರೆಗಿನ ಮಾನವನ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ರಂಗಗಳ ಸಾಮರಸ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂಘರ್ಷ, ಸಾಧನೆ, ವಿಫಲತೆಗಳ ಸಮಗ್ರ ಪರಿಚಯ ಜೀವನವೇ ಇತಿಹಾಸ ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ನಿರೂಪಣೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮಾಹಿತ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ನಿಂತ ನೀರಲ್ಲ. ಅವು ಬದಲಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ ಮಾಹಿತಿ ದೊರೆತಂತೆ ವಿವರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಇತಿಹಾಸವು ವಸ್ತುಗಳ ಕಾಲಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮುಖಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಇದು ಸಮಗ್ರ ಸಮಾಜದ ಚರಿತ್ರೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸರ, ಆರ್ಥಿಕ ಆಧಾರ, ಭೂವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ರಚನೆ, ರಾಜಕೀಯ ಘಟನೆಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಕಲಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನ ಮುಂತಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಮಗ್ರ ಸಮಾಜದ ಯಥಾರ್ಥ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಉದ್ದ, ಆಳ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ.

1.8 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು:

ಹಿಸ್ಟೋರಿಯ	- ವಿಚಾರಣೆ,ಪರಿಶೀಲನೆ,ಪರಿಶೋಧನೆ
ಹಿಸ್ಟಾರಿಸಿಸಮ್	- ಆಧಾರಗಳು ಮೂಲಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳು ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸುವುದು.
ಐತಿಹಾಸಿಕ	- ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಘಟನೆಗಳೇ ನಿಜವಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು.

1.9 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

1. ಇತಿಹಾಸದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ
2. ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಗ್ರೀಕ್ ವಿದ್ವಾಂಸರು ನೀಡಿರುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ.

3. ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ.
4. ಇತಿಹಾಸದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ.
5. ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ.

1.10 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು :

1. ಡಾ.ಎ.ವಿ.ವೆಂಕಟರತ್ನಂ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ.ಪದ್ಮ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಮುದ್ರಣಾಲಯ ಬೆಂಗಳೂರು- 1999
2. ವಿಜಯ ಪಣಚ್ಚು ತಂಬಡ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಪೂಜಾರಳ್ಳಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಧಾನ. ಪ್ರಸಾರಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಂಪಿ-2016
3. ಕೀತ್ ಜೆಂಕಿನ್ಸ್, ರೀ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಹಿಸ್ಟರಿ, ರೂಟ್ಲೇಜ್, ಲಂಡನ್-2003
4. ಹೆಚ್.ವಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು- 2000.
5. ಬಿ. ಷೇಕಾಲಿ, ಹಿಸ್ಟರಿ ಥೀಯರಿ ಅಂಡ್ ಮೆಥೆಡ್, ಮೆಕ್‌ಮಿಲನ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್, ಡೆಲ್ಲಿ, 2009
6. ರೇನಿಯರ್ ಜಿ. ಜೆ., ಹಿಸ್ಟರಿ-ಇಟ್ಸ್ ಪರ್‌ಪಸ್ ಅಂಡ್ ಮೆಥೆಡ್, ಜಾರ್ಜ್ ಅಲೆನೆ, 1961.
7. ಕಾಲಿಂಗ್‌ವುಡ್ ಆರ್. ಜಿ. ದಿ ಐಡಿಯಾ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟ್ರೀ, ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್‌ಸಿಟಿ, ಪ್ರೆಸ್, 1961.

ಡಾ. ವಿ. ಎಂ. ರಮೇಶ

ಘಟಕ-2

ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯ ಹಾಗೂ ಇತಿಹಾಸದ ವಿಧಗಳು

ರಚನೆ,

2.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

2.1 ಪೀಠಿಕೆ

2.2 ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯ

2.3 ಇತಿಹಾಸದ ವಿಧಗಳು

2.3.1 ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸ 2.3.2 ಸಂವಿಧಾನದ ಇತಿಹಾಸ 2.3.3. ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಇತಿಹಾಸ

2.3.4 ರಾಯಭಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಇತಿಹಾಸ 2.3.5 ಮಿಲಿಟರಿ ಇತಿಹಾಸ 2.3.6. ಆರ್ಥಿಕ ಇತಿಹಾಸ

2.3.7 ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸ 2.3.8 ಜಾಗತಿಕ ಇತಿಹಾಸ 2.3.9 ವೈಚಾರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಇತಿಹಾಸ

2.3.10 ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸ 2.3.11 ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸ 2.3.12. ವಿದೇಶಾಂಗದ ಇತಿಹಾಸ

2.3.13.ಬೌದ್ಧಿಕ ಅಥವಾ ದಾರ್ಶನಿಕ ಇತಿಹಾಸ 2.3.14.ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಇತಿಹಾಸ

2.3.15. ಸ್ಥಳೀಯ ಇತಿಹಾಸ 2.3.16 ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಇತಿಹಾಸ

2.4 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

2.5 ಸಾರಾಂಶ

2.6 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

2.7 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

2.8 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

2.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು:

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೀವು,

- ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು ಮೂಲ ಮತ್ತು ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ
- ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ನೀಡಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ
- ಇತಿಹಾಸ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುವಿರಿ.
- ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ.
- ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಮರ್ಶಿಸುವಿರಿ.

2.1 ಪೀಠಿಕೆ :

ಇತಿಹಾಸ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾನವನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಫಲ. ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಸ್ಥಾನ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಕಾಲಿಂಗ್‌ವುಡ್ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅದು ಹಿಂದೆ ಮಾನವನು ಏನು ಮಾಡಿದನೆಂಬುದರ ಅರಿವೇ ಆಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಮಾನವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು, ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ತಿಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದೆಡೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತಾನೆ, ಹೋಲಿಸುತ್ತಾನೆ, ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಘಟನೆಗಳ ಪುನಾರಾವೃತ್ತಿ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರು ಇದೆ. ಊಹನಾಶಕ್ತಿ, ಸಕಾರಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ವಸ್ತು, ವಿಷಯ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರು ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಅವನ ಒಟ್ಟಾರೆ ಅನುಭವಗಳ ಒಂದು ಬಗ್ಗೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವಿಷಯಕ್ಕಿಂತ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ವಿಧಾನಗಳೇ ಮುಖ್ಯ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇತಿಹಾಸವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಚಿಂತನವೆಲ್ಲವೂ, ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಆತ್ಮಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಂದರೆ ಸ್ವಂತ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದ್ದಾಗಿದೆ (ಹಿಸ್ಟಾರಿಕಲ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಈಸ್ ಆಲ್ವೇಸ್ ರಿಫ್ಲೆಕ್ಷನ್) ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಂಬ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೂ ಸಾಧ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಸ್ತು ಬೇಕಷ್ಟೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಬೇಕಷ್ಟೆ! ಒಬ್ಬ ರಾಜಕಾರಣಿಯು ಒಂದು ನಿಯಮ ಅನುಸರಿಸಿ ಒಂದು ಫಲಿತಾಂಶ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲೇ ವಿವೇಚನಾಪರನಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಅವನ ಕಾವ್ಯ

ವಿಧಾನದ ಹಂತಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಾಗ ಆ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಇತಿಹಾಸಜಞ್ಞನು ಒಬ್ಬ ತನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮುಖಂಡನ ಸೈಶಾಚರಣೆ ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಆರ್ಥಿಕ ಚಿಂತಕನ ಉದ್ಧಿಮೆ, ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವುದು ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಗತಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳ ಒಂದು ದಾಖಲೆ ಎನ್ನಬಹುದು, ಚರಿತ್ರೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ ಇತಿಹಾಸದ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮಾನವನ ಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದು ಮಾನವನು ಏನು ಸಾಧಿಸಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಮಾನವ ಅವನ ಹಲವು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ವೆನ್ನಬಹುದು ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹಲವು ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಗಳು, ಸಾಧನೆ ಯುಕ್ತ ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇತಿಹಾಸದ ನಿಜವಾದ ವಸ್ತು ವಿಷಯವೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

2.2 ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯ:

ಚರಿತ್ರೆಯ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಮತ್ತು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳು ನಡೆದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯವು ಬೇರೆಯದೇ ರೀತಿಯದಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳಂತಿರದೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸವು ಹೊಂದಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವೂ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ ಆದ ಒಂದು ಅನುಭವ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಕಾಲಿಂಗ್ ವುಡ್ ರವರು ಇತಿಹಾಸ ಜ್ಞಾನವು "ಮಾನವನು ಹಿಂದೆ ಏನು ಸಾಧಿಸಿದ ಎಂಬುದರ ಜ್ಞಾನವೇ ಆಗಿದೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವನ ಅನುಭವಗಳ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಮಾನವನ ಅನುಭವಗಳೇನು?. ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾನವನ ಅನುಭವಗಳು ಮಾನವನ ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು ಚಿಂತನೆಗಳು ಚಿತ್ರಣ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂದು ಸಹ ಹೇಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಅವನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು ಇಂದು ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಮುಂದುವರಿಕೆಯು

ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬಹುದು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇತಿಹಾಸಕಾರನ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇಂದಿಗೆ ಅಳವಡಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಷಯವು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸಿರುವ ಚಿಂತನೆಗಳು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆ ವಸ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಲವು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆ. ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳ ರುವಾರಿಗಳಾದ ಆರ್.ಜಿ. ಕಾಲಿಂಗ್‌ವುಡ್ ರವರು ತಮ್ಮ ಅದ್ಭುತ ಗ್ರಂಥವಾದ 'The idea of history' ಯಲ್ಲಿ "ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತುವಿಷಯವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಯುದ್ಧ, ದಿಗ್ವಿಜಯ ಅಥವಾ ಮಹಾಪುರುಷ ಮಾತ್ರವಾಗಿರದೆ ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ಚಿಂತನೆಯಾಗಿದೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆದು ಚರಿತ್ರೆಯೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಅನುಭವದ ವಿಷಯ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ನಿಜವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಸ್ಥಿರವಾದ ಆವರ್ತನ ಚಕ್ರದ ಹಂತಗಳ ನರವರ್ಧನೆಗಳಾಗಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಇತಿಹಾಸವಾಗದೆಯು ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಣೆಗಳು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಜೀವನವು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಎನ್ನಬಹುದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದರು ಅದು ರೂಪಾಂತರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಬದಲಾವಣೆಯು ಜೈವಿಕ ಹೊರತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವುದನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತ್ತಾರೆಂದರೆ ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಘಟನೆಗಳು ಚಿಂತನವಾಗಲು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಇದಲ್ಲದೆ ಅನುಭವಗಳು ಸಹ ಇತಿಹಾಸ ಜ್ಞಾನದ ವಸ್ತುಗಳ ಆಗದೆ ಇರಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಸಹ ಪುನಃ ಅಭಿನಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನವೇ ಇತಿಹಾಸ ಎಂಬುದು ಬಹಳಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ತುಂಬಾ ಸಂಕುಚಿತವಾದ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಇತಿಹಾಸವು ಆತ್ಮವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಷಯವಾಗುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿಂತನೆಯಿಲ್ಲದ ಇತಿಹಾಸವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವು ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ನಿಯಮವಿರಬೇಕು ಆಗುತ್ತದೆ ಅದೇನೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಮತ್ತು ಅವನ ವಸ್ತುವಿನ ನಡುವಿನ ಕಾಲದ ಅಂತರವು ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ಜೀವಿತವಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸಕಾರನ ಮನಸ್ಸು ಈ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆವಾಸ ಸ್ಥಾನವಾಗಬೇಕು. ಇವನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ

ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅದೊಂದು ಚಿಂತನೆ ಆಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸ ಕಾರಣ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಅವನ ಘಟನೆಗಳ ವಸ್ತುಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಉತ್ತಮ ಬಾಂಧವ್ಯ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಚಿಂತನೆಯು ಒಟ್ಟು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ.

ಅಂದರೆ ಇತಿಹಾಸದ ಜ್ಞಾನವು ಒಂದು ರೀತಿಯ ನಿಜವಾದ ವಸ್ತುವಿನ ಜ್ಞಾನವಾಗಿರದೆ ಅದೊಂದು ವಿಷಯದ ಚಿಂತನೆಗೆ ಒಳಪಡುವುದು ಆಗಿರಬೇಕು ಇತಿಹಾಸಕಾರನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ವಾಗಬೇಕು ಇದರಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ನೀಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಯು ಕೇವಲ ನಿರ್ಜೀವ ವಸ್ತುವಿನ ಆಕಾರವಾಗಿರದೆ ಆ ಘಟನೆಯು ನಡೆದ ಬಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಆಕರದ ಒಂದು ಅಂತರ್ಯವಾಗಬೇಕು.ಇದನ್ನು ಹೊರತರುವುದು ಇತಿಹಾಸಕಾರನ ಕರ್ತವ್ಯ ಇದನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಳದಿಂದ ಮೂಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಇದನ್ನು ಅವನು ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳು ಆಕರಗಳು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ನಿಯಮವು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಇತರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೇ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ತಕ್ಷಣದ ಅನುಭವಗಳು ಭಾವನೆಗಳು ಇಂದ್ರಿಯ ಜ್ಞಾನ ಅವುಗಳ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಆದರೂ ಸಹ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯವು ಕೇವಲ ಚಿಂತನೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿರದೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಸಮಗ್ರ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನವು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಚಿಂತನೆ ಎಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಾದ ಊಟ, ತಿಂಡಿ, ಆಟ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಅವನ ಏಳು-ಬೀಳುಗಳು ದುಃಖ-ದುಮ್ಮಾನ ಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಸುಖದಿಂದ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಚಿಂತನೆಯ ಇತಿಹಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆದಂತಹ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧಗಳು ಶಾಂತಿ ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಇತಿಹಾಸ ವಸ್ತುವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಸುಂದರ ಪ್ರಕೃತಿ ಅಥವಾ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿತ್ತು ಇದರ ಅಧ್ಯಯನವೇ. ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯ ಹಿಂದಿನ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಭಾವನೆಗಳು ಅಥವಾ ಚಿಂತನೆಗಳು ಅಂದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರದೇಶದ್ದಾಗಿರಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವು ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತುವಿಷಯ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದೈಹಿಕ-ಮಾನಸಿಕ ಶ್ರಮದಿಂದ ಮಾಡುವುದು ಇತಿಹಾಸ ಕಾರನದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸಂಶೋಧಕನಾಗಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸತ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕು

ಇತಿಹಾಸಕಾರನ ಮನಸ್ಸು ಛಾಯಾಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯುವ ಕ್ಯಾಮರಾದಂತಿರಬೇಕು ಅಂದರೆ ಕ್ಯಾಮರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದ ಪೂರ್ಣ ದೃಶ್ಯವು ಮಾಡಿದಂತಿರಬೇಕು ಅಂತಹ ಮನಸ್ಸು ಇತಿಹಾಸಕಾರನದಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವನಿಂದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಷಯಗಳು ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ತನ್ನ ಕಲಾತ್ಮಕ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಚಿತ್ರಿಸಬಹುದು ಹೊರತು ಒಂದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಅದರ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆಯೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ಕಾಲ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿ ಅದರ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕಾಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಹಾಗೂ ಮೂಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ ವಿಷಯಗಳ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಮುಖ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ತನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅವುಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇತಿಹಾಸವು ಗತಕಾಲದ ಅನುಭವ ಗತಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಏಕೆ ಸಂಭವಿಸಿದವು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬೀರಿದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದು ಆಗಿದೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಗತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳು ಇಟಲಿಯ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಹಾಗೂ ದಾರ್ಶನಿಕರಾದ ಬೆನೆಡಿಟ್ಟೊ ಕ್ರೋಷಿಯು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನ ವಿಷಯಗಳು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇವರ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸವು ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ್ದಾಗಿದೆ ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳು ಹಲವು ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಕಾಲದಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಘಟನೆಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳು ಹಾಗೂ ವರ್ಗೀಕರಣವಾಗಿದೆ ಇರುವಂತಹವುಗಳು ಇತಿಹಾಸವು ಸಮಾಜದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಘಟನೆಗಳ ವಿವರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ ಹೊರತು ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಷಯಗಳು ತಿಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಜಡ ವಸ್ತುಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಘಟನೆಗಳು ಸಂಪತ್ಕೃತಿತವೂ ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ ಓಕ್ ಷೋಟ್ ರವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ಜಾಗತಿಕ ಆದರ್ಶಗಳ ರೂಪಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣವು ಹೊರತರುವ ಕಾರ್ಯವು ಇತಿಹಾಸದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳು ತಿಳಿದರೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಅನುಭವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ತಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಇದೊಂದು ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗುತ್ತದೆ ಚರಿತ್ರೆಯು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮಾನವನ ಸಮಾಜದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟೊಂದು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖ ವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಆದುದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸದ ವಿಷಯವು ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

2.3 ಇತಿಹಾಸದ ವಿಧಗಳು:

ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನಶೀಲ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದು ಹಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಇದು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸ ಸಂವಿಧಾನದ ಇತಿಹಾಸ ಕಾನೂನು ಅಧ್ಯಯನದ ಇತಿಹಾಸ ರಾಯಭಾರ ಅಥವಾ ವಿದೇಶಾಂಗ ವ್ಯವಹಾರದ ಚರಿತ್ರೆ ಸೈನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಚರಿತ್ರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸದ ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸವು ಹಲವು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

2.3.1 ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸ

ಇತಿಹಾಸದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಸಮಾಜದ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳ ಕ್ರಿಯೆಗಳಾದ ಹಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಅಂದರೆ ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಮರ್ಥ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷೌಂಧು ರೂಪ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಇದರ ಘಟನೆಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ರಾಜಕೀಯವು ಯಾವುದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಸಂವಿಧಾನ ಕಾನೂನು-ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿ, ಸೈನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಹಾಗೂ ಜನಾನುರಾಗಿ ಇತಿಹಾಸದ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇತಿಹಾಸತಜ್ಞರ ಚಿಂತನೆಯ ಒಂದು ಗುಂಪು ಯಾವ ಘಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋದರೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಇತಿಹಾಸವು ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲದೆ" ಇತಿಹಾಸ ಬೇರು ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಫಲವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಗತಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸವು ಇಂದಿನ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದೆ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಚರಿತ್ರೆಯ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮಂತ ಪ್ರಭುತ್ವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಭುತ್ವ ಆದರೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಯೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರಾದರೂ ಮುಂಬರುವ ಕೆಲವೇ ಜನರು ಬಹುಮಂದಿ ಯನ್ನು ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆಂಬುದು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಗಳ

ಗುಂಪನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು ಅದೇನೆಂದರೆ ಕುರಿ ಕಾಯುವವನು ನಾವು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ ಹೊರತು ಕುರಿಗಳ ಗುಂಪು ಏನೇ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದರು ನಾವು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದಲೇ ರಾಜನನ್ನು ಆತನ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕುರುಬನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ, ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್, ಸೆನೆಟ್ ಮತ್ತು ಇತರೆ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ, ಎಲ್ಲ ಸಮಾಜಗಳು ಸಹ ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯರು ಅಥವಾ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಾಯಕರು ಇತರರ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವವರು ಇತಿಹಾಸದ ಆಕರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದಾಗಿದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸವು ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನದ ವಾಹಿನಿಯಾಗಿದ್ದು ಇದರ ಅಧ್ಯಯನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಪಾಲು ಪಡೆದಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

2.3.2 ಸಂವಿಧಾನದ ಇತಿಹಾಸ

ಸಂವಿಧಾನದ ಇತಿಹಾಸವು ಯಾವುದೇ ಕಾಲದ ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳು, ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು, ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ನಿಯಮಗಳು, ಕಾರ್ಯಾಂಗ, ಶಾಸಕಾಂಗ, ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಅಧಿಕಾರ, ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯಾಂಗ ರಾಜ್ಯದ ನೀತಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಹಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹ ಸಂವಿಧಾನದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ದೇಶಗಳು ಲಿಖಿತ ಸಂವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಅವು ಕಠಿಣವಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದೇಶಗಳು ಅಲಿಖಿತ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ವಿಧಾನ ಮುಂತಾದವು ಮೃದುವಾದ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಳಪಡುವ ಸಂವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ತತ್ವಗಳ ವಿಕಾಸವಾದದ ಇತಿಹಾಸ, ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು ಈ ತರಹದ ಇತಿಹಾಸ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೂಪವಲ್ಲದ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದ್ದು ಇದೇ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

2.3.3. ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಇತಿಹಾಸ

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಇತಿಹಾಸವು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಇತಿಹಾಸ ಜೀವನದ ದಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮನುವಿನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಹಮ್ಮುರಬಿಯ ಸಂಹಿತೆ, ಜಪ್ಲಿನ್ ಸಂಹಿತೆ, ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಕೋಡ್, ಮೆಕಾಲೆಯ ಭಾರತ ಪಿನ್ಲ್ ಕೋಡ್, ಹೋಲ್ಡ್

ವರ್ತನ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಕಾನೂನು, ಇತಿಹಾಸ ಬ್ಲಾಕ್ ಸ್ಟೋನ್ ರವರ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲಿನ ಟೀಕೆಗಳು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಇತಿಹಾಸದ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

2.3.4 ರಾಯಭಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಇತಿಹಾಸ

ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ರಾಯಭಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ವಿಶೇಷ ಶಾಖೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಖೆಯು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ, ರಾಯಭಾರಿಗಳು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ನಡುವಿನ ಕೊಂಡಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ರಾಯಭಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವರು ಹಾಕಿಯಲ್ಲಿ ರಾಯಭಾರಿಗಳು, ಸಮತೋಲನ ಅಧಿಕಾರ, ಶೀತಲ ಯುದ್ಧ, ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

2.3.5 ಮಿಲಿಟರಿ ಇತಿಹಾಸ

ಮಿಲಿಟರಿ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನವು ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಮುಖ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದ್ದು ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಗಳು ಕವನಗಳು, ದಿಗ್ವಿಜಯಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ ಇದಲ್ಲದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾರಣಗಳು. ಯುದ್ಧಗಳ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳು, ಯುದ್ಧಗಳ ತಂತ್ರಗಳು ಹೋರಾಟದ ಯಂತ್ರಗಳು ವಿಭಾಗಗಳು ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಥೈಸಿಡೈಡಸ್ ಬರೆದ ಪೆಲ್ಯೋ ಫ್ರನ್ಸಿಯನ್ ಯುದ್ಧ ಕ್ಲಾರೆಂಡನ್ ಮಹಾದಂಗೆ ಅಮೆರಿಕದ ಅಂತರ್ಯುದ್ಧದ ಮೇಲಿನ ಅನೇಕ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳು. ಭಾರತದ ಸೇನಾದಂಗೆ (1957) ಪ್ರಥಮ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಇವುಗಳು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿದೆ. ಯುದ್ಧಗಳು ಮಾನವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೋ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಂಶವಾಗಿದ್ದು ಈ ಯುದ್ಧಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕಾಲವು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ದೇಶವು ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ ಮಿಲಿಟರಿ ಇತಿಹಾಸವು ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು.

2.3.6 ಆರ್ಥಿಕ ಇತಿಹಾಸ

ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಆರ್ಥಿಕ ಇತಿಹಾಸವು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಕಾಮ್ಪೆ, ಬಕ್ವೆಲ್ ಮತ್ತು ಕಾಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ರವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು ಇತಿಹಾಸದ ಭೌತಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ನಂತರ ಹೊಸ ಆರ್ಥಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು ಆರ್ಥಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಗಳವರು ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ದೈನಂದಿನ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ

ಚಾತುರ್ಯ ಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನಗಳು ಅನುಭೋಗ ವಿತರಣೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನೆ ಕೃಷಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಭೂಕಂದಾಯ ತೆರಿಗೆಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞರು ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟವೆನ್ನುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಇದು ಆರ್ಥಿಕ ಅವಲಂಬನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವುದು ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳು ಆಧುನಿಕ ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞರ ಆರ್ಥಿಕ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

2.3.7 ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿದಿವಿಧಾನ ಆಚರಣೆಗಳು ನೈತಿಕತೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಉತ್ತಮ ನಡುವಳಿಕೆ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳು ಕುಟುಂಬ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಚರಿತ್ರಕಾರರಾದ ಟ್ರಾವೆಲ್ಯಾನ್ ರವರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸದ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ "ಖರಛಿಚಿಟ ಉಣರಡಿಡಿ ರಜಿ ಇಟಿರಟಿಚಿಟಿಜ" ಎಂಬುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಮೂಲವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವನ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕಾಲದಿಂದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಜನರ ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿಯುವುದಾಗಿದೆ ಕುಟುಂಬದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಮನೆಯ ಜೀವನ ಶ್ರಮಿಕರ ಬದುಕು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಲ್ಲಾ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ ನಂತರ ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞರು ಧರ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗೀತ ಕಲೆ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಕಲಿಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

2.3.8 ಜಾಗತಿಕ ಇತಿಹಾಸ

ಜಾಗತಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸವೆನ್ನುವುದು ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಬರವಣಿಗೆಯ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಆಯಾಮ ವೆನ್ನಬಹುದು. ಎಚ್.ಜಿ.ವೇಲ್ಸ್ ರವರ " ಹೌಟ್ ಲೈನ್ ಆಫ್ ವರ್ಲ್ಡ್ ಹಿಸ್ಟರಿ" ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು ಹಾಗೂ

ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಕೃತಿಯು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅಧ್ಯಯನದ ಸಾಹಸವನ್ನು ಬಕ್ಕ್ಲೆ ರವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವದೊಂದಿಗೆ ರಜಿ ಇಟಿರಟಿಟಿಟಿಟಿ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಡ್ಯೂರಂಟ್ ರವರ , ಖಿರಡಿಡಿ ರಜಿ ಅನುಭವದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪುಟಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಹೆಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆಗಿದ್ದು ಇದೊಂದು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು ಜಾಗತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಯುನೆಸ್ಕೋ ಮಾನವನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಲವು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರ ತಂದಿರುವುದು ಈ ವಿಷಯದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

2.3.9 ವೈಚಾರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಇತಿಹಾಸ

ಮನುಷ್ಯನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಮೂಲ ಆದರ್ಶಗಳು ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ ವೈಚಾರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಇತಿಹಾಸವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದ ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ಆದರ್ಶಗಳು ನಂಬಿಕೆಗಳು ಅಭಿಮತಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಶೀಲ ವರ್ಗಗಳು ನೀಡಿರುವ ವಿವರಣೆಗಳ ವಿಮರ್ಶೆಯಾಗಿ ಈ ಬಗೆಯ ಇತಿಹಾಸವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರಗತಿಯ ಅಧ್ಯಯನವು ಇನ್ನಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಇತಿಹಾಸದ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗ ವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಡಾ. ಜಾನ್ಸನ್ ರವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಮರ್ಶೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಕಲೆ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಆಸಕ್ತಿಯುತವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ.ಎಚ್ ಬಾರ್ನ್ಸ್ ರವರು "ಓಟಿ ಏಟಿಣಜಟಟಜಫಿಣ ಚಿಟಿಜ ಫಿಣಟಿಣಟಿಟಿಟಿ ಫಿಣಟಿಡಿಡಿ ರಜಿ ಫಿಣ ತಿಫಿಣಜಿಟಿ ತಿರಡಿಟಿಜ"ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದು ಇದನ್ನು ಆದರ್ಶದ ವಿಷಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.ಇತಿಹಾಸ ಬರವಣಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಚಿಂತನೆಯ

2.3.10 ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸ

ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಿಂದ ನಿರಾಸೆಗೊಂಡ ಕೆಲವು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಜನಜೀವನ ಹಾಗೂ ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಡಚ್.ಟಿ.ಬಕಲ್ (ಸಿವಿಲ್ಯೆಜೇಷನ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್), ಕಮೇಜರ್ (ಅಮೇರಿಕನ್ ಸಿವಿಲ್ಯೆಜೇಷನ್), ವಿಲ್ಡ್ಯೂರಾಂಟ್ (ಸ್ಪೇರಿ ಆಫ್ ಸಿವಿಲ್ಯೆಜೇಷನ್), ರಾಲಿನ್ಸನ್ (ಷರ್ಟ್ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯನ್

ಕಲ್ಚರ್), ಎ.ಡಲ್.ಭಷಂ (ದಿ ವಂಡರ್ ದಟ್ ವಾಸ್ ಇಂಡಿಯ), ಆರ್.ಸಿ. ಮಜಮ್ದಾರ್ (ಹಿಸ್ಟರಿ ಅಂಡ್ ಅಂಡ್ ಕಲ್ಚರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಪೀಪಲ್), ಲಿನ್ ಯೂಟಾಂಗ್ (ಮೈ ಕಂಟ್ರಿ ಅಂಡ್ ಮೈ ಪೀಪಲ್), ಬಿ.ಎನ್.ಲೂನಿಯ (ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಲ್ಚರ್) ಮೊದಲಾದವರು ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸ ರಚಿಸತೊಡಗಿದರು.

2.3.11 ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸ

ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಆರಂಭದ ಇತಿಹಾಸ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ದೊರೆಗಳು ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಉದಾ:ಈಜಿಪ್ಟ್, ಮೆಸಪೊಟೇಮಿಯ, ರೋಮನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ ಸಂತ ಅಗಸ್ಟೈನ್‌ನಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವನು ಕ್ರಿ.ಶ.413ರಲ್ಲಿ 'ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಗಾಡ್' ಮತ್ತು 'ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಸ್ಯಾಟನ್' ಎಂಬ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು 22 ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ರೋಮಿನ ಏಳು-ಬೀಳುಗಳನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಉಂಟಾಯಿತೆಂದೂ, ನಂತರ ಆ ಮೌಲ್ಯಗಳು ನಶಿಸಿದಂತೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳೂ ನಾಶವಾದುವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದೇ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಸಿರೋ 'ಸರ್ವೆ ಆಫ್ ರಿಲಿಜನ್ ಅಂಡ್ ಫಿಲಾಸಫಿ' ಎಂಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಒರೋಸಿಯಸ್ ಎಂಬುವನು 'ಸೆವೆನ್ ಬುಕ್ಸ್ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿ ಎಗೆನೆಸ್ಟ್ ಪೆಗಾನ್ಸ್' ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಏಳಿಗೆ ಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಾದ್ರಿಗಳು, ಅಲ್ಲದೆ ಜೆ.ಬಿ. ಬ್ಯುರಿ ಮೊದಲಾದವರು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂತರ ಮತ್ತು ಪೋಪರ ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸೈಯದ್ ಅಮೀರ್ ಆಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಹಾಗೂ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ತಬರಿ, ಮಸೂದಿ, ಅಬ್ದೆರೂನಿ, ಇಬ್ಬಖಿಲ್ಲೂನ್ ಮೊದಲಾದವರು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಂ.ಕೆ.ಫರಿಸ್ತಾ, ಇಬನ್ ಬಟೂಟ, ಬದಾಯುನಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಫರ್ಕ್ಹಾರ್ (ದಿ ಕೌನ್ ಆಫ್ ಹಿಂದೂ ಯಿಸಮ್), ಬಿ.ಎನ್.ತಲವಾಡಿ (ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಕೊಡುಗೆ) ಮತ್ತು ಡಾ || ಪಿಂಟೊ (ದ.ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಕೊಡುಗೆ) ಮೊದಲಾದವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತಮತ ಪ್ರಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚ್ ಅಥವಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬಲವಾದ ಗದಾಪ್ರಹಾರ ಮಾಡಿದವರು ವೋಲ್ಫರ್ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕ್ಸ್. ಅನಂತರ ಈ ಪ್ರಭಾವ ಜರ್ಮನ್ ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಮೇಲಾಯಿತು. ಅಹಸಾನುಲ್ಲ 'ಇಸ್ಲಾಮಿಕ್‌ವರ್ಲ್ಡ್' ಎಂಬ

ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಚಾರದ ಗ್ರಂಥ ವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಯಾದವ್ ಎಂಬುವನು ಕೂಡ ಇದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾ ಮಿಕ್ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.

2.3.12. ವಿದೇಶಾಂಗದ ಇತಿಹಾಸ

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು ವಾಣಿಜ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತ ವಾಗಿದ್ದವು. ಕ್ರಮೇಣ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಪಡೆಯಿತು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಯುದ್ಧಗಳಿಗೂ, ರಾಜಕೀಯ ಒಪ್ಪಂದಗಳಿಗೂ ದಾರಿ ಮಾಡಿತು. 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪಿನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು ಮಿಲಿಟರಿ ಹಾಗೂ ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕ ಒಪ್ಪಂದಗಳಿಂದಾಗಿ ವಿದೇಶಾಂಗ ಇತಿಹಾಸ ಮಹತ್ವ ಪಡೆಯಿತು. ಇದು ಮುಂದೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿತು. ಪಾಮರ್ ಅಂಡ್ ಪರ್ಕಿನ್ಸ್ ಬರೆದಿರುವ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ರಿಲೇಷನ್ಸ್ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೆ.ಪಿ.ಎಸ್.ಮೆನನ್ 'ಟೂ ವರ್ಲ್ಡ್', ಕುಲಶ್ರೇಷ್ಠನ 'ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ರಿಲೇಷನ್ಸ್' ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಯಭಾರಿಗಳು ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ರಾಯಭಾರಿ ಜಿ.ಎನ್.ದೀಕ್ಷಿತನ 'ಇಂಡೋ-ಪಾಕ್', ಇಂಡೋ-ಸಿಲೋನ್ ರಿಲೇಷನ್ಸ್ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಉದಾ ಹರಿಸಬಹುದು. ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧ ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. 'ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಅಲ್ಟ್ರೇಯನ್ಸ್ ಇನ್ ದಿ ನೈನ್ಟೀನ್ಸ್ ಸೆಂಚುರಿ' ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಸೊನ್ವಾಂಗ್ 'ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಡಿಪ್ಲೊಮೆಟಿಕ್ ಹಿಸ್ಟರಿ' ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.

2.3.13. ಬೌದ್ಧಿಕ ಅಥವಾ ದಾರ್ಶನಿಕ ಇತಿಹಾಸ

ಬೌದ್ಧಿಕ ಅಥವಾ ದಾರ್ಶನಿಕ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ 18ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ದಾರ್ಶನಿಕ ವೋಲ್ಟೇರ್‌ನಿಂದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅದುವರೆಗೆ ಇತಿಹಾಸ ರಾಜಮಹಾರಾಜರ ಯುದ್ಧಗಳು ಆಸ್ಥಾನಗಳ ವೈಭವ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಧನೆಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಫಲತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಎಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳಿಗೂ ದೈವೇಚ್ಛೆಯ ಕಾರಣ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದು ವಿಚಾರವಂತರಿಗೆ ಸರಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಒಳಿತುಗಳಿಗೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಕೆಡುಕು ಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಕಾರಣರೆಂಬುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ವಿಚಾರವಂತರು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆ ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತತ್ವಗಳನ್ನು, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸತೊಡಗಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ಅಥವಾ ದಾರ್ಶನಿಕ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ

ರಾದವರು ಜಿ.ಬಿ. ವಿಕೋ, ಹರ್ಡರ್, ಹೆಗಲ್, ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್, ಸ್ಟೆಂಗ್‌ಗರ್, ಬೆನೆಡಿಟೊ ಕ್ರೂಸೆ, ಕ್ಯಾಂಟ್, ಫ್ರೆಡರಿಕ್‌ನಿಷೆ (ಓಜಣಧಛಿಜ), ಬಕಲ್, ಟಾಯನ್ಬಿ ಮೊದಲಾದವರು. ವೋಲ್ಟೇರ್ (ನಿ.1778) ಪ್ರಕಾರ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳೂ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ನಿಯಮಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿವೆ (ಓಜಿಣಣಡಿಚಿಟ ಐಚಿತಿ). ಅವು ಅನುಭವ ಮತ್ತು ವೈಚಾರಿಕತೆ (ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು) ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ಉಟೋಪಿಯ ಆಫ್ ಎಲ್ಲೊರಾಡೋ, ಫಿಲಾಸಾಫಿಕಲ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ, 'ದಿ ಏಜ್ ಆಫ್ ಲೂಯಿ', 'ದಿ ಫೋರ್ಟಿಂತ್', ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ವೈಚಾರಿಕತೆ ಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇವನ ಆದರ್ಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಉಟೋಪಿಯ ಆಫ್ ಎಲ್ಲೊರಾಡೋ' ಎಂಬ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಆದರ್ಶ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ವೈಚಾರಿಕತೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ತಾತ್ವಿಕ ಪರಿಹಾರ ವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಶಾಂತಿಯುತ ಜೀವನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವೋರ್ ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು (ಚೀನಿ, ಭಾರತೀಯ, ಅರೇಬಿಯನ್ ಮೊದಲಾದ) ಕುರಿತು ಬರೆಯುವಾಗ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ವೈಚಾರಿಕತೆ ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆಯಿತೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ವೋಲ್ಟೆರ್‌ನಿಗಿನ್ನಲು ಮುನ್ನ ನೇಪನ ಜಿ.ಬಿ.ವಿಕೋ (1744) ಭೌದ್ಧಿಕ ಇತಿಹಾಸ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದನು. ಆದರೂ ಅವನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವೋಲ್ಟೆರ್‌ನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಲಿಲ್ಲ. * ಜಿ.ಬಿ.ಕೊ ಪ್ರಕಾರ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೆ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಾಗಲೀ, ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಾಗಲೀ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ದೈವೇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೂ ಜರುಗದು. ಇದು ವೇದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ 'ತನವಿನಾ ತೆನವಿನಾ, ತೃಣಮಪಿ, ನಾಚರ'(ಅಂದರೆ ದೇವರ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯೂ ಅಲುಗಾಡದು) ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಹತ್ತಿರವಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಕೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. 1. ದೇವರ ಯುಗ (The Age of God) : ಆ ಯುಗದಲ್ಲಿ ದೈವದತ್ತ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದೇ (ಕಣಿ ಕೇಳಿ Oracle) ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. 2. ವೀರರ ಯುಗ (The Age of Heroes): ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಾಹಸಿ ಗಳು ತಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. 3. ಮಾನವರ ಯುಗ (The Age of Man), ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮಾನವರು ಪ್ರಭುತ್ವಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

2.3.14. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಇತಿಹಾಸ

ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಇತ್ತೀಚಿನ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ. 1930ರಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಡಂಪಿಯರ್, 'ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್' ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಡಯಟ್ಸ್ 'ದಿ ಸ್ಟೋರಿ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್' ಎಂಬ ಜನಪ್ರಿಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕೃತಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಲೆಮನ್ ಎಂಬುವನು 'ಪ್ರಮ್ ಗೆಲಿಲಿಯೋ ಟು ಕಾಸ್ಮಿಕ್ ರೇಸ್' ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮಮ್ ಪೋರ್ಡ್ ಎಂಬುವನು 'ಸಿವಿಲಿಜೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ನಿಕ್ಸ್' ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.

2.3.15. ಸ್ಥಳೀಯ ಇತಿಹಾಸ

ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಹಾಗೂ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಮೊದಲಾದ, ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಇತಿಹಾಸವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉದಾ: ಪಾಳೆಯಪಟ್ಟುಗಳು, ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಜನಾಂಗಗಳ ಜೀವನ ಇಂತಹ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಇತಿಹಾಸಗಳಿಗೆ ದಾಖಲೆಗಳ ಕೊರತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿನ ಅವಿದ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಇತಿಹಾಸಗಳಿಗೆ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಥಾನಕಗಳೇ ಆಧಾರಗಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುವು : ಲಾವಣಿಗಳು, ಹೇಳುವವರ (ಹೆಳವರ) ಕಥೆಗಳು (ತಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬುರ ಕಥೆ ಗಳೆನ್ನುತ್ತಾರೆ). ಜಾನಪದ ಕಥೆಗಳು, ಜಾನಪದ ಹಾಡುಗಳು ಮತ್ತು ನೃತ್ಯ ನಾಟಕಗಳು, ಸಾಂಗತ್ಯಗಳು ಕಂಸಾಲೆ ಪದಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇವು ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಇತ್ತೀಚಿನವರೆವಿಗೂ ಅಂತಹ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ ಉಪೇಕ್ಷಿತಗೊಂಡಿದ್ದಿತು. 20 ನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.

2.3.16 ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಇತಿಹಾಸ

18ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಂಟೆಸ್ಕೋ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರ ವಿಭಜನೆಯ (saperation of powers) ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಫಲವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅದರ ಮಹತ್ವ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಕನೂನು ಅಥವಾ ಕಾಯಿದೆ ಪ್ರಭುತ್ವ (rule of law) ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿತು (ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಅಮೇರಿಕ ಇತ್ಯಾದಿ). ಅನಂತರ ಅದು ಅವುಗಳ ವಸಾಹತುಗಳಲ್ಲೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ಕಾಯಿದೆ ರಚಿಸುವುದು ಸಂಸತ್ತಾದರೂ ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ

ಮಾಡುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ, ನ್ಯಾಯಾಂಗಾಗಿದ್ದಿತು. ಆ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ದೊರೆಗಳೂ ಕೂಡ ಮೀರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಹತ್ವ ಪಡೆದ ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಲೀಗಲ್ ಹಿಸ್ಟರಿ ಅಥವಾ ಕಾನೂನು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು. ಅಂತಹ ಕಾನೂನು ಇತಿಹಾಸ ಬರೆದವರಲ್ಲಿ ಸರ್ ಹೆನ್ರಿ ಮೈನ್ (ಎನ್ಸಿಯಂಟ್ ಲಾ ಅಂಡ್ ವಿಲೇಜ್ ಕಮ್ಯುನಿ ಟೀಸ್), ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಫೀಮ್ಯಾನ್(ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲಾ) ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದವರು ಡಿ.ಡಿ.ಬಸು (ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಲಾ) ಮತ್ತು ಇತರರು.

2.4 ಸಾರಾಂಶ :

ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಂತೆ ಅದರ ರಚನೆಯ ಬಗೆಗಳು ಅಥವಾ ಪ್ರಾಕಾರಗಳು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವೀರಗಾಥೆಗಳಾಗಿ ನಂತರದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕ ಇತಿಹಾಸ, ವಿದೇಶಾಂಗ ಇತಿಹಾಸ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಇತಿಹಾಸ, ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಇತಿಹಾಸ, ಬೌದ್ಧಿಕ (ದಾರ್ಶನಿಕ ಇತಿಹಾಸ) ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಾಗತೊಡಗಿದವು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇತಿಹಾಸ, ಕೃಷಿ ಇತಿಹಾಸ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಇತಿಹಾಸ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಇತಿಹಾಸ ವಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಇತಿಹಾಸಗಳು, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಇತಿಹಾಸಗಳು, ಉದ್ಯಮಿಗಳ ಇತಿಹಾಸಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ ಪ್ರತಿ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆಯ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಮುಖ ಶಾಖೆ. ಹಾಗೂ ಉಪಶಾಖೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಒಂದು ಮಹಾ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಶಾಖೆಯೂ ಹಾಗೂ ಉಪ ಶಾಖೆಯೂ ಮುಖ್ಯವೆ, ಒಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಹಾವೃಕ್ಷದ ಸೊಗಸಿಗೆ ಕುಂದುಂಟಾತುದೆ.

2.5 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ :

I ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತುಂಬಿರಿ.

1. ಇತಿಹಾಸ ಮರೆತ-----ಕ್ಕೆ ಭವಿಷ್ಯವಿಲ್ಲಾ
2. ಇತಿಹಾಸವು----- ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುವ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

II ಒಂದು ಸಾಲಿನ ಉತ್ತರಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

3. ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ಬಗೆಯನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ.?

4. ವೆಲ್ತ್ ಆಫ್ ನೇಷನ್ಸ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದವರು ಯಾರು.?

III ಕೆಳಗಿನವು ಸರಿ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಎಂದ ತಿಳಿಸಿ.

5. ಜಾದುನಾಥ ಸರ್ಕಾರ ರವರು ಭಾರತ ಮಿಲಿಟರಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

6. ಚಾರಿತ್ರಕ ಮಾಹಿತಿಯು ನಿಂತ ನೀರಿನಾಗೆ.

IV ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ.

7. ಆರ್.ಜಿ.ಕಾಲಿಂಗ್‌ವುಡ್ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ

ಅ) ಇತಿಹಾಸ ಎಂದರೇನು? ಆ) ದಿ ಐಡಿಯಾ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿ

ಇ) ಎಕನಾಮಿಕ್ ಹಿಸ್ಟರಿ ಈ) ಕಲ್ಚರಲ್ ಹಿಸ್ಟರಿ

8. ದಿ ವಂಡರ್ ದಟ್ ವಸ್ ಇಂಡಿಯ ಕೃತಿಯ ಕತೆ

ಅ) ಬಿ.ಎನ್. ಲೂನಿಯಾ ಆ) ಎ.ಎಲ್.ಬಾಷ್ಯಂ

ಇ) ಆರ್.ಸಿ.ಮಜಂದಾರ್ ಈ) ವಿ.ಎ.ಸ್ಮಿತ್

ಉತ್ತರಗಳು

1. ರಾಷ್ಟ್ರ
2. ಜೀವನದ
3. ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸ
4. ಆಡಂಸ್ಮಿತ್
5. ಸರಿ
6. ತಪ್ಪು
7. ಆ
8. ಆ

2.6 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು:

- ಏಷ್ಯನ್ ಡ್ರಾಮ- ಗುನ್ನಾರ್ ಮ್ರಿಡಾಲ್ ಬರೆದೆ ಆರ್ಥಿಕ ಇತಿಹಾಸ.
- ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ-ಕೌಟಿಲ್ಯನು ಬರೆದೆ ರಾಜಕೀಯ ಆಡಳಿತದ ಕೃತಿ.
- ಸಮಕಾಲೀನ ಇತಿಹಾಸ- ಈ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕ್ರೋಷೆ ರವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು.

2.6 ಸ್ವಯಂ ಪರಿಶೀಲನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

1. ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿ.
2. ಇತಿಹಾಸದ ವಿಧಗಳು ಯಾವುವು? ವಿವರಿಸಿ.
3. ಸಂವಿದಾನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಕಾನೂನ ಇತಿಹಾಸ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಿರಿ
4. ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ.
5. ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.

2.7 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಡಾ.ಎ.ವಿ.ವೆಂಕಟರತ್ನಂ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ.ಪದ್ಮ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಮುದ್ರಣಾಲಯ ಬೆಂಗಳೂರು- 1999
2. ವಿಜಯ ಪಣಚ್ಚು ತಂಬಡ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಪೂಜಾರಳ್ಳಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಧಾನ. ಪ್ರಸಾರಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಹಂಪಿ-2016
3. ಕೀತ್ ಜೆಂಕಿನ್ಸ್, ರೀ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಹಿಸ್ಟರಿ, ರೂಟ್ಲೇಜ್, ಲಂಡನ್-2003
4. ಹೆಚ್,ವಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು- 2000.
5. ಬಿ. ಷೇಕಾಲಿ, ಹಿಸ್ಟರಿ ಥೀಯರಿ ಅಂಡ್ ಮೆಥೆಡ್, ಮೆಕ್‌ಮಿಲನ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್, ಡೆಲ್ಲಿ, 2009
6. ರೇನಿಯರ್ ಜಿ. ಜೆ., ಹಿಸ್ಟರಿ-ಇಟ್ಸ್ ಪರ್‌ಪಸ್ ಅಂಡ್ ಮೆಥೆಡ್, ಜಾರ್ಜ್ ಅಲೆನೆ, 1961.
7. ಕಾಲಿಂಗ್‌ವುಡ್ ಆರ್. ಜಿ. ದಿ ಐಡಿಯಾ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟ್ರೀ, ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್‌ಸಿಟಿ, ಪ್ರೆಸ್, 1961.

ಡಾ. ವಿ. ಎಂ. ರಮೇಶ

ಘಟಕ - 3

ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಸಹಾಯಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಸಂಬಂಧ

ರಚನೆ :

3.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

3.1 ಪೀಠಿಕೆ

3.2 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ

3.2.1 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಭೂಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರ 3.2.2 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ

3.2.3 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ 3.2.4 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ

3.2.5 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ 3.2.6 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ

3.2.7 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ 3.2.8 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ

3.3 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಸಹಾಯಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಇದರ ಸಂಬಂಧ

3.3.1 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಣನೆ ಶಾಸ್ತ್ರ

3.3.2 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಶಾಸ್ತ್ರ

3.3.3 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲೆಗಳ ಪತ್ರಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರ

3.3.4 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಷಯಗಳು

3.5 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

3.6 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

3.7 ಸ್ವಯಂ ಪರಿಶೀಲನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

3.8. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

3.0. ಉದ್ದೇಶಗಳು:

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಭೂಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸ ಇತರೆ ಜ್ಞಾನ ಶಿಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಣನಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಿರಿ.

3.1 ಪೀಠಿಕೆ:

ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವನ ಹಲವಾರು ಮುಖಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಹಲವು ಸಮಾಜ-ವಿಜ್ಞಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದು ಈ ಸಂಬಂಧಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಅಧ್ಯಯನವು ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸದ ಹಲವಾರು ಮುಖಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುವಂತೆ ಇತಿಹಾಸವು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದು ಇದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಇತರೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಸಂಬಂಧ ವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನೋಡೋಣ.

3.2 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧ :

ಇತಿಹಾಸ ಹತ್ತು ಹಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ವಿಷಯ ವಾಗಿರುವುದ ರಿಂದ ಇದು ಕಲೆ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಇತಿಹಾಸ ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ, ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸ ವಿಜ್ಞಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇತಿಹಾಸವು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ನೇಹ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ.

3.2.1 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ

ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಜಾಗತಿಕ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಕೆಲವು ವಿಭಾಗಗಳು ಇತಿಹಾಸ ವನ್ನು ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕರ ವಾದ ಕೆಲಸ. ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರವು ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಉಪಯೋಗ ವೆನಿಸಿದೆ. ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕಾಲಗಣನಾಶಾಸ್ತ್ರವು ಒಂದು ಕಣ್ಣಾದರೆ ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶಗಳು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ಅಂಶಗಳಾಗಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ತಂದಿದೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ನಾಟಕವಾಗಿದ್ದು ಇದರ ಅನಾವರಣಕ್ಕೆ ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರದ ನಾಟಕದ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಇವೆರಡರ ನಡುವಿನ ಗಾಢವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರದ ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಂಶಗಳ ಯಾವುದೇ ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದ ಲ್ಲದೆ ಆ ದೇಶದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಅಂಶಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆಯು ಔನತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದು ಇದು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದವರೆಗೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಂಶಗಳು ಹವಾಗುಣ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಮತೋಲನ ಎಲ್ಲ ತೇವಾಂಶ ಉಷ್ಣತೆ ಮುಂತಾದವು ಇತಿಹಾಸದ ಘಟನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಮತ್ತು ಮಾಂಟೆಸ್ಕೋ ರವರು ಪ್ರತಿ ಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಆರಂಭದ ಘಟನೆಗಳು ಶೀತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವುದು ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ ಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಮಾನವನ ವಿಕಾಸವಾದವೂ ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದು ಮಾನವನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಭಾವ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಆ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿರುವುದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಬ್ರಿಟನ್, ಜಪಾನ್, ಮತ್ತು ಗ್ರೀಸ್ ಮುಂತಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಿದ್ಧತೆಯೂ ಸಮುದ್ರ ತೀರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವುದು ಇತಿಹಾಸದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಬಲ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ರುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ನೌಕಾ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿರ ಬಹುದು ಭಾರತದ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತ ಮತ್ತು ಅಸ್ಸಾಮಿನ

ಕಾಡುಗಳು ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ಭಾಗದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ದಾಳಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಗೋಬಿ ಮತ್ತು ಮಂಗೋಲಿಯನ್ ಮರುಭೂಮಿಗಳು ಚೀನಾ ದೇಶವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ರಷ್ಯಾದ ಕೊರೆಯುವ ಚಳಿಯೂ ಆದೇಶವನ್ನು ಶತ್ರು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತು ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಹಾಗೂ ಹಿಟ್ಲರ್‌ರಂತಹ ಪ್ರಭಾವಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿ ಶತ್ರುಗಳು ಸೋಲನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಭೂಗೋಳ ಆದೇಶದ ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಇಡಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಸಿಂಧು ಮತ್ತು ಗಂಗಾ ನದಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. 15 ಮತ್ತು 16ನೇ ಶತಮಾನಗಳು ಭೌಗೋಳಿಕ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೊಲಂಬಸ್ ಅಮೆರಿಕದ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವಾಸ್ಕೋಡಿಗಾಮ ಪತ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಗೆಲುವು ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನೆರೆಯ ಹಾವಳಿ ಬರಗಾಲ ಭೂಕಂಪ ಖನಿಜಗಳ ಸಂಪತ್ತು ಮಣ್ಣಿನ ಫಲವತ್ತತೆ, ನದಿ, ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು, ತೀರಪ್ರದೇಶ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಅಂಶಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಘಟನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇತಿಹಾಸಕಾರರಿಗೆ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ ಭೂಗೋಳದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

3.2.2 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ

ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಇದನ್ನು ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ತಜ್ಞ ಪ್ರೊ. ಸೀಲೇ ಅವರು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ "ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಲ್ಲದ ಇತಿಹಾಸವು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ತಂದೆಯು ಇತಿಹಾಸವಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು ಇಲ್ಲದಂತೆ". ಪ್ರೊ. ಆಕ್ಟೆನ್ ರವರು ಇವೆರಡು ವಿಷಯಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನದಿಯ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಪ್ರಕಾರ ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ನದಿಯಂತೆ ಇತ್ತು ಆದ್ದರೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳು ನದಿಯೊಳಗಿನ ಕಣಗಳಂತೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಅಂಶಗಳು ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಪ್ಲೇಟೋ ಮತ್ತು ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ರವರು ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ದರ್ಶನ ಅಥವಾ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಮುನ್ನಡೆಯು ರೂಸೋನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಜಾನ್‌ಆಸ್ಟಿನ್ ಪರಮಾಧಿಕಾರದ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಭಾವ ದಿಂದ ನಡೆದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ 2 ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಸ್ನೇಹ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿವರಿಸುವುದು ಇವುಗಳ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಇತಿಹಾಸವು ರಾಜಕೀಯ

ಅಂಶಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ರಾಯಭಾರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸದ ಕಾಲಗಣನೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ ರಾಜ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಪರಿಶೋಧನಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಒಂದೇ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

3.2.3 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ

ಇತಿಹಾಸವು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ದೊಂದಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕಾಂಡೋರೇಟ್ಸ್, ಬಕಲ್ ಕಾಮಟೆ, ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬ್ಯೂರಿ ರವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಭಾವ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ 1917ರ ರಷ್ಯಾ ಕ್ರಾಂತಿಯ ನಂತರ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಇತರೇ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಪಡೆದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದ್ದು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಆದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು ಇತಿಹಾಸದ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಇತಿಹಾಸದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ನೀಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಅಧ್ಯಯನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳಾದ ಯುದ್ಧ ಅಥವಾ ದಿಗ್ವಿಜಯಗಳು ವಸಾಹತು ನಿರ್ಮಾಣ ಅಥವಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮುಂತಾದವು ಆರ್ಥಿಕ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದವೆಂಬ ಅಧ್ಯಯನವು ಸಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸಕಾರರಾದ ಹಿರೆನ್ ಪಾಮದತ್, ಡಿ.ಡಿ ಕೊಸಂಬಿ, ಮಹಮದ್, ಮುಂತಾದವರು ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಇತಿಹಾಸ ದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಆರ್ಥಿಕ ಬಲಗಳ ಮೇಲಿನ ವೃತ್ತಿನಿರತ ಜ್ಞಾನವು ಇತಿಹಾಸದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಬೆಳಕಿನೊಂದಿಗೆ ನೀಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ವಿವರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಆಶೋತ್ತರಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಮೂಲ ಅಂಶಗಳು ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾದು ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಗುಲಾಮ ಪದ್ಧತಿ ಬಂಡವಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾಜವಾದ ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿತ್ವ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಿಕಟ ಸಂಭವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆಯೆಂದರೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪುನಃ ರಚಿಸುವುದು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕರವಾಗುತ್ತದೆ. 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪುನಃ ರಚಿಸುವುದು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು 20ನೇ ಶತಮಾನದ 30ರ ದಶಕದ ವಿಷಯ ನ್ಯೂಡೀಲ್ಸ್ ರಾಜಕೀಯ ಅಥವಾ ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ನಂತರದ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸದೆ ಬರೆಯುವ ಇತಿಹಾಸವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ ನಂತರ ಈ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

3.2.4 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ

ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಷಯಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರು ವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದ ಆಗಸ್ಟ್‌ಕಾಮ್ಪೆ ಮುಂತಾದವರು ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಚರಿತ್ರಕಾರ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸಮಾಜವಾದಿ ಕೂಡ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಎರಡು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಭಿನ್ನತೆಯೆಂದರೆ ಅವೆರಡು ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮೂಲ ವಾಗಿ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ಎರಡು ಅತ್ಯಂತ ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇವುಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದರು. ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಎಮಿಲಿ ಡರ್ಕಿಮ್ ಮೊದಲಿಗನಾಗಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅಂಶಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಹೋಲಿಕೆ ನಿಯಮ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿರುವುದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಸರಾಂತ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ವೆಬರ್ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವರು ವೆಬರ್ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು ಹೀಗೆ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಷಯ ಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧ ಬಂದಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯ ಸಮಾಜ ಇತಿಹಾಸದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಸಮಾಜದ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಇವುಗಳು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯ ಸಮಾಜದ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿರದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಮಾಜದ ಗುಂಪುಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.ಇದಲ್ಲದೆ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ತನೆಯ ಮಾದರಿಗಳು ಜಾನಪದ ಕುಟುಂಬದ ಜೀವನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಉತ್ಸವಗಳು ಹಬ್ಬಗಳು ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುವುದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುವಾಗ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಷಯ ಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾದ ಸಂಶೋಧನೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಟ್ರಾವೆ ಲ್ಯಾನ್ ರವರು ಸೋಶಿಯಲ್ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಒಂದು ಹಲವು ರೀತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಯನವು ಅಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಒಂದು ಜನಾನುರಾಗಿ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ರಾಜವಂಶಗಳ ಇತಿಹಾಸಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದ್ದು ಅಮೇರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸಗಳು ಜನಾನುರಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

3.2.5 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ

ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಉತ್ತಮ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಮನುಷ್ಯನ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನು ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಆಧುನಿಕ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಇತಿಹಾಸದ ಕೃತಿಯು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಇನ್ನು ಒಂದು ವಿಧ ದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿವೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ವಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸಕಾರನ ಪರಿಸರ ಅವನ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನದ ಮೇಲೆ

ನೇರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿ ಭಾವನೆ ಅದರಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಮನೋವಿಜ್ಞಾನವು ಇತಿಹಾಸದ ಮೇಲೆ ಇರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಇತಿಹಾಸತಜ್ಞರು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮನೋ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಸಹ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಮೂಹ ವಿಜ್ಞಾನದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಅನೇಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಆತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮನೋ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಧ್ಯಯನವು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

3.2.6 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ

ಇತಿಹಾಸವು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪಾತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೇಲೆ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಆ ಕಾಲದ ನೈತಿಕ ತತ್ವಗಳು ಜನರ ನಡೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೂ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಂತೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ತತ್ವಗಳಿಂದದಿರುವುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆದಿದ್ದು ಇದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ ತನ್ನ ವಿಷಯದ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

3.2.7 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ

ಇವತ್ತಿನ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರದ ದತ್ತಾಂಶಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಚರಿತ್ರೆಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಯುತವಾಗಿ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರು ಸಹಕಾರ ಮುಂತಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸರಿಯಾದ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರವು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವನ್ನು ವಹಿಸಿದೆ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಜನಾಂಗದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಧ್ಯಯನ ಅಂದರೆ ಜನರ ಹುಟ್ಟು-ಸಾವು ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ವಲಸೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆ ಯುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಆದರೂ ಇವುಗಳ

ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದ ಸಂಗ್ರಹವು ಇತಿಹಾಸಕಾರನನ್ನು ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಫಲವನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಪಯೋಗ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ.

3.2.8. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಾಹಿತ್ಯವು ಚರಿತ್ರೆಯೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇತಿಹಾಸವು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಸಾಕೇತ 19ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಂತರ ಹಲವರು ಇವುಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು ಆದರೂ ಇತಿಹಾಸವು ಜೀವನದ ದಾಖಲಾದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜೀವನದ ಚಿತ್ರವೆ ನಿಸಿದೆ. ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿ ಆದರೆ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಕಾಲ ವಿಲ್ಲದೆ ಇತ್ತು ಕಾಲ ಮತ್ತು ಹೆಸರು ಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಇತಿಹಾಸವು ತಪ್ಪಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ವಿಷಯದ ಅಧ್ಯಯನ ಒಂದೇ ಅದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯ ಇತಿಹಾಸವು ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಎರಡು ಮಾನವ ನನ್ನು ಸಂಶೋಷಣೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ತಮ್ಮ ವಿಷಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ.ಇದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯೊಂದು ಕಲಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಇವುಗಳು ಚಿತ್ರಗಳು ಮಾದರಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸ ದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸತ್ಯಸಂಧತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನ ಮಾತ್ರ ಆದರೂ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ರಾಂಕೆ ಯು ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದ . ಆದರೆ ಗಿಬ್ಬನ್ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡನು. ಹೇರೋ ಡೋಟಸ್, ಥುಸಿಡೈಡಸ್, ಲಿವೆಟ್ಯಾನಿಟಸ್, ಮೆಕಾಲೆ ಟ್ರಾವೆಲಾನ್, ಮುಂತಾದವರು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇತಿಹಾಸ ಲೇಖನದ ಸೌಂದರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತಿದೆ,ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.

3.3 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಇತರೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಗಳೊಂದಿಗೆ ಇದರ ಸಂಬಂಧ :

ಇತಿಹಾಸ ಶಾಖೆಯು ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ನಾವು ಅಧೀನ ವಿಷಯ ಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಕಾಲಗಣನೆಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಚೀನ ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರ, ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲೆ ಪತ್ರಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾದವು. ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲಾ

ಅತಿಯಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ಅಂತರ್‍ಯಾಸಿನ ವಿಷಯಗಳಾಗಿರುವುದು ಇತಿಹಾಸದ ಅಂಶಗಳ ಸಭಾ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಅಂಶವು ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶದ ನಡುವೆ ಆತ್ಮೀಯ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ಅಂಶಗಳು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಲು ಇತರೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಅಧೀನ ವಿಷಯಗಳು ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಹಾಯಕ ವಿಷಯಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

3.3.1. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಣನಾಶಾಸ್ತ್ರ

ಕಾಲಗಣನಾಶಾಸ್ತ್ರವು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲವು ಒಂದು ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು ಕಾಲದ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಚರಿತ್ರೆಯು ಇತಿಹಾಸದ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆ ಯುತ್ತದೆ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಹೊಗಳುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಅದೇ ಮಗು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಇಂಥದ್ದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಏಕೆಂದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಹೃದಯವಿದ್ದಂತೆ. ಕಾಲಗಣನಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ 2 ಉಪಯುಕ್ತತೆಗಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದರು, ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳ ಆಚರಣೆಗಾಗಿ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಕೃಷಿಯ ಕಾರ್ಯ ಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಕಾಲದ ನಿರ್ಣಯ ಇರುತ್ತದೆ ಇನ್ನು ಇತಿಹಾಸಕ್ಕಂತೂ ಕಾಲದ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕ.

ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರ

ಪ್ರಾಚೀನ ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದರೆ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರದೇಶ ಪ್ರದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ವಿಸ್ಮಯ. ಈ ಒಂದೊಂದು ಅಕ್ಷರಗಳು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿಕಸನಗೊಂಡು ಪರಿ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಓದುವುದಲ್ಲದೇ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ ತಿಳಿಸುವರು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿದ್ದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ರೋಮನ್ ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬೆಲ್ಜಿಯನ್ನರು ಡಚ್ಚರಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಮುನ್ನ ಬರೆಯುವಾಗ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಕೇತ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವು ನಿಘಂಟುಗಳನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಭಾಷಾ ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರ ಪೂರ್ಣವಾದ ಅರ್ಥ ಬರುವುದನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಇದು ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಬೃಹತ್ ನಿರ್ಮಾಣದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಭಾಷಾ ಪ್ರಾಚೀನ ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಘಟನೆ ಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

3.3.2 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಶಾಸ್ತ್ರ

ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈಬರಹದಿಂದ ಅವನ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿದೆ. ಕೈಬರಹ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನಾವು ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಶಾಸ್ತ್ರದ ನೆರವಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಡತೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ವಸ್ತು ಕಾಲ ಮತ್ತು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಸ್ಥಾನ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ರೈಲು ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸರಿಯಾದ ಅರಸರ ಬರೆಯದೆ ಇರಬಹುದು ಮತ್ತು ಇದು ಅವನ ನಿಜವಾದ ಬರವಣಿಗೆಯಾಗಿರದೇ ಇರ ಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಬರ ವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ, ಅಥವಾ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದನೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಅವನ ವಯಸ್ಸು ಅವನ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಅಸ್ತಕ್ಷರ ಸಹಸ್ರ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅವಸರ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸೋಮಾರಿತನ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಮುಂತಾದವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇವು ಗಳನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗದು, ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ವೈದ್ಯರುಗಳು ಅಸ್ತಕ್ಷರ ನೋಡಿ ನಾವು ಅವರುಗಳ ನಡತೆಯನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ.

3.3.3 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲೆ ಪತ್ರಗಳಶಾಸ್ತ್ರ

ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲೆ ಪತ್ರಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ ಹಾಗೂ ಬರವಣಿಗೆ ಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸರ್ಕಾರದ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕ್ರಿ.ಶ 17ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಸರ್ಕಾರ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿರುವ ದಾಖಲೆಗಳ ನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕಾರ ಕೋರರು ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಅದೇ ರೀತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲೆ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯ ಬರವಣಿಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಮುದ್ರೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಶಾಸ್ತ್ರ

ಮುದ್ರೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲೆ ಪತ್ರಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮುದ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯುವುದಾಗಿದೆ. ಮುದ್ರೆ ಏಕೆ ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದರ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಶೀತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಗಣ್ಣು ಮತ್ತು ಇಮಲಿಯಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೀಸವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಇದುವರಿಗೂ ಹರಪ್ಪ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿ ಅದರ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳು ನಮಗೆ ದೊರೆ ಯುತ್ತದೆ. ಈ ಮುದ್ರೆಗಳು ರಾಜನ ಸನ್ನದನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವಾಗಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜನ ಹೆಸರು ಬಿರುದು ರಾಜ್ಯದ ವಿಸ್ತಾರ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಯಾವ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶ ವನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಏನೇ ಆದರೂ ಈ ಮುದ್ರೆಗಳು ತಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸದ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾಹಿತಿ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು.

3.3.4 ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಇತರೆ ವಿಷಯಗಳು

ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾದ ಪ್ರಾಕ್ತನಶಾಸ್ತ್ರ, ಶಾಸನಶಾಸ್ತ್ರ, ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಾಕ್ತನಶಾಸ್ತ್ರ, ಶಾಸನಶಾಸ್ತ್ರ, ಹಾಗೂ

ನಾಣ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ ಅವುಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಅಧೀನಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾಗಿತ್ತು, ಮಾತೃ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಇತಿಹಾಸದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಚರಿತ್ರೆಯು ಮೂರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದು ಅವುಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಪುರಾತನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದ ಸರ್.ಜಾನ್ ಮಾರ್ಷಲ್ ಮುಂತಾದವರು ಪುರಾತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹರಪ್ಪ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪುರಾತನ ಸ್ಥಳಗಳ ಉತ್ಖನನ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಧಾನಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಇದು ತಿಳಿಸುವುದು. ಇದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ದೇಶೀಯ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಹ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ಮುಂತಾದವುಗಳು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡ ಬಹುದು ಸಂಶೋಧಕರು ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನ ಹಿಡಿತ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗ ವನ್ನು ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಕರ್ನಾಟಕ ಇತಿಹಾಸ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಾಸನಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪುನರ್ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ನೂರಾರು ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ ರಾಜ ವಂಶಗಳು ಬಹುತೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ ಅವುಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಯುದ್ಧ ಗಳು ಧರ್ಮ ಕಲೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಅನೇಕ ಅಂತರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳು ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ರಾಜನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಬಿರುದುಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯು ಆಗಿದೆ. ಬಿ ಎಲ್ ರೈಸ್ ರವರು ಸಾವಿರಾರು ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು, ಆರ್.ನರಸಿಂಹಾ ಚಾರ್ ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದರು ಇವುಗಳು ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದವುಗಳು, ಈ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿ ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳ ಲ್ಲದೆ ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯಾ, ಇಂಡಿಕಾ, ಮುಸ್ಲಿಮರ, ಇಂಡಿ ಯನ್ ಆಂಟಿಕ್ವರಿ, ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಜ್ಞಾನದ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳು ಅಂದಿನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಇತರೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಡೆದು ಇತಿಹಾಸ ಪುನರ್ ರಚನೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾದವು ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗ ಲಾರದು.

3.4 ಸಾರಾಂಶ:

ಇತಿಹಾಸವು ತನ್ನ ಸಂಕೀರ್ಣ ಅಧ್ಯಾಯನ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ಜ್ಞಾನ ವ್ಯವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯವಾದ ಅನ್ಯೋನಾ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಂಜು ಬಂದಿದೆ ಇದರಿಂದಲ್ಲಾ ಇದರ

ಅಧ್ಯಾಯನ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಶೇಷ ವಾಪಕವಾದರು ಎಂಬುದು ದೃಢಪಡುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಇತಿಹಾಸ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಾಲವಾದ ಮಾನವನ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿದೆ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆಡುಮುಟ್ಟದ ಸೊಪ್ಪಿಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಮಾತು ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಬಹು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸ ಮಾನವನ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇತಿಹಾಸ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ನಿಕಟ ಅಧ್ಯಯನ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರೊ.ಹೆಚ್.ಸಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು ಹೇಳುವಂತೆ: ಭೌತಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ತಳಹದಿ ಯಾಗಿರುವಂತೆ, ಮಾನವಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಇತಿಹಾಸ ತಳಹದಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲೋಂದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಾಣಹುದಾಗಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಇತಿಹಾಸಕಾರನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾನವಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತಿಚಿನವರೆಗೆ, ಆಗಿರುವ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

3.5.ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ:

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ.

1. ಇತಿಹಾಸದೊಂದಿಗೆ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಿತಾಮಹ ಯಾರು?
2. ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜೀವನದ_____

II. ಒಂದು ಸಾಲಿನ ಉತ್ತರಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

3. ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತತ್ವದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ಭಾರತದ ಒಬ್ಬ ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.
4. ಇತಿಹಾಸ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳ ಯಾವವು?

III ಕೆಳಗಿನವು ಸರಿ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಎಂದ ತಿಳಿಸಿ.?

5. ಇತಿಹಾಸವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ.ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
6. ಪ್ರಾಚೀನ ಹಸ್ತ ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂದರೆ ಶಿಲಾಯಗವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು.?

IV. ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ?

7. ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದವರು.

- ಅ) ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಆ) ಕಾಂಡೊರೆಸೆಟ್
ಇ) ಸೀಲ್ ಈ) ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ವೆಬರ್

8. ನಾಣ್ಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಹೀಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

- ಅ) ಎಪಿಗ್ರಫಿ ಆ) ನೂಮಿಸ್ ಮ್ಯಾಟಿಕ್
ಇ) ಗ್ರಪಾಲಾಜಿ ಈ) ಕ್ರೋನಾಲಜಿ

ಉತ್ತರಗಳು

1. ಬೇರು
2. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ
3. ಡಿ.ಡಿ ಕೋಸಾಂಬಿ
4. ಕಾಲಗಣನೆ, ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ
5. ಸರಿ
6. ತಪು
7. ಈ
8. ಆ

3.6 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು:

ಎಥಿನೊಲಾಜಿ - ಮಾನವ ಜನಾಂಗನ ಮತ್ತು ಗುಣ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು.

ಗ್ರಪಾಲಾಜಿ - ಪ್ರಾಚೀನ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಹಸ್ತಕ್ಷರಶಾಸ್ತ್ರ.

ಎಪಿಗ್ರಫಿ - ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಎಪಿಗ್ರಫಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಸಿಜಿಲೋಗ್ರಫಿ - ಮುದ್ರಿಕೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಸಿಜಿಲೋಗ್ರಫಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

3.7 ಸ್ವಯಂ ಪರಿಶೀಲನಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

1. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ.
2. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಅದಿನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
3. ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಇತರೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ.
4. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ.
5. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಗಣಾಕ್ಷರಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಕರಿಸಿ.

3.8. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಡಾ.ಎ.ವಿ.ವೆಂಕಟರತ್ನಂ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ.ಪದ್ಮ, ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಮುದ್ರಣಾಲಯ ಬೆಂಗಳೂರು- 1999
2. ವಿಜಯ ಪಣಚ್ಚು ತಂಬಡ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಪೂಜಾರಳ್ಳಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಧಾನ. ಪ್ರಸಾರಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಹಂಪಿ-2016
3. ಕೀತ್ ಜೆಂಕಿನ್ಸ್, ರೀ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಹಿಸ್ಟರಿ, ರೂಟ್ಲೇಜ್, ಲಂಡನ್-2003
4. ಹೆಚ್.ವಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು- 2000.
5. ಬಿ. ಷೇಕಾಲಿ, ಹಿಸ್ಟರಿ ಥೀಯರಿ ಅಂಡ್ ಮೆಥೆಡ್, ಮೆಕ್‌ಮಿಲನ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್, ಡೆಲ್ಲಿ, 2009
6. ರೇನಿಯರ್ ಜಿ. ಜೆ., ಹಿಸ್ಟರಿ-ಇಟ್ಸ್ ಪರ್‌ಪಸ್ ಅಂಡ್ ಮೆಥೆಡ್, ಜಾರ್ಜ್ ಅಲೆನೆ, 1961.
7. ಕಾಲಿಂಗ್‌ವುಡ್ ಆರ್. ಜಿ. ದಿ ಐಡಿಯಾ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟ್ರೀ, ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಪ್ರೆಸ್, 1961.

ಡಾ. ವಿ. ಎಂ. ರಮೇಶ

ಇತಿಹಾಸದ ಮೂಲಾದಾರಗಳು, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಲೆಯಾಗಿ ಇತಿಹಾಸ

ರಚನೆ:

4.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

4.1 ಪೀಠಿಕೆ

4.2 ಆಧಾರಗಳು

4.2.1 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆಧಾರಗಳು

4.2.2 ಅನುಷಂಗಿಕ ಆಧಾರಗಳು

4.3 ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿ

4.4 ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ಕಲೆಯಾಗಿ

4.5 ಇತಿಹಾಸ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಲೆಯಾಗಿ

4.6 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

4.7 ಸಾರಾಂಶ

4.8 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

4.9 ಸ್ವಯಂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

4.10 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

4.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು:

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಆಧಾರಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ
- ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಒಂದು ಮಾನವಿಕ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ
- ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿರಿ
- ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಒಂದು ಕಲೆಯನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸುವಿರಿ
- ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಲೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಿರಿ

4.1 ಪೀಠಿಕೆ:

ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಇದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯ ನಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಜಗತ್ತಿನ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇತಿಹಾಸದ ಕಾರ್ಯಗಳೇನು? ಈ ಕಾರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಪ್ರಕಾರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಚರಿತ್ರೆಯು ಒಂದು ಕಲೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ ಗುಂಪಿನ ಕೆಲವು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಇತಿಹಾಸ ವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನವೂ ಹೌದು ಕಲೆಯೂ ಹೌದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವುದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದ ನಾವು ಚರಿತ್ರೆಯು ನಿಜವಾಗಿ ಏನಾಗಿದೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಈಗ ತಿಳಿಯೋಣ.

4.2 ಮೂಲ ಆಧಾರಗಳು:

ಆಧಾರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸವಿಲ್ಲ (No Source, No History).ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ಅವು ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾಗಿವೆ. (Evidence Or Proof) ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ ಎಂದೂ ಅಥವಾ ಬಿಬ್ಲಿಯೋಗ್ರಫಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯಬಹುದು. ಬಿಬ್ಲಿಯೋಗ್ರಫಿ ಎಂಬ ಪದ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಯ

ಬಿಬ್ಲಿಯೋಗ್ರಫಿ ಅಥವಾ ಬೈಬಲೆಂದರೆ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಕಾಣ ಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು, ಬೆಳ್ಳಿ, ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ತಾಮ್ರದ ಪತ್ರಗಳು, ಹಲಗೆ ಮತ್ತು ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ರೆಗಳು, ಚರ್ಮದ ದಾಖಲೆಗಳು, ಬಾಳೆಗಲೆಗಳು, ಕೈಫಿಯತ್ತು, ಲಾವಣಿಗಳು, ಮೂಳೆ ಮೇಲೆ ಕೊರೆದ ದಾಖಲೆಗಳು, ಅವಶೇಷಗಳು, ಕಡತಗಳು, ಸ್ಮಾರಕಗಳು, ನಾಣ್ಯಗಳು, ಓಲೆಗರಿಗಳು, ಪ್ರವಾಸ ಕಥನಗಳು, ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು, ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲೆಗಳು, ವರದಿಗಳು, ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಭೂಗೋಳದ ನಕ್ಷೆಗಳು, ಆತ್ಮಕತೆಗಳು, ಗೆಜೆಟಿಯರ್‌ಗಳು, ನಿಘಂಟುಗಳು, ವಿಶ್ವಕೋಶಗಳು, ಇತ್ತೀಚಿನ ಧ್ವನಿಸುರುಳಿಗಳು, ಚಿತ್ರ ಸುರುಳಿಗಳು (Audio, Video Cassettes) ಇತ್ಯಾದಿ.

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವ ಆಧಾರಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ : ಮೂಲ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರಗಳೆಂದು (Original or Primary Sources) ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಉಳಿದವು ಗಳನ್ನು ಅನುಷಂಗಿಕ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರಗಳೆಂದು (Secondary or other Sources or duplicate Sources) ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಎಂದರೆ : ತಾಳೆಗರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ, ರಾಜತರಂಗಿಣಿಯ ಮೂಲಪ್ರತಿಯು ಮೂಲ ಆಧಾರವಾದರೆ ಅದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬರೆದ ಕೃತಿ (ಅನುವಾದವಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ) ಅನುಷಂಗಿಕ ಮಾಹಿತಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಶೋಕನ ಮೂಲ ಶಾಸನ ಗಳು ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರವೆನಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬರೆದ ಶಾಸನ ಸಂಪುಟಗಳು ದ್ವಿತೀಯ ಮಾಹಿತಿ ಎನಿಸುತ್ತವೆ.

ಅನುಷಂಗಿಕ ಮಾಹಿತಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆ ಎಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 12 ರಿಂದ 15ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗಿನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಇತರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ 16ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಫರಿಸ್ತ ಬರೆದ ತಾರಿಕ್-ಎ ಫರಿಸ್ತ ದ್ವಿತೀಯ ಮಾಹಿತಿ ಕೃತಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಪಂಡಿತ ಪುಟ್ಟಣ್ಣಯ್ಯ ಬರೆದ ತನ್ನ ಸಮಕಾಲೀನ ಒಡೆಯರ ಇತಿಹಾಸ 'ಮೈಸೂರು ದೊರೆಗಳ ಪೂರ್ವ ಕೃತ್ಯಾಂತ' ಎಂಬ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ವಿಲ್ಕ್ಸ್ ರಚಿಸಿದ 'ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಮೈಸೂರು' ಗ್ರಂಥ ದ್ವಿತೀಯ ಮಾಹಿತಿ (Secondary Sources) ಆಧಾರ ವಾಗುತ್ತದೆ.

4.2.1 ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರಗಳು :

ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿಯ ಆಧಾರಗಳು ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕ ತನ್ನ ಕಾಲದವರೆಗಿನ ಅಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯನ್ನು ಇತರರ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ತನ್ನ ಸಮಕಾಲೀನ ಇತಿಹಾಸ ರಚಿಸುವಾಗ ತನ್ನ ಅನುಭವ ಹಾಗೂ ತಾನು ಕಂಡು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮುದ್ದಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ದಾಖಲಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ಗ್ರಂಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಪಂಡಿತ ಪುಟ್ಟಣ್ಣಯ್ಯನ ಕೃತಿ ಆರಂಭದಲ್ಲೂ ದ್ವಿತೀಯ ಮಾಹಿತಿಯಾದರೆ ಅವನೇ ಕಂಡು ಬರೆದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ತತ್ವ ಇತರರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರಗಳಲ್ಲಿ (Original Sources) ಪ್ರಮುಖವಾದುವು:ಇತಿಹಾಸ ಪೂರ್ವ ಕಾಲದ ಅಂದರೆ ಶಿಲಾಯುಗದ ಅವಶೇಷಗಳು, ಉದಾ : ಶಿಲಾ ಆಯುಧಗಳು, ಸಮಾಧಿಗಳು, ಅಸ್ತಿ ಪಂಜರಗಳು, ಗವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳು, ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇವುಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅಂದಿನ ಜನ ಜೀವನವನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಂತರದ ಇತಿಹಾಸ ಕಾಲಕ್ಕೆ (ಉಪನಿಷದಕಾಲದಿಂದ) ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಲಿಖಿತ ಆಧಾರಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ, ಉದಾ ಈಕುಷ್ಠಿನ ಅಂಗಗಳು ಗೋಡೆ, ಕಂಬಗಳ ಮೇಲೂ ಮತ್ತು ಕಾಗದ ಸುರುಳಿಗಳ ಮೇಲೂ, ಮೆಸಪೋಟೇಮಿಯವರ ದಾಖಲೆಗಳು ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನ ಹಲಗೆಗಳ ಮೇಲೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಸಿಂಧೂ ಲಿಪಿಯ ಮುದ್ರೆಗಳು ಕೂಡ ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನ ಹಲಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಇಂಕಾ, ಅಚ್ಚೆಕ್, ಗ್ರೀಕೋ ರೋಮನ್ ನಾಗರಿಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಳು ಬೀಳು ಆಧಾರಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಇತರ ಅವಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಕೆಗಳು, ಆಯುಧಗಳು, ಸಲಕರಣೆ ಗಳು, ನಿವೇಶನಗಳು, ಕೋಟೆ ಕೊತ್ತಲ ಗಳು, ಸ್ಮಾರಕ ಸ್ತಂಭಗಳು, ದೇವಾಲಯಗಳು, ಪುಷ್ಕರಣಿಗಳು, ನಗರ ಯೋಜನೆಗಳು ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ಆಧಾರಗಳಾಗಿವೆ.

ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಚಪ್ಪಡಿ, ಕಂಬ, ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ನಂತರ ತಾಮ್ರದ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಸಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಬೆಳ್ಳಿ, ಬಂಗಾರದ ತಗಡುಗಳ ಮೇಲೂ ಬರೆಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವು ಅಪರೂಪದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದತ್ತಿ, ದಿಗ್ವಿಜಯ, ದಾನ, ಧರ್ಮ, ವಿವಾದಗಳ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಡತಗಳನ್ನು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತರಲಾಯಿತು. ಇವು ಹಲವು ಪಟ್ಟು ಮಡಿಚಿದ ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆಯ ದಾಖಲೆಗಳಾಗಿವೆ. ಗ್ರಾಮ ಮುಖಂಡರು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಇವು ಇದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಪರ್ಶಿಯನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಖೈರು ಎಂದರೆ ವರದಿ ಅಥವಾ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಎಂದರ್ಥ. ಪಾಳೆಯ ಗಾರರಿಗೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಖೈರ್‌ಗಳು ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿದ್ದವು. ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಹದಿನೆಂಟನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದಾಖಲೆ ಗಳಾಗಿ ಮಹತ್ವ ಪಡೆದಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ದೈನಂದಿನ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಶೈಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿವೆ.

ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗೆಜೆಟ್ ಮತ್ತು ಗೆಜೆಟಿಯರ್‌ಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಬಗೆ ಇವೆ. ಗೆಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಸರಕಾರಗಳು ತನ್ನ ಆಡಳಿತದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಗೆಜೆಟಿಯರ್‌ಗಳು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಅಂದರೆ 5 ಅಥವಾ 10 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಸರಕಾರದ ಸಾಧನೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಗೆಜೆಟಿಯರ್‌ಗಳು ಯೂರೋಪ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಕಲೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಮೂಲ ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಗಳು ಬಹು ತೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿವೆ. ಇವು ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಒಂಟಿ ಚರ್ಮ, ಕುರಿ ಚರ್ಮ, ಓಲೆಗರಿ ಮತ್ತು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಗೆಜೆಟಿಯರ್‌ಗಳಂತೆ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳ ಪ್ರಗತಿಯ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರಕಾರಗಳು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತವೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ಇವು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸ ಹಾಗೂ ರಾಜನೀತಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ದಿವಾನರ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣಗಳು ಮಹತ್ವ ಪೂರ್ಣವಾದ ದಾಖಲೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಸಮಕಾಲೀನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಸಾಂಗತ್ಯಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಉದಾ:ಕುಮಾರ ರಾಮನ ಸಾಂಗತ್ಯ (ವಿಜಯನಗರ ಕಾಲ), ಸಂಗೊಳ್ಳಿ ರಾಯಣ್ಣನ ಸಾಂಗತ್ಯ (ಕಿತ್ತೂರು ರಾಜ್ಯ) ಇತ್ಯಾದಿ. ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಜರುಗಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಂಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ದಾಖಲಿಸಲಾಗದೆ ಇರುವ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವರಿಂದ ಹಾಗೂ ಹತ್ತಿರದವರಿಂದ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯುವುದು ಕೂಡ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಅವು ಸಾಕ್ಷಾಧಾರಿತ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿರ ಬೇಕೇ (ಇತುಜಜಟಿಛಿಜ) ಹೊರತು ಅವು ಹೇಳಿಕೆ ಅಥವಾ ಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿರಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವಲ್ಲ.

ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಸಿ ಕಥನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ಪ್ರವಾಸಿಗಳು ಮಾನವ ಸಂಜವಾದ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಹಾಗೂ ಕೇಳಿದದ್ದನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಲೋಭೆಗಳಿಗೂ ಒಳಗಾಗದೆ ತಮ್ಮ ಕಥನಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಭಾಷಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದಾಗಿ ತಪ್ಪು ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರಬಹುದು. ಉದಾ: ಫಾಹಿಯಾನ್, ಹ್ಯುಯಾಂಗ್‌ತ್ಯಾಂಗ್, ಮಾರ್ಕೊಪೋಲೊ, ಅಬ್ದುಲ್‌ರಜಾಕ್ ಮೊದಲಾದವರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಬಹುತೇಕ ಆತ್ಮಕಥೆಗಳು ಸತ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ, ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನೂ, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಬಾರಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಆತ್ಮಕಥೆಗಳು ಪಕ್ಷಪಾತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ವಿಶೇಷ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ರಾಬರ್ಟ್ ವಾಲ್ಪೋಲ್, ಅಮೆರಿಕದ ಬೆಂಜಮಿನ್ ಫ್ರಾಂಕ್ಲಿನ್, ಭಾರತದ ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿ, ನೆಹರೂ, ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಇತರರು. ಸರ್.ಎಂ.ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ, ಮೊದಲಾದವರ ಆತ್ಮಕತೆಗಳು ಸತ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಹೆಸರಾಗಿವೆ. ಭುಟ್ಟೋ, ಮಾವೊ, ಪಿ.ವಿ.ನರಸಿಂಹರಾವ್ ಮೊದಲಾದವರ ಆತ್ಮಕತೆಗಳು ಪಕ್ಷಪಾತಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿವೆ. ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ದಿನಚರಿಗಳು ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರಗಳಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. (ಅವುಗಳ ಪಕ್ಷಪಾತ ಹೊರತಾಗಿ)

ಉದಾ: ಡೂಪ್ಲೆ ಕಾಲದ ಪಾಂಡಿಚೆರಿಯ ಓರ್ವ ಅಧಿಕಾರಿ ರಂಗಪ್ಪ ಪಿಳ್ಳೆ ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ರಾಜಕೀಯ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಪಕ್ಷಪಾತ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಇಲ್ಲದುದಾಗಿದೆ. ಎಲ್.ಕೆ. ಅಡ್ವಾನಿ, ಜಯಪ್ರಕಾಶನಾರಾಯಣ್ ಮೊದಲಾದವರ ದಿನಚರಿಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ 1975 ರಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಲಾದ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕರಾಳತೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಅನೇಕ ಯೋಧರು, ರಾಯಭಾರಿಗಳು, ಕಲಾವಿದರು, ವೈದ್ಯರು, ದಾದಿಯರು ರಚಿಸಿರುವ ದಿನಚರಿಗಳು ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ದಾದಿಯರ ದಿನಚರಿಗಳಲ್ಲಿ ಫ್ಲಾರೆನ್ಸ್ ನೈಟಿಂಗೇಲಳ (ಕ್ರಿಮಿಯ ಕದನ) ದಿನಚರಿ, ವೈದ್ಯರ ದಿನಚರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಟರಿ ವೈದ್ಯ ಡಾ||ದ್ವಾರಕನಾಥ ಕೊಟೀಸ್‌ನ ದಿನಚರಿ (ದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾಲ) ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಮೌಖಿಕ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹದಂತೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆಡಿಯೋ ಮತ್ತು ವಿಡಿಯೋ ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷಾಧಾರಗಳನ್ನು (ಧ್ವನಿ ಸುರುಳಿ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರ ಸುರುಳಿ) ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಆಧಾರಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದವೂ, ನಿಖರವಾದ ಸಾಕ್ಷಾಧಾರಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕದನಗಳು, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು, ಪುರಾತತ್ವ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳು (ದ್ವಾರಕ ಮತ್ತು ಮಹಾ ಬಲಿಪುರ ಸಮುದ್ರ ತೀರಗಳು) ಸಂಸತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಕ್ರೀಡಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ (ಅಂಭಿಣಟಜಟಿಣಚಿಡಿಥಿ ಕುಟಟ) ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠವಾದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯುದ್ಧದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬೆ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಶಾಂತಿ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ಕೃತಿಯೊಂದು ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದ ಹಲವು ಶತಮಾನಗಳ ನಂತರ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಇತರರ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ರಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾ: 'ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತಮ್' ದಂಡಿಯಿಂದ ಗುಪ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಶ.500) ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಘಟನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದಶಕುಮಾರ ರಿದ್ದುದು ವೇದಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಹೀಗಾಗಿ ಅದು ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ಎಂದೆನಿಸುವಂತೆ ಕಂಡರೂ ಕೂಡ ಅದು ದ್ವಿತೀಯ ಮಾಹಿತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಎಂದರೆ : 17ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ 'ಕೊಂಗುದೇಶ ರಾಜರ್ಕಳ್‌ಚರಿತಂ'ನ ಕಥಾವಸ್ತು 10ನೇ ಶತಮಾನದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಕರ್ತೃ ಕೂಡ ಯಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಮಾಹಿತಿ ಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಆಕ್ಷೇಪಕ್ಕೊಳಪಡುತ್ತದೆ.

4.2.2 ಅನುಷಂಗಿಕ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರಗಳು

ಮೂಲ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬರೆದ ಕೃತಿಗಳು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು, ವಿಮರ್ಶೆಗಳು, ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಅಥವಾ ನಕಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಗಳು ಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿದ್ದರಲಿ ಅವೆಲ್ಲವೂ ದ್ವಿತೀಯ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಗಳು ಮೂರನೆಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂಲ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ದ್ವಿತೀಯ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರಗಳೇ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನ ಚಿತ್ರಣಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನ ರೀತಿ ನೀತಿ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳು ಈ

ತೆರನಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಹಿತಿ ಮೂಲಾಧಾರ ಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮತ್ತು ನಗರ ಜೀವನ ವಿಧಾನಗಳು ಅಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು ನೈಜತೆಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯ ಲಾಗದು. ಉದಾ : ಕಾದಂಬರಿಗಳಾದ ತರಾಸು ರವರ 'ಚಂದವಳ್ಳಿಯ ತೋಟ' ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನವನ್ನೂ, ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿಯ 'ಮಾಡಿ ಮಡಿದವರು' 1942ರ ರಾಜಕೀಯ ಘಟನೆಗಳ ಚಿತ್ರಣವನ್ನೂ, ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಕವನ "ಕುರುಡುಕಾಂಚಾಣ ಕುಣಿಯುತ್ತಲಿತ್ತು" ಎಂಬ ಕವನಗಳು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಶೋಷಣೆಯ ನೈಜ ಚಿತ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾಧಾರಗಳಂತಿವೆ. ಮಹಮದ್ ಜೈಸಿ ರಚಿಸಿರುವ 'ಪದ್ಮಾವತ್' ಕಾವ್ಯ' ಚಿತ್ತೂರು ಪದ್ಮನಿಯ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ದ್ವಿತೀಯ ಮಾಹಿತಿ ದಾಖಲೆ ಯಾಗಿದೆ. "ನರಗುಂದದ ಬಂಡಾಯ" ಎಂಬ ನಾಟಕ ಬ್ರಿಟಿಷರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿ 'ಕರ್ನಾಡ್ ಮೆಲ್ಕಾಮ್ ವಿಜಯ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ವಿಷಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮದೀಪಕರ ಬಗ್ಗೆ ರಚಿಸಲು' ಲಲಿತ ವಿಸ್ತಾರ'(ಬುದ್ಧ ಚರಿತ), ಶಂಕರ ವಿಜಯ, ಮಾಧ್ಯ ವಿಜಯ ಮೊದಲಾದ ಕಾವ್ಯಗಳು ಉತ್ತಮವಾದ ದ್ವಿತೀಯ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿವೆ.

4.3 ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿವುದು :

ಕ್ರಿ.ಶ.12ನೇ ಶತಮಾನದಿಂದಲೂ ಇತಿಹಾಸವು ವಿಜ್ಞಾನವೋ ಅಥವಾ ಕಲೆಯೋ ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂದು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ವಾದಿಸುವ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ನಿಖರವಾದ ಮತ್ತು ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧಾರದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಜೀವನವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕಾಂಡೋರೇಸಿಟ್ಲಾನಿನ ಒಬ್ಬ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಇತಿಹಾಸವು ವಿಜ್ಞಾನದ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಬಹುದಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಇತಿಹಾಸವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಇತರೆ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ ಅದೇನೆಂದರೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು. ಈ ದೇಶಗಳ ಊಹಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಅಥವಾ ಸತ್ಯಾಂಶದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡು ವಲ್ಲಿ ಅದರ ಸತ್ಯಾಂಶದ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಸತ್ಯಾಂಶವು ಹೀಗಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಅಥವಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಊಹೆ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ತೂಗಿ ನೋಡಿ ಸಮತೋಲನ ಕಂಡು

ಹಿಡಿದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಯಿತು, ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲದ ಕಡೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪುನಃ ನ್ಯಾಯದ ಕಡೆ ಊಹೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಊಹೆಗಳನ್ನು ಅನವಶ್ಯಕವಾದುದು ಒಪ್ಪಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಸಹಜ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಊಹಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು ಆದರೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಾರವೆಂದರೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಧಾರಿತವಾಗಿ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಯೇ ಆಗಿದೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿ ಆದರ್ಶದಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸತ್ಯಸಂಗತಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಭಾವನೆ ಉದ್ಭವವಾಯಿತು. ಒಂದು ಬರವಣಿಗೆಯ ಸತ್ಯಾಂಶ ತಿಳಿಯಲು ಇತರ ದಾಖಲೆಗಳು ಸಂಶೋಧನೆ ಅವುಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಇತರರು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಸಹ ಕಾರಗಳಿಂದ ದೃಢೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಪದ್ಧತಿಯು ಅನುಸರಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಂಡುಬಂದಿತ್ತು. ಇನ್ನು 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿರ್ಧಾರಿತ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಕಷ್ಟು ನಡೆಯಿತು. ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಜೆ.ಬಿ.ಬ್ಯೂರಿಯವರು 1903 ರಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನವೇ ಹೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲ ಕಡಿಮೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಂತಾಯಿತು. ಬ್ಯೂರಿಯವರು ಮುಂದುವರೆದು ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸವೂ ತಪ್ಪುಗಳ ಸಾಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮಾನವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ವೈಚಾರಿಕತೆಯನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಇವೆಲ್ಲ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಾರಗಳು ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಸಂಕುಚಿತ ಅಂಶ ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಲೆ ಅಥವಾ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನವೇ ಹಾಗಿದ್ದೂ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಅಲ್ಲ ಕಡಿಮೆಯೂ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಚಿಂತನೆಯ 19 ಮತ್ತು 20ನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಜರ್ಮನಿಯ ಮಹಾನ್ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್‌ನಾಂಕೆಯು ಇವನು ಆಧುನಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ಜನಕ ಎನಿಸಿಕೊಂಡು ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯವು "ಗತಕಾಲದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಇದರ ಕಾರ್ಯ ಈ ಘಟನೆಗಳು ಹೇಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾಗಿದೆ". ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಆಗಸ್ಟ್‌ಕಾಮ್ಪೆ ಅವರು ಸಹ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಸುತ್ತಾರೆ. ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಇವರು ಇತಿಹಾಸದ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬಳಸುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇವರು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವಾಸ್ತವಿಕ

ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ ಇದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಧಾಮಸ್ಥಕಲವರು ಸಹ ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ ಭವಿಷ್ಯದ ನಿರ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವು ವಿಫಲವಾಗಲು ಕಾರಣ ಇತಿಹಾಸ ಕಾರರು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಹುಜನರ ಸರಾಸರಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಆಧಾರ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ವಿನಃ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಹ ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳಿಂದ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರೆಲ್ಲ ರೂ ಬಹುಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋಗು ತ್ತಾರೆ, ತಿಳಿಯದೆ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ ಮಾಡಬಾರದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನ್ಯೂಟನ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಫ್ರೆಂಚ್ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿವಾಜಿಯು ಜನಿಸದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮರಾಠನು ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಸಹಾಯದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ಅವರು ರಾಜ್ಯದ ಭೌಗೋಳಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಅಲ್ಲಿಯ ವಾತಾವರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅವಾಗುಣಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿ ಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಹಲವು ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಯಾವುದೇ ದೇಶದ ಪ್ರದೇಶವು ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಅಥವಾ ಭೂಕಂಪನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಜಿಪ್ಟ್, ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆ ಮತ್ತು ಹಲವು ನದಿಗಳು ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿದ್ದುದು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಯಾವುದೇ ದೇಶವು ಬಂಜರ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಭೌಗೋಳಿಕ ವಿಸ್ತರಣೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿತ್ತು ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಾಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಬಕಲ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹಲವು ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಗುಂಪು ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಇವನನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದರು ಮಾನವನ ವಿಷಯ ಗಳಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯುತ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಇವನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದು ಇದರ ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಲೂ ಕಾರಣ ಕಾರ್ಲೈಲ್ ರವರ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೀತಿಯು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದಿತ್ತು ಬಕಲ್ ರವರ ಪ್ರಕಾರ ಇತಿ ಹಾಸದಲ್ಲಿ ಘಟನೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನಲ್ಲ

ಮಾನವನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ಅತಾಚಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಇತಿಹಾಸವು ಯಾರು ಅಥವಾ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಧಾರವಾಹಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಬಕಲ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗಿಂತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಗೂ ಯಾವ ಮತ್ತು ಆ ಕಾಲದ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೆಂದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರು. ಬ್ಯೂರಿಯು ಸಹ ಮಹಾ ಪುರುಷರ ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವರು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಂದೆ ಅವರು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರು ವವರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅನಿಶ್ಚಿತ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬಕಲ್ನ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ವಿಲ್ಯಾಂಟ್ ಜೀಶನ್ ಇನ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ಹಾರಿಜನ್‌ನಿಷೀವ್ ಮತ್ತು ಡಿಸೆಂಟ್ ಆಫ್ ಫ್ಯಾನ್ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹುಕಾಲ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವು. ಅವರು ನಿಸರ್ಗ ಆ ಕೃತಿಗೆ ಒಳಪಡುವುದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದದ್ದು ಉಳಿಯುವುದು ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಿದವು. ಇತಿಹಾಸವು ತನ್ನ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದೆಂದೂ, ಅದು ಗಣಿತದಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೇಖೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಯಮದಂತೆ ನಡೆ ಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಕಾರಣವಾದ ಅಥವಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನೀಬೂರು ಮತ್ತು ರಾಂಕೆ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯಗಳು ಬಾಳ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಟ್ರಾವೆಲಿಯನ್ ಇತಿಹಾಸದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು ಅವುಗಳನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಇತಿಹಾಸವು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳುವಾಗ ಅದರ ಮೌಲ್ಯ ಎಲ್ಲವೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹೀಗೆ ಬಕ್ಕಲ್ಕಂಡರ್ಸೆಟ್, ರಾಂಕೆ ಮುಂತಾದವರ ಸತತ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಲ ವಾದಗಳಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯು ವಿಜ್ಞಾನವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಖರವಾದ ಪ್ರಯೋಗ ಪರಿಕ್ಷಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸುವ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನವೆಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ವಿಜ್ಞಾನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಲು ವಿಷಯದ ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಎಂಬ ಪ್ರವೇಶ ಪತ್ರ ಅವಶ್ಯಕ ಇದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಅತಿ ನಿಷ್ಠೂರವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗೆ ತರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಕ್ಷತ್ರ ,ಗ್ರಹ, ಭೂಕಂಪ, ಜ್ವಾಮುಖಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗೆ ಎಳೆದು ತರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಭೂವಿಜ್ಞಾನಗಳು ಪ್ರಯೋಗ ವಿಧಾನದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಗಳಾಗಿವೆ ಆದರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಗಳೆಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಇತಿಹಾಸವೂ ಸಹ ಗತ ಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಪರೋಕ್ಷ ಅವಲೋಕನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತದೆ.

ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂದು ಏಕೆ ಕರೆಯಬಾರದು?

ಇತಿಹಾಸವು ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಾಗ ಈ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಇದು ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿರ್ಧಾರಿತ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬದಲಾಗದಂತೆ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ತರ್ಕ ಸಮ್ಮತವಾದ ತತ್ವಗಳ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ ನೀಬರ್ ಹಾಗೂ ರಾಂಕೆಯವರು ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶನೀಯ ವಿಮರ್ಶಾ ಕ್ರಮದೊಂದಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಟ್ರೆವಿಲಿಯನ್ ಅವರು ಇತಿಹಾಸವೆಲ್ಲವೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವೇಷಿಸಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾದ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಹಾಗೂ ಸೀಮಿತ ಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುವ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಹಾಗೂ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಮೌಲ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವರೆಗೆ ಇತಿಹಾಸವು ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇತಿಹಾಸಕಾರನು ಸಂಭವಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತರ್ಕ ಸಮ್ಮತವಾದ ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಒಂದು ನಂಬರ್ಪದವಾದ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇವನು ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಹಾಗೂ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ವಿಶ್ವಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ ಕಥನವನ್ನಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸುವವರೆಗೆ ಇತರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ, ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು, ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಪಡುವಂತೆ ಸಂಘಟಿಸುವುದು ಅವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಭಾವರೂಪ ಅಥವಾ ಉಪಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಹಾಗೂ ಈ ಭಾವರೂಪಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಾಳೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಸ ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದು ಮುಂತಾದ ಸಂಶೋಧನಾ ತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಹಂತಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇವುಗಳು ಇತರ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅನುಸರಿಸುವ ಅನ್ವೇಷಣೆ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಮನಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಇತಿಹಾಸಕಾರನು ಬಳಸುವ ವಿಧಾನಗಳು ವಿಜ್ಞಾನಿಯು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಂದರೆ ಅವನು ಮೊದಲು ಹಿಂದಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿಳಿದು

ಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ ಅವನು ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಇತಿಹಾಸಕಾರನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ಇತಿಹಾಸಕಾರನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧಾಯುಕ್ತವಾದ ಶ್ರಮದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಿ ಆ ಮೂಲಾಧಾರಗಳ ದೃಢೀಕರಣದಿಂದ ಸತ್ಯದ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವವನಾದ್ದರಿಂದ ಇವನೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೇ ಆಗುತ್ತಾನೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೂ ಸಹ ವಿವರಣೆಗಳ ಪರಿಶೋಧನೆ ಹಾಗೂ ಸಮರ್ಥನಾ ಕ್ರಮವು ವರ್ತುಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಉಪಕಲ್ಪನೆಗಳು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ವಿವರಣಾ ಸಂಭವನೀಯತೆಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ವಿವರಣೆಯು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಎಂದು ತೋರಿದರೆ ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಉಪಕಲ್ಪನೆಯು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಹುದು. ನಂತರ ಬರುವ ಪಂಡಿತರು ಸಂಭವನೀಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನೂತನ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರತಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮುಂದಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಒಂದು ಆವಶ್ಯಕ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಇದು ವಿಜ್ಞಾನಿಯು ಪುನಃ ಪುನಃ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯೋಗದ ಫಲವಾಗಿ ಬರುವ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಟ್ರಿವಿಲಿಯನ್ ಅವರು ವಿಭಿನ್ನ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದಾಗುವ ಸತ್ಯಶೋಧನೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾದುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಇದೇ ರೀತಿ ರೆನಿಯರ್ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿರುವ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗದಂತಹುದು ಪ್ರಮಾಣವಾದುದು, ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ತಾವು ಮಾಡಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆ ಹಾಗೂ ನೀಡಿರುವ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ತಾಳೆ ನೋಡಬೇಕು, ದೃಢೀಕರಿಸಬೇಕು, ಅಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು ಪ್ರತಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಯನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಆನೇಕ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಸಿಗುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ತಪ್ಪಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಹು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತೆ ಇದರಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ತಪ್ಪನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನಭವನವು ನಿರ್ಮಿತವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾದ ವಿಷಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ಸಂಭವನೀಯ ವಿಷಯವಾಗುತ್ತದೆ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನಗಳ.

4.4 ಇತಿಹಾಸವೊಂದು ಕಲೆಯಾಗಿ:

ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ ಇತಿಹಾಸಕಾರರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಹಲವು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಲೀ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅದು ಒಂದು ಕಲೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಪ್ರೌಢ್ ಎಂಬುವನು ಬಕಲ್ಮತ್ತು, ಕಾಮ್ಪೆಯವರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಗುರಿಗಳನ್ನು ನಾವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಗಿಬ್ಬನ್ ಪ್ರಕಾರ ದಿಗ್ವಿಜಯಗಳ ಕಾಲ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದನು ಆದರೆ ಆಕೆ ಹೇಳಿದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನ ಯುದ್ಧಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು, ಕ್ರಿಮಿಯನ್ ಯುದ್ಧ (1855) ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಯುದ್ಧ (1942) ಹೀಗಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಾವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದು ಕಡೆ ನೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ನೀತಿಯು ಬದುಕಿಗೆ ದಂಡ ತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ನಿರ್ಧಾರ ಮುಂತಾದವು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಾರವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ವಾದವೂ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಕಥೆ. ಈ ದಿನದ ಕಾಲಿಜಾಗ ಮತ್ತು ನಾಳೆಯ ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಯತ್ನದಂತಿದೆ. ಎಂದು ಪ್ರೌಢನೋ ಇತಿಹಾಸದ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಲಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕಗಳು ವಿಜ್ಞಾನದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತಂಪಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ಲೇಟೋ ಅಲೆಗ್ಸಾಂಡರ್ಸ್‌ಫಲ್ಟಾಲ್ಫೆಡರಿಕ್ಸ್ ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಮತ್ತು ಗಾಂಧಿ ಇವರುಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಇವರ ತತ್ವಗಳು ವಿಜ್ಞಾನದತ್ತ ಕಂಡರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಭವಿಷ್ಯದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತಳಹದಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನೋಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಉದಾ ಹರಣೆ ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ತಾನು ತನ್ನ ದೇಶದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳುವಳಿ ಅಥವಾ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವಾಗ ನೈಜ ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆಯಲಾರ? ಅವನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇತಿಹಾಸಕಾರನಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು,

ಇತಿಹಾಸ ವಿಜ್ಞಾನವಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸುವ ಟೀಕಾಕಾರರು ಇತಿಹಾಸದ ದಾಖಲೆಗಳ ಸ್ವಭಾವವೇ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ತಾಳೆ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ,

ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಮತ್ತು ಗಾಂಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಒಂದೇ ಇರೋ ದೇಹಲವು ವಿಧದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹೊರ ಬರುತ್ತದೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಸಂಶೋಧನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಆದರ್ಶಗಳು ಅಥವಾ ಚಿಂತನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಈ ರೀತಿ ಇತಿಹಾಸದ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದ ಅದರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಆದರ್ಶಗಳು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಘಟನೆ ಗಳನ್ನು ಈಗ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಥೆ ಕವನ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜೆ.ಎಂ ಟ್ರಾವೆಲ್ಯಾನ್ ರವರು ಚರಿತ್ರೆ ಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಊಹೆಯನ್ನು ಮಾಡು ವಂತಾಹಗಳಾಗಿವೆ. ಚರಿತ್ರೆಯು ವೈಚಾರಿಕ ಹಾಗೂ ಚಿಂತನಶೀಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದರು ಇದನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗದು. ವಿಜ್ಞಾನವು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮ ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸವು ವಿಜ್ಞಾನದಂತೆ ಕೆಲವು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಧಿಗಳಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉಪವಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ತತ್ವಗಳ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಉಪವಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನೀಡುವರು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನವು ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಒಂದೇ ಆಗಿವುದಿಲ್ಲ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಾಕ್ರಟೀಸ್ ರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದರೂ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅಪರಾಧಿ ನಿರಪರಾಧಿ ಆಗಬಹುದು. ಟ್ರಾವೆಲ್ಯಾನ್ರು ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಎ.ಎಲ್ರಾಸ್ ರವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಿದ್ದು ಇತಿ ಹಾಸವು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಕಲೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

4.5 ಇತಿಹಾಸವು ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಲೆಯಾಗಿ:

ಚರಿತ್ರೆಯು ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನೇ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಹಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನವು ಹೌದು ಮತ್ತು ಕಲೆಯುವುದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ವಿಜ್ಞಾನ ವೆಂಬುದು ಮತ್ತು ಕಲಿಯಬಹುದು ಕೆಲವು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಇತಿಹಾಸ ವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಪರವಾಗಿ ಕಲಾತ್ಮಕ ನಿರೂಪಣೆ ಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಇದನ್ನು ಅವರು ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಎಚ್ಚೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಂದರೂ ಸಹ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದು ವಿಷಯ

ದೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ವಿಜ್ಞಾನವು ಮೂಲ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸ ವಿಜ್ಞಾನವು ಆಗಿತ್ತು ಕಲೆಯೋ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಕಲೆ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೆಲವರು ಚಿಕರವಾಗಿ ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅಷ್ಟೇ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದರಂತೆ ಗಿಬ್ಬನ್ನಕಾಲೆ ಟ್ರಾವೆಲ್ಯಾನ್ ಅಥವಾ ಬ್ಯೂರಿಯವರು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಸಕ್ತಿಯುತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತುಂಡಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಂಕೆ, ಸ್ಪಂಗ್ಲರ್, ಬಕ್ಸಲ್ ವಿಧ್ಯಮಯ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಚರಿತ್ರೆಯು ಕಲೆ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಕಲಾಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹವು ಇಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾತ್ಮ ಅರಮನೆ ಚರ್ಚ್ ಅಥವಾ ಸೇತುವೆಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಥವಾ ಕಲಾತ್ಮಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಜನಾನು ರಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿಯಾವುದೇ ಒಂದು ನೀತಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಜರ್ಮನ್ನರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಫ್ರೆಂಚರು ಕಾದಂಬರಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೃಂಗರಿಸುತ್ತಾರೆ. ರೋಸೋನ ಹೇಳಿಕೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯತೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅದನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಾಗ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮೆಕಾಲೆ ಯಚರಿತ್ರೆಯು ಎಲ್ಲ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಹೆರೋಡೋಟಸ್, ಟ್ಯಾಸಿಟಸ್, ಡಿಕ್ಲೆನ್ಸಿ, ಲಿವೆ. ಪ್ರೌಡ್.ಯ್ಯುಮ್ಪ್ರ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ವಿಷಯದ ನಿಖರತೆಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇತಿಹಾಸವು ದಾಖಲೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸುವುದು ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಸಾಮಾಜಿಕರಣ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲಾರ್ಡ್ ಆಕ್ಸ್‌ನ್‌ರವರು ವಿಜ್ಞಾನವೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಲೆಯಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಆಯಾಮ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವನ್ನು ನಾವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವೆಂದು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಆಯಾಮವನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕವೇ ಎಂದು ಕರೆಯು ತ್ತಾರೆ. ಬ್ಯೂರಿಯವರು ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಲೆ ಹಿಂದಿನ ಇತಿಹಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸಕಾರನ ನಡುವೆ ಭಿನ್ನತೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ವಿಜ್ಞಾನಿಯು ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ನಿಖರವೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದಂತವು. ಆದರೆ ಚರಿತ್ರಕಾರನು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿಲ್ಲದವೋ ಮತ್ತು ಆಗಾಗ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಳಗಾದವುಗಳು ಆಗಿದೆ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಯು ಸಂಖ್ಯೆ ಆಕೃತಿಗಳು ಗ್ರಾಫ್‌ಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ವಿಜ್ಞಾನಿ ವಾಸ್ತವ ಕತೆಯನ್ನು ಇತಿಹಾಸಕಾರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಇತಿಹಾಸಕಾರನೂ ಕಾಲವನ್ನು ಮೂಲವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ ಇದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸವು ಕೇವಲ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ವಿಜ್ಞಾನದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಲೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒತ್ತನ್ನು ತನ್ನ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತದೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವು ಜೀವನದ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಕಲೆಯಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಇತಿಹಾಸವು ಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಒಂದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಲೆಗಳ ನಡುವಿನ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯವೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.

4.6 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ:

I ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತುಂಬಿರಿ

1. ಆಧುನಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಬರವಣಿಗೆಯ ಪಿತಾಮಹಾ _____
2. ಆಗಸ್ಟ್‌ಕಾಮ್ಪಿಯವರು _____ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು

II ಕೆಳಕಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

3. ಜೆ.ಬಿ.ಬ್ಯಾರಿಯವರು ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚು ಅಲ್ಲ ಕಡಿಮೆಯೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾವಾಗ ಘೋಷಿಸಿದರು?
4. ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಯಾರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು?

III ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಸರಿ ತಪ್ಪು ಗುರುತಿಸಿ

5. ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನ

6. ಇತಿಹಾಸಕಾರನು ಆಧಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ

IV ಈ ಕೆಳಗಿನ ಬಹು ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ

7. ಈ ಕೆಳಕಂಡ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಒಂದು ಕಲೆಯೆಂದು ಬೆಂಬಲಿಸಿದರು

ಅ) ಎ.ಎಲ್ ರೌಸ್ ಬಿ) ಕಾರ್ಲೆ

ಸಿ) ಜೆ.ಬಿ.ಬ್ಯೂರಿ ಡಿ) ಆಕ್ಟನ್

8. ಈ ಕೆಳಗಿನವು ದ್ವಿತೀಯ ಆಕರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ

ಎ) ಶಾಸನಗಳು ಬಿ) ಬಾಷಣಗಳು

ಸಿ) ಗೆಜೆಟ್‌ಯರ್‌ಗಳು ಡಿ) ಇತಿಹಾಸ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಉತ್ತರಗಳು:

1) ರಾಂಕೆ	2) ಋಣಾತ್ಮಕವಾದ
3) 1913	4) ಥಾಮಸ್ ಕಾರ್ಲೆ
5) ಸರಿ	6) ತಪ್ಪು
7) ಡಿ	8) ಡಿ

4.7 ಸಾರಾಂಶ:

ಅಧಾರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸವಿಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ಅವು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು, ಬೆಳ್ಳಿ, ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ತಾಮ್ರದ ಪತ್ರಗಳು, ಹಲಗೆ ಮತ್ತು ಜೇಡಿ ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ರೆಗಳು, ಚರ್ಮದ ದಾಖಲೆಗಳು, ಬಾಳೆಹಣ್ಣುಗಳು, ಕೈಫಿಯತ್ತು, ಲಾವಣಿಗಳು, ಮೂಳೆ ಮೇಲೆ ಕೊರೆದ ದಾಖಲೆಗಳು, ಅವಶೇಷಗಳು, ಕಡತಗಳು, ಸ್ಮಾರಕ ಗಳು, ನಾಣ್ಯಗಳು, ಓಲೆ ಗರಿಗಳು, ಪ್ರವಾಸ ಕಥನಗಳು, ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು, ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲೆಗಳು, ವರದಿಗಳು, ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಭೂಗೋಳದ ನಕ್ಷೆಗಳು, ಆತ್ಮಕತೆಗಳು, ಗೆಜೆಟಿಯರ್‌ಗಳು, ನಿಘಂಟುಗಳು, ವಿಶ್ವಕೋಶಗಳು, ಇತ್ತೀಚಿನ ಧ್ವನಿ ಸುರುಳಿಗಳು, ಚಿತ್ರ ಸುರುಳಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇತಿಹಾಸ

ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅರಿತೆವು. ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ಕಲೆಯಾಗಿ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದೆವು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಹೇಳಿಕೆ ಯಂತೆ ಇತಿಹಾಸವು ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಲೆಯಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು.

4.8 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು:

ವಿಜ್ಞಾನ : ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಜ್ಞಾನದ ಅಧ್ಯಯನ

ಕಲೆ : ಭೌತಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಸೃಜನ ಶೀಲತೆ

ಮಾನವಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರ : ಮಾನವನ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಧ್ಯಯನ

ಆತ್ಮ ಚರಿತ್ರೆ : ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳುವವನು

ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ : ಒಬ್ಬ ಬದುಕಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬರೆಯುವವನು

4.9 ಸ್ವಯಂ ಪರಿಶೀಲನಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

1. ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ಮೂಲಾದಾರಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ?
2. ಇತಿಹಾಸದ ರಚನೆಗೆ ದ್ವಿತೀಯ ಆಧಾರಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ?
3. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ?
4. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಲೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವ ಇತಿಹಾಸಕ ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ?.
5. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಲೆಯೆಂದು ಹೇಗೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿವಿರಿ ? ತಿಳಿಸಿ

4.10 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಡಾ.ಎ.ವಿ.ವೆಂಕಟರತ್ನಂ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ.ಪದ್ಮ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಮುದ್ರಣಾಲಯ ಬೆಂಗಳೂರು- 1999
2. ವಿಜಯ ಪಣಚ್ಚು ತಂಬಡ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಪೂಜಾರಳ್ಳಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಧಾನ. ಪ್ರಸಾರಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಹಂಪಿ-2016

3. ಕೀತ್ ಜೆಂಕಿನ್ಸ್, ರೀ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಹಿಸ್ಟರಿ, ರೂಟ್ಲೇಜ್, ಲಂಡನ್-2003
4. ಹೆಚ್,ವಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು-2000.
5. ಬಿ. ಷೇಕಾಲಿ, ಹಿಸ್ಟರಿ ಥಿಯರಿ ಅಂಡ್ ಮೆಥೆಡ್, ಮೆಕ್‌ಮಿಲನ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್, ಡೆಲ್ಲಿ, 2009
6. ರೇನಿಯರ್ ಜಿ. ಜೆ., ಹಿಸ್ಟರಿ-ಇಟ್ಸ್ ಪರ್‌ಪಸ್ ಅಂಡ್ ಮೆಥೆಡ್, ಜಾರ್ಜ್ ಅಲೆನೆ, 1961.
7. ಕಾಲಿಂಗ್‌ವುಡ್ ಆರ್. ಜಿ. ದಿ ಐಡಿಯಾ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟ್ರೀ, ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್‌ಸಿಟಿ, ಪ್ರೆಸ್, 1961.

ಡಾ. ವಿ. ಎಂ. ರಮೇಶ

ಕೋರ್ಸ್-1

ಬ್ಲಾಕ್-2

ಪೀಠಿಕೆ,

ಪ್ರೀತಿಯ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳೇ,

ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚಿಂತನೆಗಳು ಬೆಳೆದಂತೆ ಇತಿಹಾಸ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸಕಾರನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಹಜ, ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗತಕಾಲವನ್ನು ನೋಡುವಂತಾಗಿದೆ. ಸ್ವಯಂ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮಗ್ರಿ ಬ್ಲಾಕ್-2 ರಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಒಲವುಗಳು, ಉಪಯೋಗಗಳು ಸಂಶೋಧನೆ, ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಬ್ಲಾಕ್-2 ರಲ್ಲಿ ಘಟಕ-5 ರಿಂದ ಘಟಕ 8 ರವರೆಗೆ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಘಟಕ-5ರಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಮತ್ತು ಒಲವುಗಳು ಹೊರಬಂದಿವು. ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಮತ್ತು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಲವುಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಿರಿ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಯಾರು ಏನನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ, ಇದು ಸಂಕುಚಿತ ಮತ್ತು ವಕ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಕೂಡಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ತಪ್ಪು ಪುನಾರವರ್ತನೆ ಮಾಡದಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದೇ ಇತಿಹಾಸ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಉಪಯೋಗದ ಮತ್ತು ದುರುಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಘಟಕ-6ರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೇನು? ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಮಹತ್ವ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಎಂದರೇನು? ಸಂಶೋಧನೆ ಎಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹೇಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಉತ್ತಮ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಗೆಲ್ಲಿವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ಕೌಶಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕಗುಣ ಹಾಗೂ ಅರ್ಹತೆಗಳಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಉದಾಹರಣೆ ಸಹಿತ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸಕ್ತ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಘಟಕ-7ರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕರು, ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು, ನಂತರ ಈ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಘಟ್ಟಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ, ಇದು ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಹಂತ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಅರಿಯುವಿರಿ ಹಾಗೇಯೆ. ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳೆಂದರೇನು? ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳ ಪಾತ್ರ, ಮತ್ತಿತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಘಟಕ-8ರಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ(Document)ಯೇ ಇತಿಹಾಸವಲ್ಲ, ದಾಖಲೆಯನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿ, ವಿಂಗಡಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು. ಈ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನದ-2ನೇ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಹಂತ. ಇಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಎಂದರೇನು? ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆ ಎಂದರೇನು? ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಸ್ವೀಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಕಲಿಕಾ ಮತ್ತು ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.

ಡಾ. ವಿ. ಎಂ. ರಮೇಶ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ

ಕರಾಮವಿ, ಮೈಸೂರು - 570006

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

Karnataka State Open University

**ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನ ವಿಭಾಗ
ಎಂ. ಎ. ಮೊದಲನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್**

ಕೋರ್ಸ್: ಎಂಹೆಚ್‌ಐಹೆಚ್‌ಸಿ 1.1 : ಇತಿಹಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ

ಬ್ಲಾಕ್ - II

ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ

ಘಟಕ - 5:	ಇತಿಹಾಸ ಒಲವುಗಳು, ಇತಿಹಾಸದ ಉಪಯೋಗಗಳು ಮತ್ತು ದುರುಪಯೋಗಗಳು	74-96
ಘಟಕ - 6:	ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನದ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಅರ್ಹತೆಗಳು	97-113
ಘಟಕ - 7:	ಸಂಶೋಧನೆಯ ಆರಂಭ, ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡುವುದು, ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳು, ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ	114-129
ಘಟಕ - 8:	ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ಕಾರ್ಯ, ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆ.	130-155

ಘಟಕ -5

ಇತಿಹಾಸದ ಒಲವುಗಳು ಉಪಯೋಗಗಳು ಮತ್ತು ದುರುಪಯೋಗಗಳು

ರಚನೆ:

5.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

5.1 ಪೀಠಿಕೆ

5.2 ಇತಿಹಾಸದ ಒಲವುಗಳು

5.3 ಇತಿಹಾಸದ ಉದ್ದೇಶಗಳು (ಗುರಿಗಳು)

5.4 ಇತಿಹಾಸದ ಉಪಯೋಗಗಳು

5.5 ದುರುಪಯೋಗಗಳು

5.6 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

5.7 ಸಾರಾಂಶ

5.8 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

5.9 ಸ್ವಯಂ ಪರಿಶೀಲನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

5.10 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

5.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿನ ಹತ್ತು ಹಲವು ಒಲವುಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸದ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸದ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸದ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸದ ದುರುಪಯೋಗಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವಿರಿ.

5.1 ಪೀಠಿಕೆ:

ಕಳೆದ ತಲೆಮಾರಿನಿಂದೀಚೆಗೆ ಇತಿಹಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಿರಂತರವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದ, ಆನೆಲ್ಮ್ ಚೆಳುವಳಿ ಕಾರಣತವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನಂತರ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಹುಟ್ಟಿಗೊಂಡಿವೆ. ಅವೆಂದರೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇತಿಹಾಸ, ಮಹಿಳೆಯರ ಅಧ್ಯಯನ ಇತಿಹಾಸ, ಕೆಳಸ್ತರದ ಇತಿಹಾಸ, ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸ, ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ವನ್ಯಜೀವಿ ಇತಿಹಾಸದ ಒಲವುಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡಿವೆ. ಯಾವುದೇ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಯಾದರು ಅವನಿಗೆ ಅವನ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ್ದು ಅಧ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಘಟನೆಗಳು ಇವನ ಮುಂದಿನ ಜೀವನವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ದೇಶದ ಹಿಂದಿನ ಇತಿಹಾಸದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಇತಿಹಾಸದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಅಥವಾ ಚರಿತ್ರೆಯ ಗುರಿಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು, ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯನ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಆಗುವ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹಲವಾರು ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾನವನನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಬಲ್ಲದು, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು

ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಆದುದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ವೆನಿಸಿದೆ.

ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಒಲವುಗಳು ಅಥವಾ ದಿಕ್ಕು ದಿಶೆಗಳು (Trends in history)

ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭಕಾಲದಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಒಲವುಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿವೆ . ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಒಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ತಳೆದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಇತಿಹಾಸ ರಚಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ದಿಕ್ಕು ದಿಶೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು . ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಗುರ್ತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

1.ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮದ ಒಲವು 2.ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯ ಒಲವು 3.ಆದರ್ಶಾತ್ಮಕ ಒಲವು 4. ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ಒಲವು 5. ರಮ್ಯತೆಯ ಒಲವು 6.ಉಪಯುಕ್ತತೆಯ ಒಲವು 7.ಲೌಕಿಕ (ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್) ಒಲವು 8.ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್(ಅತಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ) ಒಲವು

ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮದ ಒಲವು (Patriotic Trend)

ಇತಿಹಾಸದ ಮೊಳಕೆ ಹೊಡೆದುದೇ ದೇಶಪ್ರೇಮವೆಂಬ ಬೀಜದಿಂದ, ವೈದಿಕ ಮತ್ತುಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನರು ,ಗ್ರೀಕೋ - ರೋಮನ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಜನಾಂಗದವರು ತಮ್ಮ ದೇಶ ಮತ್ತು ಜನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಇಂತಹ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಯವರಲ್ಲಿ ದೇಶ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದು ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಅನಂತರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಬೇರೆ ಒಲವುಗಳತ್ತ ತಿರುಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮದ ಒಲವು ಗೌಣವಾಯಿತು. ಮಧ್ಯ ಯುಗದ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕದನಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಜರುಗಳು ಹತರಾದ ಮೇಲೆ ಪಾಳೆಯಗಾರರು ಒಬ್ಬ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಾಯಕನಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನಾದ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಾಯಕನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆಗ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಸ್ಪೇನ್ಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ನಿಂತವು 18 ಮತ್ತು 19 ನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯಾಗಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ರಚನೆಗಳು ಕಂಡುಬಂದುವು. ಉದಾ : ಇಟಲಿಯ ಮ್ಯಾಜಿನಿ, ಜರ್ಮನಿಯ ಫಿಷೆ ಮತ್ತು ರೋಜಂಬರ್ಗ್. ಭಾರತದ ಹಿಂದಿ, ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮದ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಂಗತ್ಯಗಳೆಂದೂ, ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಬುರ ಕಥೆಗಳೆಂದೂ ಕರೆಯಲಾಯಿತು.

ಧರ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಒಲವು (Religious Trend)

ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂತರು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತರು, ಹಾಗೂ ಪೋಪರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಆ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದವರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ವೆನರಬಲ್ ಬೀಡ್, ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಫೌಲ್ವರ್, ಜರ್ಮನಿಯ ಫಿಲಿಪ್ ಮೆಲೆಂಥಾನ್, ಇಟಲಿಯ ಪೋಪ್ ಗ್ರೆಗರಿ, ಸ್ಪೇನ್ ಅಗಸ್ಟೈನ್, ಓರೋಸಿಯಸ್, ಜೆರೋಮ್ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸ ಬಹುದು. ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಸೂಫಿ, ಸಂತರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪವಾಡಗಳು ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಪಡೆದವು. ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಅವುಗಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಂತಹ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದವರು : ತಬರಿ, ಮಸೂದಿ, ಆಲ್ಪರೂನಿ, ಅಮೀರ್‌ಖುಸ್ರು, ಇಬನ್ ಬಟೂಟ, ಮಾಲಿಕ್ ಇಸಾಮಿ, ಫಿರ್ಡೌಸಿ, ಫರಿಸ್ತಾ ಮೊದಲಾದವರು. ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಪಂಥದ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ವಿಜಯ (ಸಂತರ ಕಥೆಗಳು), ಶಂಕರವಿಜಯ, ಮಧ್ವ ವಿಜಯ, ರಾಘವೇಂದ್ರ ವಿಜಯ ಇತ್ಯಾದಿ. ತಿರುಪತಿ ಮಹಾತ್ಮ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಹಿಮಾ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಅಲ್ಲದೆ ಗೀತ ಗೋವಿಂದ, ಗೀತಾವಳಿ, ಕವಿತಾವಳಿ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರ, ರಾಮಚರಿತಮಾನಸ್, ಮೀರಾ ಬಾಯಿ ಭಜನ್ಸ್ ಮೊದಲಾದ ಕೃತಿಗಳು ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾದವು. ಇದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಮಹಾ ಪುರಾಣ ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಜೈನ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶೇಷ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ಇವೆಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳು ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದವು.

ಆದರ್ಶಾತ್ಮಕ ಒಲವು (Idealistic Trend)

ವಿಚಾರಗಳು ಜಗತ್ತನ್ನು ಆಳುತ್ತವೆ (ಐಡಿಯಾಸ್ ರೂಲ್ ದಿ ವರ್ಲ್ಡ್) ಎಂಬುದು ಒಂದು ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆ ಜನಪ್ರಿಯ ನಾಣ್ಣುಡಿ. ಇದರ ಪ್ರತಿಪಾದಕ ಜರ್ಮನಿಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಹಗಲ್, ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಅಥವಾ ವಾದವನ್ನು ಖುಚ್ಚು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ವಿಚಾರವೊಂದು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದ ಅಥವಾ ಂಟೀಣು - ಖುಚ್ಚು ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇವೆರಡರ ನಡುವಿನ ಹೋರಾಟದಿಂದಾಗಿ ಸಮನ್ವಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಖಿಫಿಟೀಣುಚ್ಚು ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ನಂತರ ಆ ಸಮನ್ವಯ ಕೂಡ ಒಂದು ವಾದವಾಗಿ

ಪರಿಣಮಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರತಿವಾದ ಹುಟ್ಟಿ, ಹೋರಾಟ ನಡೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಸಮನ್ವಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ವಿಚಾರ ಅಥವಾ ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಮನ್ವಯ ವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಉದಾ : ವೀರಶ್ವ (ಶೌರ್ಯ) ಆದರ್ಶವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವಾದವಾಗಿ ಶಾಂತಿವಾದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಇವೆರಡರ ಮಧ್ಯೆ ನಡೆದ ವಿವಾದ ನಂತರ ಸಮನ್ವಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡಿತು. ಮುಂದಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ ಚರ್ಚ್ ಖುಷು ಅಥವಾ ವಾದವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಾಟೆಸ್ಟೆಂಟ್ ಂಟಣು ಖುಷು ಆಗಿ (ಪ್ರತಿವಾದ) ಎದುರಾಯಿತು. ಇವೆರಡರ ಹೋರಾಟದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಖಿಥಿಟಿಣು (ಸಮನ್ವಯ) ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೈವಾರಾಧನೆ (ಆಜ್ಞೆ) ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಹೀಗೆ ವಾದ, ಪ್ರತಿವಾದ, ನಂತರ ಸಮನ್ವಯ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ಒಲವು (Rational Trend)

ಮಧ್ಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅತಿಯಾದಂತೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ವಿಚಾರವಂತರು, ಲೇಖಕರು ಹಾಗೂ ಇತಿಹಾಸಕಾರರಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಒಲವಿನ ಇತಿಹಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅಂತಹ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದವರು : ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ವೋಲ್ಟೇರ್, ರೂಸ್ಕೋ, ಮಾಂಟೆಸ್ಕೊ, ಲೂಯಿ ಅಡಾಲ್, ಥೈಯರ್, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮಕಾಲ್, ಜೇಮ್ಮಿಲ್ ಮೊದಲಾದವರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ವೈಚಾರಿಕತೆಯನ್ನು ಮೆರೆದ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಡಿ.ಡಿ. ಕೊಶಾಂಬಿ, ಜೆ.ಎನ್. ಸರ್ಕಾರ್.

ರಮ್ಯತೆಯ ಒಲವು (Romantic Trend)

ಕಾಲಾನಂತರ ಇತಿಹಾಸ ಗಡಿಯಾರದ ಲೋಲಕದಂತೆ (ಪೆಂಡಿಲಮ್) ಪುನಃ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ, ಕಲ್ಪನೆ, ಸಾಹಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು, ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ರಮ್ಯತೆಯ ಕಡೆ ವಾಲಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ವೈಚಾರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ನೀರಸಗೊಂಡಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಇತಿಹಾಸ ರಮ್ಯತೆಯ ಒಲವಿನ ಚಿಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಮೈತುಂಬಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಸೊಗಸುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಅಂತಹ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರು. ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ರೂಸ್ಕೋ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಸರ್ ವಾಲ್ಟರ್ ಸ್ಕಾಟ್, ಭಾರತದ ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರು.

ಉಪಯುಕ್ತತೆಯ ಒಲವಿನ ಇತಿಹಾಸ (Utilitarian Trend)

ಇದು ವೈಚಾರಿಕತೆಯಿಂದ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಒಂದು ಹೊಸ ಒಲವಿನ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದೆ. ಅದುವರೆಗೆ ಇತಿಹಾಸ ಉನ್ನತ ವರ್ಗದವರ ಸಾಹಸಗಳ, ಉನ್ನತ ಆದರ್ಶಗಳ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದ್ದಿತು. ವೈಚಾರಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವು ಅವರ ದೈನಂದಿನ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸದೆ ಹೋದುವು .ಆದ್ದರಿಂದ ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಕಡೆ ಒಲುವು ತಾಳಿದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಆಡಮ್ ಸ್ಮಿತ್, ಜೆಕೋಮಿ ಬೆಂಥಾಮ್, ಜೇಮ್ಸ್ ಮಿಲ್, ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಟರ್ಗೊ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ಟ್ ಮೊದಲಾದವರು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೊಸ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಜರೆಮಿ ಬೆಂಥಾಮ್‌ನ್ನು 'ಯುಟಿಲಿಟೇರಿಯನ್ ಹಿಸ್ಟರಿ'ಯ ಪಿತಾಮಹನೆಂದೂ, ಅವನ' ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಮಾರಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷನ್' ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬೈಬಲ್ ಆಫ್ ಯುಟಿಲಿಟೇರಿಯನಿಸಮ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಜನರಿಗೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಒಳಿತು ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಜೆ.ಎಸ್. ಮಿಲ್ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೈಲ್ಸ್ ಬರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಖ.ಂ.ಖ. ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ರಚಿಸಲಾಗಿದ್ದಿತು. ಜನರ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನ ಗೊಳಿಸಲು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದಿತು .ಇಂತಹ ಒಲವು ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಲೌಕಿಕ ಒಲವಿನ ಇತಿಹಾಸ (Materialistic Trend)

ಉಪಯುಕ್ತತೆಯ ಇತಿಹಾಸ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬರದ ಕಾರಣ ಮಾರ್ಕ್ಸನ ಮೆಟೀರಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಅಥವಾ ಲೌಕಿಕ ಒಲವಿಗೆ ದರಿ 'ಗಮವಾಯಿತು . ಇದನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮತಾ ತತ್ವ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಒಲವು ಎನ್ನಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್, ಎಂಜಲ್ಸ್, ಲೆನಿನ್, ಮಾವೊ, ಬೊಡಿನ್, ಎಂ.ಎನ್. ರಾಯ್ ಮೊದಲಾದವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಎಂಜಲ್ಸ್ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬರೆದ ಕೃತಿಗಳು-ದಾಸ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್' ದಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾನಿಫೆಸ್ಟೊ, ಲೆನಿನ್ನನ ಇಷ್ಮಾ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಲೇಖನಗಳು, ಭಾಷಣಗಳು, ಪತ್ರಗಳು, ಮಾವೋನ ರಡ್ ಬುಕ್, ಬೋಡಿನ್‌ನ ಭಾಷಣಗಳು ಮತ್ತು ಪತ್ರಗಳು, ಎಂ. ಎನ್.ರಾಯ್ ಮಾರ್ಕ್ಸಿಸಮ್ ಮತ್ತು ಲೆನಿನಿಸಮ್ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರಭುತ್ವ (Rule of the Proletariat or Proletarchy) ವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಯಿತು. ಕಾರ್ಮಿಕರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಾಪನೆ ಈ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದ್ದಿತು. ದೇಶದ ಸಮಸ್ತ ಸ್ಥಿರ ಚರಾಸ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ವ್ಯಾಪಾರ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರಭುತ್ವವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ಕೃತಿಗಳ ಸಾರವಾಗಿದೆ.

ಫ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ (ಅತಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ)ಒಲವು (Fascist Trend)

ಈವರೆಗೆ ಕಂಡುಬಂದ ಒಲವುಗಳು ದೇಶದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ವಿಫಲಗೊಂಡಿವೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆ ದೇಶದ ಅಧಃಪತನಕ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಕೂಗು 20 ನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇಟಲಿ, ಜರ್ಮನಿ ಮತ್ತು ಸೈನ ಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬಂದಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವು ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು ಆ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದುರ್ದಸಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದವು. ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದ ಆ ಭವ್ಯಪತನ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಟಲಿಯ ಮುಸೋಲೋನಿ ಮತ್ತು ಜರ್ಮನಿಯ ಹಿಟ್ಲರ್ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದರು. ಆ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಜನರಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಕೊರತೆಯೇ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರಣ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಇವರು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಕಡೆಗೆ ಒಲವು ತೋರಿದರು . ಅತಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಫ್ಯಾಸಿಸಮ್ ಮುಖ್ಯಾಂಶವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಂತಹ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಮುಸೋಲೋನಿ ಅವಂತಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಯಲ್ಲೂ, ಹಿಟ್ಲರ್ 'ಮೈ ಕ್ಯಾಂಫ್' ಎಂಬ ಆತ್ಮಕತೆಯಲ್ಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಚುರ ಪಡಿಸಿದರು. ಫ್ಯಾಸಿಸಮ್ ಪ್ರತಿರೂಪವೆ ಹಿಟ್ಲರನ ನಾಜಿಸಮ್ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಹಿಟ್ಲರನ ಬಲಗೈ ಬಂಟಿನಂತಿದ್ದ ಪ್ರಚಾರಾಂಗ ಮಂತ್ರಿ ಗೊಬೆಲ್ ನಾಜಿಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಇತಿಹಾಸದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಒಲವಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸ ಸೈನ್ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿತು. ಸೈನಿನಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಫ್ರಾಂಕೋ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕ ಸಂಘದ(ಆರ್.ಎಸ್.ಎಸ್.) ಹೆಡ್ಡೆವಾರ್, ಗೋಳವಲ್ಕರ್, ಜನಸಂಘ ಪಕ್ಷ ಮೊದಲಾದವು ಗಳಿಂದ ಪ್ರಚುರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಒಲವು (Secularist Trend)

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಂಘರ್ಷಗಳು , ಕದನಗಳು , ಮಹಾಯಜ್ಞಗಳು ಮರುಕಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮ , ಜಾತಿ, ಭಾಷೆ ಮೊದಲಾದವು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ದ್ವೇಷ ,ಅಸೂಯೆ, ಮಾತ್ಸರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಸೌಹಾರ್ದತೆಗಳು ಅಗತ್ಯ. ಅವುಗಳು ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳುವುದು ಜಾತ್ಯಾತೀತತೆ, ಧರ್ಮಾತೀತತೆ ,ಜನಾಂಗೀಯಾತೀತ ಅಥವಾ ಭಾಷಾತೀತ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ತಾಳುವುದರ ಮೂಲಕ, ಅತೀತವಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಂದ ದೂರ ಇರಬೇಕೆಂದರ್ಥ ; ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದರ್ಥವಲ್ಲ. ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಖಾಸಗಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಹಾಗೂ ಸರಕಾರ

ಸೆಕ್ಯುಲಾರಿಸಮ್ ಅಥವಾ ಜಾತ್ಯಾತೀತತೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಬೇಕಿದೆ. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಹಾಗೂ ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

5.3 ಇತಿಹಾಸದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಅಥವಾ (ಗುರಿಗಳು):

ಚರಿತ್ರೆಯ ಉದ್ದೇಶವೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಲ್ಲಾಸ, ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಕವಿತೆಯಂತೆ ಕಾಣುವಂತಿರಬೇಕು. ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಧ್ಯಯನವು ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದು ಇದರ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಜಾಗತಿಕ ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಇತಿಹಾಸದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಇತಿಹಾಸವು ಜೀವನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ, ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಏಕೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಹಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳ ಜೊತೆಗೆ ತಾನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾಡಿದ ಯುದ್ಧಗಳು ಹೋರಾಟಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರರೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದಗಳು, ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತಿದ್ದು ತನಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತನ್ನ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತನ್ನಾಗಿಸುವ ಮಹತ್ವವಾದ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವನ ಮತ್ತು ಇತರೆ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇತಿಹಾಸವು ಬಹಳಷ್ಟು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇತಿಹಾಸವು ಸರಿ-ತಪ್ಪುಗಳ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಲವು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಹೋರಾಟವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಏಳು-ಬೀಳು ಪ್ರಪಂಚದ ವಿಚಾರದಾರೆಗಳು. ಜೀವನದ ನಾಟಕದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟವುಗಳ ನಡುವಿನ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಮನುಷ್ಯನು ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ತನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗ ದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನವು ಸಹ ಸಾಲದಾಗಿತ್ತು ಮಾನವರು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಚಿಂತನೆಗಳು ಆಶಯಗಳು ಆಸೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲಾಗದಿದ್ದಾಗ ಇವನು ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಮಂಗಳ ಗ್ರಹಕ್ಕೆ

ರಾಕೆಟ್ ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕು ನನ್ನ ನಡೆಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಚರಿತ್ರೆ ಮಾಡುವುದು,

ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞ ಪಾಲಬಿಯಾಸ್ ಮತ್ತು ಥುಸೀಡೈಡಸ್‌ರವರು ಇತಿಹಾಸದ ಉದ್ದೇಶವೂ ರಾಜಕೀಯ ಕಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ, ಸಿಸಿರೋ ಎಂಬ ರಾಜಕೀಯ ತಜ್ಞರು “ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ” ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಡಯೋ ನಿಸಿಯಸ್ ಎಂಬುವನು “ಇತಿಹಾಸವು ಉದಾಹರಣೆ ಸಹಿತ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ, ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಪರೂಪದ ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರನ್ನು ತನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸವು ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೇಶವು ತನ್ನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮರೆತರೆ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಭವಿಷ್ಯ ವಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವನ ಅನುಭವಗಳ ಕಣಜವಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ನಕರಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚವು ಒಂದು ವಿವೇಚನಾಶೀಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಇತಿಹಾಸವು ವಿವೇಚನೆಯ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ಏಕತೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ ರಾಜಕೀಯ ಗುರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯದ ಗಡಿಯನ್ನು ಮಾನವನಿಂದ ದೂರವಿರಿಸಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆಯಿಂದ ದೂರ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಾನವನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಚಿಂತನೆ ಆದರ್ಶಗಳು ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಷಯಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಮುಂದೆ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇತಿಹಾಸವು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ನಾಗರಿಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಅದೇ ರೀತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚವು ಒಂದೇ ಘಟಕ ವನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವ ಮತ್ತು ದೇವರುಗಳು ಪ್ರಮುಖ ವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಒಂದು ವಿಕಸನದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ

ಏಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಇದರ ಒಂದು ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಇತಿಹಾಸವು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಪ್ರವಾಸಗಳು ನೀಡುವ ಉಲ್ಲಾಸ ಮತ್ತು ಮನೋರಂಜನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಜಟಿಲವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ತನ್ನ ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಇತಿಹಾಸವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಬೇಕನ್ ಹೇಳುವಂತೆ “ಇತಿಹಾಸವು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನಾಗಿ ಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ ನಾವುಗಳು ಯಾವುದೇ ಪದ್ಧತಿ ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ಪದ್ಧತಿಯ ಅಥವಾ ಆದರ್ಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡದಂತಹ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ” ಸಂಗೀತಗಾರ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಹಿಂದೆ ನಡೆದು ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ವೈದ್ಯರುಗಳು ತಿಳಿಸುವ ರೋಗಲಕ್ಷಣಗಳು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇತಿಹಾಸ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮೂಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಕಾರ್ಯ ಅಥವಾ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಇದು ಯಾವುದೇ ನಾಗರಿಕತೆಗೂ ಅಂದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ವೈದಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಸಹ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಚರ್ಚಿಲ್, ನೆಹರು ಮುಂತಾದವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಡಳಿತಗಾರರೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಮೂಲವಾಗಿ ಇತಿಹಾಸದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆಗಿರುವುದು ಮುಖ್ಯ.

ಒಮ್ಮೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ವೈಚಾರಿಕ ವಿದ್ವಾಂಸರೆನಿಸಿರುವ ಬಟ್ರಂಡ್ ರೆಸ್‌ಲ್ ರವರನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ವಾದದ್ದು ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೋಭಿಲಾಷೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸುಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಆಳವಾದ ರೂಪವನ್ನು ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಇಂದಿನ ಜೀವನದ ಘಟನೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳ ಸರ ಪಳೆಯು ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೆನಿಸಿದೆ. ನಾವು 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಮಹಾ ಪುರುಷರಾದ ಡಾಲ್ ಹೌಸಿ, ಶಿವಾಜಿ, ಅಕ್ಬರ್, ರಿಪ್ಪನ್,

ಬಾಬರ್, ಹರ್ಷ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತ,ಅಶೋಕ, ಬುದ್ಧ ,ವ್ಯಾಸ ,ಬಸವಣ್ಣ ಮುಂತಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಇಂದಿನ ಪುರುಷರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು,ನಾವು ಪರಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆ ಮತ್ತು ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ, ತರ್ಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯು ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದು ಇದು ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನವು ಯುವಜನಾಂಗದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸರಿ ಮತ್ತು ತಪ್ಪುಗಳ ನೈತಿಕ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ಯುವಕರಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ತಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹರಿತು ಇವತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞರಾದ ಕಾಲಿಂಗ್ ವುಡ್ ರವರು ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವನ ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನದ ಅಧ್ಯಯನ ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗಿರಬೇಕು, ಎರಡನೆಯ ದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಲಾರ್ಡ್‌ಅಕನ್ ರವರು ಚರಿತ್ರೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ "ಹಿಂದಿನ ಕಾಲವು ತೊಂದರೆದಾಯಕ ಹಾಗೂ ಭಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದಾದರೆ ಅದರ ಅಧ್ಯಯನ ವು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸುರಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಕ್ಷೇಮದಾಯಕ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ" ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನವು ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನು ಧರ್ಮಾಂಧತೆ ಏಕರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ಅಸೂ ಯೆಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯು ಮಾಡುವುದು. ಲೆಕ್ಕಿ ಎಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸ ರ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳ ರೂಪಗಳು ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳ ವೈಖರಿಯನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೂರವಿರುವವರು ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯವು ನಿಂತಿರುವುದು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೇ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಇತಿಹಾಸವು ಯುವ ಸಮೂಹವನ್ನು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಬಲವನ್ನು ವರ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಜೀವನ ಸುಖಮಯವಾಗಿದೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವಯಸ್ಸು ದವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅವಶ್ಯಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಟ್ರಾವೆಲ್ಯಾನ್ ರವರು ಪ್ರಕಾರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಮಹಾಕಾವ್ಯ ದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಆರಂಭ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು. ಇತಿಹಾಸದ ಮೌಲ್ಯವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಲ್ಲ ಇದರ ನಿಜವಾದ ಮೌಲ್ಯದಿಂದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಮುಂದಾ ಲೋಚನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮುದವನ್ನು ನೀಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

5.4 ಇತಿಹಾಸದ ಉಪಯೋಗಗಳು:

ಇತಿಹಾಸದ ಉಪಯೋಗಗಳು ಹಲವು. ಇತಿಹಾಸವು ಮೂರು ಪ್ರಮುಖ ಹಾಗೂ ನಿಖರವಾದ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಒಂದು ಮಾನವರನ್ನು ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವುದು ಎರಡು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಮೂರು ಮಾನವನ ಗುಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, 19ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಇತಿಹಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಒಂದು ಶಾಖೆಯಾಗಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಲಿವಿ, ಟ್ಯಾಸಿಟಸ್, ಡಿ.ಕ್ಲಿನ್ನಿ, ಹ್ಯಾಮ್ ಮತ್ತು ಮೆಕಾಲೆಯವರ ಬರಹಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯಶೈಲಿಯಿದ್ದು ಅವುಗಳು ಓದುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಜನರು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ, ಇದಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೂಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವು ಪ್ರಥಮ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಉದಯ ಮತ್ತು ಪತನನಾಯಕರ ಸಾಹಸಗಳು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಯುದ್ಧಗಳು ವಿಜಯಗಳು ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕ್ರಾಂತಿಗಳು, ಕಲೆ, ಧರ್ಮ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಚಿಂತನೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಆಸಕ್ತಿಯುತ ವಿಷಯಗಳ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನೈಜ ಕಥೆಗಳಂತೆ ಹೇಳಪಡುತ್ತದೆ, ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗಳು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನೃತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಗೀತದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣಗಳು, ಜನತೆ, ರಾಜರು, ದೇವಾಲಯಗಳು, ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಕಥಾನಕ ಗಳಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡಿತ್ತು ಅವುಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ಕಲಾತ್ಮಕ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸವು ಸಾಹಿತ್ಯದಂತಹ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಯ ಗುಣ ಗಳಿದ್ದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಹಸಗಳ ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಾವು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಸರಳತೆ, ನೈಸರ್ಗಿಕತೆ, ಸೌಂದರ್ಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತುವಿಷಯಗಳು ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಯಾಗಿದ್ದು ಸಾಹಿತ್ಯ ದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಆಸಕ್ತಿಯುತ ಮುದವನ್ನು ನೀಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಇತಿಹಾಸವು ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆಯೇ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಚರಿತ್ರೆಯು ಮನುಷ್ಯನ ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಮನುಷ್ಯನ ಶಿಕ್ಷಣ ಜೀವನದ ಪಾತ್ರಗಳು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬದುಕನ್ನು ಅರ್ಥ ಬದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇತಿಹಾಸವು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಗತ ಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಮನುಷ್ಯನ ದಿನನಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದೇ ವೈಚಾರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಉತ್ತಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ತತ್ವವೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೇ ಆಗಲಿ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿಯೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಇವುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥ ವಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯ ರೋಗಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನ ಮತ್ತು ರೋಗದ ಲಕ್ಷಣ ಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸರಿಯಾದ ಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ರೋಗಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮತ್ತು ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗು ತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮಾನವನ ನಿಸರ್ಗದ ಅಧ್ಯಯನವೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲವನ್ನು ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವ ಜನಾಂಗವು ತಾನು ಹಿಂದೆ ನಡೆದು ಬಂದ ರೀತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ತಿಳಿ ಸುವುದು ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಜೀವನವು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದ್ದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಇತಿಹಾಸವು ಮನುಷ್ಯ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಆಗೋ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಸಂದರ್ಭಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಲು ತಿಳಿಸುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಆದರೆ ಇನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ವನು ಇತರರ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಭಯಿಸುವನು. ಒಂದು ಮಗು ಬೆಂಕಿ ಸುಡು ತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಇಟ್ಟು ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗಲೇ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಬುದ್ಧಿ ವಂತ ಮನುಷ್ಯ ಮಗುವಿನ ಅನುಭವದಿಂದಲೇ ಸುಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದ ನ್ನು ಪುನಹ ಕೈಸುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸವು ಹಿಂದಿನ ವೈಭವಯು ತ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜೀವನದ

ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳು ಕಾರಣವಾದವು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಡೆತಡೆ ಒಡ್ಡುವ ಅಂಶಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯ ಪ್ರಜೆಯಾಗಲು ಕಾಲವನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಭವಿಷ್ಯದ ರೂಪುರೇಖೆಯನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳು ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ.ಹೀಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯು ಮನುಷ್ಯ ನನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೂರು ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೇದಾಗಿ ನಾವುಗಳು ನಮ್ಮ ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಾವು ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಇವತ್ತಿನ ಕಾಲವನ್ನು ಪ್ರಸಂಸೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಇತಿಹಾಸವು ನಾವು ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದೆವು ನಾವು ಎಷ್ಟು ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬ್ಯಾರೋಮೀಟರ್ ತರಹ ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯು ಮಾಡುವುದು, ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಇತಿಹಾಸವು ಸಮಾಜದ ನಡತೆಯ ಗತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ಮಾಹಿತಿಯ ಮೌಲ್ಯವು ನಿಯಮಗಳು ನಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಯಿಂದ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸ ಜೀವನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಂತೆಯೇ ಇದ್ದು ಇವುಗಳು ಜಾಗತಿಕವಾಗಿದೆ ಇದರಿಂದ ನಾವು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸವು ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆ ದೂರ ದೃಷ್ಟಿತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಡುವುದು ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಅಥವಾ ವೈಚಾರಿಕ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನೈತಿಕತೆಯ ನಿಯಮಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಸಿದೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಇತಿಹಾಸದ ಮಹತ್ವದ ಘಟನೆಗಳು ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಾದ ನೀರೋ ಅಥವಾ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ನೆಪೋಲಿ ಯನ್ ಬೋನಾಪಾರ್ಟ್, ಕೈಸರ್ ರ

ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಬೃಹತ್ ಧರ್ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಸ್ವಂತಿಕೆಯ ತ್ಯಾಗ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮಾನತೆ ನ್ಯಾಯ ಅಂತಃಕರಣ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಭಾವನೆಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯ ಬೆಲೆಕಟ್ಟಲಾಗದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬೆಲೆಕೊಡುವುದು ದೇಶಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅವುಗಳು ನಿಜ ವಾದ ಇತಿಹಾಸ ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಇತಿಹಾಸದ ಉಪ ಯೋಗ.

ಇತಿಹಾಸವು ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಭಾಗಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇತಿಹಾಸ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, ಯುದ್ಧಗಳು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಏಕೆ ನಡೆದವು ಅವುಗಳ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇತಿಹಾಸವು ತಿಳಿಸುವುದು ಮುಂದೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, ಮಾನವನನ್ನು ಅಂಧಕಾರದಿಂದ ಹೊರತರಲು ಇತಿಹಾಸವು ಹಿಂದಿನ ಇತಿಹಾಸದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ನೈತಿಕ ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ವಿಷಯ ಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, ಬದುಕಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ತತ್ವಗಳು ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾಪ ಗಳು ಜೀವನದ ಸವಾಲುಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಟರು ಇತಿಹಾಸದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಹೇಗೆ ನಾಶವಾದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆಗಳು ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಕೇವಲ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲದೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಸಹ ಇತಿಹಾಸದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಉತ್ತಮ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯನ ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಇತಿಹಾಸವು ತಾನು ತನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಇವುಗಳೆರಡನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ತಪ್ಪು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವುದು ಅರ್ಥ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಉತ್ತೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಪೂಜೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇತಿಹಾಸವು ಚಲನವಲನ ವಿಷಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕತೆಯ ಲಕ್ಷಣ ಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಲವು ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ, ತಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳುವಳಿಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳ

ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿ ದ್ದಾರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಯಹೂದಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ತಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಸನಾತನ ಕಾಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಾಗರೀಕತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಅವರ ಇತಿಹಾಸದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ಕಾರಣ.

ಅರ್ನಾಲ್ಡ್ ಟಾಯ್ನಿಬಿ ಯವರ ಪ್ರಕಾರ ಇತಿಹಾಸವು ನಿಜವಾದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಮುಗ್ಗಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಅವನತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳು ದೂಡ್ಡ ಧರ್ಮಗಳ ಏಳಿಗೆಗೆ ಕಾರಣ ವಾಗಿ ಮಾನವನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು, ಬುದ್ಧನು ತನ್ನ ಅರಮನೆ ಪತ್ನಿ ಐಷಾ ರಾಮಿ ಜೀವನ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದನು ಬುದ್ಧನಾದದ್ದು. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ಕ್ರೈಸ್ತ, ಜೈನ, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮ, ಮುಂತಾದವುಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕಾಲ ವೇ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲದ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತೊಂದರೆಗಳು ಮನುಷ್ಯ ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸವೂ ತನ್ನ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ

5.5 ಇತಿಹಾಸದ ದುರುಪಯೋಗಗಳು :

ಇತಿಹಾಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನದ ದುರುಪಯೋಗಗಳು ಈ ವರೆಗೂ ಮಾಡಿದ ಅವಲೋಕನದಿಂದ ಇತಿಹಾಸದ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಎರಡನೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅದರ್ ದುರುಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಮನಗಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವರೆಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸದ ಬೋಧಕರು ಮತ್ತು ತಜ್ಞರು ಇತಿಹಾಸದ ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಪಾರ್ಥದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮೂಡಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಅದು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ತಲುಪಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯನ್ನು ಕದಡಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಪರಾಧಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಅದು ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಜನಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳಲ್ಲೂ

ವೈರಸ್‌ನಂತೆ ಹರಡಿ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮ ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಜಾತಿ ರಾಜಕೀಯ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲಾಗಿ ಜಾತೀಯತೆ ಮತ್ತು ವೈರತ್ವದಿಂದ ನೆಮ್ಮದಿ ಇಲ್ಲಾದಂತಾಗಿದೆ.

ರಾಜಕಾರಣಿಯ ಹುಕುಮ್ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ನಡೆಯದಾಗಿದೆ.

ವಿವಿಧ ವರ್ಗಗಳ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಜನಾಂಗೀಯ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಭಾಷಾವರು, ಪ್ರಾಂತೀಯ ಹಾಗೂ ಇತರ ವಿವಾದಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ದುರಂತಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲತಃ ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿರುವ ದ್ವೇಷವೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವರ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸಿ ಇತರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇತರರ ಜೀವನಪದ್ಧತಿ, ವೇಷ ಭೂಷಣ, ಕಲೆ, ಸಂಗೀತ ಪರಂಪರೆ, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನಿಕ್ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮತನ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ದುಶ್ಚಾಳಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳು ಪಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹೀನಾಯವಾಗಿ ನೋಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಗೀತ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಇವರಿಗೆ ಮ್ಲೇಚ್ಛವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಮಿಥೋವನ್, ಮೊಸಾರ್ಟ್, ಬೀಟಲ್ಸ್, ಜಾಜ್, ರಾಕ್ ಅಂಡ್ ರೋಲ್ ಮೊದಲಾದ ಸಂಗೀತ ಶೈಲಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚೀನಿ ಸಂಗೀತ ಪರಂಪರೆ ಅಥವಾ ಆಫ್ರಿಕದ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತಗಾರರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಶೈಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ತೋರಿಸಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಅನಾರೋಗ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದರೂ ಭಾರತದ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ (ದೆಹಲಿ, ಮುಂಬಯಿ, ಕೋಲ್ಕತ್ತಾ ಇತ್ಯದಿ) ಪೂರ್ವಾತ್ಯ ಪರಂಪರಗಳ ಸಾಮರಸ್ಯ ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು, ಅಕಾಡೆಮಿಗಳು, ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಪಂಡಿತ ರವಿಶಂಕರ್, ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾಖಾನ್, ಜಕೀರ್ ಹುಸೇನ್ ಮೊದಲಾದವರು ಮಾತ್ರ ಎರಡೂ ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಹಾರ್ದ ತರಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜನಾಂಗೀಯ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು, ಜನಾಂಗೀಯ, ಶಾರೀರಿಕ ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಂಶಗಳ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮೇಲುಕೀಳು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ವಿವಾದಗಳಲ್ಲದೆ ದುರಂತ, ರಕ್ತಪಾತಗಳಿಗೂ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಉದಾ: ನೀಗ್ರೋಗಳು, ಬಿಳಿಯರು, ಮಂಗೋಲರು, ನಾಗರು, ಬೋಡರು, ಮಿಜೋಗಳು, ಬಿಲ್ಲರು, ಗೊಂಡರು,

ಹುಟ್ಟುಗಳು, ಯುಟ್ಟುಗಳು, ಯಹೂದಿಗಳು, ಅರಬರು, ಖುರೇಷಿಗಳು, ಬುಡೋಯನ್ನರು, ಸ್ಲಾವ್ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು, ರೆಡ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು. ಇವರಲ್ಲಿ ತಾವೆಲ್ಲ ಮಾನವಕುಲದವರೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆದುಬರಲು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜು ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವದ ಧರ್ಮಗಳು ಜನರನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಬದಲು ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಧರ್ಮಯುದ್ಧಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ರಕ್ತಪಾತಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಉದಾ: ಮುಸ್ಲಿಮರು ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಕ್ರೂಸೇಡ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಕಫಿರರ ವಿರುದ್ಧ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಜಿಹಾದ್‌ಗಳು, ಷಿಯಾ-ಸುನ್ನಿ, ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಪ್ರಾಟೆಸ್ಟೆಂಟ್, ಸುನ್ನಿ - ಅಹಮ್ಮದೀಯ ಕಲಹಗಳು, ಶೈವ-ವೈಷ್ಣವ, ಜೈನ-ವೀರಶೈವ ಮೊದಲಾದವರಲ್ಲಿನ ವೈಷಮ್ಯಗಳು ಸೌಹಾರ್ದತೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ (1990) ಕೋಮುವಾರು ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ಮಠಮಾನ್ಯಗಳು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಕೋಮುವಾರು ದ್ವೇಷಗಳು ಬೆಳೆಯಲು ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರೇರಣೆ ಉಂಟಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮತೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಕೂಡಾ ಮಾನವಕುಲವನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿ ದುರಂತಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸದ್ಯತೆ ಇದೆ. ಉದಾ: ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಪ್ರಾಟೆಸ್ಟೆಂಟ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಇಸ್ಲಾಮಿಕ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಹಿಂದೂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಂಥ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೂಲಭೂತ ವಾದಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾ : ಲಾಡೆನ್‌ಗಳು, ತಾಲಿಬಾನ್‌ಗಳು ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಯನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟ ಪರಂಪರೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಒರಿಸ್ಸಾದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಸ್ಪೈನ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಧಾರುಣವಾಗಿ ಹತ್ಯೆಗೈಯಲಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವೆಯ ಮೂಲಕ ಕ್ರೈಸ್ತಮತಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದು. ಅದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಗುಜರಾತ್ ಮತ್ತು ಗೋವಾಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮತಾಂತರ ವಿರೋಧಿಸಿ ಚರ್ಚುಗಳನ್ನು ಸುಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ತೆರನಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ಕದಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾಮಟ್ಟದಿಂದಲೂ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸೌಹಾರ್ದತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ.

ಅಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಅತಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಕೂಡ ವಿಶ್ವಯುದ್ಧಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನಾಜಿಸಂ, ಪಜಿಸಂ, ಚೈನೀಸ್ ಹೆಜಿಮೋನೆ(ಪ್ರಾಬಲ್ಯ), ಜಪಾನೀಸ್ ಹೆಜಿಮೋನೆ, ಅಮೆರಿಕ ಹೆಜಿಮೋನೆ, ಮೊದಲಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ವಿಶ್ವದ ಅನೇಕ ದುರಂತಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.

ಇಂತಹ ಭವನೆಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಬೋಧನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಿ ಸದ್ಭಾವನೆಯನ್ನು ಉರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಮಾನವನ ನಗರೀಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದೆ. ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸಮನತೆ ಕೊಡದೆ ಯೂರೋಪಿನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸಿದ್ಧವಿದ್ದ ಜನ ಭಾಷಾವಾರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ಉದಾ : ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಜರ್ಮನಿ, ಸ್ಪೈನ್, ಪೋರ್ಚುಗಲ್ ಇತ್ಯಾದಿ. 1971ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಜೊತೆಗೆ ಬಾಂಗ್ಲಾ ಭಾಷೆಗೆ ಸಮಾನತೆ ಕೊಡದಿದ್ದಾಗ ಅದು ಪಶ್ಚಿಮ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಜೊತೆಗೆ ಬಾಂಗ್ಲಾ ಭಾಷೆಗೆ ಸಮಾನತೆ ಕೊಡದಿದ್ದಾಗ ಅದು ಪಶ್ಚಿಮ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಜೊತೆಗೆ ಬಾಂಗ್ಲಾ ಭಾಷೆಗೆ ಸಮಾನತೆ ಕೊಡದಿದ್ದಾಗ ಅದು ಪಶ್ಚಿಮ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಿಲೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗೆ ಸಮಾನತೆ ಕೊಡದಿರುವುದರಿಂದ 1982ರಿಂದಲೂ ಹೋರಾಟ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ.

ಭಾರತದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಭಾಷಾಂಧತೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಏಕರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಹೇರಲು ಹೋದಾಗ ಹಿಂದೆಯೇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭುಗಿಲೆದ್ದ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಆಳ್ವಿಕೆಗಳನ್ನೂ, ಅವುಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೂ, ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಸಿ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿರುಚಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ನಾಯಕರ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನೂ, ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮರೆಮಾಚಿ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು (ಸ್ವಾಲಿನ್, ಮಾವೋ, ಬ್ರಿಜ್ಞೋ, ಫೀಡಾಲ್ ಕ್ಯಾಸ್ತೊ, ಇತರರು) ವೈಭವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಬಹು ಚಿಕ್ಕವುಗಳಾದ ಮಿಥಿಲಾ, ಪಾಲಾ, ಸೇನಾ, ವಾಕಾಟದ ಮೊದಲಾದ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಬೃಹತ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದುವೆಂದು ವೈಭವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆ.ಪಿ. ಜಯಸ್ವಾಲ್ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿರುಚಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದೇ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿ. ಹಯವದನರಾವ್ ಮೈಸೂರಿನ ಒಡೆಯರ ಮನೆತನವನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ವೈಭವೀಕರಿಸಿ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರ ಎಸಗಿದ್ದಾನೆ. ಯುವ ಸಂಶೋಧಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಡಾ. ಕೆಶವಮೂರ್ತಿ ಒಡೆಯರ ಬಗ್ಗೆ

ಬರೆಯುತ್ತ ಅವರು 1881 ರಲ್ಲಿ ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ಮರಳಿ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆದರೆಂದು ಉತ್ತೇಕ್ಷಿಸಿ ಬರೆದು ಇತಿಹಾಸದ ನೈಜತೆಗೆ ಕಳಂಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

1973ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ (ಪ್ರಧಾನಿ: ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ) ನೆಹರೂ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸಿ ರಚಿಸಿದ “ಟೈಮ್ ಕ್ಯಾಪ್ಸೂಲ್” ಎಂಬ ಲೋಹಸುರುಳಿ ದಾಖಲೆಯನ್ನು (1947-73)ಕೆಂಪುಕೋಟಿಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಸಿಡಲಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ತದನಂತರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜನತಾ ಸರಕಾರ(ಪ್ರಧಾನಿ: ಮೊರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿ) ಹೊರತೆಗೆಸಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಹುದುಗಿಸಿಟ್ಟಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳೂ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರ ಎಸಗಿವೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೋಧಕರು ಮತ್ತು ತಜ್ಞರು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮಾನವಕುಲದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದತೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗುವಂತೆ ಬೋಧಿಸಬೇಕಿದೆ.

ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆ ಮತ್ತು ರಚನೆ ಮಾಡುವುವಾಗ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯು ನೈತಿಕತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಕವಿಯು ಕಲ್ಪನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇತಿಹಾಸಕಾರನು ಘಟನೆಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನಾ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ರಾಜಕಾರಣಿಯು ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಘಟನೆಯ ಮೂಲ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಮರೆಮಾಚುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಪೀಡಿತ ವಿಚಾರಗಳು ನಿರ್ಣಯಕ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಮೂಡನಂಬಿಕೆಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ದುರುಪಯೋಗಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕೃತಿಗಳೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿವರಣೆಗಳು ಮಿತ್ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲ ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಇತಿಹಾಸವನ್ನಾ ಮತೀಯವಾದಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಒಂದು ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿರುಚುವುದರಿಂದ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ.

5.6 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ:

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತುಂಬಿರಿ

1. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮರೆತವರು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾರರು ಎಂದು ಹೇಳಿದವರು _____

2. _____ ರವರು ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ಬೋಗಲೆ ಎಂದು ಸಾರಿದರು.

II. ಕೆಳಕಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

3. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಗುಂಪನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ.

4. ದಾರ್ಮಿಕ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯಿಂದಲೇ ಭಾರತ ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದವರು?

III. ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಸರಿ ತಪ್ಪು ಗುರುತಿಸಿ

5. ಮಾನವನಿಗೆ ನೆನಪಿರುವ ಹಾಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸವು ಹಾಗೆ.

6. ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ವೃತ್ತಿಪರ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಲ್ಲ

IV. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಬಹು ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ

7. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅ) ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳು ಬಿ) ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು

ಸಿ) ಶಾಲೆಗಳು ಡಿ) ಪತ್ರಗಾರ ಇಲಾಖೆಗಳು

8. ಇತಿಹಾಸವು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾಧನ

ಎ) ಮತೀಯ ರಾಜಕಾರಣ ಬಿ) ಮತೀಯ ಸೇವೆ

ಸಿ) ಮತೀಯ ಧರ್ಮ ಡಿ) ಮತೀಯ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ

ಉತ್ತರಗಳು

1) ಡಾ.ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್

2) ಹೆಗಲ್

3) ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು

4) ಆರ್ನಾಲ್ಡ್ ಟಾಯ್ನಿ

5) ಸರಿ

6) ತಪ್ಪು

7) ಡಿ

8) ಎ

5.7 ಘಟಕದ ಸಾರಾಂಶ:

ಕಳೆದ ತಲೆಮಾರಿನಿಂದೀಚೆಗೆ ಇತಿಹಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಿರಂತರವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದ, ಆನೆಲ್ಸ್ ಚೆಳುವಳಿ ಕಾರಣತವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನಂತರ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಹುಟ್ಟಿಗೊಂಡಿವೆ. ಅವೆಂದರೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇತಿಹಾಸ, ಮಹಿಳೆಯರ ಅಧ್ಯಯನ ಇತಿಹಾಸ, ಕೆಳಸ್ತರದ ಇತಿಹಾಸ, ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸ, ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ವನ್ಯಜೀವಿ ಇತಿಹಾಸದ ಒಲವುಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡಿವೆ. ಇತಿಹಾಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯು ಮಾನವನ ಪ್ರಗತಿಯು ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಾದ ನೈಪುಣ್ಯತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ ಚಿಂತನೆಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ರೂಪ ಕೊಡುತ್ತದೆ ನೈಪುಣ್ಯತೆಯು ಚಿಂತನೆಗಳ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿಸಿ ನಂಬಿಕೆಯು ಇವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಇತಿ ಹಾಸ ನಿರ್ಧಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಜೀವಿಸುವ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಉತ್ತಮ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಅವನು ನೀಡುವ ಕೊಡುಗೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಯಲು ಇತಿಹಾಸದ ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ ಘಟಕದಿಂದ ನಾವು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆವು.

5.8 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು :

ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿ : ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಪ್ರೇಮ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ : ಇದು ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದ್ದು ಜನರು ತನ್ನ ತಾಯ್ನಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ

ಪ್ರೀತಿ,ಅಭಿಮಾನ.

ಜಿಂಗೋಯಿಸಮ್ : ಅತೀವಾ ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿ

5.9 ಸ್ವಯಂ ಪರಿಶೀಲನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

1.ಇತಿಹಾಸ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಹಾಗೂ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಿರಿ

- 2.ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ
- 3.ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಮುಖ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ
- 4.ಇತಿಹಾಸದ ಒಲವುಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ
- 5.ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಿಸಿ.

5.10 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು :

1. ಕೀತ್ ಜೆಂಕಿನ್ಸ್ : ರೀ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಹಿಸ್ಟರಿ, ರೂಟ್ಲೇಜ್ ಲಂಡನ್ 2003
2. ರೊಮಿಲಾ ಥಾಪರ್ : ಟೈಮ್ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿ-ಎ ಮೆಟಾಫರ್ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿಅಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರೆಸ್ ದೆಹಲಿ - 1997
3. ಸುರೇಂದ್ರ ರಾವ್: ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟಾರಿಯಾಗ್ರಫಿ ಐಸಿ ಹೆಚ್ ಆರ್, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕಛೇರಿ ಬೆಂಗಳೂರು 2010
4. ಎಚ್.ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು. 2000
5. ಆರ್‌ಜೆ ಕಾಲಿಂವುಡ್ : ದಿ ಐಂಡಿಯಾ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿ,ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೆಸ್ ಲಂಡನ್ 1961

ಡಾ. ವಿ. ಎಂ. ರಮೇಶ

ಸಂಶೋಧನಾ ಅರ್ಥ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕನ ಅರ್ಹತೆಗಳು

ರಚನೆ:

6.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

6.1 ಪೀಠಿಕೆ

6.2 ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೇನು

6.2.1 ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು

6.2.2 ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು

6.2.3 ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ

6.2.4 ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಧಾನಗಳು

6.3 ಸಂಶೋಧಕನ ಅರ್ಹತೆಗಳು

6.4 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ.

6.5 ಸಾರಾಂಶ

6.6 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

6.7 ಸ್ವಯಂ ಪರಿಶೀಲನಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

6.8 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

6.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು:

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯುವಿರಿ.
- ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ.
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿರಿ.
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ.
- ಸಂಶೋಧಕನ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವಿರಿ.

6.1 ಪೀಠಿಕೆ :

ಗತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧಾನವು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು (ಅಂದರೆ ಇದೇನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭದ ಮಾತಲ್ಲ) ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಘಟನೆಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆದವು ಎಂಬುದನ್ನು, ಅವುಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆದವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೇನು? ಸಂಶೋಧಕನಿಗಿರಬೇಕಾದ ಅರ್ಹತೆಗಳೇನು? ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕರು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾಗುವುದು.

6.2 ಸಂಶೋಧನೆ ಅರ್ಥ:

ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಏಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೇನು? ಇದು ಏನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಆ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೊರ ತರುವುದು ಮತ್ತು ಇದುವರೆಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು

ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಹೊಸ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಷಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ನಡೆಸಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳು ಅಥವಾ ಹೊಸ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಷಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದೇ ಸಂಶೋಧನೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಆ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಆಗಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಪುನಃ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು. ಹೊಸ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು.

6.3 ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು:

1. ಇರುವ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದು
2. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಂದು ಚಿಂತನೆಯಾಗಿ ನೀಡುವುದು.

ಮೊದಲನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾದ ಫಲಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ವಿಜ್ಞಾನವು ಸಾಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ಜಡವಾದುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಎಣಿಸಿದರೆ, ಎರಡನೆಯದು ಫಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಗತಿಶೀಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾದುವಲ್ಲ, ಅವುಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಕಾರಣ ಜ್ಞಾನದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎರಡೂ ಅವಶ್ಯಕ. ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಯೇ ವಿಜ್ಞಾನದ ಗುರಿ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾದ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾದ ಮುಖಗಳಿರುತ್ತವೆ. ವಿಜ್ಞಾನವು ತಾನು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಘಟನೆ ಅಥವಾ ವಸ್ತುಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ರುವ ಜ್ಞಾನಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅಜ್ಞಾತ ವಾಗಿರುವ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ಪ್ರಾಗುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಶಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಸುವುದೇ ಇದರ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವ ಬಗೆಯ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನಾಗಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೋ, ಆ ವರ್ಗಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೋ, ಮತ್ತು ಆ ವರ್ಗಗಳ ಅನುಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ವನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಕೇವಲ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ವಿಧಾನ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ 08.99 ಕಾರ್ಯವಾಗುವುದೇ ಇರಲಿ, ಉದ್ಭಟನದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ಸೂತ್ರಾಂಧತೆ ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರಾಂಧತೆಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ

ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರುವ ಲಕ್ಷಣ ದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಆಲೋಚನಾ ವಿಧಾನವು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಯನ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಈ ತೆರನಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ವಿಧಾನವೇ. ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ, ನಿರಂತರತೆ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟತೆಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೂರು ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯಗಳೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಈ ಗುಣಗಳಿವೆಯೋ ಅದರ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಷಯವಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಅದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನವೇ. 'ಹೀಗೆ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿವೇಚನ ಮಾಡುವುದು, ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಸುವುದು, ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ನಂಬಲರ್ಹ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು; ಮತ್ತು ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಫಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಎಂಬುವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆಲೋಚನಾವಿಧಾನದ ಮೂರು ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಫಲಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತಕನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥವಾಗದ ವೈವಿಧ್ಯ ಹಾಗೂ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಹೊಂದಿಸಿ, ಸರ್ವಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿರುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಅವನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಸಂಶೋಧನೆ. ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೇನು?: ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಓದುವುದು ಅಥವಾ ಒಂದು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಮಾಡುವ ಎಂದರ್ಥವಲ್ಲ. ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು 2 ಇದು ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯೂ ಅಲ್ಲ; ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಕ ತತ್ವ ಅಥವಾ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನಿಗಮನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾದ ಹಾಗೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾದ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಜ್ಞಾನದ ದಿಗಂತವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನವೀನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಸಂಶೋಧನೆ. ಇದು ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ತಿಳಿದಿರುವ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಯುಕ್ತ, ಶ್ರಮಶೀಲ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಅನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು

ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದೇ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾದ ವಿಷಯದಿಂದ ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸುಸಂಬಂಧ,

ನಂಬಲಾರ್ಹ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿರುವ ಬಾಂಧವ್ಯವು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂತಿಮ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುತಃ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ವಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ರಮವು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನಾ ವಿಧಾನವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಿಸುವುದು, ಆಧಾರ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಸೂಚಿತ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದು, ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು; ಕೊನೆ ಆಧಾರ ಕಲ್ಪನೆ ಸರಿಹೊಂದುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಹಂತಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಕ್ಲಿಪೋರ್ಡ್ ಮೂಡಿಯ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಹಂತಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ರಾಯ್ ಜಿ. ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಪ್ರಕಾರ, ಒಂದು ಸಮಸ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನಿರೂಪಣೆ, ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ ಪ್ರಚಲಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸಮಸ್ಯೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ, ಉಪಕಲ್ಪನೆಗಳ ನಿರೂಪಣೆ, ಒಂದು ಔಪಚಾರಿಕವಾದ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದು. ದತ್ತಾಂಶಗಳ ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು, ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ದತ್ತಾಂಶ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದು ಮುಂತಾದುವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನದ ಹಂತಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಯಂಗ್ರವರು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದು, ಕಾರ್ಯಾತ್ಮಕ ಪರಿಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಉಪಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದು, ವಿಭಿನ್ನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು. ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾದ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ದಾಖಲು ಮಾಡುವುದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಮಾಕರಣವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನದ ಹಂತಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೊದಲು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಉಪಕಲ್ಪನೆಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಇದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಸೂತ್ರೀಕರಿಸಲಾದ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಹೇಳಿಕೆ ಅಥವಾ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಸಮಸ್ಯೆಯ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವಿವರಣೆ. ಇದು ಗೊತ್ತುಗುರಿ ಇಲ್ಲದ ಇಲ್ಲವೇ ನಿರರ್ಥಕ ತಿರುಗಾಟಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಿಯೋಜಿತ ಅನ್ವೇಷಣಾಯಾನಕ್ಕೆ ರಂಗವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಸಂಶೋಧಕರು ಯಾವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅವಶ್ಯಕವಾದರೆ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸಲಕರಣೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕು. ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ಅವಲೋಕಿಸಿರುವ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ವಾಗಿ ದಾಖಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಐದನೆಯದಾಗಿ, ಈ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ಆರನೆಯದಾಗಿ, ಇವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಗಳಿಸಿರುವ ಅನುಭವದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಉಪಕಲ್ಪನೆ ಯನ್ನು ಪರಿೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಏಳನೆಯದಾಗಿ, ಉಪಕಲ್ಪನೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ದೃಢಪಟ್ಟರೆ, ಆಗ ಸಾಮಾನ್ಯಿಕ ರಣವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಬಹುದು, ಅಂದರೆ ಒಂದೇ ತರಹದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಇರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ಉಪ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು ಎಂದರ್ಥ. ಸಾಮಾಕರಣದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಪ್ರಾಗುಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾದರಿಗಳಾಗಿ ನುಡಿಯಬಹುದು. “ಪದ್ಧತೀಕರಣ” ಎಂದರ ನಿಯಮ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಗೊಳಿಸುವುದು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಪುನಃ ಪರಿೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸಮರ್ಥಿಸಲಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಮಾಕರಣವೇ ನಿಯಮ. ”ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಉಪಕಲ್ಪನೆ, ನಿಯಮ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು “ತತ್ವಗಳು” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

6.2.2 ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು:

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ವರ್ಗೀಕರಣವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಹಲವು ಸಂಶೋಧಕರು ಹಲವಾರು ಬಗೆಯ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು.

1. ಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ
2. ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ
3. ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ
4. ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ
5. ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಣ ನಿರ್ಣಯಕ ಸಂಶೋಧನೆ
6. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮತ್ತು ತುಲನಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ
7. ಭಾವರೂಪದ ಹಾಗೂ ಅನುಭವೈಕ ಸಂಶೋಧನೆ
8. ಪರಿಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ
9. ಮಾದರಿ ರೂಪೀಕರಣದ ಸಂಶೋಧನೆ

10. ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಸಂಶೋಧನೆ

6.2.3 ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ

ತಾರ್ಕಿಕ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ತಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ನೂತನ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಅಥವಾ ಹಳೆಯ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು, ಒಂದು ಯುಕ್ತವಾದ ಪರಾಮರ್ಶಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಅನುಮಾನಿಸಲಾದ ಅವುಗಳ ಅನುಕ್ರಮ, ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಕಾರಕಾರಣ ಸಂಬಂಧದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನವ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ಹಾಗೂ ಸಮಂಜಸವಾದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ನೂತನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಉಪಕರಣ ಹಾಗೂ ಭಾವರೂಪ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಯನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ. ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, 'ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ' ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ವಿಧಾನವನ್ನು ಮನುಷ್ಯೋಪಯೋಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಭಾವರೂಪಾತ್ಮಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ,

ಗತಕಾಲದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಪುನಃ ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಗತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪುನರ್ರಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವಿಷದೀಕರಿಸಿ. ಸಂಯೋಜಿಸಿ ದಾರ್ಶನಿಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಗತಕಾಲದ ಒಳಹೊಕ್ಕು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೆದಕಿ ಮಾಡುವ ಅನ್ವೇಷಣೆಯೇ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಗೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

6.2.4 ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಧಾನಗಳು

ಮೊದಲನೆಯದು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನು ನೂತನ ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಅಥವಾ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಜ್ಞಾನನಿಧಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನಡೆಸುವ ಗಾಢವಾದ ಪರಿಶೋಧನೆ ಹಾಗೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಯದೇ ಇದ್ದಂತಹ ನೂತನ ವಿಷಯಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. 19ನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾರತೀಯರ ಆಳುವ ಸಂತತಿಗಳು, ಆಳಿದ

ಪ್ರಭುಗಳು, ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಜ್ಞಾನ ಅತ್ಯಲ್ಪವಾಗಿದ್ದಿತು. ಗೋಪ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗುವವರೆಗೆ ಮಹಾನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಶೋಕನ ಮಹತ್ಸಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಏನೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕವಾಗಿದ್ದ ಗತಕಾಲದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಾವಪರವಶರನ್ನಾಗಿ ಸಿತ್ತು. ಅವರು ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದ ಗತಕಾಲವೆಂಬ ಮಹಾಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತಳವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ, ಅತಿ ಅಪರೂಪವಾಗಿದ್ದ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದರು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಗುದ್ದಲಿ, ಪಿಕಾಸಿ ಹಿಡಿದು ನೆಲವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಗೆದು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗತಕಾಲದ ಭವ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಸರ್ ಜಾನ್ ಮಾರ್ಷಲ್‌ರಂತಹ ಅನೇಕ ನಿಷ್ಣಾವಂತ ಅನ್ವೇಷಕರು ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸದ ಆರಂಭ ಕಾಲವನ್ನು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಮೊದಲ ಬಗೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಏನು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ, ಏನು ತಿಳಿದಿದೆ, ಏನನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಅರಿತು, ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಎರಡನೆಯ ಬಗೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರವಾದುದು. ಲಭ್ಯವಿರುವ ಹಾಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಾರ್ಥ ತಿಳಿದು ವಿವರಿಸುವುದು, ವಿಶದೀಕರಿಸುವುದು, ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು, ಮೌಲ್ಯ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದು ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ. ಇಲ್ಲಿ ನೂತನ ದತ್ತಾಂಶಗಳ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನ್ವೇಷಣೆಯು, ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕೂಲಂಕಷ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ತೀವ್ರವಾದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ವಿಭಿನ್ನವಾದ ನೂತನ ಕಥನವನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಮುಂಚಿನ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಬರೆದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ, ಸವಾಲು ಒಡ್ಡಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ನೂತನ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಯತ್ನಿಸುವ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈ ಎರಡನೆಯ ಬಗೆಯ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ಪರರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ತಮ್ಮಗಳ ಹಿತಾರ್ಥಗಳ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಲ್ಲ “ಓಸ್ಟೋರಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ” ಅಥವಾ ವಿಲ್ಲ “ಹಿಸ್ಟೋರಿ ಆಫ್ ಮೈಸೂರ್”ನ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕಿದರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ಭಾರತ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೃತಕವಾದ, ವಿರೂಪ ಮಾಡಲಾದ ತಪ್ಪು, ಚಿತ್ರ, ಒಡೆದ ಕನ್ನಡಿಯ ಚೂರುಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ಚೂರುಚೂರಾದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ, ಈ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಮಂಜುತೆರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಸತ್ಯ ಸೂರನ

ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾದುದು ಸಂಶೋಧಕರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾರ್ಥದ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲರು. ವಿಸ್ಕಂಟ್ ಎ. ಸ್ಮಿತ್‌ನ “ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಹಿಸ್ಟೋರಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ” ಮತ್ತು “ಅಕ್ಟರ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ಮೊಗಲ್” ಎಂಬ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಉದಾರ ಬುದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ತೆರೆದ ಮನದಿಂದ ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಓದಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ನೂತನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನವಾದ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮೂರನೆಯ ಬಗೆಯ ಸಂಶೋಧನೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದುದು. ಇದು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸನನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ದಾರ್ಶನಿಕನಾಗಿಸಬಲ್ಲದು. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದಾರ್ಶನಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರು ತಾವು ಗಳಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿ, ಹಿಂಡಿ , ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಘಟನೆಯು ತಲೆದೋರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣವಾವುವು ಎಂಬ ಮೂಲಭೂತ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಏಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಾರಾಚರಣೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಹ ತರ್ಕಬದ್ಧ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ದೃಢೀಕರಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನುಗಮನ ಅಥವಾ ನಿಗಮನ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರು ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸಾಮಾನೀಕರಣವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಇತಿಹಾಸ ದಾರ್ಶನಿಕರೆಂಬ ಬಿರುದಿಗೆ ಅರ್ಹರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಹೆಗಲ್, ಒಬ್ಬ ಮಾರ್ಕ್ಸ್, ಒಬ್ಬ ಕ್ರೋಚೆ, ಒಬ್ಬ ಕಾಂಪ್ಟ್, ಒಬ್ಬ ಟಾಯನ್ನಿ ಒಂದು ನೂತನ ವಿಷಯವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಿ, ಬೇಟೆಯಾಡಿ ತಮ್ಮ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು, ಆಳವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸೀಮಾತೀತವಾಗಿರುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು “ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶ ವಾದ”, “ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಭೌತವಾದ”, “ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾದ”, “ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ತತ್ವ, ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ, “ಸವಾಲು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಸರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸೊಗಸಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ಹಾಗೂ ಗಾಢತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವೂ ಅಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಯೊಂದೂ ಸ್ವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೂಲ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲ.

6.3 ಸಂಶೋಧಕನ ಅರ್ಹತೆಗಳು

ಹೇಗೆ ಯಾರಾದರೂ ವಕೀಲ ಅಥವಾ ವೈದ್ಯರಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಇತಿಹಾಸಕಾರನಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬೌದ್ಧಿಕ ತರಬೇತು ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳು ಅವಶ್ಯಕ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇತಿಹಾಸಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅರ್ಹತೆ. ವಿಶೇಷ ಅಭಿರುಚಿ. ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಇರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ. ಸಂಶೋಧಕನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಅವನ ಯೋಗ್ಯತೆ. ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸೌಲಭ್ಯ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕೆ. ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರಬೇಕೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿರುವ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಅರಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸರಿ ಸುಮಾರಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ತಾನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾದ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವಿರಬೇಕು. ಇದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸಂಶೋಧನಾ ತತ್ವ ಹಾಗೂ ನಿಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಅರಿವಿರಬೇಕು. ಯಾವ ದತ್ತಾಂಶಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಅನುಭವವೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಸಂಶೋಧಕನು ನಡೆಸುವ ಅನ್ವೇಷಣೆಯು ಪ್ರೀತಿಯ ದುಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಾಢಾಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಅತೀವ ಪ್ರೇಮವಿರಬೇಕು. ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆ ಮೆತ್ತನೆಯ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಬರೆಯುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ನಿರಂತರ ದುಡಿಮೆ; ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿ ತೀವ್ರವಾದ ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಸುವುದು ಯೋಗ್ಯತೆ; ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಗ್ರಂಥ ಸಂಗ್ರಹ, ವಿವಿಧ ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹ ಶಾಲೆ, ಅಪರಿಚಿತ ಪ್ರದೇಶ ಹಾಗೂ ದೂರದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿರುವ ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಅವಶ್ಯಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಭಯಂಕರ ಸುಳಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಈಜಿ ದಡವನ್ನು ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ಅಸೀಮ ಎದೆಗಾರಿಕೆ, ಕಠೋರ ನಿರ್ಧಾರ, ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪ ಇರಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಔಚಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಅದೃಷ್ಟ ಇರಬೇಕು. ಕೆಲವು ಸಲ ಅವನು ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ. ತಮಿಳುನಾಡು, ಕೇರಳ, ಆಂಧ್ರ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಂತಾದ ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಹಾಲೆಂಡ್, ಪೋರ್ಚುಗಲ್ ಮುಂತಾದ ಯೂರೋಪಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ

ಪತ್ರಾಗಾರಗಳಲ್ಲೂ ಅರಸುತ್ತಾ ಅಲೆದಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಹೋಗುವುದು ಅಥವಾ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಗಳ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಮುಂತಾದ ಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ, ಹೇಗಾದರೂ ಅವನು ಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲೇಬೇಕು. ಇದು ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಹಾಗೂ ತ್ರಾಸದಾಯಕವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಲ, ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ತೆರನಾದ ಕಷ್ಟಕರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಮಹದಾನಂದ. ಟಾಯನ್ರಿ ರೈಸ್, ಪ್ಲೀಟ್, ಸರ್ಕಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ತರಹದ ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಪ್ರೀತಿಯ ದುಡಿಮೆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೀಮ ಪ್ರೇಮ, ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ. ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಣ. ಅವನು ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆಳೆದು ಅವುಗಳ ಒಗಟನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿ, ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಭೇದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಗೋಜುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕ್ರಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅವನು ಪದಗಳ ಒಳಗೆ ಹಾಗೂ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ನಿಜವಾದ ಮೂಲಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಶಬ್ದಗಳು ನಡೆಸುವ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆಯ ಆಟದ ತಂತ್ರ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಯೋಗ್ಯ ಉಪಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮೂಲಭೂತ ವಾಗಿರುವ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆ, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪಾದರೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಸೌಜನ್ಯ ಹಾಗೂ ನಮ್ರತೆ ಅವನಿಗಿರಬೇಕು. ಅವನು ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲೂ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು; ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು; ನಂತರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬೇಕು. ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಲವು. ಶಿಸ್ತು, ತರ್ಕಶುದ್ಧತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳು ಅವನಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಲವು, ಶಿಸ್ತು, ತರ್ಕಶುದ್ಧತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳು ಅವನಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅವನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ತರಹದ ಮೂಲಾಧಾರಗಳು ಅಗತ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಅಪೂರ್ವ ಕುತೂಹಲ, ಅನ್ವೇಷಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಉಪಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ, ಆ ಉಪ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸುವ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಆ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿ, ನಿರ್ವಹಣಾ ಕೌಶಲ್ಯ

ಹಾಗೂ ವಿವೇಚನಾಯುತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜಿಸುವ ವಿವೇಕ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಶತ್ರುವಾದ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಹಾಗೂ ಲೌಕಿಕ ಆಮೀಷಗಳಿಂದ ಬರುವ ಅಪಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ತಕ್ಷಣ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸ, ಸಹಿಷ್ಣುತಾ ಮನೋಭಾವ, ತರೆದ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ಅವನು ಕೆಲವು ನೈತಿಕ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಅಥವಾ ಸತ್ಯಪರತೆ ಅವನ ಅವನ ನೀತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಸಂಶೋಧಕನು ಅತಿ ನಿರಾಶಾವಾದಿಯೂ ಅಥವಾ ಅತಿ ಆಶಾವಾದಿಯೂ ಆಗಿರಬಾರದು ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಹೊಗಳಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆರಿಸಬಾರದು ಅಥವಾ ಅತೀವವಾಗಿ ತೆಗಳಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಅದುಮಬಾರದು. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಎಣಿಸ ಬಾರದು ಅಥವಾ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಸಂಶೋಧನೆ ನಿಷ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ನಿಕ್ಕಷ್ಟವಾಗ ಬಾರದು. ಈ ತರಹ ಕರಾರುವಕ್ಕಿಲ್ಲದಂತಹ ಅತ್ಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಘೌಡೆಯ ವ್ಯಾಧಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಫ್ರಾಡೆಯು ಈ ರೀತಿ ನಿಷ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎತ್ತದ ಕೈ ಆಗಿದ್ದನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧಕನು ಸತ್ಯಸಂಧನಾಗಿರಬೇಕು; ತನ್ನ ಅನ್ವೇಷಣಾ ಯಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ಮುನ್ನೋಲವಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು. ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು. ಅವನು ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗದೇ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆತ್ಮಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಐದನೆಯದಾಗಿ, ಸ್ತಿಮಿತತೆ, ಸಮತೂಕ, ಅನುದ್ವೇಗ ಹಾಗೂ ಶಾಂತತೆ ಸಂಶೋಧಕನ ಬಂಡವಾಳ ವಾಗಬೇಕು. ಅವನು ಆತುರಗಾರನಾದರೆ ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ಮರುಳುಗಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಮಳೆ ಯಂತೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹನೆ ಎಂಬುದು ಸಂಶೋಧಕನ ಪ್ರಮುಖ ಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದೇ ಲೇಸು. ಒಬ್ಬ ಇತಿಹಾಸ ಕಾರ ಹೇಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯ. ಅವನಿಗೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಗೌಣ. ಕೃತಿಯ ಮಟ್ಟ ಪ್ರಧಾನಾಂಶ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಎ. ಪದವಿಗಳಿಗಿರುವಂತೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ದುಂಬಿಗಳಂತೆ ಒಂದು ವಿಷಯದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಲ್ಪವೇ ಕೆದಕಿ ಬೀಜವನ್ನು

ನೇಡುವುದರಿಂದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಅಸಂಭವ. ಒಬ್ಬ ಸಂಶೋಧಕನು ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡಬಾರದು, ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕು. ಬರಿ ಅವಲೋಕಿಸದರೆ ಸಾಲದು, ವಿವರಿಸಬೇಕು; ಬರಿ ವಿವರಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು, ಸಂಯೋಜಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಚಿತ್ತ ವನ್ನು ಹಾಗೂ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಅವನು ಜೀವಂತವಾದ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಕೃತಿಯ ಕರ್ತೃವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಸವಾಲುಗಳ ಸುಳಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಂಡೆಯಂತೆ ಅಚಲನಾಗಿರಬೇಕು. ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರಬೇಕು. ಸಮಾಧಾನ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಸಮರ್ಪಕ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಕನಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಸಂಶೋಧಕನು ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತನ್ನ ಶಾರೀರಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿ ಹಾಳಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಟುವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಮತ್ತು ಯಾವುದನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಮಾಡಿ ತಿಳಿಯದೇ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕೈ ಹಾಕುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಅವನು ಬೇರೆಯವರು ತನ್ನ ಕೃತಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿದರೆ. ಅದರಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬಾರದು. ನಿರಾಸೆ, ನಿರುತ್ಸಾಹ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಅವನ ಶಬ್ದಕೋಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಇರಲೇಬಾರದು. ಆಟವಾಡದೆ ಕ್ರೀಡಾರಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡುವುದು ಖಂಡನಾರ್ಹವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ರಣರಂಗದಿಂದ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವುದು ಹೇಡಿತನ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಟೀಕಿಸುವುದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಬೇಕು ಬೇಕೆಂದೇ ಸಂದೇಹಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅನುಭವಿಲ್ಲದೆ ಬೇಕೆಂದೇ? ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಸಂಶೋಧನಾ ಪಥದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ-ತಡೆಯಾಗಿರುವ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಮುಳ್ಳುಗಳು. ಇದೊಂದು ತರಹದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಕಸರತ್ತು ಆದರೆ ಇದು ಫಲಹೀನವಾದುದು.

ಇದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಗಿಬ್ಸನ್ ಸಂಶೋಧಕರನ್ನು ಕೆಲವು ವರ್ಗಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಸದಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಹಾಗೂ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಪ್ರೇಮೀತಿಯಾಸಿನಂಥವರ ವರ್ಗ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಒಪ್ಪದೆ, ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಧೋರಣೆ ಹೊಂದಿದವರದು, ಎರಡನೆಯ ವರ್ಗ, ಮೂರನೆಯದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಲಿವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ, ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿಸಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವವರ ವರ್ಗ. ತಾನು ನೋಡಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಇತರರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವ ತರಬೇತನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಯ ವೀಕ್ಷಕನ ಮುಖ್ಯ

ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ವರ್ಣ ನಾಪ್ರಿಯತೆ ಇರುವವರದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಗ ವ್ಯಾಪಕ ಮಾದರಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣಗಳನ್ನು ನೇಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಲೋಕನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿನಿಷ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥ ತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವವರು ಐದನೆಯ ವರ್ಗದವರು. ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಪರಿಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಲುವುಳ್ಳವರು ಕೊನೆಯವರು. ಇದು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾದ ವರ್ಗೀಕರಣವಲ್ಲ. ಇದು ಸಂಶೋಧಕನಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಯಷ್ಟೆ.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ಈ ಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಥೂಲವಾದ ಮೌಲ್ಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದು :-

ಶೇಕಡ	
ಜ್ಞಾನ	15
ಅನುಭವ	20
ವಿಶೇಷ ಅರ್ಹತೆ	05
ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ	10
ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ	15
ಸಮಚಿತ್ತತೆ	05
ದೂರದೃಷ್ಟಿ	10
ಅಧ್ಯವಸಾಯ	10
ವಿವಿಧ ವಿಷಯ	10

ನಿಜವಾದ ಸಂಶೋಧಕನಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಅನುರಕ್ತಿ, ನೈಯಾಧೀಶನ ಸಮಚಿತ್ತ, ದಾರ್ಶನಿಕನ ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠತೆ, ವೀರಯೋಧನ ಎದೆಗಾರಿಕೆ, ಬೀವರ್ ಪ್ರಾಣಿಯ ಪಟ್ಟು ಬಿಡದ ಗುಣ ಹಾಗೂ ಸಹನೆ, ದೇಶ ಪ್ರೇಮಿಯ ಹುರುಪು, ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಬುದ್ಧಿ, ಪ್ರವಾದಿಯ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೇ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲವು ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿಶೇಷ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಷಯವು ಒಂದು ಚಿಂತನೆ ಅಥವಾ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು

ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಷಯ ಹೊರಬೀಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಾವು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡ ಹೊರಟರೂ ಹಲವು ಆತಂಕಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಲು ಇವೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವರಿರ್ವರೂ ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ.

6.4 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ:

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತುಂಬಿರಿ

- 1) ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಅತಗತ್ಯವಾಗಿ----- ನಿಂತಿದೆ.
- 2) ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆಯ-----ಹಂತ.

II. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ

- 3) ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೇನು?
- 4) ಸಂಶೋಧನೆಯ ಎರಡುಪದಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.

III. ಈ ಕೆಳಕಂಡವು ಸರಿ/ತಪ್ಪು ತಿಳಿಸಿ

- 5) ಸಮಾಜ ಸೇವೆಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು.
- 6) ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಲ್ಲ.

IV. ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಬಹು ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ

- 7) ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶ.
 - ಅ) ಸತ್ಯವನದನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವುದು
 - ಆ) ಪೂರಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದು
 - ಇ) ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವುದು
 - ಈ) ಜ್ಞಾನ ವಿತ್ತರಣೆ.
8. ಜನರು ಸಂಶೋಧನೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಮುಖ್ಯಕಾರಣ

- ಅ) ವೃತ್ತಿಗಾಗಿ ಆ) ಹಣಕ್ಕಾಗಿ
ಇ) ಮುಂಬಡ್ತಿಗಾಗಿ ಈ) ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ

ಉತ್ತರಗಳು

- 1) ಆಧಾರಗಳ
- 2) ಮೊದಲನೇಯ ಹಂತ
- 3) ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರುವುದು ಆ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಅಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡುವುದು.
- 4) ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅನ್ವಯಕ ಸಂಶೋಧನೆ.
- 5) ಸರಿ
- 6) ತಪ್ಪು
- 7) ಆ
- 8) ಅ

6.5 ಸಾರಾಂಶ :

ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಸಂಶೋಧಕನು ತನ್ನ ಅನ್ವೇಷಣಾ ಯಾನವನ್ನು ಕೊಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆ ಯಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೇನು. ಅದರ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಅದರ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಹಂತಗಳವು ಚಾರಿತ್ರಕ ಸಂಶೋಧಕ ನಲ್ಲಿ ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಆತ್ಮಾವಶ್ಯಕ ಗುಣ ಹಾಗೂ ಆಹತೆಗಳಾವುದು. ಮುಂತಾರ ವಿಷಯಗಳನೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಆಯ್ಕೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮುಕ್ತಾಯ ಹಂತದಲಿಗೂ ಅನ್ವೇಷಕನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಾಲುಗಳ ಹಲವಾರು ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಉತ್ತಮ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

6.6 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು:

ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಶೋಧನೆ:- ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂತಲೂ ಪರಿಗಣಿಸ ಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಇಂತಹ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ:- ಉದಾಹರಣೆಗೆ,ಸಮಾನ,ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಉದ್ಯಮ ಸಂಘಟನೆಯೊಂದು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಅನ್ವಯಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಿಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆ:- ಇದು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡುವ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವಿವರಣಾತ್ಮಕ (ವರ್ಣನಾತ್ಮಕ) ಸಂಶೋಧನೆ:- ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಸರಳವಾದ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

6.7.ಸ್ವಯಂ ಪರಿಶೀಲನಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

- 1) ಸಂಶೋಧನಾಕಾರನಿಗಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ.
- 2) ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಮಿತಿಗಳಿವೆಯೇ? ಚರ್ಚಿಸಿ.
- 3) ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಎದುರಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ.
- 4) ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೇನು ಅದರ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- 5) ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ.

6.8 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಕೀತ್ ಜೆಂಕಿನ್ಸ್ : ರಿ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಹಿಸ್ಟರಿ, ರೂಟ್ಲೇಜ್ ಲಂಡನ್ 2003
2. ರೊಮಿಲಾ ಥಾಪರ್ : ಟೈಮ್ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿ-ಎ ಮೆಟಾಫರ್ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿಅಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರೆಸ್ ದೆಹಲಿ - 1997
3. ಸುರೇಂದ್ರ ರಾವ್: ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟಾರಿಯಾಗ್ರಫಿ ಐಸಿ ಹೆಚ್ ಆರ್, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕಛೇರಿ ಬೆಂಗಳೂರು 2010
4. ಎಚ್.ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು. 2000
5. ಆರ್‌ಜೆ ಕಾಲಿಂವುಡ್ : ದಿ ಐಂಡಿಯಾ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿ,ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್‌ಸಿಟಿ ಪ್ರೆಸ್ ಲಂಡನ್ 1961

ಡಾ. ವಿ. ಎಂ. ರಮೇಶ

ಘಟಕ -07

ಆರಂಭಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ವಿಷಯ ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯುವ ಬಗೆ

ರಚನೆ:

7.0. ಉದ್ದೇಶಗಳು

7.1. ಪೀಠಿಕೆ

7.2. ಆರಂಭಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು

7.3. ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ

7.4. ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳು

7.5 ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯುವ ಬಗೆ

7.6. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

7.8 ಸಾರಾಂಶ

7.9 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

7.10 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

7.11. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

7.0. ಉದ್ದೇಶಗಳು:

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆ ವಿಧಾನದ ಆರಂಭಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ.
- ಸಂಶೋಧನೆ ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ
- ಸಂಶೋಧನೆ ಪ್ರಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವಿರಿ
- ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನ ವಿಧಾನದ ವಿಧಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿರಿ
- ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವಿರಿ

7.1 ಪೀಠಿಕೆ:

ಆರಂಭ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರ ಇತಿಹಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ, ವಿಧಾನ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ, ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂದರೇನು? ಇತಿಹಾಸವು ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದೆಯೇ? ಮುಂತಾದ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ, ಜ್ಞಾನಾ ಜನನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಕೇವಲ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳ ಕಾರಣಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆ, ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಕುರಿತ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಂದು ನಾವು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ಕ್ರಿಯೆ' ಎಂಬುದಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ವಿಜ್ಞಾನವು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಇದು ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಥವಾ ವಿಧಾನ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು.

7.2 ಆರಂಭಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು:

ಆರಂಭ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರ ಇತಿಹಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ, ವಿಧಾನ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ, ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂದರೇನು? ಇತಿಹಾಸವು ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದೆಯೇ? ಮುಂತಾದ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ, ಜ್ಞಾನಾ ಜನನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಕೇವಲ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ

ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳ ಕಾರಣಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆ, ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಕುರಿತ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಂದು ನಾವು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ಕ್ರಿಯೆ' ಎಂಬುದಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ವಿಜ್ಞಾನವು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಇದು ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಥವಾ ವಿಧಾನ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾದ ಫಲಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ವಿಜ್ಞಾನವು ಸಾಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ಜಡವಾದುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಎಣಿಸಿದರೆ, ಎರಡನೆಯದು ಫಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಗತಿಶೀಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾದುವಲ್ಲ, ಅವುಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಕಾರಣ ಜ್ಞಾನದ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎರಡೂ ಅವಶ್ಯಕ. ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಯೇ ವಿಜ್ಞಾನದ ಗುರಿ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾದ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾದ ಮುಖಗಳಿರುತ್ತವೆ. ವಿಜ್ಞಾನವು ತಾನು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಘಟನೆ ಅಥವಾ ವಸ್ತುಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ ಜ್ಞಾನಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿರುವ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ಪ್ರಾಗುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಶಕ್ತರನ್ನಾಗಿಸುವುದೇ ಇದರ ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವ ಬಗೆಯ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನಾಗಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೋ, ಆ ವರ್ಗಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೋ, ಮತ್ತು ಆ ವರ್ಗಗಳ ಅನುಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ವನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಕೇವಲ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ವಿಧಾನ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ 08.99 ಕಾರವಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಉದ್ಭಟನದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ಸೂತ್ರಾಂಧತೆ ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರಾಂಧತೆಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರುವ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಆಲೋಚನಾ ವಿಧಾನವು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಯನ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಈ ತೆರನಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ವಿಧಾನವೇ. ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ, ನಿರಂತರತೆ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪತೆಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೂರು ಮೈಲಕ್ಷಣಗಳೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಈ ಗುಣಗಳಿವೆಯೋ ಅದರ ಅಧ್ಯಯನ

ವಿಷಯವಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಅದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನವೇ. 'ಹೀಗೆ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿವೇಚನ ಮಾಡುವುದು, ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಸುವುದು, ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ನಂಬಲರ್ಹ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು; ಮತ್ತು ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಫಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಎಂಬುವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆಲೋಚನಾವಿಧಾನದ ಮೂರು ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಫಲಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತಕನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥವಾಗದ ವೈವಿಧ್ಯ ಹಾಗೂ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಹೊಂದಿಸಿ, ಸರ್ವಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿರುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಅವನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಸಂಶೋಧನೆ.

7.3. ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ:

ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯಕ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಸೈನಿಕನಂತೆ, ಸಂಶೋಧಕನು ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಶಾರೀರಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಗುಣ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ತಕ್ಕ ತರಬೇತನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ ಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ, ಅನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯ ಘಟ್ಟಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಹಂತ ಸರಿಯಾದ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟ, ಸಂಕಷ್ಟ, ದುಃಖ ನಿರಾಸೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ; ಕಾಲ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ತನ್ನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸಕ್ತಿ, ಅಭಿರುಚಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿರಬೇಕೆ ಉದಾ: ಅವನು ಯಾವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ? ಯಾವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಮರ್ಪಕ ವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವೃತ್ತಾಂತ ನೀಡಲು ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಗಳಿವೆಯೇ? ಅವುಗಳು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆಯೇ? ಅಥವಾ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಚಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಚಿದರಿ ಹೋಗಿವೆಯೇ? ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಾಹಿತಿಗಳಿವೆಯೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆ

ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಇವೆಯೇ? ಹಾಗಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಮುಂತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅವನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯ ಅತ್ಯಂತ ಸೀಮಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ವಿಷಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ.ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಮೂಲಾರ್ಗ ಒಳಗೊಂಡಂತಹ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವಿಜಯನಗರ ಅಥವಾ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನು ನೀಡುವ ಕಾಣಿಕೆ ಒಂದು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕವೇ ಹೊರತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೃತಿಯಲ್ಲ. ಅವನು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀಮಿತವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.ಅವನು ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವೋ ಅಥವಾ ಒಳಾಡಳಿತ ನೀತಿಯೋ. ಹೀಗೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಆಳವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ವಿಷಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅರಿವಿರಬೇಕು.ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು.ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಸಂಶೋಧಕನು ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡು.ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನವೀನವಾದ ಸ್ವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಹಾಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಸಂಶೋಧಕನು ತನ್ನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇನು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ ಏನನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ತನ್ನದು. ತನ್ನ ಗುರಿ ಏನು ಕೇವಲ ನೂತನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಸೇರಿಸುವುದೇ ನೂತನ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನೀಡುವುದೇ ಅಥವಾ ಒಂದು ನೂತನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಮುಂದಿಡುವುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಐದನೆಯದಾಗಿ ಅನ್ವೇಷಕನು ತನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಕೇವಲ ನಿರೂಪಣೆಯೇ ಚರ್ಚೆಯು ಬೇರೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ ನೂತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಮಾಡುವ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ಕಥನದಲ್ಲಿ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕಾಲಾ ನುಕ್ರಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ತರಹದ ಕಾಲಾನು ಕ್ರಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವರ್ನನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಸಂಬಂಧಿ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ತಾನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವುದು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಾಧಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಣಿಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.ಉದಾಹರಣೆಗೆ, “ರೂಲರ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ” ಎಂಬ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಕೇವಲ ಒಂದು ಬಗೆಯ ದಾಖಲೆಗಳು.ಆದರೆ ಪ್ರೌಢ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂಶವನ್ನು

ಸಮರ್ಥಿಸುವುದ ಕ್ಯಾಗಿ ಮೂಲಾಧಾರಗಳು ಒದಗಿಸುವ ಕಚ್ಚಾ ವಿಷಯಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಜಾದೂನಾಥ್ ಸರ್ಕಾರ್ ಅವರ “ಫಾಲ್ ಆವ್ ದಿ ಮೊಗಲ್ ಎಂಪೈರ್” ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಮಹಾ ಪ್ರಬಂಧ.ಹೀಗೆ ಸಂಶೋಧಕನು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

7.4. ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಗಳು :

ಆಧಾರ ಕಲ್ಪನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಯ ರಚನೆ ಅಥವಾ ಸ್ಥಾಪನೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಹಂತಗಳಲ್ಲೊಂದು.“ಸಂಶೋಧನೆ” ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನದ ವಸ್ತು ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಸಂಗತಿಗಳು ಅಥವಾ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದುಂಟು.ಈ ಆರಂಭಿಕ ಮಾಹಿತಿಯ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಅನುಭವ, ಚಿಂತನೆ ಹಾಗೂ ಉಪಾಶಕ್ತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಶೋಧಕನು ಸಂಶೋಧನ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹುದು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸ್ವರೂಪದವುಗಳಾದರೂ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು “ಆಧಾರ ಕಲ್ಪನೆ” ಅಥವಾ “ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆ” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ನಡುವಿನ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುವು.

ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲ!

ಸಂಶೋಧಕನಾದವನು ತನ್ನ ಅಧ್ಯಯನ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಹ ಹೇಳಿಕೆ ಅಥವಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾ: “ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ತಲೆಕೂದಲು ಬಿಳಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ”. ಎಂಬುದೊಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಅಥವಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.ಆದರೆ, ಇದು ಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನಗಳೂ ಕೂಡ ಆಧಾರ ಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ,“ಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರೈಸಿ ಸರ್ಕಾರೀನೌಕರಿ ಬಯಸುವವರು ಲಂಚಹೊಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿರುವ ನೌಕರಿಗಳನ್ನೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.”ಇದು ಕೆಲವರ ವೃತ್ತಿ ಸಂಬಂಧಿತ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಹೊರತು ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ, ನೈತಿಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಗಳಾಗಲಾರವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿರುವವರು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕ ಗೌರವ ನೀಡಬೇಕು —ಎಂಬುದೊಂದು ನೈತಿಕ ಹೇಳಿಕೆಯೇ ವಿನಃ ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ.

ಈ ಮೇಲಿನವುಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಿರುವ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳು ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಗಳಾಗಬಲ್ಲವು. ಉದಾ: “ತಾಯ್ತಂದೆಯರ ಹಾಗೂ ಪೋಷಕರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.” ಇದೊಂದು ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆ. ಇದು ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿ ಕಾಣಬರುವುದಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಪೂರಕ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ದೃಢೀಕರಿಸಲು ಇಲ್ಲವೇ ನಿರಾಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಹೀಗೆ, ಈ ಮೇಲಿನ ವಿವರಣೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ

ಗೂಡೆ ಮತ್ತು ಹ್ಯಾಟ್ : ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆ ಎಂಬುದು ಅದರ ಸಪ್ರಮಾಣತೆ ಅಥವಾ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಹುದಾದ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಕಾಫೆ: “ ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆ ಎಂಬುದು ವಿವರಣೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿರುವುದು ಅಂದರೆ, ಅದು ಸತ್ಯಸಂಗತಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಮಾನವೊಂದನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಮಾಡಲಾದ ಒಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಊಹೆ ಅಥವಾ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ.”

ಒಳಗೊಂಡಿರಬಾರದು ಅಥವಾ ನೈತಿಕ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆಯೂ ಇರಬಾರದು. ಉದಾ: “ರಾಜಕೀಯ ಪುಠಾರಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಪರಾಧಿಗಳು ಕೀಳುಜನರೇನಲ್ಲ”, “ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಸದಾ ಶೋಷಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ”, “ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಸ್ತು. ವಿದೇಯತೆ ಎಮ್ಮುದೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ”, “ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗಿಂತಲೂ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಕಡಿಮೆ ಭ್ರಷ್ಟರು” —ಎಂಬಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರವು. ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಶಬ್ದಗಳೂ ಕೂಡ ನೀತಿ ನಿರಪೇಕ್ಷ ಸ್ವರೂಪದವುಗಳಾಗಿರಬೇಕು. “ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು”, “ಹೀಗಿರಬಾರದು”, “ಒಳ್ಳೆಯದು”, “ಕೆಟ್ಟದ್ದು” — ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸದೆ. ಶಬ್ದಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಹಾಗೂ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸಂಶೋಧಕನು ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ.

ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು

ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಯಥಾರ್ಥತೆಗಳು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲೇಬೇಕಾದ ಲಕ್ಷಣ ಗಳಾಗಿವೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲದ ಸಾಧಾರಣ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಉದಾ: ಮೀಸಲಾತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಭಾರತದ ಸಮಸ್ತ ದೀನದಲಿತ ಹಾಗೂ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳು

ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿವೆ’ – ಎಂಬ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯು ಬಹಳ ಉದಾತ್ತವಾಗಿ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಬರಬಹುದಾದರೂ ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಅದರ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವೇನಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಪ್ರಯೋಜಕವೂ, ವ್ಯರ್ಥವೂ ಆದ ಮಾಹಿತಿಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳೂ ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯು ಲಭ್ಯವಿರುವ ತಂತ್ರ-ಸಾಧನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬೇಕು

ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಧಾನ ಇವು ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾದವುಗಳಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನವು ಒತ್ತಿಹೇಳುವುದು. ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸ್ಥಪನೆಗೆ ಅಥವಾ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾದಂತಹ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವ ಸಂಶೋಧಕನು ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ತಂತ್ರ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಹುದು, ಅದರ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗುವುದು. ಗೂಡೆ ಮತ್ತು ಹ್ಯಾಟ್ ಹೇಳುವಂತೆ ತಾನು ರಚಿಸಿರುವ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಯಾವ ಯಾವ ತಂತ್ರಗಳು ಲಭ್ಯವಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದ ತತ್ವಪ್ರತಿಪಾದಕನು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಚ್ಚುನ್ನು ರಚಿಸಲು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಮರ್ಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಎಚ್ಚರೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಪ್ರಯೋಗಗಳು, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಆಧಾರಸ್ತಂಭಗಳಿದ್ದಂತೆ ಅಂತೆಯೇ, ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನಿಯು ರಚಿಸುವ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪರಾಮರ್ಶೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇರಲೇಬೇಕಾಗುವುದು. ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಸಂಶೋಧಕನು ಪಡೆಯುವ ಜ್ಞಾನವು ಅನುಭವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಮ ಕಾಲೀನ ತಂತ್ರವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಾಧ್ಯವಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಚ್ಚು ರಚನೆಚ್ಚುಾದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕ್ಷೀಣಿಸುವುದು. ಉದಾ: “ಅಪರಾಧ ಹಾಗೂ ಅನೈತಿಕತೆಯ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ದೈವೀ ಶಾಪವೇ ಕಾರಣ” – ಎಂಬಂತಹ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಚ್ಚುನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅನೈತಿಕತೆಯ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಸಾಮಜಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧನಗಳ ದೋಷ-ದೌರ್ಬಲ್ಯ/ವೈಫಲ್ಯಗಳೇ ಕಾರಣ”-ಎಂಬ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಚ್ಚುನ್ನು ರಚಿಸುವುದಾದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದಂತಹ ರೀತಿಯ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ

ಸಂಶೋಧನೆಯು ಎಂದಿಗೂ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಲಾರದು. ಅವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಚುನ್ನು ಯಾವ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನದಿಂದಲೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯು ಸಿದ್ಧಾಂತವೊಂದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಲಗ್ನಗೊಂಡಿರಬೇಕು

ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯು ಪ್ರಸಕ್ತ ಅಸ್ಥಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತದೊಂದಿಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಲಗ್ನಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ವಿಜ್ಞಾನವೊಂದು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅಸ್ಥಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಶೋಧಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಂಶೋಧಕರು ನಡೆಸುವ ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳಂತಿದ್ದರೆ ವಿಜ್ಞಾನವು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗದು ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವಾಗ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು.

ಆದರೆ, ಗೂಡೆ ಮತ್ತು ಹ್ಯಾಟ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಈ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸಂಶೋಧ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡವರು ಮರೆತು ಬಿಡುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಮಾನವ ಸಂಬಂಧ ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಚಲಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ತಾವು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಪುರಸ್ಕರಿ ಸುವುದೇ, ಮತ್ತಷ್ಟು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದೇ ಅಥವಾ ಸಾರಾಸಗಟು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದೇ ಎಂಬುವುದರ ಕುರಿತು ವಿವೇಚನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡದೇ ತಮಗೆ ಯಾವುದು “ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿ” ಅಥವಾ “ವಿಸ್ಮಯಕಾರಿಯಾಗಿ” ಕಾಣಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಕೆಲವು ಸಂಶೋಧಕರು ತಮ್ಮ ಶೋಧನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಯ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಈಗಲೂ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ವಿವೇಚನಾರಹಿತವಾದ ಯತ್ನದಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಲಾರದು. ಉದಾ: ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಚಲಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳದೆ “ಮೇಲ್ಜಾತಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ಕೆಳಜಾತಿಯವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಚಿತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, “ಬಿಳಿಯ ಜನಾಂಗವೇ ಮಿಕ್ಕುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು” – ಎಂಬಂತಹ ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದಾದರೆ, ಅಂತಹ ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾಗುವ ಸಂಶೋಧನೆಯು ನಿರರ್ಥಕವಾಗುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ.

ಇತರ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯಲಕ್ಷಣಗಳು

ಗೂಡೆ ಮತ್ತು ಹ್ಯಾಟ್ ರವರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಈ ಮೇಲಿನ ಐದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೂಕ್ತ ವೆನಿಸುವುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಹವಾದವುಗಳು ಈ ಮುಂದಿನಂತಿದೆ:

ಈ ಮೇಲಿನ ವಿವರಣೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯೆಂಬುದು ಒಂದು ವಿಷಯ, ಘಟನೆ, ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಮಾನವೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಇನ್ನೂ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸದೆ ಇರುವ, ಆದರೆ, ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಯೋಗ್ಯವಾದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವಿವರಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಹಲವಾರು ಮಾಹಿತಿಗಳ ಅಥವಾ ದತ್ತಾಂಶಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅದು ಮಾಡುವುದು. ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಮಾಣೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಬೇಕಾದ ಒಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣದ ನಂತರ ಅದು ಸತ್ಯವಾಗಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದೆಂದೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಾವಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಮಾಣೀಕರಣದ ನಂತರ ಅದು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಂದು ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು: ಈ ಮೇಲೆ ನೀಡಿದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳ ಹಾಗೂ ವಿವರಣೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

- ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಘಟನೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ದರ ಅಥವಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು.
- ರಾಜಕೀಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸುವುದು.
- ವ್ಯಕ್ತಿಯೋರ್ವನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪದವಿಗಳು ಅಥವಾ ಶೈಕ್ಷಣಿಕಾರ್ಹತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಆತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ, ಆದಾಯ ಪಡೆಯಬಲ್ಲವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.
- ಸಾಮೂಹಿಕ ಅಧ್ಯಯನವು (ರಡಿರಣಾತಿ , ಣಣಜಧಿ) ಕಲಿಯುವಿಕೆಯ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು.
- ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ವೇಗಮುಖ ಚಲನಶೀಲ (ಣಾತಿಚಿಡಿಜಟಧಿ ಟರಛುಟಜ) ರಾಗುತ್ತಾರೆ.
- ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸು ಮಹಿಳೆಯರಿಗಿಂತಲೂ ಯುವ ವಯಸ್ಸಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಹೆಚ್ಚು ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ.

- ಮಧ್ಯಮ ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೆಳವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೆಸಗುತ್ತಾರೆ.
- ಆರ್ಥಿಕ ಅಭದ್ರತೆಯಿರುವ ಭಯೋತ್ಪಾದನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.
- ಶ್ರಮಿಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ತಾಯಂದಿರು ಮನೆಯ ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆಗಾಗಿ ಹೋಗದೇ ಇರುವ ತಾಯಂದಿರಿಗಿಂತಲೂ ಬಾಲಾಪರಾಧಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು.
- ಆರ್ಥಿಕ ಅಭದ್ರತೆಯಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಮೇಲಿನವು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವೆಂದು ಕಾಣಬರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳ ಸತ್ಯಾ ಸತ್ಯತೆ ಯನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಾಕ್ಷಾಧಾರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯದ ಸುಗಮತೆ ಮತ್ತು ಸಾಫಲ್ಯಗಳು ಉತ್ತಮವಾದ “ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆ”ಯನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. “ವಿಜ್ಞಾನಿ” ಎಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಕ್‌ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಉಪಯುಕ್ತಕರವಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ವಿಜ್ಞಾನಿ ಯೋರ್ವನು ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೂಟವೊಂದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿ ಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅಥವಾ ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವಾಗ ಅಥವಾ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪ್ರಾಕ್‌ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮೂಡಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಬಂದ ಪ್ರಾಕ್‌ ಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಲೂಬಹುದು. ಬೆರೆಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಪ್ರಾಕ್‌ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೂಬಹುದು. ಇಂತಹ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ ಯಾವ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು ಸದಾ ಎಡತಾಕುವ, ಆತನ ಮನಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಗೆ “ಸರಿ” ಎಂದು ಕಂಡುಬರುವ ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಚೋದನೆ ನೀಡಬಹುದು.

ಗೂಡೆ ಮತ್ತು ಹ್ಯಾಟ್‌ರವರ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಶೋಧನಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯು ಈ ಕೆಳಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಐದು ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ “ದಿಕ್ಸೂಚಿ”ಯಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗಲು ರಚಿಸಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯು ಹಲವಾರು “ಪರಿಕಲ್ಪನೆ”ಗಳನ್ನು(concepts) ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದುಂಟು. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧಕನು ಸೂಕ್ತವೂ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಆದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.ಸಂಶೋಧನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಬಳಸಲ್ಪಡಬೇಕು.ಉದಾ: “ಬಿಕ್ವಾಟರ್ನಿ” ಮತ್ತು “ಆರ್ಥಿಕ ದುರವಸ್ಥೆ”- ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಾದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಓದುಗನೂ ಒಂದೊಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬಹುದು.ಈ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗೆ ಸಂಶೋಧಕನೂ ಬಲಿಯಾಗಬಹುದು.

ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯು ಅನುಭವಸಿದ್ಧವಾದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು

ಪ್ರಾಕ್‌ ಕಲ್ಪನೆಯು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಅನುಭವಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಅನುಭವೈಕ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.ಸಂಶೋಧನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತಕರವಾದ ಪ್ರಾಕ್‌ಕಲ್ಪನೆಯು ನೈತಿಕಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾಗಿರಬಹುದಾದರೂ ಅವುಗಳ ಗಹನತೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯಪಕತೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ನಿರಾಕರಿಸಲಾರರು. ಈ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ.ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಾನಬಹುದು - ವೈಯಕ್ತಿಕ ಗುಣ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆ.

7.5 ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯುವ ಬಗೆ:

ವಿಷಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಹಾಗೂ ನಿಖರವಾದ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮದಾಯಕವಾದ ಕೆಲಸ ಕೂಡ ಇದಾಗಿದೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅಥವಾ ಕಾಲಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಡು ಅಥವಾ ಚೀಟಿಯ ಮೇಲೂ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಷಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ, ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿ, ಒಳಾಡಳಿತನೀತಿ, ಕದನಗಳು, ಅಂತರ್ಯುದ್ಧ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಭೌಗೋಳಿಕ ಇತ್ಯದಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚೀಟಿ ಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚೀಟಿಗಳು ಅಥವಾ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಉದ್ದ ಅಗಲದಲ್ಲಿ ಸಮವಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕ್ಲಿಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಉದ್ದ 4 ಇಂಚು, ಅಗಲ 6 ಇಂಚು ಇದ್ದರೆ ಉತ್ತಮ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಚೀಟಿಗಳ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೆಯುಂಟಾಗಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು (ಅಕ್ಷರಗಳು) ನಾಶವಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಚೀಟಿಗಳಿಗೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮಂದವಾದ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನೇ ಬಳಸುವುದು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗ. ಇಲ್ಲಿ ಸೋಮಾರಿತನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಕೂಡದು.

ಪ್ರತಿ ಚೀಟಿಯಲ್ಲಿ 4 ಅಂಶಗಳಿರತಕ್ಕದ್ದು:

- ಕಾರ್ಡಿನ ಎಡ ಭಾಗದ ಮೇಲ್ತುದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯದ ಶಿರೋನಾಮೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.
- ಕಾರ್ಡಿನ ಬಲ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯ (ಆಚೀಣಜ ರಜಿ ಆರಫಿಣಾಟಜಟಿಣ) ವರ್ಷ ಅಥವಾ ದಿನಾಂಕ ನಮೂದಿಸಬೇಕು. ಅದು ನಿಖರವಾದ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರದ ಅಂದಾಜು ವರ್ಷವಾಗಿರಬೇಕು.
- ದಾಖಲೆಯ ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಎಡಗಡೆಯ ಮಾರ್ಜಿನ್‌ನಲ್ಲಿ (ಅಂಚಿನ ಗೆರೆಯೊಳಗೆ) ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ಅಥವಾ ಅನೇಕ ಪುಟಗಳ ನಮೂನೆ ಇರಬೇಕು.
- ಚೀಟಿ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಡಿನ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕ ಗ್ರಂಥ ಅಥವಾ ಪತ್ರ, ಸಂಪುಟಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ವರ್ಷ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ಆ ಕಾರ್ಡಿನ ಮಾಹಿತಿ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾರ್ಡಿನ ಮಾದರಿ

(6" * 4")

6 ಅಂಗುಲ

4 ಅಂಗುಲ

ಆಧಾರಗಳು ವರ್ಷ: ಕ್ರಿ.ಶ. 2022
ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆಯ ನೂರಾರು ಮಡಿಕೆಗಳಿಂದ
ಮಾಡಿದದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಕಡತಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಬಟ್ಟೆಯ ಪುಟಗಳ
ಪುಟ-50 ಮೇಲೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಕಡತಗಳು
ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೂ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧರ್ಮಿಕ
ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು, ಹಣಕಾಸಿನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇವು
ಮಠಗಳ ಹಾಗೂ ರಾಜಮನೆತನಗಳ ಪತ್ರಾಗಾರಗಳಲ್ಲೂ, ಶಾನುಭೋಗ
ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮ ಮುಖಂಡರ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ದೊರಕಿವೆ.

7.6. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ :

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತುಂಬಿರಿ

- 1, ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನವು ಕಲೆಯು ಹೌದು-----.
- 2, ಸಂಯೋಜನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನವು-----ನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

II. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ

- 3, ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನ ಎಂದರೇನು?
- 4, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನದ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ

III. ಕೆಳಕಂಡ ಸರಿ/ತಪ್ಪು ತಿಳಿಸಿ

- 5, ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಅಸಾಧ್ಯ
- 6, ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾದುವುದು 2 ವಿಧಗಳು

IV. ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಬಹು ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ

7. ಪ್ರಾಕ್ ಲ್ಪನೆಗಳು ಎಂದರೆ.

ಅ) ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ನಿರ್ಣಯಗಳು

ಆ) ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಣಯಗಳು

ಇ) ವಿಷಯದ ಸಾರಾಂಶ

ಈ) ಸಂಶೋಧನೆಯ

8. ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸಂಶೋಧನೆಗೆ

ಅ) ವಸ್ತುಗಳನ್ನು

ಆ) ಸಂಶೋಧನೆಯ ಗಮನವನ್ನು

ಇ) ಸಂಶೋಧನೆಯ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು

ಈ) ಆಧಾರಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು

ಉತ್ತರಗಳು

1. ವಿಜ್ಞಾನ

2. ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು

3. ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ ಗತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳ ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ

4. ಕಾರ್ಡ್ ಪದ್ಧತಿ

5. ಸರಿ

6. ಸರಿ

7. ಎ

8. ಬಿ

7.8 ಸಾರಂಶ:

ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು, ವಿಷಯ ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿತ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶಗಳು ಮೂಲ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರಿಯುವುದು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಂಶೋಧಕನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ ಮಂಡಿಸುವ ಈ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನ ವಿಧಾನವು ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಸಂಯೋಜನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಗೊಂಡಿದೆ, ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಸಂಶೋಧನ ಎಂಬ ಮಹಾತ್ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯದು, ಇದು ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಹಂತವಾಗಿದ್ದು ಸರಿಯಾದ ಜೀವನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅಷ್ಟೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯುವ ಕ್ರಮಗಳ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

7.8 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು:

ರೂಪರೇಶ ತಯಾರಿಕೆ : ಇತಿಹಾಸ ಪುನರ್ ರಚನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಹಂತ ಇದು ಸಮಗ್ರ ಯೋಜನೆಯ ಸ್ಥೂಲ ಚಿತ್ರಣ.

ಕಾರ್ಪಸ್: ಇದು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯುವ ಒಂದು ವಿಧಾನ ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವುದು

ರಿಜಿಸ್ಟ್ರ: ಇದು ಮತ್ತೊಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯುವ ವಿಧಾನ ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅಗತ್ಯ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು

ಸಬ್‌ಆಲ್ಟನ್ ಅಧ್ಯಯನ: ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ರೈತರ, ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳು ಬಡವರ ಮತ್ತು

ಮೂಕ ವೇದನೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಜದ ಕೆಳಸ್ತರದವರ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ.

7.9 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

1. ಕೀತ್ ಜೆಂಕಿನ್ಸ್ : ರೀ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಹಿಸ್ಟರಿ, ರೂಟ್ಲೇಜ್ ಲಂಡನ್ 2003
2. ರೊಮಿಲಾ ಥಾಪರ್ : ಟೈಮ್ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿ-ಎ ಮೆಟಾಫರ್ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿಅಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರೆಸ್ ದೆಹಲಿ - 1997
3. ಸುರೇಂದ್ರ ರಾವ್: ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟಾರಿಯಾಗ್ರಫಿ ಐಸಿ ಹೆಚ್ ಆರ್, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕಛೇರಿ ಬೆಂಗಳೂರು 2010
4. ಎಚ್.ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು. 2000
5. ಆರ್‌ಜೆ ಕಾಲಿಂವುಡ್ : ದಿ ಐಂಡಿಯಾ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿ,ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೆಸ್ ಲಂಡನ್ 1961

ಡಾ. ವಿ. ಎಂ. ರಮೇಶ್

ಘಟಕ- 8

ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆ

ರಚನೆ,

8.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

8.1 ಪೀಠಿಕೆ

8.2 ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ

8.3 ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆ

8.3.1 ಸಕಾರಾತ್ಮಕ (ಸ್ವೀಕಾರಾತ್ಮಕ) ವಿಮರ್ಶೆ

8.3.2 ನಕಾರಾತ್ಮಕ (ನಿರಾಕಾರಾತ್ಮಕ) ವಿಮರ್ಶೆ

8.4 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

8.5 ಸಾರಾಂಶ

8.6 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

8.7 ಸ್ವಯಂ ಪರಿಶೀಲನಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

8.8 ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

8.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು:

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ.
- ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ.
- ಇತಿಹಾಸ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿರಿ.
- ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿವರಣಾ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿವರಣಾ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವಿರಿ.
- ನಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿವರಣಾ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವಿರಿ.

8.1 ಪೀಠಿಕೆ :

ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ, ಸಂಶೋಧಕನ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ ನಂತರ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ವಿಮರ್ಶೆ. ಈ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಾಹ್ಯ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಿ, ಗ್ರಂಥದ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥದ ಸ್ಥಳ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುವುದು. ಇನ್ನು ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃವು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ವಿಷಯಗಳು ಸತ್ಯವೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾಗುವುದು. ಈ ಎರಡೂ ವಿಮರ್ಶೆ ನಂತರ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ, ದೊರಕುವ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ

ಅವುಗಳ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ನಕರಾತ್ಮಕ ವಿವರಣಾ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃ ಕೆಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಿಂದ ನಕರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ.

8.2 ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ:

‘ಹ್ಯಾರಿಸ್ಪಿಕ್’ ಎಂಬ ಪದ ಜರ್ಮನಿ ಭಾಷೆಯ ಪದ ಸಮನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ದಾಖಲೆಗಳ ಶೇಖರಣೆ ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಾನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ.’ ದಾಖಲೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸವಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದೇ ಹ್ಯಾರಿಸ್ಪಿಕ್‌ನ ಪ್ರಥಮ ಕಾರ್ಯ, ದಾಖಲಾದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ನಿರೂಪಣೆ. ಹೊಸ ನಿರೂಪಣೆ. ಹೊಸ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆ, ವಿಷಯಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಸಂಯೋಜನೆ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಂಶೋಧಕನ (ರಿಸರ್ಚರ್) ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿವೆ.

ಇತಿಹಾಸವು ಗತಿಸಿ ಹೋದ ವಿಷಯದ ಘಟನೆ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ವಿಷಯಗಳು ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಚ್ಯವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ ಸಂಗ್ರಹಿರುವ ಶಿಲೆ, ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ರಿಕೆ, ಶಿಲಾ ಶಾಸನಗಳು, ತಾಳೆಗರಿ ಮತ್ತು ಕಾಗದಗಳ ಮೇಲಿನ ಬರಹ, ಅವರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಉಪಕರಣಗಳು, ಪಾತ್ರೆಗಳು, ಆಯುಧಗಳು, ನಾಣ್ಯಗಳು, ಉಡುಗೆ-ತೊಡಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಡಗಿರುತ್ತವೆ, ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳು ಬರಹಗಳ ರೂಪದಲ್ಲೋ, ಚಿಹ್ನೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲೋ ಇರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ನಾನಾ ರೂಪದ ದಾಖಲೆಗಳೇ. ಇವುಗಳು ಆ ಕಾಲದ, ಆ ಜನರು ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ನಡೆಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಗುರುತುಗಳು. ಕೆಲವು ಅವರ ಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ. ಪ್ರಬಲವಾದ ಆಕರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಷಯ, ಅದರ ಗುರಿ, ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಇತಿಮಿತಿಗಳ ಒಂದು ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದು ವರೆಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಸಂಶೋಧಕನು ಹ್ಯಾರಿಸ್ಪಿಕ್ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಾನೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ನಾನಾ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ಗುರ್ತಿಸಿ ಒಂದು ಸ್ಥೂಲ ರೂಪದ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಹಂತಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಸಂಶೋಧಕನು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವಾಗ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು,

ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು. ತಿಳಿಯದಿರದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವುದು. ಹರಡಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸುವುದು, ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದೇ ಹ್ಯೂರಿಸ್ಟಿಕ್ ಪದ್ಧತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವಾಗ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಸಂಯೋಜನೆ, ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಮೂರು ತಲೆ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನು ಕೆಲವು ತಾಂತ್ರಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು.

ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಸಂಶೋಧಕನು ಯೋಗ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉಪಯೋಗವಿದೆಯೇ? ಅದರಿಂದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳಕು ಬೀರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅದು ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಚಾರವೇ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆಗೆ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆಯೇ? (ಗ್ರಂಥಗಳು, ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾಲಯಗಳು, ಮ್ಯಾಗಜೀನ್, ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿ) ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅವಕಾಶಗಳಿವೆಯೇ? ವಿಷಯಗಳಿರುವ ಭಾಷೆಗಳಾವುವು? ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಭಾಷಾಂತರ ಪಡೆಯಲು ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿವೆಯೇ? ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದ ಸ್ಥಳ, ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇತರ ಗ್ರಂಥ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತವೆ? ಮುಂತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರಳ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಾನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ವಿಷಯ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ? ಎಂದು ಪುನಃ ಪುನಃ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಂಶೋಧಕನು ತಾನು ಚುನಾಯಿಸಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾಗಿರುವ, ಬೆರಳಚ್ಚು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸ್ಥೂಲ ಪರಿಚಯವನ್ನಾದರೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತನಗೆ ಅವುಗಳಿಂದಾಗುವ ಉಪಯೋಗ, ತಾನು ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವ, ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಬೇಕಾದ ವಿಷಯ(ಸ್ಥಳ)ಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಥ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿರುವವರ ಉದ್ದೇಶ, ಅವರ ಇತಿಮಿತಿಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅವರಿಂದಾಗುವ ಸಹಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅವರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಪವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಸಂಶೋಧಕನು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಅನುಸರಿಸುವವನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ದೊರಕುವ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು, ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಅಚ್ಚು ಕಾಣದ ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳಿರಬಹುದು . ಕೆಲವು ದಾಖಲೆಗಳೂ ವಿದ್ವಾಂಸ ಕೂಟದ ನಡುವಳಿಕೆಗಳು, ಖಾಸಗಿ ಪತ್ರಗಳು ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧ ನಿಯತಕಾಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಖಾಸಗಿ ಕಾಗದ ಗಳು ಮತ್ತು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇವುಗಳ ಪರಿಚಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೆಲವು ಅಚ್ಚಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪುನಃ ಮುದ್ರಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾಗಿರಬಹುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ನೋಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ತನ್ನ ಶೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಾರಾಂಶವನ್ನು, ರೂಪುರೇಖೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹೇಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ತಯಾರಿಸಿದ ಸಾರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪೀಠಿಕ ಪ್ರಕರಣ ಸೇರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಶೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು, ಬಂದಿರುವ ಸಂದೇಹಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರಗಳು, ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆ, ಅದರ ಮುಂದಿನ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕು ಇದರ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಗಿ ಅಥವಾ ಕಾರಣ, ಪರಿಣಾಮಗಳ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ತಯಾರಾಗಬೇಕು. ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಬಂಧದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕ ಸಾರಾಂಶ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕು ಅದು ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೇಗೆ ಬಗೆ ಹರಿದಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮೊದಲು ಕಂಡ ಕೇವಲ ಅಸ್ತಿ ಪಂಜರ ಈಗ ರಕ್ತ ಮಾಂಸಭರಿತ ದೇಹವಾಗಿ, ಅಂದವಾಗಿ, ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಬರುವುದೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಮೂಡಿ ಬರುವಂತರಬೇಕು. ಆಗ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಫಲಭರಿತವಾದಂತೆ.

ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಸಂಶೋಧಕನು ತನ್ನ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರ ಹಾಲಯ, ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಪತ್ರಗಾರ, ಸಂಗ್ರಹಣ ಕಛೇರಿ, ಹಿಂದಿನ ದಾಖಲೆಗಳ ರಕ್ಷಣಾ ಸ್ಥಳ ಪ್ರಾಚೀನ ಲೇಖನಗಳ ರಕ್ಷಾಗಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ಕಾಣಬೇಕು (ಹ್ಯಾರಿಸ್ಟಿಕ್) ಅಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಣ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಲಿಖಿತ ಸಂಗ್ರಹಣ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಅಂಥ ಪುಸ್ತಕ, ಅಥವಾ ಆ ದಾಖಲೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪುಟ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಪುಟ ಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿ ಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅನುಭವಸ್ಥರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಈ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಲಾರದಲ್ಲವೇ ಅನೇಕ ಕ್ಷಿಪ್ರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನೆ ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣ ಕಾರ್ಯ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನಂಬಿದರೂ ಅದು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಪದೇ ಪದೇ ಪುಟ ತಿರುಗಿ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹಾಳೆಗಳ ಆಯಸ್ಸು ಕಡಿಮೆ ಯಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ತಲೆಬರಹಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅನಾವಶ್ಯಕ ವಿಷಯಗಳು ಸಂಗ್ರಹವಾಗುತ್ತವೆ, ಇದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ 'ಕ್ರಾಸ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್' ಮಾಡಲು ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣಕ್ಕಾಗಿ ತೆಳು ಕಾಗದ ಅಥವಾ ಬಿಳಿ ಕಾಗದ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧನ ಇವುಗಳನ್ನು ರಿನರ್ಚ್ ಕಾರ್ಡ್"ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಇವುಗಳು ಎಲ್ಲವು ಒಂದೇ ಆಕಾರ (ಸಿಜ್) ಆಗಿ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮರದ ಅಥವಾ ಸ್ಟೀಲ್ ಡ್ರಾಯರ್‌ಗಳಲ್ಲಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ 5 ಇಂಚು ಉದ್ದ, 3 ಇಂಚು ಅಹಲವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಸಣ್ಣ ವಿಭಾಗ, ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನಿಡಬೇಕು, ಅದರ ಎಡಗಡೆ ಭಾಗದ ಮೇಲ್ಗಡೆ ವಿಷಯದ ತಲೆ ಬರಹ (ಹೆಡ್ಲಿಂಗ್), ಬಲ ಭಾಗದ ಮೇಲಿನ ಬಲಗಡೆ ತಾರೀಖು ತಿಂಗಳು, ಇಸವಿ, ಎಡಗಡೆಯ ಮಾರ್ಜಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಕರ ಗ್ರಂಥದ ಪುಟಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸಬೇಕು ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾರ್ಡ್ ಇರುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಾರ್ಡಿನ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಕರ ಗ್ರಂಥದ ಕರ್ತೃ ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು, ಅದರ ಸಂಪುಟದ ಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ವರ್ಷ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಕಾಣಿಸಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕದ, ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತನ ಸಣ್ಣ ಹೆಸರು (ಇನಿಷಿಯಲ್ ಲೆಟರ್ಸ್) ಮತ್ತು ಸಂಕೋಚ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಉದಾ. ಮೈಸೂರು ಆರ್ಕಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ರಿಪೋರ್ಟ್-ವರ್ಷ, ಸಂಪುಟ ಟಚಿಡಿಫ್ನಿ 1945, ತರಟ. 28.ಐ.252, ಎಂ.ಎಚ್.ಕೃಷ್ಣ ಒ.ಉ.ಎ/ ಉ.ಅ.ಏ.ಕ (ಹಿಸ್ಟರಿ ಅಂಡ್ ಕಲ್ಚರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಪೀಪಲ್) ಖ.ಅ.ಒ(ಆರ್.ಸಿ.ಮುಜುಂದಾರ್) 1961 ಸಂ 1 ಪು.128) ಇತ್ಯಾದಿ. ಮತ್ತೊಂದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಪತ್ರ, ಕಾಗದ, ಅಥವಾ ಪುಟ, ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ವಿಷಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾ. ಟಿಪ್ಪುವಿನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅವನು ಹಿಂದಿನ (ಮೈಸೂರು) ರಾಜರೋಡನೆ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧ, ರಾಜನೀತಿ, ನಾಣ್ಯಗಳು, ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರ ಪರದೇಶಗಳೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ, ಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿ ಹೂಸ ಶಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಈ ರೀತಿ ನಾನಾ ವಿಷಯಗಳು ಅಡಕವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಸಂಶೋಧಕನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನಿಡಬೇಕು, ಅನಂತರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಸಬೇಕು ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಧಾನ ಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಪುನರುಚ್ಚಾ, ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಹುಡುಕಿ ಆಗುವ ಕಾಲದ ಅಪ ವ್ಯಯ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ತಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಸಂಶೋಧಕನು ತಾನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ಪುಟವನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಕರೆನ್ನಿ ನೋಟಿನಂತೆ

ಕಳೆಯದೇ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಒಂದು ಗ್ರಂಥ ಲೋಕನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಇತರ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಕರ್ತ, ಅವನು ಅರ್ಹತೆಗಳು ಅವನ ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಅರಿಕೆ, ಮುನ್ನುಡಿ, ಬಿನ್ನಹ ನವೇದನೆ ಉಪೋದ್ಘಾತ (ಪ್ರಿಫೇಸ್) ಪರವಿಡಿ-ವಿಷಯಗಳ ತಲೆ ಬರಹ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ, ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಸೂಚನೆ, ಪರಾಮರ್ಶಿತ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಕೆಳಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು, ಅನುಬಂಧ ಸಮಾರೋಪ, ತಿದ್ದುಪಡಿ ವಿಶೇಷ ಅರ್ಥ, ಗ್ಲಾಸರಿ, ಚಿತ್ರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಹೀಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಷಯ ಚುನಾವಣೆ, ವಿಷಯಗಳ ಮೂಲ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ದ್ವಿತೀಯ ಆಕರಗಳು, ಅಭ್ಯಾಸ ಅವಶ್ಯಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಟ್ಟಿ, ವಿಷಯದ ಸಾರಾಂಶ, ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯಗಳು (ರಟ್ಟು ಹಾಳೆ) ಇವುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಕ್ಷಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕು ಈಗಾಗಲೇ ಬಾಹ್ಯವಿಚರ ವಿವರಣೆ, ವಿಮರ್ಶೆ, (ಹ್ಯುರಿಸ್ಟಿಕ್) ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ನಂತರ ನಮಗೆ ದೂರಕಿರುವ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯವಾದುದೆಂದೂ, ಯಾವುದು ಕೃತಕ (ಖೋಟಾ)ವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಧೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಷ್ಟೋ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮ್ಮ ಶ್ರಮದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪುಸ್ತಕ (ಪ್ರಬಂಧ) ತಯಾರಾದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಿಲಾಶಾಸನ, ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು, ನಕಲಿಯಾದುವೆಂದು ತಿಳಿದು ವ್ಯಥೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇಂಥ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಧೃಢೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಆಯಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಪತ್ರಗಳು, ನಕ್ಷೆಗಳು ಚಿತ್ರಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಒಪ್ಪಬಹುದಾದ ದಾಖಲೆಗಳು. ಆದರೆ ಈ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶನೆ ಯೇಹ್ಯೂ ರಿಸ್ಟಕ್ಸ್ ದಾಖಲೆಗಳು ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರಿದೆ. ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದಾಖಲೆಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಜಳ್ಳನ್ನು ಜಾಲಾಡಿ ಬಿಸಾಡಿ, ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾದುದನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಒರೆಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದಾಗ ಸತ್ಯ ಯಾವುದು ಕೃತ್ರಿಮ ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆ ಹುಡುಕುವ ಉಪಕರಣ. ಇಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳಿವೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃವಿನ ಸ್ಥಾಪನೆ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ದಾಖಲೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು. ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪುನಃ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಸತ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ, ನಮಗೆ, ದೊರಕುವುದಾಗಿದೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿದವನ ಉದ್ದೇಶ. ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಆ ದಾಖಲೆ ಮಾಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಅವನು ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಂಡ ಉದ್ದೇಶ, ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಒರೆ ಹಚ್ಚಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಹೀಗೆ ದಾಖಲೆ ದೊರೆತ ಕಾಲ, ಸನ್ನಿವೇಶ, ಸ್ಥಳ, ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟ ಕಾಲ

ಮುಂತಾದವೂ ಮುಖ್ಯ ಆಯಾ ಸ್ಥಳ, ಕಾಲ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವನೇ ಬರೆದ ದಾಖಲೆಗಳು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರವಿರುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೇ ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶಾ ಪದ್ಧತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ.

8.3 ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆ:

ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ಕಾರ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಮಾರ್ಗವು ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆ (ಹರ್ಮನೆಟಿಕ್ಸ್) ಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ವಿಚಾರ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು. ಅದರ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆ, ರಚನಾ ಕಾರನ ಸ್ಥಳ, ಕಾಲ ಅವುಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾಯಿತು, ಈ ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಸಂಕಲನ (ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕಗುಣ) ಅದರಲ್ಲಿ ಪದಾನುಸಾರ ಅರ್ಥಗ್ರಹಿಕೆ, ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥಗ್ರಹಿಕೆ ಮತ್ತು ನಿರಾಕರಣಾತ್ಮಕ (ನಕಾರಾತ್ಮಕ) ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ (ಪುರಾವೆ) ಗಳಿಗಿಂತ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಎನ್ನಬೇಕು ಎಲ್ಲ "ವಿಮರ್ಶೆಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಅಗತ್ಯ" ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ವಿಮರ್ಶೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ" ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಒಂದು ಮನಸ್ಸಿನ ಚಟುವಟಿಕೆ ಅದು ಎಷ್ಟೂ ಚುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೋ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಒಂದು ಗಾಢತೆ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಯಗಳು ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತವೆ. ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದಾಖಲೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅವನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಅವನ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಭಾವನೆಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸರಿ ಇರಬಹುದು, ಕೆಲವು ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಯಾವುದು ಸರಿ ಯಾವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಬಹಳ ತೊಡಕಾದ ವಿಷಯ. ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು ಪುನಃ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು, ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆ ಯಾದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ (ವಾಸ್ತವಾಂಶ)ಗಳ ಸಂಕಲನ ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ನಿರ್ಣಯ ಇದರಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯ ಕರ್ತೃವು ತನ್ನ ಹೇಳಿಕೆ (ಉಕ್ತಿ)ಯಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರ್ಥೈಸುವುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅವನು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆ ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಕರ್ತೃವಿನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನು ಹೇಳಿರುವ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು

ಸತ್ಯಶೋಧನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶೋಧಿಸುವುದು, ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಪದದ ಅರ್ಥ ಗ್ರಹಿಕೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನಾಕರಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಆ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಅಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏಕಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಶೋಧಕನು ತನ್ನ ವಿಚಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ದಾಖಲೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಆಗಿರುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತಾನೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಅಸತ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಕೂಡ ಇರುತ್ತವೆ, ಇವುಗಳ ಆಧಾರ ನೋಡಿದವು, ಅನುಭವ ಅಥವಾ ಹೇಳಿಕೆ, ಕೇಳಿಕೆ ಮಾತುಗಳಿಗಿರಬಹುದು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಅವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದೇ ಸಹಜವಾದ ನ್ಯಾಯವಾದ ಮಾರ್ಗ ಇದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಇದು ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮುಖ್ಯಂಶ-ದಾಖಲೆಯ ಮೌಲ್ಯ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ, ಅನೇಕ ದಾಖಲೆಗಳು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ದುರುದ್ದೇಶ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತವಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿರಬಹುದು, ದಾಖಲೆಕಾರ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅಥವಾ ಸಂಗ್ರಹವಾದುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸದೆ ಪರಷ್ಕರಿಸದೆ ಇತರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೊಡನೆ ತಾಳೆ ಮಾಡದೆ ದಾಖಲಿಸಬಹುದು. ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಆಸ್ಥಾನ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ತಮ್ಮ ಮೂರೇಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೇ ಮತ್ಯಾವುದನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸೋಲು, ಕ್ರೌರ್ಯ, ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲು ಉತ್ತೇಕ್ಷೆ, ಎಷ್ಟೋ ಐತಿಹಾಸಿಕವಲ್ಲದ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೊಗಸಾದ ರಂಜಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕ ಸೇರಿಸಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅವನ್ನು ಹೊಗಳುವ ಜನರಿದ್ದರು. ಇದು ಇತಿಹಾಸದ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಶ್ರಮದಿಂದ ಒಡೆದು ಒಂದು ತುಣುಕು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಇಂಥ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಪರಿಶೋಧಕನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದ ಸಂಚಾರಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಅಪರೂಪದ, ಅಸತ್ಯವಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ತಮ್ಮ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣನ್ನು ನಂಬಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಕಿವಿಯನ್ನು ನಂಬಿ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರ ಮಾಡಿರುವುದುಂಟು. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತ ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಪಡೆಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದ ಅನೇಕ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಚರಿತ್ರಾಕಾರರು ಬಹಳ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಇತಿಹಾಸ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಭಾರತೀಯರು ಆಡಳಿತ ತಿಳಿಯದವರು, ಅಸಂಸ್ಕೃತರು, ಅಸಮರ್ಥರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಬರೆದ ತಮ್ಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದಿ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಇರುವ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತ ಮನೋಭಾವನೆ. ಇತಿಹಾಸ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಅಪಚಾರ ಹೀಗೆ ಬಹಳ ನಂಬಲರ್ಹವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ

ದಾಖಲೆಗಳೂ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವುದಲ್ಲದೆ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಯಾವ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಪೀಡಿತವಾಗಿದ್ದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಈ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಹೀಗೆ ಆತಂಕಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಣುವುದು, ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸುವುದು, ಭ್ರಮೆ ಕಾಕಾತಾಳಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಅಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಂಶಗಳು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿಷಯಗಳು ಸೇರಿವೆ. ವಾಸ್ತವಂಶ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಇಡಿ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿ ಆ ಪದದ ಅರ್ಥ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಸಮಾನಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮುಂದೆ ಈ ವಾಸ್ತವಾಂಶ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದರ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತನ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅದರ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಅದರ ಕರ್ತನ ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹಂತಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ದಾಖಲೆಯ ಸಾಧಾರಣ (ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ) ಅರ್ಥ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅದರ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ, ಗ್ರಹಿಕೆ, ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯವಿರಬೇಕು. ಇತಿಹಾಸ ದಾಖಲೆಗಳು ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಶೋಧಕನು ನಾನಾ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಡು ಭಾಷೆ, ಅಲಂಕಾರಿಕ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಷೆ, ಗಾದೆ, ಉಡಪುಗಳು ಇತರ ಪ್ರಭೇದಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಪರಿಚಯ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವೈವಿಧ್ಯವೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳು ಪರಿಚಯ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವೈವಿಧ್ಯವೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು ಪದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ತಮ್ಮ ಮೊದಲಿನ ಅರ್ಥ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಅರ್ಥ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಅರ್ಥ ಕೊಡುತ್ತವೆ ಕೆಲವು. ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ (ಉದಾ ನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದ್ ಅದೆ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಿದೆ ಎಂದೂ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಾಗಿದೆ. (ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ) ಎಂದೂ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ). ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತು ವರಾಹ ಕೊಟ್ಟನು ಎಂದರೆ ಹತ್ತು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಕೊಟ್ಟನು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಹತ್ತು ಹಂದಿಗಳನ್ನಲ್ಲ 'ಗುಬ್ಬಿ ಹಾರಿತು' ಎಂದರೆ ಕೆಲವಡೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಗುಂಡಿ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಕನ್ನಡ ಕರಾವಳಿ

ಕನ್ನಡ ಮೈಸೂರು ಕನ್ನಡ ಎಂಬ ಪ್ರಭೇದಗಳಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹಳೆಗನ್ನಡ ಮಧ್ಯ ಕಾಲದ ಕನ್ನಡ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಎಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇವೆ. ಹೀಗೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಅರ್ಥ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಪದಾನುಸಾರ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಇದಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಪದದ ವಿಶೇಷ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ವಾಸ್ತವಾಂಶ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆ ಯದಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಭಾಷೆಯು ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುವುದು ಸಹಜ. ಕೆಲವು ಪದ ಗಳು ಒಂದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು ಅಥಾವ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಯೋ, ಅಲ್ಪ ಬದಲಾಯಿಸೋ, ಸಮಾಜ ಅರ್ಥ ಬರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಕ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಮುಂತಾದ ಅಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ದಲ್ಲಿದೆ ಆ ಪದದ ಅರ್ಥ ಕೆಳಗಿನ ಸಾರಾಂಶ ಪದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ವೀರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಬಲಿದಾನ ವಿವರಣೆ ಹೀಗಿದೆ. ವಿವರಣೆ ಅರ್ಥ ಹೀಗಿದೆ ಒಡೆಯನು ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಆತನು ಆಶ್ರಿತನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಹೆಣದ ಕೆಳಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಹೂಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ಮುಂದೆ ಸಮಾನಾರ್ಥ ಪದಗಳು ಬಂದವು ಕೀಳ್ಗುಂಟೆ ಬದಲು “ವೇಳೆವಾಳಿ” ಎಂಬ ಪದ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ವೇಳೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಸೂಚಕ, ವೇಳಗೊಳ್ ಎಂಬುದು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಪರಿಪಾಲನೆ ‘ವೇಳೆವಾಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೊಯ್ಸಳರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗರುಡ ಎಂಬ ಪದ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿತು ಹೀಗೆ ಒಂದು ಪದದ ಅರ್ಥ ನಾನಾ ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಒಂದೇ ಸಮಾಜ ನಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಪದ ಪ್ರಯೋ ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರುತ್ತವೆ ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಶೈಲಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸದಿದ್ದರೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಮಾದಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಕೂನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಪದ ಪ್ರಯೋಗವು ನಾನಾ ಉಪಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕ ಒಂದಾದ ಜೂಲಿಯಸ್ ಸೀಸರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕ್ ಆಂಟೋನಿಯೂ ಹಾನರಬಲ್’ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಪುಟ್ಟ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಸಲವು ಅದು ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವಂತೆ ತನ್ನ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅಧ್ಬುತವಾಗಿದೆ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಪದಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದಿರಬೇಕು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದದ ಅಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಆಪತ್ತು ಒದಗಿದ ಸಂದರ್ಭ ಒಲಿಯುವಂತೆ ಆಯಿತು. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೀನ ಕೃತ್ಯ, ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಲ್ಲದವರು ಅದು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕೊಂಡುವ ಗರ್ವ ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಇಂಥ ವೈಪರಿತ್ಯ ಅಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶ ಹೀನ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಹೊಗಳುವ ಸಮು

ದಾಯವಿರುವುದೇ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಣ ಸತ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಕಾರನು ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಸೆರೆಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದನೆಂಬ ಮಾತು ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ಗೌರವಾಸ್ಪದ ಮಾತು ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ ದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಯಿತು, ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೂ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ 'ವಿರೋಧಿ'ಗಳಾಗಿದ್ದ ಟಿಪ್ಪು, ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ, ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಇಂಥವರು ಅವರಿಗೆ ದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿದ್ದರು ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರು ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮಿಗಳು ಆಗಿ ಗೌರವದ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಹೀಗೆ ಪದ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ ಆ ಪದ ಪ್ರಯೋಗದ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಷಯ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅರ್ಥ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಯೇ ನಾವು ಈಗ ಆಧುನಿಕವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಾಲ, ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೇರಬಾರದು ಹಿಂದೆ ಪ್ರಜಾನುರಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಅಶೋಕ, ಅಕ್ಬರ್, ಕ್ರಾಮ್‌ವೆಲ್, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಮುಂತಾದವರು ವಯಸ್ಕ ಮತದಾನದಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಪ್ರಜಾನುರಾಗಿಗಳಲ್ಲಿ. ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ವ್ಯಯವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ತಾಳ್ಮೆಯೂ ಬೇಕು ಪ್ರತಿ ಪದವನ್ನು ಆಯಾ ಕಾಲದ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಆಯಾದೇಶ ಅವನ ಸನ್ನಿವೇಶ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಹೀಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಶೋಧಕನು ಹಿಂದೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ ದವನ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಪುನರ್ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಆದರೆ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಎಲ್ಲ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವ ಜನಗಳ ಅಂತಸ್ಥನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಮಾತುಗಳು ಒಂದೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಡಲಾರವು ಇವುಗಳ ಕಾಲ ಕಾಲದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಬೇಕು.

ಇದಾದ ನಂತರ ಯಥಾರ್ಥ ಅಥವಾ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವ ಪದಗಳನ್ನು ವಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ಒಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಾದ ಹೋಲಿಕೆ, ತಾತ್ಪರ್ಯ, ತಮಾಷೆ, ಉಪಮೆ, ಅನ್ಯೋಕ್ತಿ ರೂಪಲಂಕಾರ, ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ, ಸಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿ ಟ್ಟಿರಬಹುದು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರೂಸೋ ತನ್ನ ಸೋಷಿಯಲ್ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಗ್ರಂಥದ ಮೊದಲ ವಾಕ್ಯ "ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ: ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಸಂಕೋಲೆ ಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾನೆ" ಎಂಬ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾತುಗಳು'ದೇವರು ವರ ಕೊಟ್ಟರೂ ಪೂಜಾರಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮತಃ ಸ್ವತಂತ್ರನಾದರೂ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾರ ಇದು ಮನುಷ್ಯ ನು ಸ್ವಯಂಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಶೇಷ ಅರ್ಥ ಹೊಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಅರ್ಥ ವಿವರಿಸ

ಬಹುದೇ ಹೊರತು ಇದೇ ಈ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವಲ್ಲ ಇದು ಹೀಗೆಯೇ ಇಷ್ಟೆ ಎಂದು ಖಡಾ ಖಂಡಿತ ವಾಗಿ ಹೇಳಲೂ ಅಸಾಧ್ಯ ಇತರರು ಒಪ್ಪಲು ಅಸಾಧ್ಯ, ಅಂದರೆ ಅರ್ಥ ನಿರ್ಣಯ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕೃತ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಕಷ್ಟಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸನ್ನದು (ಫಾರ್ಟ್)ಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ದಾಖಲೆ ಪತ್ರಗಳು, ದಿನಚರಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಕರ್ತೃಗಳು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಉದ್ಘಿಷ್ಟವಾಗಿಯೋ ಮತ್ಯಾವ ಕಾರಣ ದಿಂದಲೋ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರಬಹುದು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿಟ್ಟಿರಬೇಕು, ನಾನಾ ಅರ್ಥ ಬರುವಂತೆ ರಚಿಸಿರಬಹುದು. ಇತಿಹಾಸಕಾರರಲ್ಲಿ ರಮ್ಯತಾವಾದ ಪಂಪ (ರೋಮಾಂಟಿಸ್ಟ್) ದವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ಬರವಣಿಗೆ ಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುಕಥೆ ಭಾವನಾ ಪದವಾದ ಇತ್ಯಾರ್ಥ ಅನ್ವೇಷಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗದ ಹಾಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದರು ಇದು ಕರ್ತೃವಿಗೆ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಗಳಿದ್ದು ಮತ್ತು ಆ ಕಾಲದ ಜನ ಅವರ ಅನ್ವೇಷಿ, ಭಲಂಕಾರಭರಿತ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲವರಾಗಿ ದ್ದರು. ಇಂಥದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲು ಪರಸ್ಪರ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲೂ, ಕಾದಂಬರಿ ಮುಂತಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲೂ ಕಂಡು ಬಂದವು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಮೆ, ದೃಷ್ಟಾಂತ, ಉಪಕಥೆ, ನೀತಿ ಕಥೆ, ದೃಷ್ಟಾಂತ ರೂಪಕ (ಪ್ಯಾರಬಲ್ಸ್)ಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಅವುಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯು ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಕ್ಕಿಂತ ಗಾತ್ರವಾದವು ಇವುಗಳ ವಿವರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮೂಲವಾದ, ನಿಜ ವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯ (ಹರ್ಮಿನ್ಯೂಟಿಕ್) ಬಹು ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಒಂದು ಸಾಧಾರಣ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗದ ಹಾಗೆ, ಅಸಂಬಧ ವಕ್ರ, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ವಕ್ರಾರ್ಥವೆಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು, ಇದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ನಾವು ಭಾಷೆ ಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಇಂಥಹ ವಕ್ರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಇತರ ವಾಕ್ಯಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಲು ಸಹಾಯವಾಗುವುದೇ ಎಂದು ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸಬೇಕು ಹೀಗೆ ನಿಜಾರ್ಥದ ಕಡೆ ಬಂದರೂ ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಂಬಲರ್ಹವಾದ್ದಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಕಡೇ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರ ಬಾರದು ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಅನ್ವೇಷಿ ಇರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಇದನ್ನು ಹೈಪರ್ ಹರ್ಮಿನ್ಯೂಟಿಕ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನಮಗೆ ನೆಜವಾದ ಅರ್ಥ ದೊರಕಿದಾಗ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ರಚನಾಕಾರನ ಭಾವನೆಗಳೂ, ಕಲ್ಪನೆಗಳೂ, ಇವುಗಳಿಂದ ಇತಿಹಾಸಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳು, ಇತಿಹಾಸದ ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯವಿಜ್ಞಾನ, ದರ್ಶನಗಳು, ನ್ಯಾಯ ಮುಂತಾದವು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ದಾಖಲೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅರ್ಥ, ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥಗಳು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪುರಾತನವಾದ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲದೆ, ಕಾಲ

ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಕಲು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವೆ (ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಕ್ರಿಬ್) ಅವುಗಳನ್ನು ನಕಲು ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದವರಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದವರಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ನಕಲುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರಬಹುದು, ಆಗ ತತ್ವಗಳೂ, ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೂ ಆಗಿರಬಹುದು, ವಿಮರ್ಶೆಯು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ, ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯ ದಾಖಲೆಯ ವಸ್ತು ವಿಶೇಷಗಳು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಧಾರಣ ಅರ್ಥ, ರಚನಾಕಾರನ ಸತ್ಯ ಸಂಧತೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲಲ್ಲಿ ದೊರಕಿರುವ ಪಠ್ಯವನ್ನು ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ತತ್ಕಾಲದ ಪದಗಳು ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಕಾಲಗಣನಾ ದೋಷ (ಅನ್ಯಾಕ್ರಾನಿಸಮ್) (ಈಚಿನ ಕಾಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ನಡವಳಿಕೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವ ದೋಷ-ಉದಾ ಟಿಪ್ಪುವು ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ, ಹೈದರನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋದ ಇತ್ಯಾದಿ) ಇವುಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ, ಗ್ರಂಥಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ(ಬಯಸ್)ಮನಸ್ಸು ಕೆಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಇಂಥ ಇದ್ದುವೇ ಮತ್ತು ಅವನ ಶೀಲ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಅವನ ಗ್ರಂಥದ ಮೌಲ್ಯ ಮಾಪನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಸಂಕಲನ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಯಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯ ಸತ್ಯಾಂಶಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ವಿಮರ್ಶೆಯು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಅದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಕಲಿಸಲಾಗುವುದೆಲ್ಲ. ಅದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಕಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ಕಲೆ, ಒಂದು ವರ ಉದ್ಭವವಾಗುವ ಭಾವನೆ, ತಾನಾಗಿಯೇ ಹೊರಟು ಬರುವ ಸಿದ್ಧಿ, ಬುದ್ಧಿ ಇದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಯಾವ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಂಶೋಧಕನು ಪಠ್ಯದ ಪ್ರತಿ ಸಾಲನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಓದಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಯಾವ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಅನಗತ್ಯ ವಾದ, ಅನಾ ವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸೇರಿಸಲೇಬಾರದು ಇಂಥವರಿಂದ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಆದ ವಿಷಯಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಕಾಲಗಣನಾ ದೋಷ (ಅನ್ಯಾಕ್ರಾನಿಸಮ್) ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು (ಟೆಕ್ಸ್ಟ್, ಪೂಜ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಅಲೌಕಿಕ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು, ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕಾರಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು, ಮೂಲ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯವಾದ ವಿಷಯ, ದಂತಕಥೆ, ಪುರಾಣಗಳ ಅರ್ಥವು ಅದನ್ನು ರಚಿಸಿದರ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ ಮೂಲವು ಛಾಯೆಯೂ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಅವುಗಳ ಸಂಕೇತಗಳ ಪರಿಚಯವೂ ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯಕ. ಅದರ ಜೊತೆ ಅವುಗಳ ಕಲಾ ವಿನ್ಯಾಸ ಅಕ್ಷರ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು (ನಾವು ಸಾಧಾರಣ ಕಾಣುವ ಓಂ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಕ್ರಾಸ್ ಗುರುತುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಅರ್ಥಗಳಿವೆ) ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಪಠ್ಯದ ಕರ್ತೃವಿನ ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅದು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುನರ್ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮವಿರಬೇಕು ತಪ್ಪು, ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡುವ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪದ್ಧತಿಯು ಈ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನಕರಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ತಿರುಚು ಮುರುಚಾದ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ ಅನ್ವೇಷಕನಿಗೆ ಸಂಶಯ ವೇ ಪ್ರಥಮ ಹೆಜ್ಜೆ, ಇದೇ ನಿಯಮ ಬದ್ಧವಾದ ಸಂದೇಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಅನುಮಾನದಿಂದಲೇ ಕಂಡು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯಾಂಶ ಶೋಧನೆ, ನಕರಾತ್ಮಕ ವಿವರಣೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಶೋಧಕನಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

8.3.1 ಸಕಾರಾತ್ಮಕ(ಸ್ವೀಕಾರಾತ್ಮಕ) ಅಥವಾ ಉನ್ನತ ವಿಮರ್ಶೆ

ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಟೀಕೆ ಎಂದರೆ ಲೇಖಕನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ಗ್ರಹಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನೂ ದ್ವಂದ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾ: ಅತ್ಯಂತ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿದ್ದ ಕ್ಲೈವನನ್ನು ಅಥವಾ ವಾರನ್‌ಹೇಸ್ಟಿಂಗ್‌ನನ್ನು ಕುರಿತು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಿವಿಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ದಿ ಮೋಸ್ಟ್ ಹಾನರಬಲ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಮೆನ್ “ಎಂದು ಕರೆದಾಗ ಅದರ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ದಿ ಮೋಸ್ಟ್ ಡಿಸ್ ಹಾನೆಸ್ಟ್‌ಮೆನ್” ಎಂಬುದಾಗಿದ್ದಿತು ಅದೇ ರೀತಿ ಜುಲಿಯಸ್ ಸೀಜರ್‌ನನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ ಬ್ರೂಟಸ್‌ನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾರ್ಕ್‌ಯಾಂಟನಿ ಹಾನರಬಲ್ ಮ್ಯಾನ್ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಆನ್ ಹಾನರಬಲ್ ಮ್ಯಾನ್ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ ಜನಹಿತ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡನೆ ಜಿಪುಣತೆಗೆ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯನನ್ನು ಜನತೆ ಹಿಂದುಗಡೆ ಪರಮಲೋಭಿ ಎಂದೂ ಮುಂದುಗಡೆ ನವಕೋಟಿನಾರಾಯಣನೆಂದೂ ಕರೆಯು ತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾರತದ ದಿಟ್ಟ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ಹಾಗೂ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು (ದಿ ಒನ್ಲಿ ಮ್ಯಾನ್ ಇಂದಿ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್) ಎಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು (ಎಂದರೆ ಳದ ಪುರುಷ ಎಂ.ಪಿ.ಗಳನ್ನು ಅಬಲ ಮಹಿಳೆಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗಿದ್ದಿತು.)

ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಒಂದೊಂದು ಪದ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಬಹು ಅರ್ಥ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಉದಾ: ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಬಿಲ್ ಪದ ಒಂದು ಪ್ರಯಾಗವಾಗುತ್ತದೆ ಅದು ಪಕ್ಷಿಯ ಕೊಕ್ಕು ಆದಂತೆ ವಿಲಿಯಮ್ ಅಥವಾ ವಿಲ್ ಎಂದು ಹೆಸರು ಬಿಲ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್‌ಕ್ಲಿಂಟನ್ ಅಥವಾ ಗೇಟ್ಸ್ ಎಂಬ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅರ್ಥ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಪದಗಳ ಅರ್ಥ ಬದಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಉದಾ: ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಅವ್ವ ಎಂದೂ, ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಅಮ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲನ್ನು ಗ್ಯಾಸ್ ಎಂದೂ, ಗೇರ್ ಅನ್ನು ಅಟೋಮೊಬೈಲ್ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಂಡಾರಿ ಎಂದರೆ ಕ್ಷೌರಿಕ(ನಾಪಿತ) ಆದರೆ ಇತರ ಕಡೆ ಆ ಪದ ಕಂದಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೆಡೆ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಿ, ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ . ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಅರ್ಥ ಬದಲಾವಣೆ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ ಉದಾ: ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದವನೆಂದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಹೋರಾಟಗಾರನೆಂಬ ಗೌರವ ತಂದು ಕೊಡುವಂತಹುದು ಗಿದ್ದಿತು.

8.3.2 ನಕಾರಾತ್ಮಕ (ನಿರಾಕಾರಾತ್ಮಕ) ವಿಮರ್ಶೆ

ಇತಿಹಾಸ ರಚನಾ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಷೇಧಾತ್ಮಕ ವಿವರಣಾ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಮೂರನೆಯ ಹಂತವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ದಾಖಲೆಗಳಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊರಗೆಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಇತರ ವಿಮರ್ಶಾ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ದಾಖಲೆಯ (ಲೇಖನದ) ರಚನಾಕಾರನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ, ಅವು ಅವನು ಏನು ಹೇಳಲು ಬಯಸಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅವನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಇದ್ದ ಬಾಹ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾರವು, ಹೀಗೆ ಆ ರಚನಾಕಾರನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದನೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಹೊರತು ಅವನು ಏನು ಕಂಡ ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ರಚನಾಕಾರನು ಯಾವುದನ್ನು ನಡೆಯಿತೆಂದು ನಂಬಿದನೋ ಅದು ವಾಸ್ತವವಾದ ಘಟನೆಯಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ರಚನಾಕಾರನು ತಿಳಿರುವುದು ಮತ್ತು ಯಾವುದನ್ನು ನಂಬಿದ್ದನೋ ಆ ಎರಡೂ ಸತ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ದಿರಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಎರಡು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳೇ ಆಗಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ರಚನಾಕಾರನು ಹೇಳಿರುವುದು ಅವನು ಏನನ್ನು ನಂಬಿದ್ದನೋ ಅದಲ್ಲ ಅವನು ಸುಳ್ಳೇ ಹೇಳಿರಬಹುದು ಅವನು ನಂಬಿರುವುದು ನಡೆಯದಿರಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಂಬುವುದು ಅದು ಲೇಖಕನು ಅದರ ಸುಳ್ಳೇ ಹೇಳಿರಲಾರನೆಂದೂ ಮೋಸ ಹೋಗಿರಲಾರನೆಂದೂ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಹೀಗೆ ಅದು ಸತ್ಯದಿಂದ ಬಹಳ ದೂರವಾಗಿ, ತಪ್ಪನೇ ಒಪ್ಪುವುದು ತೀರ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿದೆ. ನಿಷೇಧಾತ್ಮಕ ವಿವರಣಾ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಅಸತ್ಯದ ಕಗ್ಗಂಟನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಪದ್ಧತಿಯಿದ್ದಂತೆ

ಕ್ರಮಬ್ಧವಾದ ಸಂದೇಹವೇ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಇತಿಹಾಸಕಾರನು ಪ್ರಥಮದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಶಯದಿಂದ ನೋಡಿ ನಂತರ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ನೋಡಿ ಯೋಗ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪ ಬೇಕು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧ ಉಕ್ತಿಗಳು ಬರುವವರೆಗೆ ಸಂದೇಹ ಪಡೆದಿರಬಾರದು ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲ ವರದಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸನೀಯವೆಂದು ನಂಬಬಾರದು ಅಂದರೆ ಘಟನೆ ನಡೆದದ್ದು ನಿಜ ಅದರೆ ವಿವರಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಹೊರತಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆ ಕೈ ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ನಂಬಿ ಆತುರದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯ ಬೇಕು; ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೂ ಇರಬಹುದು ಅಸತ್ಯವೂ ಇರಬಹುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು ವಿಶೇಷ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ನಂಬಬೇಕು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇಡೀ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳ ಪಡಿಸಕೂಡದು ಅದರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ವಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು ಹೀಗೆ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಪಟಿಸಬೇಕು ಹೀಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ವಿಚ್ಛೇದನೆ ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಇದರಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆ ಎಂದರೆ ಅಸಂಖ್ಯಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಬರಹಕ್ಕಿಳಿಸಿದವನು ಮನಸ್ಸಿನ ನಾನಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯ ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರದ ಘಟ್ಟದಿಂದ ಮುಂದೆ ಹರಿಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ವಿಶ್ವಾಸನೀಯ” ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಛಾಯೆ ಕೊಡುವ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಂಬಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಇದೊಂದು ಮೋಸದ ಛಾಯೆ ಅಷ್ಟೆ! ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಶಕ್ತಿ ಉಪಾಯ ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಬಲ್ಲವೆ ಹೊರತು ನೈಜಸತ್ಯವಲ್ಲ ವಿಫಲವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ನಿಜ ಎಂದು ಭ್ರಮೆ ಉಂಟಾಗಬಾರದು ಇಂಥಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಆಘಟನೆಗಳು ನಿಜವಾದದ್ದೆಂದು ನಂಬಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಂದು ಸಂದೇಹ ಪಡಬೇಕು ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ್ದು ಆ ದಾಖಲೆಯ ಹಿಂದೆ ಅದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮನೋ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಿಷಯ ವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿರುವ ಸ್ವಭಾವ, ಭಾವನೆಗಳು ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂದರ್ಭ ಅದನ್ನು ಬರೆದ ಸಂದರ್ಭ ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ರಚನಾಕಾರನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಲಾಗದ್ದನ್ನೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಯೋಚನೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಿಂದ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಅಥವಾ ತಿರುಗಿ ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಇದರಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂದೇಹಗಳಿಂದ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಸತ್ಯ ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ

ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಉದ್ದೇಶಗಳಿದ್ದವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅನುಮಾನ ಪಡುವುದಾಗಲೀ ಒಪ್ಪುವುದಾಗಲೀ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ನಕರಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ ಒಂದನೆಯದು ದಾಖಲೆಗಾರನ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ರಚನಾಕಾರನು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಶ್ರದ್ಧೆ ಉಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೂ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ವಂತನಾಗಿರಲಾರನು ಅವನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಯಥಾರ್ಥವೆಂದು ತೋರಿದರೂ ಅವನು ತಪ್ಪನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಆ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃನು ಸ್ವಂತ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಓದುಗರನ್ನು ಮೋಸಗಲಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಧಿಕೃತ ವರದಿಗಾರನು ಆಡಳಿತ ಗಾರನು ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನೆಗಾಗಲೀ, ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಲಿ ಎಳೆಪ್ಪು ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯ ವರದಿಗಾರರಾದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಕಾಲದ ಅಧಿಕೃತ ಚರಿತ್ರಕಾರರು (ವಿಡಿವಲ್ ಕ್ರಾನಿಕಲರ್ಸ್) ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಅವನ ಉಪ್ಪುಂಡು ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇತಿಹಾಸ ರಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿಕೆ, ಉತ್ತೇಕ್ಷೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವ ಸೋಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುವ ಸ್ವಭಾವಗಳೇ ವಿಫುಲವಾಗಿದ್ದವು ಆಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ, ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಮುಂತಾದ ಭಯ ವಿದ್ದದ್ದು ಸಹಜವೇ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರಣಾ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ರಚನಾಕಾರನ ಸಾಧಾರಣಾ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭೋಚಿತ ಗುರಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಇಲ್ಲಿ ರಚನಾಕಾರನು ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದೂ ಅಸತ್ಯವನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃನು ಅನೇಕ ಒತ್ತಾಯಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ, ಸತ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಯಾವುದೋ ನಿಯಮ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಅನುಚಾನವಾಗಿ ಬಂದ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ನಡೆಯಲಾರದವನಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಬಹಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೆದರಿ ದಾಖಲೆ ತಯಾರಿ ಸುತ್ತಾನೆ, ಹಿಂದಿನ ದುಷ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಾದ ಸತಿ,ವರದಕ್ಷಣೆ, ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಜಾತಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಸರಿಯಲ್ಲ ವೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸಮಾಜ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ, ನಿಜ ಹೇಳಲಾಗದ ಪೇಚಾಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದ್ದರು ಅವರು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳು ಒಪ್ಪಿದ ನಂಬುಗೆಗಳು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು.

ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃನು ಕರುಣಾಭಾವದಿಂದಲೋ, ದ್ವೇಷಭಾವದಿಂದಲೋ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೈಜ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಬಹು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ ಇದು ಅವನ ಮನೋ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಅಥವಾ ವಿಕಲ್ಪ ಟಿಪ್ಪುವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವವರು ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೊರತೆಯನ್ನೂ ಕಾಣಲಾರರು; ಅವನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವವರು ಇಲ್ಲದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಮರ್ಶಕನು ಈ ನ್ಯೂನತೆ ಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃನು ಇತರರಿಂದ ಅಥವಾ ಸಮೂಹದಿಂದ ಉತ್ತೇಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಆತ್ಮ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಗುಂಪಿನ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ ಅನೇಕ ನಾಯಕರ (ಹೀರೋ)ಗಳ, ಮತಾನುಯಾಯಿಗಳ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಇಂಥ ತಪ್ಪು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಒಬ್ಬ ರಚನಾಕಾರನು ತನ್ನ ಅವನುಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಹೇಳಿರಲಾರನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಆದರೆ ಗರ್ವವು ಅವನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬಹುದು

ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರನ್ನು ಸಂತೋಷಗಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಭಯಂಕರ ಚಿತ್ರಣಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಇಂಥವನು ನೈತಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಡೆದ ಇತಿಹಾಸ ಘಟನೆಗಳ ನ್ನು ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿರುಚು ಮುರುಚು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ತನ್ನ ಗುಣ ಗುಂಪು ಬಣಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗ ಉದ್ದೇಗಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಾಗಲೀ ಅವನ ಬಣಕ್ಕಾಗಲಿ ಅದು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು ಉದಾ: ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ ವಿಧಿಗಳು ಆಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆ ಗಳು, ಭಾಷಣದ ವೈಖರಿ, ವಿನಯಶೀಲತೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ಇವು ಬಹಳ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಈ ರೀತಿಯ ವಾಡಿಕೆಯ ನುಡಿಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಾವು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯಲು ರಚನಾಕಾರನು ಯಾವ ರೀತಿ ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ಮತ್ತು ಅವರ ನೀತಿ ನೆಲಗಟ್ಟು ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕು

ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃನು(ಆರ್ಥರ್) ಸಾರ್ವಜನಿಕರನ್ನು ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಪ್ರೌಢಮೆಯಿಂದ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ ಅವನು ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯೋಪಾಸನೀಯ (ಎಸ್ಟೆಟಿಕ್) ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ವಿಕಾರಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ, ಇಲ್ಲದ ಸತ್ಯಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇರಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಡು ತ್ತಾನೆ ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ತೀರ ಬಾಲಿಶವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಧ ಮರ್ಧವಾದ ಅನಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇಂಥವು ಮಧ್ಯಕಾಲಿನ (ಮೀಡಿವಿಯಲ್) ಇತಿಹಾಸ ಕಾರರಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ ಇವು ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ನಿಜವೆಂಬ ಭ್ರಮೆ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಪುರಾತನ ಇತಿಹಾಸಕಾರರಾದ ಹಿರಾಡೋಟಸ್, ಟಾಸಿಟಸ್ ಮತ್ತು ಜ್ವಾನ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಕಾಲದ ಇಟಲಿಯ ಇತಿಹಾಸಕಾರರಲ್ಲಿ ಈ ಮಿಥ್ಯ ದಾರಾಳವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ನಾವು ಒಬ್ಬನ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈ ರೀತಿಯ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಾತ್ಮಕವಾದ ವಿವರಣೆ ಗಳು ನಮ್ಮ ಕಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಂದೇಹ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಗ್ರೀಕ್ ಯುಗದ ಅರಿಸ್ಟೋಪೇಸೀಸ್ ಮತ್ತು ಡೆಮೋಸ್ಟಿನೀಸರು ಇಂತಹ ಪ್ರಭಾವಯುತ ಬರಹಗಾರರಾಗಿದ್ದರು ಹೀಗೆ ವಿಪ ರೀತ ಚಿತ್ರಮಯವಾಗಿ ನಾಟಕೀಯವಾದ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಕಾಣ ಬೇಕಾಗಿರು ತ್ತದೆ ಹೀಗೆ

ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ಆರು ತಪ್ಪೆಣಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯ ನ್ನೂ ಮರೆಯಾಗಿಸಿ ತಾವೇ ಮರೆಯುವ ಹೆಬ್ಬಂಡೆಗಳು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸರಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯತೆ ತಿಳಿಯಲು ನಮಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯ ಕ್ಲಿಷ್ಟತೆಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ ಇದರಲ್ಲಿ ರಚನಾಕರನು ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯವಾಗಿ ತಾನು ನಂಬಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ದಾಖಲೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ದರೂ ಅವನು ಗ್ರಹಿಸಿದ, ಸಂಪಾದಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನವು ತಪ್ಪಾಗಿರುತ್ತದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ಸಂಗತಿಯೇ ಅಸತ್ಯ ವಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಬಹುದು

- ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃನು ಸ್ವತಃ ಕಂಡ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅಥವಾ ಇನೊಬ್ಬರು ತಯಾರಿಸಿದ್ದ ಆಧರಿಸಿದ್ದಾನೆಂದೂ ತಿಳಿದರೆ , ತಿಳಿದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಸೇರಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ
- ಅವನು ತಾನೇ ಕಂಡ ವಿಷಯಗಳಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾಮೂಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡನೋ? ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಭಯ, ಬಲವಂತ ಅಥವಾ ಚಿತ್ತಭ್ರಮೆ, ವ್ಯಾಮೋಹ, ಭ್ರಮೆಗೊಳಪಟ್ಟಿದ್ದನೇ, ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದನೇ ಇವುಗಳಿಂದ ಈ ಘಟನೆಯ ಸತ್ಯಾಂಶ ನೋಡಲು ಅಡ್ಡಿಯುಂಟು ಮಾಡಿರಬಹುದು.
- ಗ್ರಂಥಕಾರನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಪರಿಪಾಠ ಹೊಂದಿದ್ದನೇ? ಇದನ್ನು ನಾನಾ ಕಾರಣ ಗಳಿಂದ ಕೆಲವರು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರೆದರೂ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ
- ರಚನಾಕಾರನು ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಬಲ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದಾನೇ? ಅವನು ಅಸತ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಉದ್ದೇಶ, ದುರುದ್ದೇಶ, ಆಸಕ್ತಿ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಅಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದ್ದು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಒಲಿಯಲು ತನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಹೀಗೆ ನಿಜ ತಿಳಿಯಲು ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದನೇ ಅಥವಾ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಬೇಕು
- ದಾಖಲೆಗಾರನಿಗೆ ಸತ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಕಾಣಲು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳೇನಿದ್ದವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಯಾವ ಒಂದು ಘಟನೆಯು ದರ್ಶಕನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿಯಾಗಲೀ, ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತ ಮನಸ್ಸಾಗಲಿ ಇರಬಾರದು ಇವುಗಳಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪೆಸಗಲು ಅವಕಾಶ

ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರೋಬ್ಬನಿಗೂ ಸರಿಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಯೋಗ್ಯ ದಾಖಲೆಗಾರನಾಗಲಿ, ವಿಮರ್ಶಕನಾಗಲೀ ಆಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದ ದಾಖಲೆಗಾರನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸಕ್ತ ನಾಗುತ್ತಾನೆ.

- ದಾಖಲೆಗಾರನು ಘಟನೆ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಳನ್ನು ಕಾಣಲು ಅಥವಾ. ಕೇಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸ ಬೇಕು ನಂತರ ಬರೆದರೆ ಅದು ನೆನಪಿನ ದಾಖಲೆಯೇ ಹೊರತು ಘಟನೆಯ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲ ಅದು ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ
- ದಾಖಲೆಗಾರನು ಉದಾಸೀನದಿಂದಲೂ ಸೋಮಾರಿತನದಿಂದಲೂ ತನಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಎದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲಾರದವನಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಅವನು ಈ ಕೊರತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಊಹೆಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿರಬಹುದು
- ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಘಟನೆಗಳ ನೈಜ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಇಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ಮಾತ್ರ ಸಾಕೆ? ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸೀಮಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೇ? ಅದು ಒಂದು ಗುಟ್ಟಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾದ ವಿಷಯವಿರಬಹುದು ಅದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಬಹಳ ದೀರ್ಘಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೈನ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಆಚರಣೆ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅಥವಾ ಒಂದು ದೀರ್ಘಾವಾದಿ ಕಾಲ ದ್ದಾಗಿರಬಹುದು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ ಗಾರನು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅವು ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಅವನು ಕೇವಲ ಗೂಢಾರ್ಥ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳಾಗುತ್ತವೆ

ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ದಾಖಲೆಗಾರನು ತಾನೇ ಕಂಡಿದ್ದಾನೆಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನವು ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯ ದಂಡನಾಯಕನು ಯುದ್ಧದ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವನದಲ್ಲ ಅವನು ತನ್ನ ಸಹಾಯಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದು ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಮಾಹಿತಿಯಾಗಿತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ವರದೆಗಾರ ಅಥವಾ ಅವನ ಎಜಂಟನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಪುರಾತನ ಅರಬ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಮೂಲದವರಾದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣೀಭೂತರನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಆದರೆ ಹೇಳಿಕೆಯು ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ್ದಾದರೆ ನಾವು ದಾಖಲೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಏಕ ರೀತಿಯ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು

ಹೊಂದಿವೆ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು ದ್ವಿತೀಯ ದರ್ಜೆಯ ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯವರ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಮೂಲಾಧಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಪುರಾಣ, ಉಪ ಕಥೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯದ ಅಲ್ಪ ಅಂಶವನ್ನು ಬಹಳ ಶ್ರಮದಿಂದ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಇಂಥ ಮೂಲಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕು ಹೊರತು ಇತಿಹಾಸಕ್ಕಲ್ಲ ಯಾವುದು ಯಥಾರ್ಥವಲ್ಲದ್ದೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತದ್ವಿರುದ್ಧ ವಾಗಿ ಕಾಣುವುದೋ, ಅಲೌಕಿಕವಾದದ್ದೋ, ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು

ಹೀಗೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವರಿದ್ದರೆ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಲು, ಸಾಧಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ರಚನಾಕಾರನು ತನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಂಬಿಸಲು ಇದ್ದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಮತ್ತು ರಚನಾಕಾರನ ಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಗೆ ಇದು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾ ಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 1. ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೋಪ್ಪಿಗೆ 2 ಮತ್ತು ನಾಗರೀಕರಾಗಲೀ ಮತಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಲಿ ನಿಂದೆ, ಮಿಥ್ಯಾಪವಾದ ಕಳಂಕ (ಕಾಲಮ್ಮ)ಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡದೇ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವನ ಉದ್ದೇಶವು ತಪ್ಪಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಇವರಲ್ಲಿ ಅವನು ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಏನು ಪರಿಣಾಮ ವನ್ನು ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸಿದ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಯವಿದ್ದು ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದು ಪತ್ತೆಯಾಗುವ ಸಂಭವಿದ್ದರೂ ಅವನು ಅದನ್ನು ಅಡ್ಡಿ ತಡೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದುದು ಇದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗದೇ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಹೇಳಿಕೆ ಇರಬಹುದು

ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳ ರಚನಾಕಾರನ ಉದಾಸೀನದಿಂದಲೂ ಯಾವ ಆಸೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದವೇ? ಇವು ಆ ರಚನಾಕಾರನು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವಸ್ತುಗಳು ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ ಯಾವ ಒಂದು ಘಟನೆಯ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸುಳ್ಳಿನಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ರಚನಾಕಾರನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸತ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಘಟನೆಗೆ ಒಂದು ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪವೆಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅದು ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಘೋಷಿತ ಯುದ್ಧದಂತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಶಾಂತಿ ಕರಾರುಗಳಂತೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಎಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಒಂದು ದುರ್ಘಟನೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಅಲ್ಪ ಕಾಲದ್ದೇ ದೀರ್ಘಕಾಲದ್ದೇ? ಜನಗಳನ್ನು

ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತೇ? ಉದಾಹರಣೆ ಒಂದು ಕಾಲದ, ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಒಂದು ಯುದ್ಧ ಇತ್ಯಾದಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಾಧಾರಣಾ ವೀಕ್ಷಣೆಯಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಅವು ಒಂದು ಊರು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಸಮುದಾಯ ಒಂದು ಸರೋವರ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಣುವ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸತ್ಯಾಂಶ ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ವಿಷಯಗಳು ರಚನಾ ಕಾರನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನ, ದೇಶ, ಪಕ್ಷ ಮತ, ಧರ್ಮ, ಸಂಸಾರ, ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಮನೋ ಭಾವನೆಗಳು, ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳು, ಭಾಷಾ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ, ಘಟನೆ ತಿಳಿಯುವ ಮಾರ್ಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಯೋಗ್ಯತೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇ ನಾವು ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಓದಿ ಅದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಅದರ ಭಾಷೆ ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಇದೆಯೇ? ಅದರ ಪ್ರತಿ ಹೇಳಿಕೆಯೂ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ? ತಪ್ಪುಗಳಿವೆಯೇ? ಅದು ಉದ್ದೇಶ ಪೂರಕವೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ.

8.4 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ:

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತುಂಬಿರಿ

1 ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮೊದಲ ಅಂಶ-----

2----- ವು ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನದ

II. ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

3. ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮೂರನೇ ವಿಧಾನ ಯಾವುದು.?

4. ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.?

III. ಈ ಕೆಳಕಂಡವುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯೇ/ತಪ್ಪೇ ತಿಳಿಸಿ.?

5. ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮೊದಲ ಕೆಲಸ.?

6. ಒಂದು ದಾಖಲೆ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.?

IV.ಕೆಳಕಂಡ ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ

7 ನಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಕಾರ್ಯ

- ಅ) ಸತ್ಯವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕು ಆ) ದೋಷವನ್ನು ನಿವಾರಿಸು
ಇ) ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸು ಈ) ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ

8 ಸಕಾರತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯ

- ಅ) ದಾಖಲೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದು ಆ) ಸತ್ಯದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ
ಇ) ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸು ಈ) ಸತ್ಯ ಪರಿಶೀಲನೆ

ಉತ್ತರಗಳು

1. ವಿಷಯ ಆಯ್ಕೆ
2. ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯ
3. ಕಾಲವನ್ನು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸುವುದು
4. ದಾಖಲೆಯು ಸರಿಯೇ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು
5. ತಪ್ಪು
6. ಸರಿ
7. ಆ
8. ಅ

8.5 ಸಾರಾಂಶ:

ಇತಿಹಾಸ ರಚನಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಮಂಜಸ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉಪಕರಣ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಇದು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಮತ್ತು ಸಾತ್ಯಾನ್ವೇಷಣದ ಮಾರ್ಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವುಗಳ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿ ಸತ್ಯ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯೇ ಈ ಮಾರ್ಗದ ಮುಖ್ಯ ನೆಲಗಟ್ಟು, ಹೀಗೆಯೇ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯೇ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನದ ಶಕ್ತಿ. ಸಂದೇಹವೇ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಸೂಚಿ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸ ಪುನರ್ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವುದಾಗಿಯೂ, ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯೂ ಆಗಿದೆ ನಕಾರಾ ತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯವೇ ಪೂರ್ಣ ವಿಧಾನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಹಾಯ ವಾಗುತ್ತದೆ, ಹೀಗೆ ತಪ್ಪುಗಳು, ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ನಿವಾರಣೆ

ಆದಾಗ ಉಳಿಯುವುದೇ ಸತ್ಯ. ಇವೇ ಇತಿಹಾಸದ ತಿರುಳು (ಹೃದಯ) ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯ (ಆತ್ಮವೂ) ಆಗಿದೆ.

8.6 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು:

ಹ್ಯಾರಿಸ್ಟಿಕ್ – ಹ್ಯಾರಿಸ್ಟಿಕ್ ಎಂದರೇ ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ, ದಾಖಲೆಗಳ ವಿಶ್ವಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಥವಾ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮೇಲ್ನೋಟದಿಂದ ನಿಖರ ಪಡಿಸುವುದು ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ

ಹೆರ್ಫಿನಾಟಿಕ್ಸ್ – ಈ ಪದವನ್ನು ಹೇಮಸ್ ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರನ ಹೆಸರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಹೆರ್ಫಿನಾಟಿಕ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾಹಿತಿಗಳು ನೈಜವೇ ಅಲ್ಲವೇ (ಸತ್ಯವೇ ಅಥವಾ ಅಸತ್ಯವೇ) ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ

ಪಠ್ಯದ ವಿಮರ್ಶೆ– ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವಿಶ್ವಕೋಶ ರಚನಾಕಾರರು ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಪಠ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಅಥವಾ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ವಿಮರ್ಶೆ ಕರೆಯ ಲಾರಂಬಿಸಿದರು

ಕಾಂಜೆಕ್ಚರಲ್– ಎಮೆಂಡೇಶನ್-ಊಹಾತ್ಮಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ

8.7 ಸ್ವಯಂ ಪರಿಶೀಲನಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

- 1 ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.?
- 2 ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.?
- 3 ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿವರಣಾ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃವಿನ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ.?
- 4 “ನಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿವರಣಾ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಒಂದು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಮುಖ” ಪರಿಶೀಲಿಸಿ.?
- 5 ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.?

8.8 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಕೀತ್ ಜೆಂಕಿನ್ಸ್ : ರೀ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಹಿಸ್ಟರಿ, ರೂಟ್ಲೇಜ್ ಲಂಡನ್ 2003
2. ರೊಮಿಲಾ ಥಾಪರ್ : ಟೈಮ್ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿ-ಎ ಮೆಟಾಫರ್ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿಅಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರೆಸ್ ದೆಹಲಿ - 1997
3. ಸುರೇಂದ್ರ ರಾವ್: ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟಾರಿಯಾಗ್ರಫಿ ಐಸಿ ಹೆಚ್ ಆರ್, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕಛೇರಿ ಬೆಂಗಳೂರು 2010
4. ಎಚ್.ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು. 2000
5. ಆರ್‌ಜೆ ಕಾಲಿಂವುಡ್ : ದಿ ಐಂಡಿಯಾ ಆಫ್ ಹಿಸ್ಟರಿ,ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೆಸ್ ಲಂಡನ್ 1961.

ಡಾ. ವಿ. ಎಂ. ರಮೇಶ

ಕೋರ್ಸ್-1

ಬ್ಲಾಕ್-3

ಪೀಠಿಕೆ

ಪ್ರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ,

ಪತ್ರಿಕೆ ಒಂದರ ಮೂರನೆಯ ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಘಟಕಗಳಿವೆ. ನಾವು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳ ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಘಟಕ-9 ರಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿನ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ; ಸಂಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯರೀತಿ, ಸಂಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯರೀತಿಯ ತತ್ವಗಳು, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳು, ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಆಯ್ಕೆ, ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು, ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯ ರಚನೆ, ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ರಚನೆ, ಇತರೆ ರಚನೆ, ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ ಕರಡು, ಉಲ್ಲೇಖದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು, ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು, ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯ ವಿಧಗಳು, ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯ ನಿಯೋಜನೆ, ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಅಂಶಗಳು, ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಬಳಕೆ, ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಸೂಚಿಸುವಿಕೆ, ತಾರ್ಕಿಕತೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿನ ನಿಶ್ಚಿತಾತ್ಮಕ ತಾರ್ಕಿಕತೆ ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ತಾರ್ಕಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಸಂಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನಾಪಟ್ಟಿ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನದ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಹಂತಗಳಾಗಿವೆ.

ಘಟಕ-10 ರಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆ, ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಮಹತ್ವ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಕಲೆ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಅಂಶಗಳು, ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ, ಬರವಣಿಯ ಯೋಜನೆ, ಅಧ್ಯಾಯೀಕರಣ, ವಾಕ್ಯವೃಂದಗಳು, ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಮತ್ತು ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಬರವಣಿಯ ಶೈಲಿಯ ಕುರಿತು ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ

ಘಟಕ-11 ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದದ ಅರ್ಥ, ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ ಸ್ವರೂಪ, ಚಿಂತನೆಗಳ ಪಾತ್ರ, ಚಿಂತನೆಗಳು ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ, ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಘಟಕ-12 ರಲ್ಲಿ ರೂಪರೇಷೆ ಅಥವಾ ಸಾರಲೇಖ, ಸಾರಲೇಖದ ಮಾದರಿ, ಪ್ರಮಾಣಿತ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು, ರೂಪರೇಷೆಯ ತಯಾರಿಕೆ, ಗ್ರಂಥಮುಖ, ಗ್ರಂಥಮುಖದ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಗ್ರಂಥ ಮುಖದ ಕಾರ್ಡ್, ಆಕಾರಗಳ ಮೂಲ ಕಡತ, ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ತಯಾರಿಕೆ, ಮಾಹಿತಿಯ ಸ್ವರೂಪ, ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಯಾರಿಸುವುದು, ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯ ಮಹತ್ವ, ಅನುಬಂಧ, ಪದಕೋಶ, ಮೂಲ ಪದಕೋಶ, ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ಪದಕೋಶ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಹಂತಗಳನ್ನು ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಡಾ. ರಮೇಶ್ ಕಾಂಜೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

Karnataka State Open University

ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನ ವಿಭಾಗ
ಎಂ. ಎ. ಮೊದಲನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್

ಕೋರ್ಸ್: ಎಂಹೆಚ್‌ಐಹೆಚ್‌ಸಿ 1.1 : ಇತಿಹಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ

ಬ್ಲಾಕ್ - III

ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ

ಘಟಕ - 9:	ಸಂಯೋಜನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳು, ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಸಂಕಲನ, ಕರಡು ಪ್ರಬಂಧ, ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು, ಕಾರಣತಾವಾದ.	156-181
ಘಟಕ - 10:	ಸಮಾರೋಪ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ, ನಿರೂಪಣೆ.	182-197
ಘಟಕ - 11:	ಕಾರಣತಾವಾದ, ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗಳು, ಇತಿಹಾಸ ತತ್ವ	198-221
ಘಟಕ - 12:	ರೂಪರೇಷ ತಯಾರಿಕೆ, ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟಗಳು, ಲಘು ಅರ್ಥಕೋಶ,	222-237

ಘಟಕ - 9

ಸಂಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯರೀತಿ, ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು, ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ ಕರಡು,
ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು, ತಾರ್ಕಿಕತೆ

ರಚನೆ :

9.0. ಉದ್ದೇಶಗಳು

9.1. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

9.2. ಸಂಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯರೀತಿ

9.3. ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು

9.4. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕರಡು

9.5. ಉಲ್ಲೇಖದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

9.6. ತಾರ್ಕಿಕತೆ

9.7. ಸಂಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಗಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನಾಪಟ್ಟಿ

9.8. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

9.9. ಸಾರಾಂಶ

9.10. ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

9.11. ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

9.12. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

9.0. ಉದ್ದೇಶಗಳು :

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿನ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ.
- ಸಂಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯರೀತಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಹಂತಗಳಾದ ತತ್ವಗಳು, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು ಮತ್ತು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿರಿ.
- ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವಿರಿ.
- ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಯತ್ನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕರಡನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅವಲೋಕಿಸುವಿರಿ.
- ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು, ವಿಧಗಳು, ನಿಯೋಜನೆ, ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಡುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವಿರಿ.
- ರಚನಾತ್ಮಕ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತಾರ್ಕಿಕತೆಯ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಿತಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ತಾರ್ಕಿಕತೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿರಿ.

9.1. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ :

ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನಾವಳಿಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡಿ, ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ, ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅವುಗಳ ಪ್ರಮಾಣತೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕವಾದ ಕಾರ್ಯರೀತಿ ಅಥವಾ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣವೇ ಸಂಯೋಜನಾ (ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆ) ಕಾರ್ಯರೀತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಸಂಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆ ಶಬ್ದದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಅರ್ಥವು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಭಾಗದ ಅಂಶಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸುವುದೇ ಎಂದರ್ಥ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯರೀತಿಯ ಪದದ ಉಲ್ಲೇಖವು “ಕಥನವನ್ನು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವನ್ನಾಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿರುವ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು,

ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು, ಜೋಡಿಸುವುದು, ವಿವರಿಸುವುದು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅರ್ಥೈಸುವುದಾಗಿದೆ.”

ಇದು ಹಲವಾರು ಚಿಂತನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಗುಂಪುಗಳ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಗಳು ತರ್ಕಬದ್ಧ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

9.2. ಸಂಯೋಜನಾ ಅಥವಾ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆ ಕಾರ್ಯರೀತಿ :

ಸಂಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಯು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಒಂದು ಕಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ, ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಸರಿಯಾದ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿ ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಸಂಯೋಜನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪೂರ್ವಾಪೇಕ್ಷಿತ ಅಂಶಗಳು ಹೀಗಿವೆ ;

1. ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾಹಿತಿಯ ಅರ್ಥ, ಮಹತ್ವ, ಪ್ರಸ್ತುತತೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು.
2. ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳ ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು.
3. ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವುದು ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿವರಣೆ, ಕಾರಣ ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ವಾಸ್ತವ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದು.

9.2.1. ಸಂಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯರೀತಿಯ ತತ್ವಗಳು :

ಸಂಯೋಜನಾ ಅಥವಾ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಮಾದರಿ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯರೀತಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸತ್ಯಾಂಶದ ಅಂಶಗಳು ಮತ್ತು ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಕೊಂಡಿಯಾಗಿದೆ. ಸಂಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಉನ್ನತೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಅಣಿಯಾಗಬೇಕು. ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅಣಿಯಾಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕರು ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಆ ತತ್ವಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ;

1. ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಮತ್ತು ಸತ್ವಯುತವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಏಕೀಕರಿಸುವುದು.
2. ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು. ಮತ್ತು
3. ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆಯನ್ನು ತರುವುದು

9.2.2. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳು :

ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಅವಿಷ್ಕಾರದ ಸುತ್ತ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳನ್ನು ಅವಿಷ್ಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಗಳು ಸಂಭವಿಸಿವೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ದಾಖಲಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳ ಮೂಲಕ ಭೂತಕಾಲದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಚರಿತ್ರಕಾರರಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚರಿತ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಗತಿಗಳ ನಡುವೆ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಎರಡನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರಕಾರರಿಗೆ ರ್ಯಾಂಕೆ ಅವರ ನೀಡುವ ನಿರ್ದೇಶನವೇನೆಂದರೆ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವುದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮೊದಲು ಚರಿತ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ತದನಂತರ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್; ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವುದೇ ಅವರ ಉತ್ಸಾಹವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅವು ಮುಗಿದು ಹೋದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೊಳಿಸಬಾರದು, ನಯಗೊಳಿಸಬಾರದು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಬಳಸಬಾರದು. ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಿದೆ, ಅನೇಕ ಅರ್ಥಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಸತ್ಯಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವುಗಳನ್ನು ತೀವ್ರ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯು ಸತ್ಯಗಳ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಿರೂಪಣೆ, ವಿವರಣೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಗಳೇ ಚರಿತ್ರೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗತವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನದ ಪಾತ್ರವನ್ನು, ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಗತಕಾಲದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಹೊರ ತರುವಲ್ಲಿ ಇ.ಎಚ್.ಕಾರ್ ಅವರು ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಚರಿತ್ರಕಾರ “ಗತಕಾಲವನ್ನು ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ವಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆಂದು” ಅವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು. ಚರಿತ್ರೆ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ ಅಗತ್ಯಗಳು, ತಳಮಳಗಳು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಗತಕಾಲವೆಂಬುದು “ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ” ಆದ್ದರಿಂದ

“ವರ್ತಮಾನದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಗತವನ್ನು ದರ್ಶಿಸಬಲ್ಲವರಾಗುತ್ತೇವೆ; ಗತದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು” ಆದ್ದರಿಂದ ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೂ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳಿಗೂ ಒಬ್ಬರ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹೊದರೆ ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಬುನಾದಿಯಿಲ್ಲ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಹೊದರೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಜೀವವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆ ರಚನೆ “ಚರಿತ್ರೆ , ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೂ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳಿಗೂ ನಡುವೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಪರಸ್ಪರ ಅಂತರಾಕ್ರಿಯೆ. ಗತಕಾಲಕ್ಕೂ ವರ್ತಮಾನಕಾಲಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವ ಮತ್ತು ಅವನ ಸತ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ನಿರಂತರ ಸಂವಾದವಾಗಿದೆ.”

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ;

1. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು: ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ, ಚದುರಿದ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದವುಗಳಾಗಿವೆ.
2. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು: ಸತಿ ಪದ್ಧತಿ, ಶಿಶುಹತ್ಯೆ ಅಥವಾ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹದಂತಹ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಮತ್ತು ಏಕರೂಪ ಮಾದರಿಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ.
3. ಸಾಮೂಹಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು: ದಂಗೆ, ಬಂಡಾಯ ಮತ್ತು ಕ್ರಾಂತಿಗಳು ಮಾನವನಿಂದ ಅಥವಾ ಜನಸಮೂಹದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳಾಗಿವೆ.

ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಚರಿತ್ರೆ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲ ಮೂರು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ವಿಧಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

9.2.3. ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಆಯ್ಕೆ :

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹದಷ್ಟೇ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಆಯ್ಕೆಯೂ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬಿತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರಬೇಕು. ವಿಷಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಪತ್ತೆಯಾದ ಮತ್ತು ವಿವರಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಬಂಧಿತ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಆಯ್ಕೆಯು ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ. ಅಪ್ರಸ್ತುತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅತಿ ಹೇರಳವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅತಿಯಾದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಕಳೆದು ಹೋಗಬಾರದು. ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪದ ವಿಜಾತಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಮತ್ತು ಏಕರೂಪದ ಆಕಾರ ನೀಡಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಣಿಯಾಗಬೇಕು. ಜಂಟಿ ಪದವಿಯ ಪ್ರಧಾನ

ಭಾಗದೊಂದಿಗೆ ಸಂಶೋಧಕರು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯತೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕು. ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ, ಸಮರೂಪತೆಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಆಯ್ಕೆಯ ಖಚಿತತೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ರಾಯಭಾರಿ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯ ವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಿಗಿಂತ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನ ಕಾರ್ಯವು ಸಹಿತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಇದ್ದಾಗೂ ಸಹಿತ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯ ಮಾನದಂಡದ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಮಾನೇಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತವೆನಿಸಿದ್ದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಅದು ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಕರಣದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಚರಿತ್ರಕಾರರಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಅವರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಶೋಧಕರು ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಲು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

9.3. ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು :

ಮಾನವನ ಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ವಾಸ್ತವಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಮಾಹಿತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಸಂಯೋಜನಾ ಅಥವಾ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆ ಕಾರ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಜೋಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ವರ್ಗೀಕರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗೂಡಿಸಬೇಕು. ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಆಯ್ಕೆ, ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಜೋಡಣೆಯು ಸಂಯೋಜನಾ ಅಥವಾ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯರೀತಿಯ ಅನುಕ್ರಮ ಹಂತಗಳಾಗಿವೆ. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ, ವಿಷಯ, ಭೌಗೋಳಿಕ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಸಂಸ್ಥೆ, ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗೂಡಿಸಬಹುದು.

9.3.1. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯ ರಚನೆ :

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಆಧಾರಸ್ತಂಭವೇ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಚರಿತ್ರಕಾರನು ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಮೀನಿನಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿದೆ. ಕಾಲಾವಧಿಗಳು (ದಿನಾಂಕಗಳು) ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೈಜವಾದ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕ ಜೋಡನೆ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವಜರಿಗೆ ಋಣಭಾರದ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಘಟನೆಗಳ

ದಿನಾಂಕವು ಹೆಚ್ಚು ನಿಖರವಾದ, ಖಚಿತವಾದ ಅಡಿಪಾಯ ಮತ್ತು ಅತಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ”.

ಸಮಯದ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದು, ಅಂದರೆ “ಚರಿತ್ರೆಯು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳಿಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು, ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವ ಮೂಲಕ ನೀವು ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಸಮುದಾಯದ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಶಮನಮಾಡಬಾರದು.” ಆದ್ದರಿಂದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ, ಕಾಲಾವಧಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯದ ಮುಖಾಂತರ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ರಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ರಚನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಥುಸಿಡಿಡಸ್ ಆದ್ಯಪ್ರವರ್ತಕರಾಗಿದ್ದರು. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಒಂದೇ ಘಟನಾವಳಿಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ಇದಲ್ಲದೆ, ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಾಗಿಬಹುದು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಸಂಭವಿಸಿರಬಹುದು, ಆದರೂ ಸಹಿತ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ, ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಘಟನಾವಳಿಗಳ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ಕ್ರಮದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೆಕಾಲೆ, ಬರ್ಜಾನ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಫ್ ಅವರಂತಹ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಓದಲಾಗದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಮುಖ ಘಟನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆರೆಸುತ್ತದೆ. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯ ರಚನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಜೀವನದ ಘಟನಾವಳಿಗಳ ಮತ್ತು ವಿಡಂಬನೆಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣವೆಂಬ ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ರಚನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇನ್ನೂ ಸಹಿತ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಅತ್ಯಂತ ತೃಪ್ತಿದಾಯಕ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯದ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ.

9.3.2. ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ರಚನೆ :

ವಿಷಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಜೋಡಿಸಬಹುದು, ಇದು ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಒಂದು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡುವ ಪ್ರಚಲಿತ ವಿಷಯಗಳ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಶುದ್ಧ ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ರಚನೆಯು ಒಂದು

ವಿಷಯವನ್ನು ಹೊರಹಾಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ ಲೂಯಿಸ್ ನೆಮಿಯರ್, ಅವರು ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರನ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ, ಆದರೆ ಛಾಯಾಗ್ರಹಣದ ಕ್ಯಾಮರಾ ಅಲ್ಲ, ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ರಚನೆ ಅಥವಾ ವಿಷಯಗಳ ಜೋಡಣೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. 18 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿಷಯಗಳ ಆಧಾರದ ಕುರಿತು ಅತಿಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ವಿಷಯಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ರಚನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಕೆಲವು ಇತಿಮಿತಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿವೆ ;

1. ಇದು ವಿಷಯವಾರು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು ಏಕೆಂದರೆ ಭೂತಕಾಲದ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಬಹುದು.
2. ಒಂದು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿನ ಗಮನಾರ್ಹ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಇದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
3. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ಕ್ರಮವೂ ಸುಸಂಬದ್ಧವಾದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಂಚಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.
4. ಇದು ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಸತ್ಯಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ನ್ಯೂನತೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಲು ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ರಚನಾ ಚರಿತ್ರೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

9.3.3. ಇತರೆ ರಚನೆ :

ಕೆಲವೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಜೋಡಣೆಯನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಕ್ರಮದ ರೂಪವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಲು ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅತಿ ವಿರಳವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸ್ಥಿರವಾಗಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಆಧಾರಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಆಧಾರಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಗುಂಪುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಜೋಡಿಸೆಯು ತೃಪ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಮತ್ತು ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ವಿಧಾನಗಳು ವಿವೇಚನೆಯುಕ್ತವಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಂಯೋಜನಾ ವಿಧಾನಗಳಾಗಿವೆ.

9.4 ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ ಕರಡು :

ಸಂಶೋಧನಾ ತಾರ್ಕಿಕ ಸ್ವರೂಪವು ಅದರ ಕರಡು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಪಯಣದ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೆಂಬುದು ಇಲ್ಲ. ಸಂಶೋಧಕನು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು, ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಮಾಹಿತಿ, ವಿಷಯದ ಪ್ರಸ್ತುತತೆ ಹಾಗೂ ಸಮರ್ಥನೆಗಳು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಅವಶ್ಯಕ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ. ನಿಖರವಾದ ಬರವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವುದು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಶೋಧಕನು ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಮೂರು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕರಡು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಪುನರ್‌ರೂಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗೆ ಅನುರೂಪಿತವಾಗಿ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಗ್ರಾತ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

9.4.1 ಪ್ರಥಮ ಕರಡು :

ಸಂಶೋಧನೆಯ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕರಡು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ ಕಥನದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಏಕೆಂದರೆ ಅತಿಜಟಿಲ ಅಥವಾ ತೊಡಕಿನ ವಿಷಯಗಳು ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕ್ರಮಗೊಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಯಥಾರ್ಥತೆ ಕಂಡು ಬರದಿರಬಹುದು. ಇದು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನ್ಯೂನತೆಗಳೆಂಬುದು ಮೊದಲನೆಯ ಕರಡ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಂಬಂಧ ಕಥನಕ್ಕೆ ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಾದರೂ ಸಹ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪುರಾವೆಗಳು ದೊರೆತಾಗ ಕರಡು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕು. ಮೊದಲ ಕರಡು ಪ್ರತಿ ತಯಾರಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಪುರಾವೆ ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧಕರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಬರವಣಿಗೆಯ ಉದ್ದೇಶಿತರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿರುವಂತಿರಬೇಕು. ಉದ್ದೇಶಿತರು ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿರೂಪಣೆಯು ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗೆ ಖಾಸಗಿ ವದರಿಗಾರರ ನಿಗಮಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಕ್ಕದಾಗಿರಬೇಕು. ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯು ಸಂಶೋಧಕನ ಮೊದಲ ಗುರಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಮೊದಲನೆಯ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಲು ಹಲವು ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯ ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥ ಪಾಠದ ಆವರಣಗಳು ಅಥವಾ ಅಂಚುಗಳು ಅಥವಾ ವಿಭಿನ್ನ ಬಣ್ಣದ ಕಾಗದಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಮೂಲ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಡುವುದು ಹೇಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಕೇವಲ ಕೃತಿಕಾರರು ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಮೂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದ ಕೆಲವರು ಕೊನೆಯ ಕರಡು ಪ್ರತಿ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಉದ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮಿತಿಗಳಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಸಂಶೋಧಕನು ಪುರಾವೆಗಳಿಂದ ಆಧಾರಿತ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕು.

9.4.2 ದ್ವಿತೀಯ ಕರಡು :

ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಕರಡನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಪುನಃ ಬರೆಯಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕರು ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕರಡನ್ನು ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

1. ಎಲ್ಲಾ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನಾವಶ್ಯಕ, ಅಸಮಂಜಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿ ಕರಡನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
2. ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿದೆಯೇ ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಎಚ್ಚರಿಕೆವಹಿಸುವುದು.
3. ಪುನಾರಾವರ್ತಿತ ಸತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಾಧಾರಿತ ಅಂಶಗಳು ಕರಡು ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
4. ಮೂಲಗಳ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
5. ಅಗತ್ಯವಾದ ಅನುಬಂಧಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಿತ ಗ್ರಂಥಯುಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡುವುದು.
6. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಉಪಸಂಹಾರವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು. ದ್ವಿತೀಯ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಪೂರ್ವ ಪ್ರತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು.

9.4.3 ತೃತೀಯ ಕರಡು :

ತೃತೀಯ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯು ಕಿರಿಟದಾರಣೆಯ ಹಂತವಾಗಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಇದು ಅಂತಿಮ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಉಪಸಂಹಾರವಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಇದು ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಯಾಣ ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಂತವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು, ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲು, ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸಲು ಮತ್ತು ನೈಜತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ

ಒಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಂತಿಮ ಕರಡನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪುನಃ ಬರೆಯುವುದು. ಓದುಗರ ಹಾಗೂ ವಿಮರ್ಶಕರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕರಡನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಇದು ದೊಷರಹಿತವಾಗಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ, ಸುಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಮಾದರಿಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಬೇಕು.

ವ್ಯಾಕರಣದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೂ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂತಿಮಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಸಂಶೋಧಕರು, ಸಂಶೋಧನೆಗಳು, ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ಕೊಡುಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪುಟ ರಚನೆ, ಪರಿಶೀಲನೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಟೀಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಪರಿಚಯದಿಂದ ತೀರ್ಮಾನದವರೆಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಟೈಪಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಬೈಂಡಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಓದಲು 3 ಬಾರಿ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಮೂಲಕ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಮುಖಾಂತರ ನಂತರ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು.

9.5 ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು :

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಾಗೂ ವಿದ್ವತ್ತಿನ ಪರಂಪರೆಯ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿ ಉಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವವರಿಗೆ ಋಣ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ವಿಷಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟಾದಾಗ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಗ್ರಂಥ ಪಾಠದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸರಾಗವಾದ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಚ್ಯುತಿ ಬರದಂತೆ ಅದನ್ನು ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡಬಹುದು.

ತಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ತಮಗಿಂತ ಮೊದಲಿನವರ ಕೊಡುಗೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲು ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕ ಪ್ರಬಂಧಕಾರರು ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸದಿದ್ದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವು ನೂತನವೂ, ಸ್ವಂತವೂ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಪೂರ್ಣವಾದ ಸ್ವಂತ ಕೃತಿಯ ರಚನೆ ಅಪರೂಪವಾದುದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃವು ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಅರಸಲೇಬೇಕು.

ಬರವಣಿಗೆ ಆಧಾರ ಭೂತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಓದುಗರ ದಾಳಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನ ಬರಹಗಾರರು ಯಾವ ಹಂತದವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನೆಂಬುದನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯು ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳು ಓದುಗರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ ಆದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು. ಅವುಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸುವುದರಿಂದ ಓದುಗರಿಗೆ ಅವುಗಳ ನೆನಪುಂಟಾಗುವುದಲ್ಲದೆ. ಆ ಅಧ್ಯಯನದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಆಧಾರದಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕು. ಆ ಆಧಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಈ ಆಧಾರವು ಅದೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾದಾಗ ಅದೇ ಗ್ರಂಥ ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿ ಪುಟದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ಅವಲೋಕಿಸದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬರೆದ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಈ ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವಲ್ಲ. ನಿಯತಕಾಲಿಕೆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಲೇಖನದಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವಲ್ಲಿ ಆ ಲೇಖನವನ್ನು ನಮೂದಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪುಟವೊಂದರಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಪುಟ ಹಾಗೂ ಪುಟದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಪುಟದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಭಾಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಕಡೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಓದುಗರು ಅದನ್ನು ಅಲಕ್ಷ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಯಾ ಪುಟದಲ್ಲಿಯೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಸಂಪುಟದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ರೋಮನ್ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ, ಪುಟದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅರೇಬಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಪುಸ್ತಕ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಉದ್ದವಾದಲ್ಲಿ ಅದರ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಪದಗಳನ್ನೇ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಒಂದೇ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಹೆಸರನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗ್ರಂಥದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಗ್ರಂಥಾನುವಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

9.5.1 ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು :

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯು ಹಲವಾರು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ;

1. ಕಾಲವನ್ನು ಮೌಲ್ಯೀಕರಿಸುವುದು, ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದು.
2. ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಎರವಲು ಪಡೆದ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
3. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಜ್ಞಾನದ ಶಾಖೆಗೆ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿವರಣೆ, ಪೂರಕ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಬೌತಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದು.
4. ಸಮಂಜಸ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದು.
5. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಇತರೆ ಭಾಗಗಳ ಗ್ರಂಥಾಯಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು.
6. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು.
7. ತಲೆಬರಹಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಣಾತ್ಮಕವಾಗಿರಿಸುವುದು.
8. ಇರ್ವರ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಕೊಡುಗೆಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು.
9. ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ವಿಶಾಲಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
10. ಓದುಗರಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರಗಳ ಕುರಿತಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆಶಯವು ಓದುಗರಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ. ನಿಖರತೆ, ಸಮಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸತೆಗಳು ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ.

9.5.2. ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯ ವಿಧಗಳು :

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ;

1. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಉಲ್ಲೇಖದ ವಿಧ ಮತ್ತು
2. ಅನುಷಂಗಿಕ ಉಲ್ಲೇಖದ ವಿಧ.

ಗ್ರಂಥದ ಕುರಿತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಸ್ವರೂಪ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ;

R.Sundaralingam, Indian Nationalism: An Historical Analysis (New Delhi, 1983), p-50

ಈ ವಿಧದ ಗ್ರಂಥಖುಣವನ್ನು ಲೇಖಕರ ಹೆಸರು, ಗ್ರಂಥದ ಶಿರೋನಾಮೆ, ಪ್ರಕಟವಾದ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ವರ್ಷ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪುಟದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನಮೂದಿಸುವುದು ನೈತಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಾಗಿದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಅನುಷಂಗಿಕ ಮೂಲಾಧಾರಗಳು ಕಡಿಮೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ವಿವರಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ನಿಗದಿತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪುಟಗಳ ಪುನರ್ ಬಳಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ Ibid ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿ ಗ್ರಂಥಖುಣವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತು Ibid ಯು ನಾಲ್ಕು ಅಥವಾ ಐದು ಬಾರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಳಸುವುದು ನಿರ್ಬಂಧಿತವಾಗಿದೆ.

9.5.3 ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯ ನಿಯೋಜನೆ :

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ ;

1. ಮಾಹಿತಿಯ ಮೂಲ – ಲೇಖಕರ ಹೆಸರು
2. ಮೂಲ ಆಕಾರಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆ
3. ಉಲ್ಲೇಖದ ಮೂಲದ ನಿಖರವಾದ ಪುಟ ಅಥವಾ ಉಲ್ಲೇಖದ ಆಕರಗಳ ಪುಟಗಳು
4. ಪ್ರಕಟಣೆಯ ದಿನಾಂಕ
5. ಪ್ರಕಾಶಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಸ್ಥಳ

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ನಿಯೋಜನೆಗೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾವುದೇ ವಿಧಾನವಿಲ್ಲ. ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮೂದಿಸಬಹುದು

- ಪುಟದ ಕೆಳಗಡೆ
- ಅಧ್ಯಾಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
- ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ನೀಡಲಾದ ಪಠ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಬಳಕೆ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಪುಟದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯದಿಂದ 15 ಸ್ಟೇಸ್ ಘನರೇಖೆ ಅಂದರೆ 11/2 ಇಂಚುಗಳ ಅಂತರದಿಂದ ಬೆರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಾಯ ಅಥವಾ ಪ್ರಬಂಧದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಶಿರೋನಾಮೆ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

9.5.4 ಉಲ್ಲೇಖದ ಅಂಶಗಳು :

ಸಂಶೋಧಕರು ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವಾಗ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡಬೇಕು. ಉಲ್ಲೇಖದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು, ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಲು ಸಲಹೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಆ ತತ್ವಗಳೆಂದರೆ; ಏನು, ಯಾವಾಗ, ಎಷ್ಟು ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕು ಎಂಬುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

1. ಏನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕು :

1. ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಮರುಮುದ್ರಣಗಳಿಗಿಂತ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಅಧಿಕೃತ ಆವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವುದು.
2. ಪ್ರಕಟಿತ ಮೂಲ ಆಕಾರಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವುದು.
3. ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬರಹಗಾರರು ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರೆ, ಆರಂಭಿಕ ಬರಹಗಾರರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕು.
4. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು.
5. ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು.
6. ಒಂದು ವೇಳೆ ಉಲ್ಲೇಖವು ತುಂಬಾ ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ವಿವಾದಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಅನುಬಂಧಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದು.

2 ಯಾವಾಗ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕು :

1. ಪ್ರಥಮ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು
2. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅಂತಿಮಗೊಳಿಸುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖದ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು
3. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉಲ್ಲೇಖ, ಪ್ರಮುಖ ಸಂಗತಿ ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಖರವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
4. ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಿನಾಯಿತಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಬಿನ್ನತೆಯಿದ್ದಾಗ ಉಲ್ಲೇಖವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.
5. ಹೆಚ್ಚುಚರಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು.

3. ಎಷ್ಟು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕು :

1. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ, ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಬೇಕು
2. ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ನಿಬಂಧಿಸಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳ, ಸಮಯ ಮತ್ತು ಪದಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು.
3. ವಿತಂಡವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು
4. ಅತಿಯಾಗಿ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು
5. ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಸ್ತುತ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು.
6. ಸಹವೃತ್ತಿಪರರ ಸಂಖ್ಯೆ, ರೂಪ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲೇಖದ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬೇಕು.

4. ಹೇಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕು:

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ಸಂಕೇತಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಕೇತಾಕ್ಷರಗಳು	ಉಪಯೋಗ	ವಿವರಣೆ
A.D. ಕ್ರಿ.ಶ.	Anno Domini ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಯುಗ	In the year of the Lord ಲಾರ್ಡ್ ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತ ವರ್ಷ (ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕ)
Anon ಅನಾನ್	Anonymous ಅನಾಮಧೇಯ	A name that is not known or not made public ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹೆಸರು ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹೆಸರು (ಅಜ್ಞಾತ ಕರ್ತೃ)
Ante ಮೊದಲು	Above ಮೇಲೆ	In terms of time or position; before ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ಥಿತಿ; ಮೊದಲು
B.C. ಕ್ರಿ.ಪೂ.	Before Christ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ	Before the birth of the lord ಲಾರ್ಡ್ ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತ ಹುಟ್ಟುವ ಪೂರ್ವ
C/Ca ಸುಮಾರು	Circa ಸುಮಾರು	Near or about ಸಮೀಪ ಅಥವಾ ಅಜಮಾಸು(ಹತ್ತಿರ)

Cf; cp ಹೋಲಿಸಿ	Confer ; compare ಹೋಲಿಸಿ	One author is referred to in the text and the footnote cites another cited by the former ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕನನ್ನು ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮೊದಲಿನವರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ.
ed. ಸಂ	Editor/ Edition ಸಂಪಾದಕ/ ಆವೃತ್ತಿ	Edited by one but articles / chapters contributed by others. ಒಬ್ಬರಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಲೇಖನಗಳು / ಇತರರಿಂದ ನೀಡಿದ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಕೊಡುಗೆಗಳು
e.g. ಉದಾ	exempli gratia ಉದಾಹರಣೆ	For example ಉದಾಹರಣೆಗೆ
et.al ಮತ್ತು ಇತರರು	'and others' ಮತ್ತು ಇತರರು	A book is written by few authors of whom the first only is mentioned for the sake of brevity ಕೃತಿಯನ್ನು ಕೆಲವೇ ಲೇಖಕರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವರನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.
et seq. ಮತ್ತು ಅನುಕ್ರಮ	et sequens ಮತ್ತು ಅನುಕ್ರಮ	Following line on page. ಪುಟದ ಕೆಳಗಿನ ಸಾಲು
Ibid ಅದೇ	Ibidem ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ	In the same place ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
Ide ಹಿಂದೆ ನೀಡಿದಂತೆ	Idem ಹಿಂದೆ ನೀಡಿದಂತೆ	Same as previously given ಹಿಂದೆ ನೀಡಿದಂತೆಯೇ
i.e ಅಂದರೆ	id set ಇದು	That is ಹಾಗೆಂದರೆ

Infra ಕೆಳಗೆ	Further on ಮುಂದೆ	Below ಕೆಳಗೆ
Loc. cit. ಹಿಂದೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ	Loco citato ಸ್ಥಳ ಉಲ್ಲೇಖ	In the same place cited ಹಿಂದೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
Mss. ಹಸ್ತಪ್ರತಿ	Manuscript ಹಸ್ತಪ್ರತಿ	Manuscript ಹಸ್ತಪ್ರತಿ
N.B. ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ	Nota bene ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ	Please note ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ
n.d. ಯಾವುದೇ ದಿನಾಂಕವಿಲ್ಲ	No date ಯಾವುದೇ ದಿನಾಂಕವಿಲ್ಲ	Date is not mentioned ದಿನಾಂಕ ನಮೂದಿಸಿಲ್ಲ
op. cit., ಉದಾಹೃತ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ	Opera citato ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿ ದೆ	Cited in the work ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ
Passim ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ/ಉದ್ದಕ್ಕೂ	Here and there ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ	Scattered in the work ಚದುರಿದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ
pp. ಪುಟಗಳು	Pages ಪುಟಗಳು	Pages ಪುಟಗಳು
Sic. ಹೀಗೆ	To show it is quoted accurately ಅದನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿ ದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು	Placed in brackets after a quoted word or phrase that seem to be or is incorrect (ತಪ್ಪನ್ನು ಮೂಲದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ)

Supra ಮೇಲೆ	Above ಮೇಲಿನಂತೆ	Above ಮೇಲಿನಂತೆ
tr. ಅನು	Trans ಅನುವಾದ	Translation ಅನುವಾದ
Vide ನೋಡಿ	See ನೋಡಿ	Refer to ನೋಡಿ ಅಂದರೆ
Viz ಅಂದರೆ	Videlicet ಅಂದರೆ	Namely ಅಂದರೆ
[] ಚೌಕ ಆವರಣ	-	When material explaining something in the quotation is inserted ಚೌಕ ಆವರಣ :ಉಲ್ಲೇಖದ ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕು
... ಉಲ್ಲೇಖದ ಚಿಹ್ನೆ	-	Indicates words omitted ಉಲ್ಲೇಖದ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ನಂತರ ಬಳಸತಕ್ಕದ್ದು
Roman Numerals ರೋಮನ್ ಅಂಕಗಳು I,V,X,L,C,D,M	-	I (1); V(5); X (10); L(50); C(100); D(500); M(1000) ರೋಮನ್ ಅಂಕಗಳು

9.5.5. ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಬಳಕೆ :

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಬಳಕೆಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ;

1. ಪ್ರತಿಯ ಮೂಲ ಆಕಾರವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ಮೊದಲು, ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರ ಪೂರ್ಣ ಹೆಸರನ್ನು ಅದರ ಪ್ರಮಾಣಿತ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೀಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ.
2. ಉಲ್ಲೇಖದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವಾಗ, ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು

3. ಮೊದಲ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ನಂತರ, ಅದರ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದು.

9.5.6 ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಸೂಚಿಸುವಿಕೆ :

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ದಾಖಲೀಕರಣದ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಘಟಕಾಂಶಗಳಾಗಿವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಶೋಧಕರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅಣಿಯಾಗಬೇಕು.

1. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮೌಲ್ಯೀಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
2. ಪ್ರಥಮ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು.
3. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು.
4. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಉದ್ದಅಗಲಕ್ಕೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದು.
5. ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿರಬೇಕು.
6. ಎಲ್ಲ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಒಂದೇ ಅಂತರದಲ್ಲಿರಬೇಕು.
7. ಎಲ್ಲ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮದೊಂದಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಳಿಸಬೇಕು.
8. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪುಟದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತರದ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಚನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು.
9. ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಪುಟದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರೆಸಬಹುದು, ಮತ್ತು
10. ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಪುಟದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಬಹುದು.

9.6.ತಾರ್ಕಿಕತೆ :

ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತಾರ್ಕಿಕತೆ ಕ್ರಿಯೆಯು ಬಹುತರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ತರ್ಕವು ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಸಂಕಲನದ ನಂತರ ಸಾಂಕ್ಷೇಷಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇ ರಚನಾತ್ಮಕ ತರ್ಕವಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಂತರಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ಕಂದಕಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದೇ ಇದರ ಪ್ರಧಾನ ಗುರಿ. ತಾರ್ಕಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ; ಅವುಗಳೆಂದರೆ; ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ತರ್ಕ ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ತರ್ಕ.

9.6.1 ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ತಾರ್ಕಿಕತೆ :

ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ತರ್ಕ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕೀರ್ಣವೂ, ಚರಿತ್ರೆ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತವೂ ಆದ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ.ಇದು ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುವ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸದೇ ಇರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಊಹಿಸುವ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ.ಇದು ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳೆಲ್ಲಾ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿವೆ. ಇದು ಇಂದಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲ ಇದು ಧೂಸಿಡಿಡಸನ ಕಾಲದಷ್ಟು ಹಳೆಯದು. ಕಾರಣ ಅವನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮತ್ತು ಖಾಯಂ ಆದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಇದು ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯಾದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸೀಮಾರೇಖೆಯೊಳಗೆ ಅಖಂಡ ಸರಪಳಿಯಂತಿರುವ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಒಂದು ವರ್ಗದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯ ಸತ್ಯಾಂಶವು ಎರಡನೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಎರಡನೆಯದು ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.ಈ ತರಹದ ತರ್ಕವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ರೂಡಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ತರ್ಕವು ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿರುವ ಮೂಲಗಳ ಮೇಲೆ ಶೋಧನೆಯ ದೀಪವನ್ನು ಬೀರಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದು ತಿಳಿದಿರುವ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹಿಂದೆ ತುಂಬಲಾಗದೇ ಇಡಲಾಗಿದ್ದ ಅಂತರಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕರಾರುವಕ್ಕಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ತರ್ಕ ಪ್ರಮೇಯ ಮತ್ತು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧಕನು ತಪ್ಪಾದ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಬಿಂದುವಿನಿಂದ ತನ್ನ ಅಣ್ವೇಷಣಾ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಲುಪಲಾರನು. ಅವನು ಒಂದೇ ನಿದರ್ಶನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತರ್ಕಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅದು ಬಹುದೋಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧಕನು ತರ್ಕ ಕ್ರಮದ ಸಹಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ಪುನರ್ರಚನಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ ದೂರುವ ಅನೇಕ ಸಂದುಗೊಂದುಗಳನ್ನು, ತಿರುವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಹಾದು ಭರ್ತಿಮಾಡಿ, ಹಲವಾರು ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲನು. ಹೀಗಾಗಿ ತರ್ಕವು ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

9.6.2 ನಕಾರಾತ್ಮಕ ತಾರ್ಕಿಕತೆ :

ನಕಾರಾತ್ಮಕ ತರ್ಕವು ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮೌನವಾಗಿ ವಾದಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಕಾರಾತ್ಮಕ ತರ್ಕವು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ತರ್ಕಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸರಳವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕ ಒಂದು ಘಟನೆ ಅಥವಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ದಾಖಲೆಯೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಈ ತರಹದ ಘಟನೆಗಳು ಸಂಬವಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ ಅಥವಾ ಆ ಬಗೆಯ ವಿಷಯಗಳು ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಊಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಡೆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಘಟನೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ದಾಖಲೆ ಇದ್ದೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ತರ್ಕಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ತರ್ಕಗಳನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ ಎರಡು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಅನ್ವೇಷಕನು ತನ್ನ ಸಮರ್ಥನೀಯ ವಿಷಯ ಬಳಸುವಾಗ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ, ದಾಖಲು ಮಾಡಿ, ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಡಲಾಗಿದ್ದಿತು ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸತ್ಯವೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾದ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವಂತಹ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ, ದಾಖಲು ಮಾಡದೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ವಿಷಯದ ಸ್ವರೂಪ ಈ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ತರ್ಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ನಿರ್ಧಾರಕ ಅಂಶವಾಗುತ್ತದೆ.

9.7. ಸಂಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಗಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನಾಪಟ್ಟಿ :

ಸಂಶೋಧನೆಯು ತನ್ನ ಗಟ್ಟಿತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮೂಲಾಧಾರಗಳ ಅಥವಾ ಆಕಾರಗಳ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಹೇಳಿಕೆಯ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಮೂಲಾಧಾರಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾರಣ ಮೂಲಾಧಾರಗಳ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ವೈಚಾರಿಕತೆಯನ್ನು ಮೌಲ್ಯೀಕರಿಸಲು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

1. ಹೇಳಿಕೆಯ ಅಕ್ಷರಶಃ ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಅರ್ಥ
2. ವಿವರಗಳ ವಿಕ್ಷಣೆ
3. ವರದಿಯ ವಿವರಗಳು
4. ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ
5. ದೃಢೀಕರಣ, ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಮತ್ತು ಮಾಪನ
6. ಸಂಭವನೀಯತೆ, ತೋರಿಕೆ ಮತ್ತು ಖಚಿತತೆ
7. ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು

8. ಪ್ರೇರಣೆ
9. ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ
10. ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು
11. ಆಕಸ್ಮಿಕ
12. ಸಂಗತಿಗಳ ಮೌಲ್ಯ, ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಧೈಯಗಳು
13. ತೀರ್ಮಾನ
14. ಪ್ರಸ್ತುತತೆ ಮತ್ತು
15. ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಈ ಮೇಲಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೂಪ ಅಥವಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಳಸಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕಠಿಣ ಅಥವಾ ದೃಢವಾದ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಪಡೆದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಿಸಲು ಯಾವುದೇ ವಿಧಾನವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹಿತ ಸಂಶೋಧಕರು ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ತೊಡಗುವಾಗ ಸಂಯೋಜನಾ ಅಥವಾ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಜಾಗೃತರಾಗಿರಬೇಕು.

9.8. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ :

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳ ತುಂಬಿರಿ :

1. ಸಂಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯು ----- ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.
2. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಚರಿತ್ರೆಯು ----- ಆಗಿದೆ.

II. ಒಂದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

3. ಸಂಯೋಜನೆಯ ಅರ್ಥ
4. ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಎಂದರೇನು ?

III. ಕೆಳಗಿನ ಸರಿ / ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

5. ನಕಾರಾತ್ಮಕ ತಾರ್ಕಿಕತೆಯು ಮೌನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಾದವಾದವಾಗಿದೆ.
6. ಚರಿತ್ರೆಯು ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದ ನಡುವಿನ ನಿರಂತರ ಸಂವಾದವಾಗಿದೆ.

IV. ಕೆಳಗಿನ ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

7. ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಉಲ್ಲೇಖದ ಶೈಲಿಗಳು ಯಾವವು?

ಎ).ಎಪಿಎ

ಬಿ).ಎಂಎಲ್‌ಎ

ಸಿ). ಚಿಕ್ಕಾಗೂ ಮೆನ್ಯುವಲ್

ಡಿ). ಮೇಲಿನ ಯಾವುದು ಅಲ್ಲ

8. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವನ್ನು ಹೀಗೆ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

a). ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೆದುಳು

b).ಚರಿತ್ರೆಯ ನಾಲಿಗೆ

c). ಚರಿತ್ರೆಯ ಸ್ತಂಭ

d.) ಚರಿತ್ರೆಯ ಕಣ್ಣು

ಉತ್ತರಗಳು :

1) ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ

2) ಬೆನ್ನೆಲುಬು

3) ಸಂಪರ್ಕಿತವಾದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಯೋಜನಾ ಘಟಕಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದೇ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ.

4) ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿನ ಪುಟದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಅಂಶ ಅಥವಾ ಮಾಹಿತಿಯಾಗಿದೆ.

5) ಸರಿ

6) ತಪ್ಪು

7) ಎ

8) ಡಿ

9.9. ಸಾರಾಂಶ :

ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಾರೀತಿಯ ಕೆಲವು ಅಗತ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಘಟಕದಿಂದ ಸಂಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಾರೀತಿಯ ತತ್ವಗಳು,

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳು, ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಆಯ್ಕೆ, ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಜೋಡಣೆ, ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕರಡು, ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಉದ್ದೇಶ, ವಿಧಗಳು, ನಿಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಅಂಶಗಳು ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿಯಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ತಾರ್ಕಿಕತೆ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಮಹತ್ವ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಮುಖ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

9.10. ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು :

ಸಂಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯರೀತಿ: ಸಂಯೋಜನೆಯು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗೂಡಿಸುವ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜನೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಏಕೀಕರಿಸುವ ಅಥವಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕರಡು: ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕರಡು ರಚನೆಯು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪಯಣದ ಅಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿದೆ.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು: ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪುಟದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ.

ತಾರ್ಕಿಕತೆ: ಸಂಯೋಜನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ತಾರ್ಕಿಕತೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ.

9.11. ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

- 1) ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯರೀತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿ
- 2) “ಚರಿತ್ರೆಯು ಚರಿತ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಅವನ ಸತ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ನಿರಂತರವಾದ ಸಂವಾದವಾಗಿದೆ” ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿರಿ.
- 3) ಅ) ದತ್ತಾಂಶಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ
ಬ) ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕರಡು

9.12. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು :

1. ಡಾ. ಎ.ವಿ.ವೆಂಕಟರತ್ನಂ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ.ಪದ್ಮ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, 1999
2. ಡಾ.ಬಾ.ರಾ.ಗೋಪಾಲ : ಇತಿಹಾಸಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, 1996.
3. ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ ತಂಬಂಡ ಮತ್ತು ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪೂಜಾರಹಳ್ಳಿ : ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ. 2010
4. ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಹೆಚ್.ವಿ.: ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು, 2000
5. ಡಾ.ಬಿ.ಶೇಕ್ ಅಲಿ : ಹಿಸ್ಟರಿ: ಇಟ್ಸ್ ಥಿಯರಿ ಅಂಡ್ ಮೆಥಡ್, ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್, ನವದೆಹಲಿ, 1978.
6. ಇ.ಎಚ್.ಕಾರ್, ವಾಟ್ ಇಸ್ ಹಿಸ್ಟರಿ? ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಅಂಡ್ ಕಂಪನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್, 1962.

ಡಾ.ರಮೇಶ ಕಾಂಬಳೆ

ಘಟಕ – 10

ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆ, ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆ

ರಚನೆ :

10.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

10.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

10.2 ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆ

10.3 ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ

10.4 ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆ

10.5 ಬರವಣಿಯ ಯೋಜನೆ

10.6 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

10.7 ಸಾರಾಂಶ

10.8 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

10.9 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

10.10 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

10.0. ಉದ್ದೇಶಗಳು :

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಯ ಮಹತ್ವದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವಿರಿ
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸುವಿರಿ
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ
- ಸಂಶೋಧಕರು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನಾ ಬರವಣಿಗೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುವಿರಿ
- ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಂತಿಮ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸಬಹುದಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಂತಿಮ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವಿರಿ

10.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ :

ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಂತಿಮ ಹಂತವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಹಂತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಚರಿತ್ರೆ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ನೈಜ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಎಂದರೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜಿತ ಕಾರ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆಯು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಂತಿಕೆ, ಸ್ಪಷ್ಟತೆ, ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆಗಳು ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ.

10.2 ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆ :

ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಯು ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕಟ್ಟಡದ ಪೂರಕ ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯು ತುಂಬಾ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ಮೊದಲು ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಆ ವಸ್ತುವಿನ ಸರಿಯಾದ ಬಳಕೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಶ್ಲೇಷಿತ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಕೆಲಸ ಕಟ್ಟಡದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು. ಇದು ಅಂತಿಮ ಸ್ವರೂಪ, ಅಲಂಕರಣೆ ಮತ್ತು ಅಲಂಕಾರಿಕ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಯು ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಕಲೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲ ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ, ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ. ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸ ನೈಜತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ನಾವು ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವು ಸಮಂಜಸವಾದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಸಮಂಜಸ ಸಾರಾಂಶ ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧ್ಯಯನದ ಆಳವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ವಿಶಾಲವಾದ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣಗಳನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಮಹತ್ವದ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಂಶೋಧಕನ ಪಾತ್ರ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವದನ್ನು ನಾವು ಕಾನೂನನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ತುಂಬಾ ಜಟಿಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಮೌಲ್ಯ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದು ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯದ ಮಹತ್ವ ರೂಪವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

10.3 ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ :

ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ ಸೂತ್ರ ರಚನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಫಲಿತಾಂಶ ನೀಡಲು ಎಲ್ಲಾ ನಿರೂಪಣೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ.. ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಯೋಚನೆಯ ವಿಧಾನದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿನ್ನುಡಿ/ಉಪಸಂಹಾರ, ಸಾರಾಂಶ, ಅಂತಿಮ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯದ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು

ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಚರಿತ್ರೆಯ ಗೌರವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸೂತ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು. ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಜೋಡಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಒಳಪಡಿಸಿದೆ. ಈ ವಿವರಗಳು ಅಂತಿಮ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ತಾತ್ವಿಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೇರಲಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಮೊದಲು ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾದ ಮಿತಿಗಳಿಗೆ, ಈ ವಿಷಯವಸ್ತುವನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ವಿಭಿನ್ನ ಕೌಶಲ್ಯದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ವೀಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಯ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ವಿವರಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಸಂಗತಿಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಉನ್ನತ ರೂಪವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ವಿಶಾಲವಾದ ತತ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೌಲ್ಯೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸತ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಬಂದಿಸುವ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಇದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಚರಿತ್ರೆಗೆ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಸೂತ್ರಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಸೂತ್ರಗಳು :

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾನದಂಡಗಳಿಗೆ ನಾವು ಅನುಗುಣವಾದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯದ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಸೂತ್ರವು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರಬಾರದು ಅಥವಾ ತುಂಬಾ ಉದ್ದವಾಗಿರಬಾರದು. ಚಿಕ್ಕದಾದ ಸೂತ್ರವು ಅದನ್ನು ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಗೊಂದಲವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ತುಂಬಾ ಉದ್ದವಾದ ಸೂತ್ರವು ಅದನ್ನು ತೊಡಕು ಮತ್ತು ಅನುಪಯುಕ್ತವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸೂತ್ರದ ಉದ್ದೇಶ ವಿಫಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನಗತ್ಯವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅದರ ಗಾತ್ರವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದಾಖಲೆಗಳ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಕಷ್ಟವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೇರೆಯವು ಕೇವಲ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸತ್ಯಗಳು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಹೊಸ ದಾಖಲೆಗಳಿಗಾಗಿ ತೀವ್ರ ವಿವಾದದ

ಹುಡುಕಾಟದ ಮೂಲಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಈ ಮೂಲಕ ಮಾಹಿತಿಯಲ್ಲಿನ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

10.4 ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆ :

ಇದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಹಂತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ. ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಬರವಣಿಗೆಯ ನಿಜವಾದ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತತೆ ಜೊತೆಗೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬೇಕು. ಸ್ವಂತಿಕೆ, ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯ ನಿರೂಪಣೆಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಹೆಣೆಯಲಾಗಿದ್ದು, ಕಲ್ಪನೆಯು ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಮೂಲಗಳ ನಿರೂಪಣೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

10.4.1 ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ :

ಕೇವಲ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರೂಪಣೆಯ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಯೋಗ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ, ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಸತ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಭಿನ್ನವಾದ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ವಿವರಣೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆಯ ಹಂತವನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಖಾತೆಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಘಟನೆಗಳು ಹೇಗೆ, ಏಕೆ, ಮತ್ತು ಯಾವ ಪರಿಣಾಮದೊಂದಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದವು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

10.4.2 ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಮಹತ್ವ :

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಕುರಿತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಉದ್ದೇಶಗಳು ಕಾರ್ಯಸಾಧುವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಹೊಸದಾದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಜ್ಞಾನಶಾಖೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಸಂಶೋಧಕನು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತನ್ನ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಂಶೋಧಕನು ತನ್ನ ಹೊಸ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಬೇಕು. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಹೊಸ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬೇಕು. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವು ಸುದೀರ್ಘಕಾಲಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಗಾಂಭೀರತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಂಶೋಧಕ ತನ್ನ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕುರಿತು ಆತ್ಮತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣಗೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪಂಡಿತರ ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆ, ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

- 1) ಇದು ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ತತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಇತರ ಅಧ್ಯಯನಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಲು, ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.
- 2) ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವದರೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು.
- 3) ಸಂಶೋಧನಾ ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸಲು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.
 - ಎ). ಹೇರಳವಾದ ಆಕಾರಗಳು ಲಭ್ಯತೆ
 - ಬಿ). ಆಕಾರಗಳ ಮೂಲ ಸ್ಥಿತಿ
 - ಸಿ). ಸಾಕ್ಷಿ ಲಭ್ಯತೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆ
 - ಡಿ). ಘಟನೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾದಾರಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ
 - ಇ). ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು
 - ಎಫ್). ಸಂಶೋಧಕರ ಶಿಸ್ತಿನ ತರಬೇತಿ

10.4.3 ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಕಲೆ :

ಸಂಶೋಧನಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೂ ಒಂದು ಕಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಂಶೋಧಕರ ಕೌಶಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನದ ಆಳವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಗಳಿಸಿದ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧಕರು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ತಂತ್ರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ;

- 1) ಐತಿಹಾಸಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಸಮಂಜಸವಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದು.
- 2) ಅಧ್ಯಯನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಬಾಹ್ಯ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು.
- 3) ತಾರ್ಕಿಕ ವಾದದಲ್ಲಿ ಲೋಪ ಮತ್ತು ದೋಷಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುವುದು.
- 4) ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವ ಮೊದಲು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

10.4.4 ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಅಂಶಗಳು :

ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಅಂಶಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ ;

- 1) ಇದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಪುರಾವೆಗಳ ಸರಿಯಾದ ಅಧ್ಯಯನವಿಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುವದಿಲ್ಲ.
- 2) ಅಂತಿಮ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು.
- 3) ಒಂದು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಇತರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಇತರರು ಈಗಾಗಲೇ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ, ಕೆಲವು ಮತ್ತೇ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.
- 4) ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು ಒಂದು ವಿಷಯದ ಗುಣಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ.
- 5) ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು ಆಧಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ತೀರ್ಪು ಸಂವಹನವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದರೆ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂವಹನ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯವು ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಅಂಶ ಇದು 'ತಿಳುವಳಿಕೆ ಆವಿಷ್ಕಾರ' ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಸಂಶೋಧಕರು ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ಕಾರಣತಾವಾದದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿಂದ ಸತ್ಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ತೀರ್ಮಾನ, ಸಾಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಸಂಭವನೀಯ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ.

10.4.5 ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ :

ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು, ಒಬ್ಬ ಸಂಶೋಧಕನು ಘಟನೆಗಳು, ಆಲೋಚನೆಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು, ದಿನಾಂಕಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಮಹತ್ವ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಘಟನೆ, ಆಲೋಚನೆ, ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಘಟನೆಯ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಹೊಂದಿದೆ. ವಿಷಯದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸಾಪೇಕ್ಷ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು.

10.4.6. ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ :

ಇದು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಹೃದಯವಾಗಿದೆ. ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಲಗಣನೆ, ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಮಾಡುವ ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳಿವೆ ಅವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ

- 1) ಭೂತಕಾಲದ ಅಧ್ಯಯನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣಗೊಳಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಹುದು.
- 2) ಸಂಶೋಧಕ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಭೂತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.
- 3) ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವು ಜನಾಂಗ, ಪರಿಸರ ಅಥವಾ ಭೌಗೋಳಿಕ ನಿರ್ಣಯದಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಆಲಿಂಗನ ಮತ್ತು ನೇರವಾದ ಸೂತ್ರ ಅನುಭವಿಸಬಹುದು.
- 4) ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಿಸಬಹುದು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಗಳ ಉದ್ದೇಶವು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣದ ಸೂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಮಾನ ರೂಪಿಸುವ ಸತ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಬಂದಿಸುವ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಭೂತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ

ಸಾಧನಸಗಳೆಂದರೆ ಘಟನೆಗಳು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮೂಲಗಳು. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಮೌಲ್ಯಯುತವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅವು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

10.5 ಬರವಣಿಗೆಯ ಯೋಜನೆ :

ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಜಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಯೋಜಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು. ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಬೇಕು. ಒಂದೇ ಏಕೀಕೃತ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು, ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ಯೋಜಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಘಟನೆ ಇನ್ನೊಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಸತ್ವ ಘಟನೆಗಳ ಅಸಂಬದ್ಧತೆ ಕಾರ್ಯದ ಏಕತೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿಯಮ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಬೇಕು. ವಿಭಾಗಗಳು, ಅಧ್ಯಾಯಗಳು, ವಾಕ್ಯವೃಂದ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕ್ರೋಢಿಕರಣ ಒಂದು ಕಲೆಯಾಗಿದೆ. ಆ ಕಲೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಬೇಕು. ಸಂಶೋಧನಾ ಬರವಣಿಗೆಯ ಯೋಜನೆಯು ಚರಿತ್ರೆ ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ದೃಢವಾದ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿದೆ.

10.5.1 ಅಧ್ಯಾಯೀಕರಣ :

ವಿಷಯ ವಸ್ತುವಿನ ದತ್ತಾಂಶಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ನಮೂನೆಯ ಸಹಜತೆ, ಸುಸಂಬದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಪೂರೈಸಬೇಕು. ಇದು ನಿರೂಪಣೆಯ ಏಕತೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿ, ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವ ತಂತ್ರಗಳು ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವದು. ಅಧ್ಯಾಯದ ಉದ್ದೇಶವು ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯವೂ ಸ್ವತಃ ಸ್ವಯಂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಘಟಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಮಾನವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕು. ಐದು ಪುಟಗಳ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯ, ಐವತ್ತು ಪುಟಗಳ ಇನ್ನೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಮತೋಲವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯ ಅಥವಾ ಕಲ್ಪನೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ಅಧ್ಯಾಯದ ನಂತರದ ಇನ್ನೊಂದರೊಂದಿಗೆ

ವಿಷಯದ ಕೊಂಡಿ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ವಿಭಾಗಗಳು, ಉಪವಿಭಾಗಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳು ಒಂದೇ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

10.5.2 ವಾಕ್ಯವೃಂದಗಳು :

ಆರ್. ಜೆ. ಶಫರ್ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಉತ್ತಮ ವಾಕ್ಯವೃಂದವು ಯಶಸ್ವಿ ಬರಹಗಾರ ಮತ್ತು ಓದುಗರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ವಾಕ್ಯವೃಂದಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವಾಕ್ಯವೃಂದದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮಟ್ಟದ ವಿಚಾರಗಳ ವಿಭಾಗವಾಗಿದ್ದು, ಭಾಗಗಳ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿದ ವಿಷಯದ ವಾಕ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿ ವಾಕ್ಯವೃಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳು ಆರಂಭಿಕ ವಾಕ್ಯಗಳ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯಗಳು ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಷಯದೊಂದಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರತಿ ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥವು ಹಿಂದಿನ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತರದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಪ್ರತಿ ವಾಕ್ಯವೃಂದದ ವಿಷಯ ಸಾರಾಂಶದ ವಾಕ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ನೈಜ ಯಶಸ್ವಿ ವಾಕ್ಯವೃಂದ ರಚನೆಯ ರಹಸ್ಯವು ವಾಕ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ವಾಕ್ಯವೃಂದಗಳು ಅಧ್ಯಾಯದ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಶಾಖೆಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿವೆ.

10.5.3 ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು :

ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಡಿಸಿದ ವಿಷಯವಸ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ಕ್ರೋಢೀಕರಣವು ಓದುಗರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟನೆ ನೀಡಬೇಕು ಇದನ್ನೇ ಸಂಶೋಧನಾ ಬರವಣಿಗೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನೂರು, ಮೂನ್ನೂರು ಪುಟಗಳ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಘಟನೆಯ ಬಿಂದುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ಕೆಲಸದ ಒಟ್ಟು ಮಾದರಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸವಾಲಿನ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸೂಕ್ತವಾದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಮತ್ತು ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಯು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ:

- 1) ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗರು ಸಹ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಸಂಘಟನೆಯ ಸ್ಥಳಾಕೃತಿ, ವಕ್ರಾಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯರೇಖೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

- 2) ವಿಮರ್ಶಕ ಬರಹಗಾರನಿಗೆ ಆಗುವ ನಷ್ಟಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
- 3) ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವು ನೀಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಓದುಗರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.
- 4) ಸಂಶೋಧನಾ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮಿತಿಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.
- 5) ಇದು ವಿಷಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಉಳಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
- 6) ಪುನಃ ಪುನಃ ಬರೆಯುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

10.5.4 ಬರವಣಿಯ ಶೈಲಿ :

ಸಂಶೋಧಕರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯು ಸಂಶೋಧಕ ಮತ್ತು ಓದುಗರ ಮಧ್ಯದ ಸಂವಹನ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಶೋಧನಾ ವರದಿಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನಿರೂಪಣೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಓದಲು ಸುಲಭ ಮತ್ತು ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಖರವಾಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಶಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

- 1) ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿಂತನೆ : ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಗೊಂದಲ ಅಥವಾ ದ್ವಂದ್ವ ಆಲೋಚನೆ, ಕಳಪೆ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಷಯ ನಿರೂಪಣೆ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ (Clarity), ಸರಳತೆ (Simplicity), ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆ (Brevity), ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆ (Definiteness), ಪ್ರಮಾಣಬದ್ಧ ಶಬ್ದಗಳ ಬಳಕೆ (Standard Vocabulary) ಇರಬೇಕು.

2) ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ :

ಸಂಶೋಧಕ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನಾ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಹಿಡಿತ (ನಿಯಂತ್ರಣ) ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಸಂಶೋಧಕ ತನ್ನ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಂಲಕಾರಣ, ನಾಟಕ, ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಘಟನೆ ಉಲ್ಲೇಖ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಅವುಗಳ ನಿಖರತೆಗೆ ಗಮನ ನೀಡಬೇಕು. ದೊಷಯುಕ್ತ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯು, ತರ್ಕಬದ್ಧವಲ್ಲದ ವಾಕ್ಯವೃಂದ, ಕಳಪೆ ವಿರಾಮ ಚಿಹ್ನೆ, ತಪ್ಪಾದ ಕಾಗುಣಿತ, ಅಸಮರ್ಪಕ

ಉಲ್ಲೇಖ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಬಳಕೆ ಅಪ್ರಜ್ಞಾನಿಕ. ಇವು ಇಡೀ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಿ ನಿಸ್ತಯೋಜಕವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಗಾಧತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅಥವಾ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾಂತ್ರಿಕ ಪದಗಳ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದ ಬಳಕೆಯು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಸಾರವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಪದಗಳು ಕೇವಲ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜನರಾಡುವ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಬಂಧ ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದುಗರನ್ನು ತಲುಪಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಂಶೋಧಕನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಹೋಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಆಳ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು. ಇದರಿಂದ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

3) ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆ :

ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ವರದಿಯು ವಿಸ್ತೃತ ಮತ್ತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಪ್ರಮುಖ ಘಟಕವಾಗಿದೆ. ಪದಗಳ ಮೌಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿಚಾರಗಳ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಅಪಮೌಲ್ಯ ಬಳಕೆಯು ತಪ್ಪಿದಂತಾಗಿ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೌಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

4) ವಿಷಯ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ :

ಸಂಶೋಧನಾ ಬರವಣಿಗೆ ಓದಲು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅದು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ವಿಜ್ಞಾನದಂತೆ ಅದು ಸತ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕವಾಗಿರಬೇಕು ಅಂದಾಗ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯಿಂದ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವು ಮೌಲ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

5) ಚಿಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳು :

ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಒಂದು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುವ ಪದಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪಾಗಿದೆ. ವಾಕ್ಯಗಳು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಸಿಹಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಪರಿಭಾಷೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಸಂಕೀರ್ಣ ವಾಕ್ಯಗಳು ವಿಚಲಿತ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

6) ಆಡು ಮಾತಿನ ಬಳಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು :

ಸಂಶೋಧನಾ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆಡು ಮಾತಿನ ಅಥವಾ ಸಂಭಾಷಣಾ ಶೈಲಿಯ ಬರವಣಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಉಲ್ಲೇಖ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರಬಂಧವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಸಂಶೋಧನಾ ನಿರೂಪಣೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನಿರಾಕಾರವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

10.6. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ :

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳ ತುಂಬಿರಿ :

1. ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು.....ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ

2. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯ ಘಟನಾವಳಿಗಳ ಮೂರು

ವಿಧಾನಗಳೆಂದರೆ.....ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ

ಮತ್ತು.....

II. ಒಂದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

3. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಬರವಣಿಗೆಯ ಶೈಲಿಗಳು ಯಾವುವು?

4. ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ ಎಂದರೇನು?

III. ಕೆಳಗಿನ ಸರಿ / ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

5. ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

6. ಸಂಶೋಧನಾ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ವರದಿಯ ಮಿದುಳು ಮತ್ತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆಯಾಗಿದೆ.

IV. ಕೆಳಗಿನ ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

7. ಒಬ್ಬ ಚರಿತ್ರೆಕಾರನು ತನ್ನ ವಿಶಾಲವಾದ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಈ ತಿರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಎ). ಸಿದ್ಧಾಂತ

ಬ). ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ

ಸಿ). ತೀರ್ಮಾನ

ಡಿ) ಸೂತ್ರ

8. ಅಧ್ಯಾಯಿಕರಣ ನಮೂನೆಯು ಈ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ

ಎ). ಸುಸಂಬದ್ಧತೆ

ಬಿ). ಸಮಂಜಸತೆ

ಸಿ). ಸಂಪೂರ್ಣತೆ

ಡಿ). ಮೇಲಿನವು ಎಲ್ಲವೂ

ಉತ್ತರಗಳು :

1. ಅಂತಿಮ

2. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ, ಕಲ್ಪನೆ

3. ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿಂತನೆ, ಸರಳತೆ, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆ, ಪ್ರಮಾಣಬದ್ಧ ಶಬ್ದಗಳ ಬಳಕೆ, ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ, ವಿಷಯ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ, ಚಿಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಆಡು ಮಾತಿನ ಬಳಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಇವು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ ಬರವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಶೈಲಿಗಳಾಗಿವೆ

4. ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣವು ಸತ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ತತ್ವ, ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

5. ಸರಿ

6. ತಪ್ಪು

7. ಬ

8. ಡಿ

10.7 ಸಾರಾಂಶ :

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಬಂಧದ ಸಂಶೋಧನಾ ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವಿಕೆ ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಂತಿಮ ಸ್ವರೂಪ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಮಹತ್ವ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಕಲೆ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಅಂಶಗಳು, ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತು

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ಅಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳು ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕ್ರಮವು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಕಾರನು ಬರವಣಿಗೆಯ ಯೋಜನೆ, ಅಧ್ಯಾಯೀಕರಣ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು, ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಮತ್ತು ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅಂತಿಮಗೊಳಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ.

10.8 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು :

- ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆ :** ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಯು ದತ್ತಾಂಶಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ, ಅಲಂಕಾರಿಕ ಮತ್ತು ಘಟನಾವಳಿಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಅಲಂಕಾರಿಕಗೊಳಿಸಿ ಅಂತಿಮಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ.
- ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ :** ಸೂತ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣದ ಅತಿ ಪ್ರಮುಖ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಅಂದಾಜಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ.
- ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆ:** ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ಹಂತಗಳಾಗಿವೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ.
- ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ :** ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು ಹೃದಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಕೊಂಡಿಯಾಗಿದೆ.

10.9. ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

1. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಂತಿಮಗೊಳಿಸುವ ನಿರ್ಣಾಯಕ

ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿರಿ

2. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪನೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ

3. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ

ಎ). ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ

ಬಿ). ಬರವಣಿಗೆಯ ಯೋಜನೆ

10.10. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು :

1. ಡಾ. ಎ.ವಿ.ವೆಂಕಟರತ್ನಂ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ.ಪದ್ಮ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, 1999
2. ಡಾ.ಬಾ.ರಾ.ಗೋಪಾಲ : ಇತಿಹಾಸಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, 1996.
3. ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ ತಂಬಂಡ ಮತ್ತು ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪೂಜಾರಹಳ್ಳಿ : ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ. 2010
4. ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಹೆಚ್.ವಿ.: ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು, 2000
5. ಡಾ.ಬಿ.ಶೇಕ್ ಅಲಿ : ಹಿಸ್ಟರಿ: ಇಟ್ಸ್ ಥಿಯರಿ ಅಂಡ್ ಮೆಥಡ್, ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್, ನವದೆಹಲಿ, 1978.
6. ಇ.ಎಚ್.ಕಾರ್, ವಾಟ್ ಇಸ್ ಹಿಸ್ಟರಿ? ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಅಂಡ್ ಕಂಪನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್, 1962.

ಡಾ.ರಮೇಶ ಕಾಂಬಳೆ

ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಚಿಂತನೆ

ರಚನೆ :

11.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

11.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

11.2 ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ ಅರ್ಥ

11.3 ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ ಸ್ವರೂಪ

11.4 ಚಿಂತನೆಗಳ ಪಾತ್ರ

11.5 ಚಿಂತನೆಗಳು ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ

11.6 ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಚಿಂತನೆ

11.7 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

11.8 ಸಾರಾಂಶ

11.9 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

11.10 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

11.11 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

11.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು :

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೀವು,

- ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದದ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದದ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.
- ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಯ ಕುರಿತು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿವಿಧ ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿರಿ.
- ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿರಿ.
- ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವಿರಿ.
- ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾರಣವನ್ನು ಮೌಲ್ಯೀಕರಿಸುವಿರಿ.

11.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ :

ಇ.ಎಚ್.ಕಾರ್ ಅವರು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಣಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಚರಿತ್ರೆಯು 'ಕಾರಣಗಳ ಅಧ್ಯಯನ'ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದುವರೆದು ಘಟನೆಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ನಂತರ ಶ್ರೇಣೀಕರಿಸುವುದು ನಿಜವಾದ ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಎ.ಎಚ್.ಕಾರ್ ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿವಿಧ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕ್ರಮಾನುತವಾಗಿ ಸಂಘಟಿಸಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ಅತಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಕ್ರಮಾನುಗತವಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಮುಖಾಂತರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯ ನಿರ್ಧಾರಗಳ ವಿಷಯವು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಗತಕಾಲದ ವಿಶಿಷ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಮೆಂಡೆಲ್ ಕೋಹೆನ್ ಅವರು ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

11.2 ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ ಅರ್ಥ :

ಕಾರಣ ಎಂಬ ಪದವು 'ಕೌಸಾ' ಎಂಬ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಪದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಘಟನೆಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಪರ್ಕದ ಸಂಬಂಧ, ಒಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಅದು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣವು ಏನಾದರೂ ಸಂಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ವಸ್ತು, ಘಟನೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಫಲಿತಾಂಶ, ಸನ್ನಿವೇಶ ಅಥವಾ ಘಟನೆ ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಏಕೆ ನಡೆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಕಾರ್ಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಗೆ ಇದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಪ್ರಬಂಧದ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಕಾರಣವನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅದು ವಹಿಸಬೇಕಾದ ನಿಖರವಾದ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಮ್ಮತವಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಸ್ಟೀಫನ್ ರಿಗ್ಲಿ, ಫ್ರೆಡರಿಕ್ ಟೆಗ್ಲರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಆಂಟನ್ ಪ್ರೋಯಮನ್ ಗುರುತಿಸಿದಂತೆ ಅಂತಹ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಮ್ಮತವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಕಾರಣದ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರಕಾರರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಂತೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಳಗಿನ ಸಾಂಧರ್ಬಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು. ಬಹುತ್ವ ಕ್ರಮಾನುಗತ, ಆಯ್ಕೆ, ನಿರ್ಣಾಯಕತೆ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಗಳ ಮಹತ್ವದ ಕಾಳಜಿಗಳನ್ನು ಸಮತೋಲನಗೊಳಿಸುವುದು. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಟ್ಯಾಪ್ ಅವರು ವಾದಿಸಿದಂತೆ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾರಣವು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಪಾತ್ರವು ಗತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳು ಏನು, ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವಕಾರಣದಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿದವು ಎಂಬ ಕಾರಣವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿವರಣೆಯ ಶಾಖೆಯಾಗಿ ಕಾರಣವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

11.3 ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ ಸ್ವರೂಪ :

ಶತಮಾನಗಳ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸೂತ್ರೀಕರಣದ ನಂತರ ಚರಿತ್ರಕಾರನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಾಚೀನ ನಂಬಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಣವು ಒಂದಾಗಿದೆ. ಘಟನೆಗಳ ಶಾಶ್ವತ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇಟೋ ಮತ್ತು ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಹಿಂದೂಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಯೋಗವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ಬದಲಾಗದ ಅಂತಿಮ ವಾಸ್ತವತೆಯು ಕಲ್ಪನೆಯ ಸುತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಒಂದು ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯ ಚೀನಿಯರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣವು ಪುರಾತನರು ಒಂದು ಘಟನೆಯ ಕಾರಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಲಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ದೈವಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಏನೇ ಆಗಲಿ! ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ಮುಂಚಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಹಿಂದಿನ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ಹಾಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು,

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಗತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳು ಕಾರಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಘಟನೆಗಳು ಫಲಿತಾಂಶಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತು ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕಾರಣ, ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮವು ಒಂದು ಸರಪಳಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕಾರಣದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಘಟನೆಯು ಅದರ ಸಮರ್ಥ ಕಾರಣದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಹರಡುವ 'ಸದ್ಗುಣಗಳ ನಡುವಿನ ಸಮೀಕರಣಗಳ ಸರಣಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತವೆ. ಘಟನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ, ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅಂತಿಮ ಕಾರಣವು ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಂಸರು ಸಮರ್ಥ ಕಾರಣವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದು ಸ್ವತಃ ಗತಕಾಲದ ನಿಜವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಬೇರೊಂದನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಾರಣಗಳು ತಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶ ಅಥವಾ ಆಧಾರವಾಗಿರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆರ್ಚಡ್ಯೂಕ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಫರ್ಡಿನಾಂಡ್‌ನ (ಜೂನ್ 28, 1914) ಹತ್ಯೆಯು ಆಗ್ನಿಯಾ ಮತ್ತು ಸೆರ್ಬಿಯಾ ನಡುವಿನ

ಸಂಘರ್ಷವು ಮೊದಲ ವಿಶ್ವ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದ್ದು, ಆಫ್ರೀಯಾದ ಆರ್ಚ್‌ಡ್ಯೂಕ್‌ನ ಶೀತರಕ್ತದ ಕೊಲೆಯು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಪೈಪೋಟಿಗಳು, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು, ಅಧಿಕಾರ-ಮೋಹ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಭಯವು ಗುಪ್ತ ಕಾರಣಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದವು.

ಕಾರಣಗಳು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಅಥವಾ ಅವಾಸ್ತವವಾಗಿರಬಹುದು. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು ಹಾಗೆ "ಬಹು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ, ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ". ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಹೀಗಿವೆ;

1. ಮಹತ್ವದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು 'ಸರಪಳಿ' ಮುಖಾಂತರ ನಡೆಯುತ್ತವೆ, ಇದು ಒಂದು ಕಾರಣದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ತದ್ವಂತ ಮತ್ತು ಇದು ಅನಂತವಾದುದಾಗಿದೆ..
2. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಮೊದಲು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ನಂತರ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.
3. ಬದಲಾವಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ನಿರಂತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

11.4. ಚಿಂತನೆಗಳ ಪಾತ್ರ :

ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರುವಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆಗಳ ಪಾತ್ರ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮಾನವನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಚಿಂತನೆ, ಮಾನವನ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕಲ್ಪನೆಯ ಬಾಹ್ಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯು ವಿಶಾಲವಾದ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯು ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಚರಿತ್ರೆಯ ರಚನಾ ಕ್ರಮದ ಅಧ್ಯಯನದ ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರಕಾರನು ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತನಾಗಿ, ವಿಚಾರಗಳ ಚಿಂತನೆಯ ಪ್ರಯಾಣವು ಚರಿತ್ರಕಾರರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ರಾಜಕೀಯ ಕರಪತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಿಷಯಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಲೇಖಕನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿರೂಪಣೆಯ ಅಂತ್ಯವಲ್ಲ. ಕರಪತ್ರಕಾರರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯಗಳು, ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಘಟನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕರಪತ್ರಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಒಂದೆಡೆ ಆದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದ ಕಥೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರೋಚಿಯ ಗ್ರೀಕ ಆದರ್ಶವಾದ

ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನ ಯಾವುದೇ ಕಲ್ಪನೆಯು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜೀವನದ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ನಡುವಿನ ಮಧ್ಯಂತರ ನೆಲೆಯ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ವಿಚ್ಛೇದನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆರ್.ಜಿ.ಕಾಲಿಂಗವುಡ್ ಅವರು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು 'ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಚರಿತ್ರೆ' ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಗತಕಾಲದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗತಕಾಲದ ಈ ಪುನರುತ್ಥಾನಪನೆಗೆ ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಚಿಂತನೆಯ ನೆಲೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಉತ್ಪನ್ನ ಎಂದು ನಂಬುವವರು ಚರಿತ್ರಕಾರರಲ್ಲ ಎಂದು ಆರ್.ಜಿ.ಕಾಲಿಂಗವುಡ್ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ವಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಈ ಚಿಂತನೆಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾದ ವಿವಿಧ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಹೃದಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಮೂರು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ;

1. ರೇಖಾತ್ಮಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ (ಲೀನಿಯರ್)ವು ಚರಿತ್ರೆಯ ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರಿತ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ.
2. ಆವರ್ತಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ (ಸೈಕ್ಲಿಕಲ್) ವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ, ಚರಿತ್ರೆಯು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಜನರು ಮತ್ತು ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು
3. ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ (ಚೋಸ್)ವು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳು ನಿರಾಕಾರ ಮತ್ತು ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿರುವ, ಸುರಳಿಯಾಕಾರದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ.

ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ... ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೆಡೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕಾದಂಬರಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿವೆ.

ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವನು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಚರಿತ್ರೆಯು ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗಿನ ಮಾನವನ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಚರಿತ್ರೆಯು ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. “ಚಿಂತನೆಗಳ ಪಾತ್ರ” ಎಂಬ ಶಬ್ದವು “ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ತಲೆಮಾರುಗಳ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ನೀಡುವಂತಹ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ರೀತಿಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ

ತಲುಪುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು” ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯು ಪೆಲೋಪೋನೇಸಿಯನ್ ಯುದ್ಧ, ದಿ ಆನಲ್ಸ್, ದಿ ಡಿಕ್ಲೈನ್ ಅಂಡ್ ಫಾಲ್ ಆಫ್ ದಿ ರೋಮನ್ ಎಂಪೈರ್, ದಿ ಪೋಪ್ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಯುಗದ ಕ್ಷೀಣತೆಯಲ್ಲಿನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲ ತತ್ವವೆಂದರೆ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಶೋಧನೆ ಎಂದು ಫ್ಲೇಟೋ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ಒಂದು ವಿಷಯ ಅಥವಾ ಘಟನೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯು ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಅದು ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ಘಟನೆ ನಡೆಯುವ ಕಾನೂನು ಆಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅದು ವಸ್ತುವಿನ ಉದ್ದೇಶ ಅಥವಾ ಆದರ್ಶವಾಗಬಹುದು, ಅಥವಾ ಘಟನೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಫ್ಲೇಟೋನ ಮೂರು ಆದರ್ಶ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ; ಆದರ್ಶ, ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ, ಅನುಕ್ರಮದ ನಿಯಮ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಆದರ್ಶಗಳಿಗೆ ಚಿಂತನೆಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿವೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜಿಸಬಹುದು. ಚಿಂತನೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಆರ್ಥವಿದೆ, ಇಂತಹ ಮನೋಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ನಿಯಮದ ಆದರ್ಶಗಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಅನ್ವೇಷಿಸುವುದೇ ಚಿಂತನೆಯ ದೈಯವಾಗಿದೆ.

ಚರಿತ್ರೆಯು ಚಿಂತನೆಯ ಭಂಡಾರವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯು ಚಿಂತನೆಗಳು ವಿಶಾಲವಾದ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಚಿಂತನೆಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ಅಗಾಧವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತವೆ. ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮಾನವನ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಊಹಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿರಬಹುದು; ಅವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿರಬಹುದು.ಅದರೆ ಗತಕಾಲವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಥವಾ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಚಿಂತನೆಗಳು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ, ಲೌಕಿಕ ಮತ್ತು ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾಗಿದೆ. ವಿಧಿ, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ದೈವಿಕ ಚಿತ್ತದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ತಾತ್ವಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳಾಗಿವೆ. ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವ, ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ, ಸಮಾಜವಾದ ಮತ್ತು ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಪುನರುಜ್ಜೀವನ, ಸುಧಾರಣೆ, ಮೂಲತತ್ವದ ದ್ವಿಮುಖವಾದ, ಮೂಲತತ್ವದ ವಿರೋಧಿ ದ್ವಿಮುಖವಾದ, ಜ್ಞಾನೋದಯ, ಪ್ರಣಯಾನು ಆದರ್ಶವಾದ, ಉಪಯುಕ್ತತಾವಾದ, ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಮಾಜವಾದ,

ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಿರ್ಣಯವಾದ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಐತಿಹಾಸಿಕತೆ, ಸಾಪೇಕ್ಷತಾವಾದ ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಮೀಮಾಂಸೆಯ ಭೌತಿಕವಾದ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಚಿಂತನೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲದೇ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಸೃಜನಶೀಲ ಚಿಂತಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆಗಳು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುತ್ತವೆ. ಚಿಂತನೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಲ ಪಕ್ಷವಾದಾಗ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತವೆ. ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಗತ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಚಿಂತನೆಗಳ ಕ್ರಿಯೆ-ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಕ್ರಿಯೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಜನ್ಮತಾಳುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯು ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಚಿಂತನೆಯ ಸಾಕಾರವಾಗಿದೆ. ಚಿಂತನೆಯು ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ.

ರಾಜರು, ರಾಣಿಯರು, ರಾಜಕಾಣಿಗಳು, ಸೇನಾಪತಿಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮುಖಂಡರು ಮುಂತಾದವರು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸದ್ದರಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಯಿತು. 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅದಿನಿಂದ, ಮಾನವನ ನಡವಳಿಕೆ, ಧರ್ಮಗಳು, ಸಮಾಜ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ರಾಜಕೀಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಚರ್ಚೆ, ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವ, ರಾಜ್ಯ ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು 'ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಯುಗ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಸಮಕಾಲೀನ ಯುಗದ ಮೇಲೆ ಅಗಾಧವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಯುಗವು ಮೊದಲ ಬಂದರು ಮತ್ತು ಅನುರಿಸಬೇಕಾದ ನಡುವಿನ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ವಿಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ; ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಹಳೆಯ ಒಡತನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಕಾಸದ ತೀವ್ರತೆಯ ನಡುಗೆಯ ವೇಗ ತ್ವರಿತಗೊಂಡಿತು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಬದಲಾವಣೆಯ ತೀವ್ರತೆಯು ಇತರ ಯುಗಕ್ಕಿಂತ ತೀವ್ರ ಅಥವಾ ನಿಧಾನವಾಗಿರಬಹುದು. ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರವು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅರ್ಹತೆಯ ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಾಗ, ಸಮಾಜವು ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಆರ್ಥಿಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರುವ ವರ್ಗಗಳು ಇನ್ನೂ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಶಕ್ತಿಹೀನವಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಮಧ್ಯ

ವಿಕ್ಟೋರಿಯನ್‌ನ 30 ಸಮಾಜಗಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದವು, ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, 1930ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶವು ಅಸ್ಥಿರವಾಗಿತ್ತು ಅಥವಾ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿಯು ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವು ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವ ಏಕೈಕ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂತಕಾಲ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲಾ ಯುಗಗಳು ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಯುಗಗಳಾಗಿವೆ.

ಚಿಂತನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕ್ರಾಂತಿಗಳು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಚಿಂತಕರ ಮತ್ತು ಬರಹಗಾರರ ಪಾತ್ರ ಬಹು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ, ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ, ವೋಲ್ಟೇರ್ ಮತ್ತು ಡಿಡರೋಟ್‌ರಂತಹ ಚಿಂತಕರು ಮತ್ತು ಬರಹಗಾರರಾದ ರೂಸೋ ಮತ್ತು ಮಾಂಟೆಸ್ಕಿಯೊ, ಪ್ರೆಂಚ್ ಕಾಂಟಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಾಂತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

1. ಶಕ್ತಿಯ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅಸಮತೋಲನ
2. ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಕ ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ
3. ದಂಗೆಗಳು ಮತ್ತು ಗಲಭೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ, ಇದು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಲ್ಲ
4. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯು ವರ್ಗ ಸಂಘರ್ಷಗಳ ಫಲಿತಾಂಶವಲ್ಲ, ಮತ್ತು
5. ಕ್ರಾಂತಿಯು ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ಗುಂಪು ಅಥವಾ ವರ್ಗದ ಪರವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧತೆಯ ನಿರಂತರತೆಯ ಬಲವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿದೆ.

ಆದರ್ಶವಾದಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕ ವಿಧಾನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಬಹಳ ದೀರ್ಘಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಕಾರಣತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ತರ್ಕಬದ್ಧ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಮರ್ಪಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣತಾವಾದದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ನಿಯಮವಲ್ಲ ಆದರೆ ಒಂದು ನಿಲುವು, ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು. ಇದು ಸ್ವರ್ಗದ ಮೂಲತತ್ವದ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಗತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಹೊರತು ಘಟನೆಗಳ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಅಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಘಟನೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಗತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಜೊಡಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಲಿದೆ.

ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅಜ್ಞಾತ ಘಟನೆಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗುತ್ತದೆ.ತನ್ನ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

11.5 ಚಿಂತನೆಗಳು ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ :

ಚಿಂತನೆ ಎಂದರೆ ಆಲೋಚನೆ ಅಥವಾ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಯೋಜನೆ. ಚಿಂತನೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ; ಏಕೆಂದರೆ

1. ಸಂಶೋಧಕರು ಭೂತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.
2. ಭೂತಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳು ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಿಂದ ಸಂಶೋಧಕರು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.
3. ಮಾನವನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಭಾವದ ಪುರಾವೆಯ ಕುರಿತು ವಿವಾದಗಳು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತವೆ.

ಮಾನವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸತ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಮಾನವನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಂಶಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜರ ದೈವಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳಂತಹ ವಿಚಾರಗಳು, ವಿಜಯಗಳು ದುರಂತಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿವೆ. ಹಕ್ಕು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಸಮಾಜವಾದ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಜನರು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಶೋಧನಕ ಜೀವನವು ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ.

11.6 ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಚಿಂತನೆ :

ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಹಾಕಿ ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕಾಯಿಸಿದರೆ ಹಾಲು ಉಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಹಾಲು ಏಕೆ ಉಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಏಕೆ ಉಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಾವು ಯಾವತ್ತೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಕಾರಣ ಕೇಳಿದರೆ ಹಾಲು ಉಕ್ಕುವುದು ಹಾಲಿನ ಗುಣಧರ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅದು ವಾಸ್ತವವೇ ಆಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾದ ಕಾರಣ ಮಾತ್ರ ಅದಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಮಾತ್ರ ವಾಸ್ತವವಾದ ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆಯೇ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನದೆ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಓದಬಹುದು, ಬರೆಯಬಹುದು.

ದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹಿಟ್ಲರ್‌ನ ಉದ್ದೇಶ ಯುದ್ಧಮಾಡುವದಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಸತ್ಯ ಆದರೆ ಉಲ್ಲೇಖ ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಾಸ್ತವವಾದ ಕಾರಣ ಮಾತ್ರ ಇದಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಚರಿತ್ರಕಾರರೆಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದೆಂದರೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರ ಏಕೆ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು, ಘಟನೆಗಳ ಕುರಿತು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚರಿತ್ರಕಾರ ಅಥವಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚಿಂತಕ.

ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಿತಾಮಹ ಅಥವಾ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಚರಿತ್ರಕಾರನೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗ್ರೀಕ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಹೆರೋಡೋಟಸ್. ಈತನು ಗ್ರೀಕ್ ಚರಿತ್ರಕಾರನಾಗಿ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು “ಗ್ರೀಕ್‌ರು, ಗ್ರೀಕೇತರರಾದ ಅನಾಗರಿಕರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕುರಿತು ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದು, ಇನ್ನೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಕಲಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು” ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದನು. ಗತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಹುತೇಕರು ಅನುಸರಿಸಲಿಲ್ಲ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಿತಾಮಹನಾದ ಥೂಸಿಡೈಡಸ್ ಕೂಡ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅರಿವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಬಹುತೇಕರು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿದರು. 18 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಡಿಪಾಯಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಫ್ರೆಂಚ್ ಮೇಧಾವಿ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಮಾಂಟೆಸ್ಕಿಯೊ ಪ್ರತಿ ರಾಜವಂಶದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಪತನವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

“ಆ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳೂ” ಕಾರಣಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ನಂತರ ಅವನು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಸ್ತೃತಗೊಳಿಸಿದನು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದ ವಿಧಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂದು. ಮಾನವರು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಕಾರಣವಲ್ಲದೆಂದು, ಮಾನವ ವರ್ತನೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಸಹಜವಾದ ಸೂತ್ರಗಳಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಸುಮಾರು ಎರಡು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಚರಿತ್ರಕಾರರು, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು, ಅವನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಮಾನವ ಸಂಕುಲ ಗತಕಾಲದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ತೊರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರು. ಅವರು ಈ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದವು ಎಂದು, ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧವಾದವು ಮತ್ತು ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಬಂಧವಾದವು ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸರಪಳಿ ಕೊಂಡಿಯಂತೆ ಜೋಡಿಸುವುದೇ ಚರಿತ್ರೆ ರಚನೆ ಎಂಬ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು.

ಕೆಲವರು ಕಾರ್ಯಕಾರಣದ ಕುರಿತು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರಣಗಳು, ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ ಕಾರಣಗಳು, ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರಣಗಳು ಎಂದು ವಿಭಜಿಸಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಗುಂಪೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಸತ್ಯ ಇದ್ದರೂ, ಈ ಕಾರಣಗಳ ಒಳಗೆ ಸಮಾನ ಗುಣಗಳಾವುವೆಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನಕರ. ನಾವು ಈ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು 'ಕಾರಣ' ಎಂಬ ಪದದಿಂದಲೇ ಕಾರಣತಾವಾದ ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಚರಿತ್ರೆಕಾರನ ಮೊದಲ ಲಕ್ಷಣ ಆ ಘಟನೆಗಳಿಗಿರುವ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದು. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮಾರ್ಷಲ್ "ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಆಧಾರಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಕಾರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ತಪ್ಪೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕು" ಎಂದು. "1917 ರಲ್ಲಿ ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಕ್ರಾಂತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಒಂದೇ ಕಾರಣವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಮೂರನೇ ದರ್ಜೆ ಬಂದರೂ ಅದೃಷ್ಟವೇ. ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೇಲಿನ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳು ಎಂದರೆ ಅವನು ರಷ್ಯಾದ ಸೋಲಿನ ಪರಂಪರೆ, ಯುದ್ಧಗಳಿಂದ ರಷ್ಯಾ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರ ಪ್ರಚಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಕೃಷಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲಾಗದ ಜಾರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಸಮರ್ಥತೆ, ಪೆಟ್ರೋಗ್ರಾಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶೋಷಿತ ಶ್ರಮಿಕ ವರ್ಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತಹ ಲೆನಿನ್ ವ್ಯೂಹರಚನೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಗೊಂದಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ವೈಯಕ್ತಿಕ, ದೀರ್ಘಕಾಲಿಕ ಅಲ್ಪಾವಧಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇದು ಚರಿತ್ರೆಕಾರನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿನ ಎರಡನೇ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ರಷ್ಯಯನ್ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆಗೆ ಬರಬಹುದು, ಆದರೆ ಮೊದಲ ದರ್ಜೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. "ವಿಷಯ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿದೆ, ಆದರೆ ಆಲೋಚನೆ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಮೌಲ್ಯಮಾಪಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡಬಹುದು. ನಿಜವಾದ ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ತನ್ನ ಕಾರಣಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಪ್ರಧಾನ ಯಾವುದು ಪ್ರಧಾನ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಕಾರಣ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು ಅಂದರೆ ಇದೇ. ತಾನು ತೋರಿಸುವ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೇ ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮ, ಅನಾಗರಿಕ ದೇಶಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೆಂದು ಗಿಬ್ಬನ್ ಭಾವಿಸಿದನು. ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು,

ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಸೂತ್ರಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ಪ್ರಗತಿ ಕಾರಣವೆಂದು 19ನೇ ಶತಮಾನದ ವಿಗ್ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಈ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ನಾವು ಹಳಬರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಇವರು ನಿರಾಕರಿಸುವುದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಆಧುನಿಕ ಚರಿತ್ರಕಾರರೇ ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿ ವಾದವೂ ಕಾರಣಗಳ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯ ಸುತ್ತ ಪರಿಭ್ರಮಿಸುತ್ತ ಇರುತ್ತದೆ.

ಹೆನ್ರಿ ಪಾಯಿನ್‌ಕಾರಿ ಏಕತೆ, ಅನೇಕತೆ, ಸರಳತೆ, ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಯಣಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವೆಂದು ತೋರುವ ವಿಷಯಗಳೆಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದು ವಿಜ್ಞಾನದ ಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದನು. ಇದು ಚರಿತ್ರೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸತ್ಯವೇ. ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತೃತ, ಆಳ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಚರಿತ್ರಕಾರ “ಏಕೆ?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು, ರಾಜಕೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ಹೊಸ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು, ಮನಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿನ ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಲಭಿಸುವ ಉತ್ತರಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದವು. ಅವುಗಳ ವೈವಿಧ್ಯವೂ ಬೆಳೆಯಿತು. ವಿಜ್ಞಾನ ಇಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿ ಮುನ್ನಡೆಯೂ ಮುಂದಿನ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಮಗಿರುವ ಅಪರಿಣತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಹಾಕಿ, ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಂಬಂಧಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ವಿಸ್ತೃತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆಂದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಬರ್ಟ್ರಾಂಡ್ ರಸೆಲ್ ಭಾವಿಸಿದನು. ಇದು ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸತ್ಯ, ಚರಿತ್ರಕಾರ ಗತಕಾಲವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಂತೆ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಸರಳೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಳೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಇಂದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಚರಿತ್ರಕಾರ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ತಗ್ಗಿಸುವುದನ್ನು ಕೂಡ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ನೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರೆ ವಿಜ್ಞಾನದಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಈ ದ್ವಂದ್ವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾರಣತಾವಾದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಾವು ಎರಡು ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು: ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯತಾವಾದ ಎರಡನೆಯದು: ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕತೆ

ಕಾರ್ಲ್ ಪೋಪರ್ ಎಂಬ ಜರ್ಮನ್ ಚಿಂತಕ 1930ರಲ್ಲಿ “ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಶೋಧನಾತತ್ವ” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು ಅದರಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ನಾಜಿ ತತ್ವ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ಲೇಟೊ, ಹೆಗೆಲ್ ಕಾರಣರೆಂದು ನಿಂದಿಸಿದನು. ಅವರ ಜೊತೆ ಅಂದು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಎಡಪಕ್ಷ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಷನ್ ಆಗಿದ್ದ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನನ್ನು ಕೂಡ ನಿಂದಿಸಿದನು. ವಿಚಿತ್ರವೇನೆಂದರೆ ಈ ಮೂವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ “ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕತೆ” ಎಂಬ ವರ್ಗದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದನು. ನಂತರ ಇಸಯಾ ಬೆರ್ಲಿನ್ ಇದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಹೆಸರಿಸಿದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು 1954 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಪ್ಲೇಟೋನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಹೆಗೆಲ್‌ನನ್ನು, ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಟೀಕಿಸಿದನು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಕಾರಣಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದರಿಂದ ಮಾನವನ ಸ್ವಯಂನಿರ್ಣಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿರಾಧರಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪುರುಷರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನೈತಿಕ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಚರಿತ್ರೆಕಾರನನು ಇವರು (ಹೆಗೆಲ್, ಮಾರ್ಕ್ಸ್) ನಿರುತ್ಸಾಹಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದನು. ಇಸಯಾ ಬೆರ್ಲಿನ್ ಬಹು ಪ್ರಚಾರವಿದ್ದ ಬರೆಹಗಾರ. ಈ ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬರೆಹಗಾರ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನನ್ನು, ಹೆಗೆಲ್‌ನನ್ನು ತಿವಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕತೆಗಿರುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾರದೆ ಹೋದ ಇವರ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಶಿಷ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಇಸಯಾ ಬೆರ್ಲಿನ್‌ನನ್ನು ತಪ್ಪು ಎನ್ನುವ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಅವನು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲ. ಅವನ ಶಿಷ್ಯರು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಹೇಳಬಲ್ಲರು. ಏನೇ ಆದರೂ ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸತನ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ. ಹೆಗೆಲ್‌ನನ್ನು ಓದದ, ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನ ಹೆಸರು ಕೇಳದ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಕಿಂಗ್ಸ್ಲೆ 1860 ರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ “ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಶಕ್ತಿ” ಮಾನವನಿಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ “ಸಹಜವಾದ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ” ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಾವು ಕಿಂಗ್ಸ್ಲೇಯನ್ನು ಮರೆತುಹೋದೆವು. ಆದರೆ ಪೋಪರ್, ಸರ್ ಬೆರ್ಲಿನ್ ಅವರು ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಸತ್ತು ಹೋದ ದನವನ್ನು ಹೊಡೆದು ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು.ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಾದಗಳನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

ನಿಶ್ಚಯತಾವಾದ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟನೆ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತವೆಯೆಂದು, ಆ ಘಟನೆ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಂಬುವುದೇ ನಿಶ್ಚಯತಾವಾದ. ನಿಶ್ಚಯತಾವಾದ ಒಟ್ಟು ಮಾನವ ವರ್ತನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ. ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ವರ್ತಿಸುವ ಮಾನವನು ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ 'ವ್ಯಕ್ತಿ' ಯಂತೆ ಮಿಥ್ಯ ಮಾತ್ರವೇ. ಅಂದರೆ “ಮಾನವನ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ” ಎಂಬ ಪೋಪರ್ ಸಿದ್ಧಾಂತ ತಪ್ಪಾದರೂ ಆಗಬೇಕು ಅಥವಾ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದಾದರೂ ಆಗಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನಾರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟನೆಗೂ ಒಂದು ಕಾರಣ ಇರುತ್ತದೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ ನಮ್ಮ ಪರಿಸರವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಆಧುನಿಕ ಫ್ರೆಂಚ್ ಬರಹಗಾರ ಕಾಫ್ಕಾ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅದರಲ್ಲಿನ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳು ಕಾಣಿಸದೆ ಹೋಗುವುದು ಅಥವಾ ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು. ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತವೆಂದು, ತಕ್ಕಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಗತಕಾಲಕ್ಕೂ ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು, ಅದು ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯತ್ ವರ್ತನೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನಂಬುವ ಮಾನವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಇದು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ವರ್ತನೆ ಕಾರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆಂದು, ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ನಂಬದೆ ಹೋದರೆ ನಾವು ಬದುಕುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸೂತ್ರಗಳು ದೈವನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆಂದು, ಅವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾನವನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಇಸಯಾ ಬೆರ್ಲಿನ್ ಆಕ್ಷೇಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮಾನವನ ವರ್ತನೆ ಕಾರಣಗಳ ಮೇಲಲ್ಲದೆ, ಮಾನವನ ಇಚ್ಛೆಯ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಂದು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿವೆಯೆಂದು ಅವನ ನಂಬುಗೆ.

ಚರಿತ್ರೆಕಾರನ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡೋಣ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವರಂತೆ ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ಕೂಡ ಮಾನವನ ವರ್ತನೆಗೆ ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತವೆಯೆಂದು ಅವನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುತ್ತದೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವನಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆಕಾರನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಮಾನವನ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು-ಕಾರಣಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ

ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಅನಿವಾರ್ಯತೆ” ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಕೂಡ ಅವನನ್ನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಸದು. ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಆಗಾಗ ಆವೇಶದಿಂದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತ ಇಂತ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆ “ಅನಿವಾರ್ಯ” ಎನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಆ ಘಟನೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಬಹಳ ಬಲವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಮಾತ್ರವೇ ಅವರ ಉದ್ದೇಶ.

“ಅವರ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ” ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದ ಚಳವಳಿಗೆ ಬಲ ಇದೇ. ನಾವು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡಬಹುದು.

ಎರಡನೇ ವಾದವನ್ನು “ಕ್ಲಿಯೋಪಾತ್ರ ಮೂಗುವಾಟ” ಎನ್ನಬಹುದು. ಕ್ಲಿಯೋಪಾತ್ರ ಮೂಗು ಮತ್ತಷ್ಟು ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದರೆ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬ ನಂಬುಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಚರಿತ್ರೆ ಮುಂದಾಗಿ ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಮಾತ್ರವೇ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಕಾರಣಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕ್ಟೇವಿಯಸ್ ನಡೆದ ಆಕ್ಟಿಯಂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕ್ ಅಂಟೋನಿ ಸೋಲುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವನಿಗೆ ಕ್ಲಿಯೋಪಾತ್ರ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ವ್ಯಾಮೋಹ ಮಾತ್ರವೇ ಎಂದು ಇವರ ನಂಬಿಕೆ. ಸುಲ್ತಾನ್ ಬಜಾಜತ್‌ಗೆ ಕೀಲುನೋವು ಬಂದು ಮಧ್ಯಯುರೋಪ್ ದಂಡಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗದುದನ್ನು ಕುರಿತು ಗಿಬ್ಬನ್ “ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನರವು ಕಾಯಿಲೆಗೆ ತುತ್ತಾದರೆ ಅದು ಅನೇಕ ದೇಶಗಳ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಬಲ್ಲದು” ಎಂದು ಬರೆದನು. ಗ್ರೀಸ್ ರಾಜ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಅವನ ಸಾಕುಕೋತಿ ಕಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಸತ್ತುಹೋದರೆ ಅದರ ಫಲಿತದಿಂದ ಬಂದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಜಕೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ, ಚರಿತ್ರಕಾರ ಚರ್ಚಲ್ 1920 ರಲ್ಲಿ “ಸುಮಾರು 25 ಮಿಲಿಯನ್ ಜನರು ಆ ಕೋತಿ ಕಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಸತ್ತು ಹೋದರು” ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ. 1923 ರಲ್ಲಿ ಎಲೆಯುದುರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾತುಕೋಳಿ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದ ತನಗೆ ಚಳಿಜ್ವರ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಸ್ಪಾಲಿನ್ ವರ್ಗದೊಂದಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಸುವ ಅವಕಾಶ ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತೋ ಟ್ರಾಟ್ಸ್ಕಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ; “ಯುದ್ಧವನ್ನು, ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಾತುಕೋಳಿಗಳ ಬೇಟೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೊದಲೇ ಹಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ.” ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಾವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ನಿಶ್ಚಯತಾವಾದಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂಟೋನಿ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ, ಬಜಾಜತ್ ಕೀಲುನೋವು, ಟ್ರಾಟ್ಸ್ಕಿ ಚಳಿಜ್ವರಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಕಾರಣಗಳಿರದೆ ಇಲ್ಲ. ಅಂಟೋನಿ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಕ್ಲಿಯೋಪಾತ್ರ ಜಗನ್ನೋಹನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರವೇ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಂದಕ್ಕೆ, ಗಂಡಸಿನ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರ

ಸಂಶೋಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಂಬಂಧ ತಿಕ್ಕಾಟಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚರಿತ್ರಕಾರ ಬೆರಿ ಇದನ್ನು 'ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಎರಡು ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಂಬಂಧಗಳ ಘರ್ಷಣೆ' ಎಂದು ಸೊಗಸಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವ ಇಸಯಾ ಬೆರ್ಲಿನ್‌ಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಭೇದ ಇಲ್ಲ. ಈ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಡ್ಡ ದಾರಿಗಳು, ತಪ್ಪು ದಾರಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಧಾನಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕತೆ ಕುರಿತು ಇಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿರುದ್ಧಭಾವ ಯಾವಾಗ ಆರಂಭವಾಯಿತೋ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲೋಣ. ಗ್ರೀಕ್ ಚರಿತ್ರಕಾರ ಪೊಲಿಬಿಯಸ್‌ನಿಂದ ಇದು ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಗಿಬ್ಬನ್ ಇದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಅವನು "ತನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ದೇಶವಾಗಿ ಸಂಕುಚಿತಗೊಂಡಾಗ ಗ್ರೀಕರು ರೋಮ್ ಗೆಲುವುಗಳಿಗೆ ಅವರ ಅದೃಷ್ಟ ಕಾರಣವೆಂದರಾಗಲಿ ರೋಮನ್ ಜನರ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಗ್ರೀಕರ ಪತನವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ ಟಾಸಿಟಸ್ ಕೂಡ ಆಕಸ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಪರೀತ ಯೋಚಿಸಿದನು. ಈ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲು ಆರಂಭವಾಗಿ, 1914ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡ ಅಸ್ಥಿರತೆ, ಭಯದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಚರಿತ್ರಕಾರರು 'ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕತೆ' ಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಯೋಚಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಬಹುಶಃ ಇದು ಬೆರಿಯೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅವನು 1909 ರಲ್ಲಿ 'ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಡಾರ್ವಿನ್ ತತ್ವ' ಎಂಬ ಲೇಖನ ಬರೆಯುತ್ತ "ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಆಕಸ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು, ಕಾಕತಾಳೀಯತೆಯನ್ನು" ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದನು. 1916 ರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು 'ಕ್ರಿಯೋಪಾತ್ರ ಮೂಗು' ಎಂಬ ಲೇಖನ ಕೂಡ ಬರೆದನು. ಮೊದಲ ಪ್ರಪಂಚ ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಉದಾರವಾದಿಗಳ ಕನಸುಗಳು ಕಲ್ಲೋಲವಾಗುವುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತ 'ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಎದುರುನೋಡದ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪಾತ್ರ' ಗಮನಿಸಿರೆಂದು ಫಿಶರ್ ಕೋರಿದನು. ಚರಿತ್ರೆ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಮಾಲೆ ಮಾತ್ರವೇ ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ತರ್ಕಬದ್ಧತೆ ಅನಗತ್ಯ' ಎಂದು ನಂಬುವ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದವು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜರ್ಮನ್ ಚರಿತ್ರಕಾರ ಮೈನೆಕ್ ಕೂಡ ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕತೆ ಇದೆಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ರಾಂಕಿಯ ತಪ್ಪನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಸೋಲುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕೈಜಾರ್

ಅಹಂಕಾರ, ವೈಮರ್ ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಹಿಂಡೆನ್ ಬರ್ಗ್ ಆಯ್ಕೆ, ಹಿಟ್ಲರ್ ಹಠಮಾರಿತನ ಮೊದಲಾದ ಆಕಸ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳೇ ಕಾರಣವೆಂದನು. ಮಾತೃದೇಶ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ದಿವಾಳಿ ತೆಗೆಯುತ್ತದೆಯೋ ನಿರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಉದಾಹರಣೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದೇಶ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಹರಡುತ್ತವೆ.

ಆಕಸ್ಮಿಕತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ ಮೊದಲ ಚರಿತ್ರಕಾರ ಮಾಂಟೆಸ್ಕಿಯೋ. ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರಣಗಳು, ವಿಶೇಷವಾದ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಕಾರಣಗಳು ಪ್ರತಿ ಘಟನೆಗೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ, ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾರಿ, ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ.

“ಆಕಸ್ಮಿಕತೆಗೆ ಪ್ರಪಂಚ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಚರಿತ್ರೆ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಕಸ್ಮಿಕತೆ ಕೂಡ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ತೀವ್ರತರವಾಗುವುದೋ, ನಿಧಾನವಾಗುವುದೋ ಈ ಆಕಸ್ಮಿಕದ ಮೇಲೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚಳುವಳಿ ನಾಯಕರ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.”

ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಗೆ ಮೂರು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ;

1. ಇದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಇದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ತೀವ್ರತರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದೋ, ನಿಧಾನಗೊಳಿಸುವುದೋ ಮಾತ್ರವೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೌಲಿಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.
2. ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಒಂದರ ಫಲಿತಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಕೊನೆಗೆ ಏನೂ ಉಳಿಯದು.
3. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಟ್ರಾಟ್ಸ್ಕಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ಬಹಳ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾನೆ.

“ಆಕಸ್ಮಿಕತೆ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಕದಿಂದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸೂತ್ರಗಳು ಪರಾವರ್ತನೆ ಹೊಂದುವುದೇ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆಕಸ್ಮಿಕಗಳನ್ನು ಜೀವವಿಕಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸೂತ್ರಗಳು ನಿರೂಪಿತವಾಗುತ್ತವೆ.”

“ಚರಿತ್ರೆ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಮಾಲೆ ಮಾತ್ರವೇ” ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಅಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಮಾಂದ್ಯ ಇದೆಯೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಇದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಎಂದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಸಕಾರಣವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿ, ಆ ಘಟನೆಯನ್ನು ಅಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಉತ್ತರ ಅಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟನೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹುಡುಕದೆ ತಪುವುದಿಲ್ಲದೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಚರಿತ್ರರಚನೆ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು, ಅವನ್ನು ಮಾಲೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಅಂದುಕೊಂಡೆವು. ಆಗ ಆ ವಾಸ್ತವಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ವಾಸ್ತವಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳಲ್ಲ ಎಂದಾಯಿತು. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಕ್ಕೂ, ಚಾರಿತ್ರಿಕವಲ್ಲದ ವಾಸ್ತವ ಸತ್ಯಕ್ಕೂ ಇರುವ ಭೇದ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾಸ್ತವಕ್ಕಿರುವ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಪಾಲು ಇಂತಹ ವಿಧಾನವನ್ನೇ ಕಾರಣಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರಕಾರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧದಂತೆಯೇ, ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೂ ಕಾರಣಗಳಿಗೂ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣಗಳು ಅವನ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದರೆ ಅವನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಭೇದಗಳನ್ನೂ, ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೇ ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕತೆಗಿರುವ ಸ್ಥಾನ ಎಂತಹದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲಿಯೇ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಕ್ಲಿಯೋಪಾತ್ರಳ ಮೂಗಿನ ಆಕಾರ, ಸುಲ್ತಾನ್ ಬಜಾಜತ್ ಕೀಲುವಾತ, ಅಲೆಗ್ಲಾಂಡರ್ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಕೋತಿ ಕಚ್ಚಿದ್ದು, ಲೆನಿನ್ ಮರಣ ಮೊದಲಾದವು ಚರಿತ್ರೆಯ ಗತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿದ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಗಳು. ಅವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುವುದು ಅಥವಾ ಅವು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸಗಳು, ಅವು ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಚರಿತ್ರಕಾರ ಕೊಡುವ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾರಣಗಳ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಗೆ ಕೂಡ ಅವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪೋಪರ್, ಇಸಯಾ ಬೆರ್ರಿನ್ ಅವರು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಒಟ್ಟು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅನುಭವವನ್ನು ಕೆಲವು ಸೂತ್ರಗಳಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು, ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಆಕಸ್ಮಿಕತೆ ಆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸಾಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿ ನೆಟ್ಟಿಗಿರುವ ಚರಿತ್ರಕಾರನಾರೂ ‘ಒಟ್ಟು ಅನುಭವವನ್ನು’ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹುಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾರ, ತಾನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ

ತುಣುಕಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನ ಜಗತ್ತಿನಂತೆ ಚರಿತ್ರೆಕಾರನ ಜಗತ್ತು ಕೂಡ ನಿಜವಾದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿರೂಪವಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮಾದರಿ ಮಾತ್ರವೇ. ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಗತಕಾಲದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು, ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವು ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ನಡುವೆ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುವ ಪಾಲ್ ಎಂಬ ಲೇಖಕ ಮಾನವನ ಮಿದುಳು ಅನುಸರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುತ್ತಾ “ವಾಸ್ತವಗಳೆಂಬ ಚಿಂದಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಚೀಲದಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವ ಚಿಂದಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಆಯ್ದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಿಂದ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ಬೊಂತೆಯನ್ನು ಹೊಲಿಯುವುದು” ಎಂದನು. ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಈ ವರ್ಣನೆ ಚರಿತ್ರೆಕಾರನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ.

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದೇ ಚರಿತ್ರೆ. ಟಾಲ್‌ಕೋಟ್ ಪಾರ್ಸನ್ಸ್ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ “ಸತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಚರಿತ್ರೆ.” ಮಹಾ ಸಮುದ್ರದಂತಹ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ತನಗೆ ಅಗತ್ಯ ಎನಿಸಿದವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಅನಂತವಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಧಾನವಾದವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ಚಿಂತಕ ಕೂಡ ಆದರೆ “ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದದ್ದು ಮಾತ್ರವೇ ಸತ್ಯವಾದುದು, ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ಮಾತ್ರವೇ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದದ್ದು” ಎಂಬ ಹೆಗೆಲ್ ಸೂತ್ರವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಮೈನೆಕ್ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ “ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಂಬಂಧಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮೌಲ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.” ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಂಬಂಧಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಿಂದೆ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಇದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಗತಕಾಲದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು, ವರ್ತಮಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗತಕಾಲವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬ ಚರಿತ್ರೆಯ ದ್ವಂದ್ವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಇದು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು “ಗತ” ಮತ್ತು “ವರ್ತಮಾನ” ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತ, ಗತಕ್ಕೂ ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೂ ಇರುವ ಗಡಿರೇಖೆಯಂತಹುದೇ ಗತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನುಭವ ಕೂಡ. ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ಚರ್ಚೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶವಾಯಿತು. ಗತ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಒಂದೇ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ

ಕಾಲಮಾನಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆಸಕ್ತಿ ಒಂದರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿವೆ. ಜನರು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಜೀವಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಗತ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಗಳ ನಡುವೆ ಗಡಿ ರೇಖೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಗತಕಾಲದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿಗೆ ಜೀವನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಗುಣಪಾಠಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೇ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಗಾಗಿ ಗತಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ 'ರೆಕಾರ್ಡ್'ನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಡಚ್ ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ಹೂಸಿಂಗಾ "ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಚಿಂತನೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುರಿತ ಚಿಂತನೆಯೇ" ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಚರಿತ್ರೆಕಾರನು ಆ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ನೋಡದೇ ಬಹು ಆಯಾಮಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು ಚರಿತ್ರೆಕಾರ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ.

11.7 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ :

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳ ತುಂಬಿರಿ :

1. 'ಕೌಸಾ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವು.....ಭಾಷೆಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ
2. ಚರಿತ್ರೆ ಅಧ್ಯಯನವು..... ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ.

II. ಒಂದೇ ವ್ಯಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

3. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃತಿಯಾದ "ವಾಟ್ ಇಜ್ ಹಿಸ್ಟರಿ?" ಬರೆದವರು.
4. ಪ್ರಪಂಚದ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಯಾರು?

III. ಕೆಳಗಿನ ಸರಿ / ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

11. ಚಿಂತನೆ ಎಂದರೆ ಆಲೋಚನೆ ಅಥವಾ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ.
12. "ಚರಿತ್ರೆಕಾರರ ಭೂತಕಾಲದ ಚಿತ್ರಣ.....ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿವರದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಚಿತ್ರಣವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಆರ್.ಜಿ.ಕಾಲಿಂಗವುಡ್ ಅವರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದರು.

IV. ಕೆಳಗಿನ ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

13. ಚರಿತ್ರೆಯು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯ ಆಧಾರದ

ಮೇಲೆ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಎ). ಆವರ್ತಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ

ಬಿ). ರೇಖಾತ್ಮಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ

ಸಿ). ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ

ಡಿ). ಮೇಲಿನ ಯಾವುದು ಅಲ್ಲ

14. ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅವನತಿ ಮತ್ತು ಪತನ ಕುರಿತು ಬರೆದವರು

ಎ). ಗಿಬ್ಬಿನ್

ಬಿ). ಟಾಯ್ನಬೀ

ಸಿ). ಸೀಸರ್

ಡಿ). ಆಗಸ್ಟಿನ್

ಉತ್ತರಗಳು :

1. ಲ್ಯಾಟಿನ್

2. ಕಾರಣಗಳ

3. ಇ.ಎಚ್ ಕಾರ್

4. ಹಿರೋಡಟಸ್

5. ತಪ್ಪು

6. ಸರಿ

7. ಬಿ

8. ಎ

11.8 ಸಾರಾಂಶ :

ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಯ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆ ಅಧ್ಯಯನವು

ಕಾರಣಗಳ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು.

ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಘಟನೆಗಳ ಕಾರಣಗಳ ಚರ್ಚೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರಣವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಘಟಕದಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದಾಗಿಯೂ ಸಹಿತ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾರಣದ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರಣ ಅಥವಾ ಕಾರಣಾಂತರವಾದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಆವಿಷ್ಕಾರದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆವಿಷ್ಕಾರದ ತಾಯಿಯಾಗಿದೆ.

11.9 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು :

ಕಾರಣತಾವಾದ	: ಕಾರಣತಾವಾದದ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಪಾತ್ರ	: ಬಾಹ್ಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮಾನವನ ಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗಿವೆ
ಕಲ್ಪನೆಗಳು	: ಕಲ್ಪನೆಗಳೆಂದರೆ ಆಲೋಚನೆ ಅಥವಾ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಯೋಜನೆ
ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಲ್ಪನೆ	: ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಗತಕಾಲದ ಕುರಿತು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ.

11.10 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

1. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ
2. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣತಾವಾದದ ಕಲ್ಪನೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ
3. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ
 - ಎ). ನಿಜವಾದ ಚರಿತ್ರಕಾರ
 - ಬಿ). ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಆಲೋಚನೆಗಳು

11.11. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು :

1. ಡಾ. ಎ.ವಿ.ವೆಂಕಟರತ್ನಂ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ.ಪದ್ಮ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, 1999
2. ಡಾ.ಬಾ.ರಾ.ಗೋಪಾಲ : ಇತಿಹಾಸಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, 1996.
3. ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ ತಂಬಂಡ ಮತ್ತು ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪೂಜಾರಹಳ್ಳಿ : ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ. 2010
4. ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಹೆಚ್.ವಿ.: ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು, 2000
5. ಡಾ.ಬಿ.ಶೇಕ್ ಅಲಿ : ಹಿಸ್ಟರಿ: ಇಟ್ಸ್ ಥಿಯರಿ ಅಂಡ್ ಮೆಥಡ್, ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್, ನವದೆಹಲಿ, 1978.
6. ಇ.ಎಚ್.ಕಾರ್, ವಾಟ್ ಇಸ್ ಹಿಸ್ಟರಿ? ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಅಂಡ್ ಕಂಪನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್, 1962.

ಡಾ.ರಮೇಶ ಕಾಂಬಳೆ

ರೂಪರೇಷೆ ಅಥವಾ ಸಾರಲೇಖ, ಗ್ರಂಥಯುಣ, ಅನುಬಂಧ, ಪದಕೋಶ

ರಚನೆ :

12.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

12.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

12.2 ರೂಪರೇಷೆ ಅಥವಾ ಸಾರಲೇಖ

12.3 ಗ್ರಂಥಯುಣ

12.4 ಅನುಬಂಧ

12.5 ಪದಕೋಶ

12.6 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

12.7 ಸಾರಾಂಶ

12.8 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

12.9 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

12.10 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

12.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು :

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೀವು,

- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಾರಲೇಖ ಅಥವಾ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತಯಾರಿಸುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಯುಣದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.
- ಸಂಶೋಧನಾ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಬಂಧ ಮತ್ತು ಪದಕೋಶದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಯುಣದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಿರಿ.
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪದಕೋಶವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವಿರಿ.
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಿತ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಿರಿ.

12.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ :

ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿವರಣೆ ಪಟ್ಟಿ (ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ)ಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ನಂತರ ಮೂರನೇ ಅತಿ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ರೂಪರೇಷೆ, ಚೌಕಟ್ಟು ಅಥವಾ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅದು ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಇಡೀ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೆಲಸದ ಕಾರ್ಯರೂಪವನ್ನು ಸಹ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ರೂಪರೇಷೆಗಳನ್ನು ಸಾರಲೇಖವು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯದ ಮಾದರಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಸಹಿತ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು. ನೀವು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ನೀವು ಬಹುಶಃ ನಿಮ್ಮ ಮೂಲ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪ-ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಉಪ-ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಮುಖ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೈ ಬಿಡಬಹುದು. ಒಂದು ರೂಪರೇಷೆಯು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇದು ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ನೀಲನಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ದುಬಾರಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಮಾದಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಬಡಗ ಅಥವಾ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿಯು (ಇಂಜಿನಿಯರ್) ತನ್ನ ನೀಲನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಾಗದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ "ಅನುಸರಿಸುವಂತೆಯೇ, ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ವಾಂಸನು ತನ್ನ ರೂಪುರೇಷೆಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಬಹುದು. ನೀಲನಕ್ಷೆಗಳು ಕಠಿಣ ಅಥವಾ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲ. ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಸುಧಾರಿಸಬಹುದು. ವಿದ್ವಾಂಸರು ರೂಪುರೇಷೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದರ ಗುಲಾಮನಾಗಬಾರದು ಎಂಬುದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧಕನು ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಅವನು ಹಿಂಜರಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಅವನ ಬಾಹ್ಯರೇಖೆಯನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಬರವಣಿಗೆಯು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

12.2 ರೂಪರೇಷೆ ಅಥವಾ ಸಾರಲೇಖ ತಯಾರಿಕೆ :

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಅನುಕ್ರಮ ಹಂತಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಇದು ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ, ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯ ತಯಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯರೇಖೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇವು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮೂರು ಮಹತ್ವದ ಹಂತಗಳಾಗಿವೆ. ಬಾಹ್ಯರೇಖೆಯು ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟು, ನೀಲನಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ವಿನ್ಯಾಸದ ಪ್ರಕಾರದ ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನಾ ಮೇಲ್ವಿಚಾರನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಡಗ ಅಥವಾ ಅಭಿಯಂತರ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ರಚನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಮಾದಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಹಾಳೆಗೆ ತನ್ನ ನೀಲನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಂತೆ, ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತನ್ನ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಬಹುದು. ರೂಪರೇಖೆಯು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧಕರು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದು.

12.2.1 ಸಾರಲೇಖದ ಮಾದರಿ :

ಸಾರಲೇಖದ ಮಾದರಿಯು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾರಾಂಶವು ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸ್ವರೂಪಗಳು, ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಶನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ತಾರ್ಕಿಕತೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾರಲೇಖದ ಮಾದರಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಅನುಷಂಗಿಕ ಆಕಾರಗಳ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಆದರಿಸಿದೆ. ಈ ಪೂರ್ಣವಾದ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾರಲೇಖವು ಅನುಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ 3000 ರಿಂದ 4000 ಪದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

12.2.2 ಪ್ರಮಾಣಿತ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು :

1. ಶೀರ್ಷಿಕೆ
2. ಸಾರಾಂಶ
3. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ
4. ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ/ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅವಲೋಕನ/ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ
5. ಉದ್ದೇಶಗಳು
6. ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆ
7. ಇತಿಮಿತಿ
8. ವಿಧಾನಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳು
9. ಪರಿಣಾಮಗಳು
10. ಚರ್ಚೆ
11. ಉಪಸಂಹಾರ
12. ಉಲ್ಲೇಖ
13. ಅನುಬಂಧ “ಅ” ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾದರಿ
14. ಅನುಬಂಧ “ಬಿ” ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಉಪಕರಣಗಳು

ಈ ಮೇಲಿನ ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

12.2.3 ರೂಪರೇಷೆಯ ತಯಾರಿಕೆ :

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುವುದರ ಕುರಿತು ಒಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನುಷಂಗಿಕ ಆಕಾರದ ಮೂಲಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಚಿಂತನ-ಮಂಥನ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಬರವಣಿಗೆ ಮಾಡಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿದ್ವಾಂಸನು ತನಗೆ ತಿಳಿಯುವಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯ ರೂಪನೀಡಿ, ಯಾವುದೇ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಳಜಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮುಗಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ನಂತರದ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲುಕು ಹಾಕುವ ಹವ್ಯಾಸವು ಹೊಲಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಗನೆ ಮೇಯುವ ಹಸುವಿನಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧಕನ ವಿಷಯವು 1857 ರ ಘಟನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಬೆಳಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸೋಣ, ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ದೃಢವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇದು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಒಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ಚಳುವಳಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶವು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಪ್ರಬಂಧದ ಜೊತೆಗೆ ವಾದವನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಾಧನವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಂಶೋಧಕನು ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ತನ್ನ ಕೇಂದ್ರಿಕತ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾಗಬಹುದು ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರಬಹುದು. ನಂತರ ಸಂಶೋಧಕರು ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ವರ್ಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಅಥವಾ ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಈ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರೂಪರೇಷೆಯು ಪೂರ್ವಪೀಠಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಂತಿಮ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರಿಕೃತ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಲವಾರು ಮುಖ್ಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ರೂಪರೇಷೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ರೂಪರೇಷೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಗಮನಾರ್ಹ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶೀರ್ಷಿಕೆಯು ಸಂಶೋಧಕರನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ತುಂಬಾ ಉದ್ದವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ಐದರಿಂದ ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಹನ್ನೆರಡರ ನಡುವೆ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯವು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಸಂಶೋಧಕರು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರತರಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ರೂಪರೇಷೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಆಲೋಚಿಸುವ ಅಥವಾ ಯೋಚಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ರೂಪರೇಷೆಯು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳ ಮಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಲು ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಂಶೋಧಕರು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅತಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ರೂಪರೇಷೆಯು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಲಾಗದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರೂಪರೇಷೆಯು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಲ್ಲದಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧಿತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಮುಖ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ವಿಭಜನೆಯು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಯ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ವಿಷಯದ ಆಧಾರ ಮೇಲೆ ತಾರ್ಕಿಕ ಅಥವಾ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಸಂಶೋಧಕರು ಒಂದು ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರೂಪರೇಷೆಯ ರಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವಿಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅಧೀನಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ ಯಾವುದೇ ಶಿರೋನಾಮೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಸಂಯೋಜಿಸಬಾರದು ಮತ್ತು ಅಂತೆಯೇ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ ಯಾವುದೇ ಶಿರೋನಾಮೆಯನ್ನು ಅಧೀನಗೊಳಿಸಬಾರದು. ಹೀಗೆ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ರೂಪರೇಷೆಯು ಮೂಲಭೂತ ವಿಚಾರದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ತಾರ್ಕಿಕ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ರೂಪರೇಷೆಯು ಇಡೀ ದೇಹದ ಬರಿಯ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರವಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧಕರು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ

12.3 ಗ್ರಂಥಯುಣ :

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಯುಣವು ಪ್ರಬಂಧ ಅಥವಾ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವ ವಿವರವಾದ ಮೂಲಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯು ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಮೂಲಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯು ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಮಾಡಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲ ವಸ್ತುಗಳ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲಸದ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯು ಲೇಖನಗಳು, ಪುಸ್ತಕಗಳು, ವರದಿಗಳು, ದಾಖಲೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಕಾರ್ಡ್ ಫೈಲ್ ಆಗಿದೆ.

12.3.1 ಗ್ರಂಥಯುಣದ ಕಾರ್ಯಗಳು :

ಸಂಶೋಧಕನಾ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಸಂಶೋಧಕರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕು. ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಗೊಳ್ಳುವ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯವನ್ನು ಗರಿಷ್ಠವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಗ್ರಂಥಾಲಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕು. ಸೂಚಿಸಲಾದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಮುಖ ಮಾಹಿತಿ ಆಧಾರಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸ್ವತಃ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಭರವಸೆಯ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ವಿಶಿಷ್ಟ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳ ಸರಿಯಾದ ಬಳಕೆಗೆ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ವಿಷಯಪಟ್ಟಿ (ಕ್ಯಾಟಲಾಗ್) ಪುಸ್ತಕ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಲೇಖಕರ ನಮೂದುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯದ ಮೂಲ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧಾನವಾಗಿದ್ದರೆ, ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿರುವ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳಂತೆಯೇ ವರ್ಗೀಕರಣ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಾಗಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ವಿಷಯಪಟ್ಟಿ (ಕಾರ್ಡ್ ಕ್ಯಾಟಲಾಗ್) ಅನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು, ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ, ಹಲವಾರು ಇತರ ಮೂಲಗಳ ಸಂಬಂಧಿತ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗಳು, ವಿಶ್ವಕೋಶಗಳು, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಸೂಚಿಕೆಗಳು, ಭೂಪಟಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಗಳು, ಕೈಪಿಡಿಗಳು, ವಾರ್ಷಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಅಮೂರ್ತಗಳು, ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆ ತುಣುಕುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು

ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ಅದನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು. ನಂತರ ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ನವೀಕೃತ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

12.3.2 ಗ್ರಂಥಯುಗ ಕಾರ್ಡ್ :

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ರಿಯೆಯು ಒಂದು ನಿರಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯ ಪ್ರತಿ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು 3/5 ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳು ವರ್ಣಮಾಲೆಯಂತೆ ವಿಂಗಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಹೊಸ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಸಹ ಸೇರಿಸಬಹುದು ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

- 1) ಲೇಖಕರ ಉಪನಾಮ
- 2) ಪುಸ್ತಕ, ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆ ಅಥವಾ ಲೇಖನದ ಹೆಸರು;
- 3) ಮುದ್ರಣ, ಅಂದರೆ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಸ್ಥಳ, ಪ್ರಕಾಶಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆಯ ದಿನಾಂಕ;
- 4) ದಿನಚರಿ ಪುಸ್ತಕದ ಸೆಲ್ ಸಂಖ್ಯೆ;
- 5) ಪುಸ್ತಕ ಅಥವಾ ದಿನಚರಿ (ಜರ್ನಲ್) ಇರುವ ಗ್ರಂಥಾಲಯ; ಮತ್ತು
- 6) ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ನುಡಿಗಟ್ಟು ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯ

12.3.3 ಆಕಾರಗಳ ಶೃಂಗ ಕಡತ :

ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಸಂಶೋಧಕರಿಂದ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಲೋಚಿಸಿದ ಮೂಲಗಳ ಶೃಂಗ ಕಡತಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಕಡತಗಳು ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ವಸ್ತುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬಹುದು. ಸಂಶೋಧಕನು ತನ್ನ ಓದುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಂತೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಬಹುದು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಅನುಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಡ್ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯ ಬಳಕೆಯು ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉಲ್ಲೇಖ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರವಾದ

ರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಮೂಲಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮುದ್ರಿಸುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದ ಮಾಹಿತಿಯಿಂದ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಬಹುದು.

12.3.4 ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ತಯಾರಿಕೆ :

ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡುವುದು. ಇದು ಒಂದು ಕಲೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧಕನು ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಕಾರಣ ಅವನಿಗೆ ದೊರಕಿರುವ ಮೂಲಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ವ್ಯಾಪಕ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಶೋಧಕರು ನೋಟ್‌ಬುಕ್‌ಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಒಂದು ಪುಟವನ್ನು ಬರೆದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಕ್ರಮವು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಇದು ತೊಡಕಿನ, ಅಸಮರ್ಪಕ ಮತ್ತು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಡ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ವಿಧಾನವಾಗಿದ್ದು, ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾಗದದ ಚೀಟಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಬಳಸಬಹುದು. ಬಳಸಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಡಿನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಗಾತ್ರವು 4/6 ಅಥವಾ 5/8 ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

12.3.5 ಮಾಹಿತಿಯ ಸ್ವರೂಪ

ಸಂಶೋಧಕನು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಯ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಮೂಲ ದಾಖಲೆಯ ಮೌಖಿಕ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನಕಲಿಸಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಅದರ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ನಮೂದಿಸಬೇಕೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕರು ಈ ವಿಧಾನದ ಪ್ರಯೋಜನದೊಂದಿಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

12.3.6 ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು :

ಸಂಶೋಧಕರು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

1. ಪ್ರತಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ಅಥವಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾರ್ಡ್ ಬಳಸಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಬಳಕೆ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅನುಕೂಲಕರ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಮತ್ತು

ಮರುಹೊಂದಿಸಲು ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಇದು ಮರುಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತದೆ.

2. ಪ್ರತಿಕಾರ್ಡ್‌ನ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಿರೋನಾಮೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅಂತಹ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪದಗುಚ್ಛಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಓದದೆ ಗುರುತಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆ.
3. ಪ್ರತಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು, ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ದಿನಾಂಕವನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗಿದೆ.
4. ಕಾರ್ಡ್‌ನ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನಮೋದಿಸುವುದು
5. ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವುದು.
6. ಲೇಖಕರ ಹೆಸರು, ಪುಸ್ತಕದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ, ಸಂಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ, ಪ್ರಕಾಶಕರು, ಪ್ರಕಟಣೆಯ ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ನೀಡಲು ಉಪಯುಕ್ತ ವಾಗಿದೆ.

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಾಹಿತಿಯ ಒಳಹರಿವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಕಾರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಇರಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎ, ಬಿ, ಸಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು. ಮೌಖಿಕ ಉಲ್ಲೇಖಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಬಹುದು. ನೇರ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಗಾಗಿ ಉದ್ಧರಣ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕು. ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಶ್ರಮದಾಯಕ, ಬೇಸರದ ಮತ್ತು ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.

12.3.7 ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ ಮಹತ್ವ :

ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ವಿದ್ವಾಂಸರ ಎರಡನೇ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯ ಪೂರ್ವ ವಿಭಜನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ವಿಷಯದ ಮೇಲಿನ ವಸ್ತುಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಅನುಷಂಗಿಕ ಮೂಲಗಳ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಾಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮೂಲಗಳು ಎಂದರೆ ಅಪ್ರಕಟಿತ, ಮೂಲ ವಿಷಯ ವಸ್ತು, ಸಮಕಾಲೀನ ದಾಖಲೆಗಳು. ಅಧಿಕೃತ ವಹಿವಾಟುಗಳು, ವಿಷಯ ತಿರ್ಮಾನಗಳು, ನಡಾವಳಿಗಳು, ಖಾಸಗಿ ಪತ್ರಗಳು, ಶಾಸನಗಳು. ನಾಣ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಮೂಲಗಳಾಗಿವೆ. ಅನುಷಂಗಿಕ ಮೂಲಗಳೆಂದರೆ, ಪ್ರಕಟವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ದಾಖಲೆಗಳು, ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ ಕೆಲಸ ನಿರಂತರ

ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಆವರ್ತಕ ಸೇರ್ಪಡೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ವಿಷಯ ವಸ್ತುವು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅದು ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಆರಂಭಿಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತೂಲವಾದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ (ಕಾರ್ಡ್ ಕೆಟಲಾಗ್) , ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳು, ಸೂಚಿಕೆಗಳು, ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳು, ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳು, ಸರ್ಕಾರಿ ಪತ್ರಗಾರಗಳು, ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಉಲ್ಲೇಖದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ. ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕಾರ್ಡ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಕಲಿಸಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, 3- 5 ಇಂಚುಗಳ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ಮತ್ತು ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ ಉತ್ತಮ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಬೇಕಾದ ಅಂತಿಮ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಡಿಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ನಿಜವಾದ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮೂಲಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ವಿಷಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವವು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯ ಪೂರ್ವ, ಆಧುನಿಕ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಕಲಾ ಚರಿತ್ರೆಯು ರಾಜಕೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ವಿಷಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಷಂಗಿಕ ಮೂಲಗಳ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಿಖರವಾದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಅನೇಕ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದಾರೆ. ಆ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಭಾಗಶಃ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮತ್ತೆ ಅವುಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಣಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನುಷಂಗಿಕ ಮೂಲಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅನುಷಂಗಿಕ ಮೂಲ ಆಕಾರಗಳು ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ತನ್ನ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

12.4 ಅನುಬಂಧ :

ಅನುಬಂಧವು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪುರಾವೆಯ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಅನುಬಂಧಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತಗೊಳಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುವ ಸಾಕ್ಷಗಳು ಮತ್ತು ವಿವರಣೆಗಳ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಅನುಬಂಧಗಳಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂಶೋಧಕರು ವಿಷಯವನ್ನು ಕಷ್ಟಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಓದುವಿಕೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಓದುವಂತಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅನುಬಂಧಗಳು ವಿಷಯವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸದೆ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಛಿದ್ರವಾಗದಂತೆ ಇರಿಸುತ್ತದೆ. ಆಸಕ್ತ ಓದುಗರು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿ ಅನುಬಂಧದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪುಟಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ಅನುಬಂಧವನ್ನು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕು. ಒಂದೇ ಅನುಬಂಧವು ಅನುಬಂಧದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ವಿರಾಮ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಲ್ಲದ ದೊಡ್ಡಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನುಬಂಧದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಕೂಡ, ಅನುಬಂಧಗಳನ್ನು ಅಂತಿಮ ಅಧ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯ ನಡುವೆ ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯ ನಂತರ ತಕ್ಷಣವೇ ಇರಿಸಬಹುದು. ಅಪ್ರಕಟಿತ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ಸೂಚ್ಯಂಕದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ತರುವಾಯ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೆ ಸೂಚ್ಯಂಕ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

12.5 ಪದಕೋಶ :

ಶಬ್ದಕೋಶ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಪದಕೋಶವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜ್ಞಾನದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಪದಗಳ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಲಾದ, ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ಪದಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಪದಕೋಶ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಲ್ಲದ ಪುಸ್ತಕಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಪದಗಳಿಗೆ ಪದಕೋಶದೊಂದಿಗೆ ಬರಬಹುದು.

ದ್ವಿಭಾಷಾ ಶಬ್ದಕೋಶ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನಾರ್ಥಕಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಶಬ್ದಕೋಶ ಅಧ್ಯಯನ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಪದವು ಸಂಕಲನ ಕಲ್ಪನೆಗೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಶಬ್ದಕೋಶ ಸಂಗ್ರಹ ಅಥವಾ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಶಬ್ದ ಬಂಡಾರ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸಹ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

12.5.1 ಪ್ರಮುಖ ಪದಕೋಶ :

ಪ್ರಮುಖ ಶಬ್ದಕೋಶ ಅಥವಾ ಪದಕೋಶಗಳು ಎನ್ನುವುದು ಸರಳವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ನಿಘಂಟಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಇತರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಶಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಯನದ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಸಬರಿಗೆ ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಭಾಷಾವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳ ರೂಪಕಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಶಬ್ದಕೋಶ ಅಥವಾ ಪದಕೋಶಗಳು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

12.5.2 ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ಪದಕೋಶ :

ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಕಾಯ ಅಥವಾ ಜಾಲತಾಣದಿಂದ ಪದಕೋಶಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಹೊರತೆಗೆಯುವಿಕೆಗೆ ಗಣಕಯಂತ್ರದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಧಾನಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂಲಸತ್ವ ಪರಿಭಾಷೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ಪದಕೋಶವು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಹೊಳಪುಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುತ್ತವೆ. ಪದದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸಾರವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇತರೆ ನಿಘಂಟಿನ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಾರ್ಥ ನಿರ್ವಚನಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೊಳಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

12.6 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ:

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳ ತುಂಬಿರಿ :

1. ಸಾರಲೇಖದ ಗರಿಷ್ಠ.....ರಿಂದ.....ಶಬ್ದಗಳ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ.
2. ಒಂದು ಸಾರಾಂಶವು.....ಆಗಿದೆ

II. ಒಂದೇ ವ್ಯಾಕೃತದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

3. ಗ್ರಂಥಯುಣ ಎಂದರೇನು?
4. ಅನುಬಂಧ ಎಂದರೇನು?

III. ಕೆಳಗಿನ ಸರಿ / ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

5. ಗ್ರಂಥಯುಣ ಎಂದರೆ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ

6. ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಪುಟವು ಸಂಶೋಧನಾ ವರದಿಯ ಪ್ರಥಮ ಪುಟವಾಗಿದೆ.

IV. ಕೆಳಗಿನ ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

7. ಸಂಶೋಧನಾ ವರದಿಯ ಕೊನೆಯ ಪುಟವು

- ಎ). ಗ್ರಂಥಖಯಣ
- ಬಿ). ಸೂಚ್ಯಂಕ
- ಸಿ). ಅನುಬಂಧ
- ಡಿ). ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಪುಟ

8. ಪ್ರೌಢಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಹೀಗೆ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ

- ಎ). ಪುಸ್ತಕ
- ಬಿ). ಸಂಶೋಧನಾ ವರದಿ
- ಸಿ). ಗ್ರಂಥ
- ಡಿ). ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ

ಉತ್ತರಗಳು:

1. 3000 ರಿಂದ 4000
2. ಸಾರಲೇಖ
3. ಮೂಲ ಆಕರಗಳ ಪಟ್ಟಿ
4. ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮಾಹಿತಿ
5. ತಪ್ಪು
6. ಸರಿ
7. ಸಿ
8. ಡಿ). ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ

12.7 ಸಾರಾಂಶ :

ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ರೂಪರೇಷೆ ಅಥವಾ ಸಾರಾಂಶದ ಕುರಿತಾಗಿ, ಅದರ ತಯಾರಿಕೆ, ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ ಹಾಗೂ ಅದರ ಮಹತ್ವ ದಾಖಲೆಗಳ ಮುಖ್ಯ ಕಡತ ಹಾಗೂ ಗ್ರಂಥಸೂಚಿಯ ಮಹತ್ವದ ಕುರಿತಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅನುಬಂಧ ಶಬ್ದಕೋಶ ಇವುಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿನ ಮಹತ್ವ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಗತ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

12.8 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು :

- ಸಾರಲೇಖ : ಸಾರಲೇಖವು ಚೌಕಟ್ಟಿನ ರೂಪರೇಷೆಯಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನೆಯ ನೀಲಿನಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ
- ಗ್ರಂಥಯುಣ : ಗ್ರಂಥಯುಣವು ಮೂಲ ಆಕರಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಯು ಗ್ರಂಥಯುಣದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಗ್ರಂಥಯುಣದಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
- ಅನುಬಂಧ : ಅನುಬಂಧವು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮಾಹಿತಿಯಾಗಿದೆ.
- ಪದಕೋಶ : ಶಬ್ದಕೋಶ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಪದಕೋಶವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜ್ಞಾನದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಪದಗಳ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ.

12.9 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

1. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರಲೇಖ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಯುಣದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ
2. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಬಂಧ ಮತ್ತು ಪದಕೋಶದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿ.
3. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ
 - ಎ). ಸಾರಲೇಖ
 - ಬಿ). ಆಕರಗಳ ಶೃಂಗ ಕಡತ

12.10 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನದ ಗ್ರಂಥಗಳು :

1. ಡಾ. ಎ.ವಿ.ವೆಂಕಟರತ್ನಂ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ.ಪದ್ಮ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, 1999
2. ಡಾ.ಬಾ.ರಾ.ಗೋಪಾಲ : ಇತಿಹಾಸಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, 1996.
3. ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ ತಂಬಂಡ ಮತ್ತು ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪೂಜಾರಹಳ್ಳಿ : ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ. 2010

4. ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಹೆಚ್.ವಿ.: ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು, 2000
5. ಡಾ.ಬಿ.ಶೇಕ್ ಅಲಿ : ಹಿಸ್ಪರಿ: ಇಟ್ಸ್ ಥಿಯರಿ ಅಂಡ್ ಮೆಥಡ್, ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್, ನವದೆಹಲಿ, 1978.
6. ಇ.ಎಚ್.ಕಾರ್, ವಾಟ್ ಇಸ್ ಹಿಸ್ಪರಿ? ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಅಂಡ್ ಕಂಪನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್, 1962.

ಡಾ.ರಮೇಶ ಕಾಂಬಳೆ

ಕೋರ್ಸ್-1

ಬ್ಲಾಕ್-IV

ಪೀಠಿಕೆ

ಪ್ರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ,

ಪತ್ರಿಕೆ ಒಂದರ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಬ್ಲಾಕಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಘಟಕಗಳಿವೆ. ನಾವು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳ ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಘಟಕ-13 ರಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿನ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ; ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ತೊಂದರೆಗಳು, ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಸಮಸ್ಯೆ, ವಿವರಣೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ, ಸಂಭವನೀಯ ಪರಿಹಾರಗಳು, ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಅರ್ಥ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಮಹತ್ವ, ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಅಡತಡೆಗಳು, ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿದ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಗೆ ಪೂರ್ವಾಪೇಕ್ಷಿತಗಳು ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನದ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನದ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಹಂತಗಳಾಗಿವೆ.

ಘಟಕ-14 ರಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ, ಚರಿತ್ರೆಯ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ, ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕರಣ, ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳ ನಿರಂತರತೆ, ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದ ಕಾರಣಗಳು, ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳ ಕುರಿತು ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ

ಘಟಕ-15 ರಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾಲಗಣನೆ, ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಣನೆ, ಕಾಲಗಣನೆಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಪುರಾತನ, ಮಧ್ಯಕಾಲ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ, ಸಮತಲ ಮತ್ತು ಲಂಬ, ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ ಎಲ್ಲಾಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿದ್ದು ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಘಟಕ-16 ರಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಚರಿತ್ರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಮುಖವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಲು ಅತಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಹಂತಗಳಾಗಿವೆ.

ಡಾ. ರಮೇಶ್ ಕಾಂಜೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

Karnataka State Open University

ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನ ವಿಭಾಗ
ಎಂ. ಎ. ಮೊದಲನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್

ಕೋರ್ಸ್: ಎಂಹೆಚ್‌ಐಹೆಚ್‌ಸಿ 1.1 : ಇತಿಹಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ

ಬ್ಲಾಕ್ - IV

ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ

- ಘಟಕ - 13: ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ
- ಘಟಕ - 14: ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಪಾತ
- ಘಟಕ - 15: ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕಾಲಗಣನೆ ಮತ್ತು ಕಾಲ ವಿಭಜನೆ
- ಘಟಕ - 16: ಇತಿಹಾಸ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೇ? ವಿಮರ್ಶೆ

238-252

253-269

270-284

285-299

ಘಟಕ - 13

ಚರಿತ್ರೆಯ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ

ರಚನೆ :

13.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

13.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

13.2 ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ತೊಂದರೆಗಳು

13.3 ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ

13.4 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

13.5 ಸಾರಾಂಶ

13.6 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

13.7 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

13.8 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

13.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು :

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿರಿ.
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ.
- ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಪೂರ್ವಾಪೇಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವಿರಿ.
- ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ರಚಿತವಾದ ಚರಿತ್ರೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಬಲ್ಲದು. ಚರಿತ್ರೆಕಾರನು ತನ್ನ ಸಮಕಾಲೀನ ಜನರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವನು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯೋಗಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.
- ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವುದು ಮತ್ತು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವಿರಿ.
- ವಿಶ್ವಸಾರ್ವತ್ಯವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದು ಆ ಮೂಲಕ ಅನುಮಾನಗಳ ಆಚೆಗೂ ವಾಸ್ತವವಾದವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವಿರಿ.

13.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ :

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮತ್ತು ಅವರ ತಲೆಮಾರಗಳ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಡಿಯಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಸಾಧನೆಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಚರಿತ್ರೆಗಳು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡಗಳು ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಯುಗದ ಘರ್ಷಣೆಯ ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯು ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆಯು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದು ಚರಿತ್ರೆಕಾರನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಮನಸ್ಸಿನ ಹೊರಗಿನ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯು ಚರಿತ್ರೆಕಾರನ ಹೊರಗಿನ ಪೂರ್ವಕಲ್ಪಿತ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಭಾವನೆಗಳು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ.

ಭೂತಕಾಲವನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸುವ ಗುರುತರವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಸವಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಅಗಾಧವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ ಹಾಗೂ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಯತ್ನವು ಚರಿತ್ರಕಾರನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಗಮನಾರ್ಹ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಭವನೀಯ ಪರಿಹಾರಗಳ ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಯುತವಾದ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲಾಸಕರ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

13.2 ಚರಿತ್ರೆಯ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ತೊಂದರೆಗಳು :

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಸವಾಲುಗಳು ಎಂದರೆ ಆಕರಗಳು, ಜ್ಞಾನ, ವಿವರಣೆ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ, ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿವೆ. ಆಕರಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಭೂತಕಾಲವನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸುವಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಆಕರಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕರಗಳು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿವೆ. ಆಕರಗಳನ್ನು ಮರು ಪಡೆಯುವುದು, ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗಗಳಾಗಿವೆ. ಪುನರ್ ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಆಕರಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಆಕರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆಕರಗಳು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಆಕರಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಏಕೆಂದರೆ ಪುರಾತನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣವು ಕೇವಲ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಮಾಹಿತಿಯ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಮೀರಿದೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರನು ತನ್ನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದಾಗಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಭೂತಕಾಲಕ್ಕೆ ನೇರ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಅನುಷಂಗಿಕ ಅಥವಾ ಅಳಿದುಳಿದ ತುಣುಕುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುವುದರಿಂದ ಪೂರ್ವ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಾಕ್ಷರ ಜನರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸುವಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಜಟಿಲಗೊಳಿಸಿದೆ. ಲಿಖಿತ ಸಮಕಾಲೀನ ಮೂಲಗಳ ಕೊರತೆಯು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಮಾಜಗಳ ಚರಿತ್ರಕಾರರನ್ನು ಪರ್ಯಾಯ ಮೂಲಗಳಿಂದ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮೌಖಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪುರಾಣ, ದಂತಕಥೆ, ಹಾಡು ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಿ ಕಲೆಹಾಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮೌಖಿಕ ಆಕರಗಳ ಬಳಕೆಯು ಜಟಿಲತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದ್ದರಿಂದ ನಿಖರವಾದ ಕಾಲಗಣನೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಗಳು, ತಲೆಮಾರುಗಳು, ಮತ್ತು ಕಾಲಾವಧಿಗಳ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ರಚನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಲ್ಲ. ಸಮಯವು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾನವ ಸ್ಮರಣೆಯ ದುರ್ಬಲತೆಯ ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

13.2.1 ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ :

ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆಯು ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಮುಂದಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯು ಚರಿತ್ರಕಾರರಿಗೆ ಸವಾಲನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ವರ್ತಮಾನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಹಿಂದಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಕಾರ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಉದ್ದೇಶವೇನು ಎಂಬಂತಹ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವುದು ಅನಪೇಕ್ಷಿತವೆಂದು ಅವರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರು? ಎನ್ನುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಅವರು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಮುಖ್ಯ ತೊಂದರೆ ಎಂದರೆ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗದ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕದಿರುವುದು ಆದರೆ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಅಧ್ಯಯನದ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರನು ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಚರಿತ್ರಕಾರ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುರಾವೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿವೆಯೇ, ಹೌದು ಎಂದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು? ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಹಾಗೂ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ದಾಖಲೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ಚರಿತ್ರಕಾರರಿಗೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು ಬಹುಶಃ ಅಂತಹ ದಾಖಲೆಗಳ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರಬಹುದು ಹೀಗೆ ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಒಂದು ಜಟಿಲ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ.

13.2.2 ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಸಮಸ್ಯೆ :

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನವು ಚರಿತ್ರೆಯ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿವೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಸುತ್ತಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಜ್ಞಾನದ ಕುರಿತು ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೂಲಗಳೆಂದರೆ ಆಯ್ಕೆ, ಸ್ಮರಣೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಯ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಲಿಖಿತ ದಾಖಲೆಗಳಾಗಿವೆ. ಅಂದರೆ ಹಿಟ್ಟರನ ನಕಲಿ ದಿನಚರಿಗಳ ದಾಖಲೆಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಆದಾಗ್ಯೂ ಹಿಂದೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದರ ಜ್ಞಾನವು ಖಚಿತವಾಗಿರಬೇಕು, ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರಕಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

13.2.3 ವಿವರಣೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ :

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವೆಂದರೆ ವಿವರಣೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿವರಣೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಪ್ರಬಲ ಸ್ಥಾನಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿವೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಹಿಂದಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವು ಬರಹಗಾರರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಆ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನುಗಳ ಮೊರೆಹೊಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯು ಅಮೂರ್ತತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯು ಹಿಂದೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದರಿಂದ ಚರಿತ್ರಕಾರನು ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಡಳಿತ ಕಾನೂನುಗಳ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬಹುದಾದ ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತು ಆಕಸ್ಮಿಕ ಕಾರಣಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬಹುದಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಇತರ ದೇಶಗಳು, ಇತರ ಅವಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ತಾರ್ಕಿಕ ಪಾಠಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಫಲಪ್ರದವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣವನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಬೇಕು.

13.2.4 ಸಂಭವನೀಯ ಪರಿಹಾರಗಳು :

ಆಕರಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಚರಿತ್ರಕಾರನು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಆಕರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ

ಮೂಲ ಆಕರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಅನುಷಂಗಿಕ ಆಕರಗಳ ನಡುವಿನ ಭಿನ್ನತೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮೂಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಚರಿತ್ರೆಯ ಸುಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಅನುಕ್ರಮ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಅಥವಾ ಸತ್ಯಗಳ ಆಯ್ಕೆ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಈ ಅರಿವನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಆಂತರಿಕ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಟೀಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಆಕರಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಂತರಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಸಮರ್ಥನೀಯತೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರತೆಗಾಗಿ ಆಕರಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯು ವಿಷಯದ ಇತರೆ ಪುರಾವೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಕರವನ್ನು ಹೊಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಮಾಹಿತಿಯು ಅಧಿಕೃತ ಹಾಗೂ ಅದು ನೀಡುವ ಮಾಹಿತಿ ಕುರಿತು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಮತ್ತು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಈ ಹೊಸ ವಿಚಾರಣೆಯ ವಿಧಾನವು ತುಂಬಾ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ಸಮರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿರಲು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಹೊರತು ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಕೆಲಸವನ್ನು ಗೌರವಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

13.3 ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ :

ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯ ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಎಂದರೆ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿರುವ ಗುಣಮಟ್ಟ, ಇದು ಬಾಹ್ಯ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಸಹ ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯು ಮನಸ್ಸಿನ ಬಾಹ್ಯವಾಸ್ತವವಾದ “ವಸ್ತು” ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಕೇವಲ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲ ಆವಿಷ್ಕಾರ ಉದ್ದೇಶ, ಕಲ್ಪನೆ, ಭಾವನೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಸಂಶೋಧನೆಯು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಲಾಸಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದಂತಕಥೆಗಳನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠೆಯಾಗಿರಬಾರದು.

13.3.1 ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಅರ್ಥ :

ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಎಂದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭಾವನೆಗಳು ಅಥವಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗದಿರುವುದು. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರರ್ಥ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಬರವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪೂರ್ಣ ಬರವಣಿಗೆಯು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನಿರಾಕಾರತೆಯ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಮಸ್ಯೆಯ ನಿರೂಪಣೆಯಾಗಿರಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಚರಿತ್ರಕಾರನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು, ಘಟನೆಗಳು, ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಿರಬೇಕು. ಅಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಬರವಣಿಗೆಯು ಸತ್ಯ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

13.3.2 ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಮಹತ್ವ :

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ನಿರೂಪಣೆಯ ಮೂಲ ತತ್ವವಾಗಿದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ನಿರೂಪಣೆಯಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿ ಅವನತಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಚರಿತ್ರೆಯು ತರ್ಕಬದ್ಧ ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠತೆಯ ಅಗತ್ಯವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ.

1. ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಬರೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ನೈಜ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ.
2. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯು ನಿಖರತೆ, ದೃಢೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಖಾತ್ರಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.
3. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮಾಹಿತಿಯು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ನಿರೂಪಣೆ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾನಗಳ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯು ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ.

13.3.3 ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ :

ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ ಎಂದರೆ ತನ್ನವರ ಬಗ್ಗೆ, ತನ್ನ ದೇಶ, ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅತಿಯಾದ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಚರಿತ್ರೆ ರಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದ್ದೇ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಎಂದರೆ ಏಕಪಕ್ಷೀಯತೆ. 'ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಎಂದಾದರೆ ಅದರ ವೈಫಲ್ಯವೇ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ'. ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ, ಒಂದು ರಾಜ್ಯ, ಒಂದು ಧರ್ಮ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಘಟನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಲವು ತೋರಿ, ತನ್ನವರ ದೋಷಗಳು ಮತ್ತು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿ ಚರಿತ್ರೆ ರಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಭೋಧಿಸುವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯೂರೋಪಿಯನ್ನರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಏಷ್ಯಾ, ಆಫ್ರಿಕಾಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಬಂದ ದೇವದೂತರೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಾರಣ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ದೋಷಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವ ಮುಖಾಂತರ ತಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಹುಟ್ಟು, ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿದರು. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ದೋಷಗಳನ್ನು ಟೀಕಿಸುವ ಮುಖಾಂತರ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಯೂರೋಪಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ ಎಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನವರ ಬಗೆಗೆ ಅಭಿಮಾನವಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೇ ದುರಾಭಿಮಾನವು ಕೂಡ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ದುರಾಭಿಮಾನ, ಅತಿಯಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಅತಿಯಾದ ಜಾತಿಯತೆ, ಅತಿಯಾದ ಧಾರ್ಮಿಕತೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೇಲೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ ಎಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮೌಲ್ಯಸಂಹಿತೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಊಹೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಬಹುದೂರವಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಘಟನೆ, ಚಳುವಳಿ ಅಥವಾ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಡೆದಂತೆಯೇ ವಿವರಿಸದೆ, ತನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಖಾಂತರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿರುಚಿ ಬರೆಯುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ.

ಥುಸಿಡೈಡಸ್‌ನಿಂದ ಟಾಯ್ಸಿಬಿಯವರೆಗಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಣನ ಹರ್ಷ ಚರಿತೆ, ಸೆಂಟ್ ಅಗಸ್ತಿನನ ದಿ ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಗಾಡ್, ಅಬುಲ್ ಫಜಲನ ಅಕ್ಬರ ನಾಮಾ, ಜೆ.ಎಸ್.ಮಿಲ್‌ನ ಬ್ರಿಟಿಷ ಭಾರತದ ಚರಿತ್ರೆ, ವೋಲ್ಟಾರ್‌ನ ಲೂಯಿಸ್ XIV, ಗಿಬ್ಬನ್‌ನ ಡಿಕ್ಲೇನ್ ಆಂಡ್ ಪಾಲ್ ಆಫ್ ರೋಮನ್ ಎಂಪೈರ್, ಗ್ರೊಟೀರ್‌ನ್ ಪ್ರೊಅಥೆನಿಯನ್ ಸ್ಟನ್ಸ್, ಮಿಟ್‌ಪೊರ್ಟ್‌ನ್ ಪ್ರೊಸ್ಪಾರಟನ್ ಅಟಿಟ್ಯೂಡ್, ಮಮಸೇನ್‌ನ ಅಂಟಿ ಡೆಮಾಕ್ರಾಟಿಕ್ ಸೆಂಟಿಮೆಂಟ್, ರಾಂಕಿಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ತಾತ್ವಿಕ ಒಲವು, ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲ ಸ್ವಾಕ್ಷನ್‌ಗಳ ಪರವಾಗಿ ಜೋಸಿಯಾ ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್‌ನ ಜನಾಂಗೀಯ ಸಂಕೀರ್ಣದ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಹೆಗೆಲ್‌ನ ಆಯ್ದ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳು, ಚರಿತ್ರೆಯ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನ ಭೌತಿಕ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ, ವಿ.ಡಿ.ಸಾವರ್ಕರ್‌ರ ಪ್ರಥಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮ್, ಕೆ.ಪಿ.ಜಯಸ್ವಾಲ್‌ರ ಹಿಂದೂ ರಾಜಕೀಯ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಮತ್ತು ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಷ್ಠತೆಯ ಸೊಂಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿವೆ.

13.3.4 ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಅಡತಡೆಗಳು :

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯು ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾಗಿದ್ದು, ಆದರ್ಶವಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಮತ್ತು ಘೋಷಿಸುವ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಸಹ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಬಯಕೆಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ಮಾತ್ರ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ;

13.3.4.1 ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಸ್ವರೂಪ :

ಎಲ್ಲಾ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳು ನಾಶವಾಗಿರಬಹುದು. ಘಟನೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸದೇ ಇರಬಹುದು. ಅವರು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವೀಕ್ಷಣೆಯ ಸ್ವರೂಪವು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

13.3.4.2 ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಆಯ್ಕೆ :

ಚರಿತ್ರಕಾರನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದು ಮಾನವನಿಂದ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸೋಲುತ್ತಾರೆ. ಚರಿತ್ರೆಯು ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಅಪರಿಮಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಸಂಶೋಧಕರು ವಿಷಯ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಘಟನೆಗಳ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳ ಕೊರತೆಗಳ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ.

13.3.4.3 ಲೇಖಕರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ :

ಚರಿತ್ರಕಾರನು ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟಪಡುವ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟಪಡೆಯದಿರುವ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಭಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳು, ಬದ್ಧತೆಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಗಣನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾನವನು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಪರಿಗಣನೆಗಳು, ರಾಜಕೀಯ ಬದ್ಧತೆ, ಗುಂಪು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ,

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉತ್ಸಾಹ, ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಪಾತದ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಚರಿತ್ರೆಕಾರರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

13.3.4.4 ನಿರೂಪಣೆ ಮತ್ತು ವಿವರಣೆಯ ಮಿಶ್ರಣ :

ಚರಿತ್ರೆಕಾರನ ಕಾರ್ಯವು ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಘಟನೆಗಳ ಶುದ್ಧ ನಿರೂಪಣೆಯು ಸ್ವಯಂ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾಗಿದ್ದು, ನಿರೂಪಣೆಯಿಲ್ಲದ ಅಂಶಗಳು ನಿರೂಪಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರಣವಾಗುತ್ತದೆ.ಯಾವುದೇ ನಿರೂಪಣೆಯ ಕಾರಣ, ಉದ್ದೇಶ, ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ಉಲ್ಲೇಖದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ನಿರೂಪಣೆಯಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆಯ ಮಿಶ್ರಣದ ಅಂಶಗಳು ಚರಿತ್ರೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

13.3.4.5 ಐತಿಹಾಸಿಕ ಊಹೆಗಳು :

ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಮಾಡಿದ ಊಹೆಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಯು ಚರ್ಚಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದ ಕಾರಣ ಈಸ್ಟರ್ನ್ ಸೊಸೈಟಿ ವಿಫಲವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಚರ್ಚ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಯು ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಮಾಜ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ಎಂದು ಟಾಯ್ನ್‌ಬೀ ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಘನತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಅಥವಾ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಒಂದು ಆವಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗಿಬ್ಬನ್ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಊಹಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಚರಿತ್ರೆ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಅಥವಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಸಂಯೋಜನೆಯೂ ಸಹ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

13.3.4.6. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕ ಆಸಕ್ತಿ ;

ಚರಿತ್ರೆಯ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಮೌಲ್ಯವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಆಸಕ್ತಿಯು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಗೆ ತಡೆಗೊಡೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಕಾರನು ತನ್ನ ನಿರೂಪಣೆಯ ಆಯ್ಕೆ, ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವಾಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಲಾವಿದನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೆರೋಡೋಟಸ್‌ನಿಂದ ಟಾಯ್ನ್‌ಬಿಯವರೆಗೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಗಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

13.3.4.7 ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ದೋಷ :

ಚರಿತ್ರೆಕಾರನು ಆಸಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆ ಹಾಗೂ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಿತಾಮಹನಾದ ಥುಸಿಡಿಡ್‌ಸ್‌ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖನಾಗಿದ್ದು, ಪೆಲೋಪೊನೇಸಿಯನ್ ಯುದ್ಧದ ಕುರಿತು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು, ಅದರ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲ ಘಟನಾವಳಿಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡದೆ ಇರುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಅಥೆನ್ಸಿನ ಅನನ್ಯ ವೈಭವವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

13.3.4.8 ಚರಿತ್ರೆಕಾರನ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಚರಿತ್ರೆ :

ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಚರಿತ್ರೆಕಾರನು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು, ಆರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ರಚಿಸಬೇಕು. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರ ಲೋಹದಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಳಸಬೇಕು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಕಾರನು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ನಾಟಕೀಯ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮರುರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೇ ಓದುಗರು ಚರಿತ್ರೆಕಾರನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರು ರೂಪಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಕಾರನ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಚರಿತ್ರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

13.3.4.9 ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬದ್ಧತೆ :

ಚರಿತ್ರೆಕಾರನು ಯಾವಾಗಲೂ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರಬಾರದು. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅಥವಾ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಬಾರದು. ಹಾಗೂ ಚರಿತ್ರೆಕಾರನು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೀತಿ, ಕ್ರಿಯೆ ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಥವಾ ಗುಂಪು ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಂಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಸಮಸ್ಯೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಅಥವಾ ಕಾರಣವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಗೆ

ತಡೆಗೊಡೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯು ಅಪ್ರಸ್ತುತಯೆನಿಸುತ್ತದೆ.

13.3.4.10 ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿದ ಚರಿತ್ರೆ :

ದುರುಪಯೋಗ ಅಥವಾ ವಿರೂಪತೆಯು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಕೆಟ್ಟ ಶತ್ರುವಾಗಿದೆ. ಅಜ್ಞಾನ, ಭಯ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣೆಗಳು ದುರುಪಯೋಗ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ. ಅಧಿಕಾರದ ಭಯ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಬಯಕೆ ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

13.3.4.11 ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಗೆ ಪೂರ್ವಾಪೇಕ್ಷಿತಗಳು :

ಒಬ್ಬ ಚರಿತ್ರಕಾರ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಿಯಂತೆ ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಗಮನಿಸಬೇಕು. “ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬಹುದು. ಅಥವಾ ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಎಂದಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ” ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಗೆ ಪೂರ್ವಾಪೇಕ್ಷೆಗಳಿವೆ ;

1. ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಎಲ್ಲರಿಂದ ಮಾಹಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಾರದು.
2. ಸಂಶೋಧಕರು ದಾಖಲೆಗಳ ಕಠಿಣ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.
3. ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಪಾತ್ರ, ಘಟನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.
4. ಚರಿತ್ರಕಾರನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
5. ಸಾಕಷ್ಟು ದಾಖಲೆಗಳ ಸಮತೋಲನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ಅವರ ತಿರ್ಮಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಬೇಕು.
6. ಸಂಶೋಧಕನು ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡದೇ ಸಮಚಿತ್ತವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬೇಕು.

13.4 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ :

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳ ತುಂಬಿ :

1. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಎಂದರೆ -----
2. ಸಂತ ಅಗಸ್ತ್ಯನ ಈ ಕೃತಿ ಲೇಖಕರು -----

II. ಒಂದೇ ವ್ಯಾಕೃತದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

3. ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ ಎಂದರೇನು?
4. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಿತಾಮಹ ಯಾರು?

III. ಕೆಳಗಿನ ಸರಿ / ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

5. ಚರಿತ್ರಕಾರರು ವಕೀಲರಲ್ಲ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು
6. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಿದ ಅಥವಾ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿದ ಕೆಟ್ಟ ಶತ್ರುವಾಗಿದೆ.

IV. ಕೆಳಗಿನ ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

7. ಆಧಿನಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಯಾರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು?

- ಎ). ರ್ಯಾಂಕೆ
- ಬಿ). ಜೆ.ಬಿ.ಬ್ಯೂರಿ
- ಸಿ). ಟಾಯ್ನಬಿ
- ಡಿ). ಗಿಬ್ಬನ್

8. “ನೀವು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ” ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದವರು ಯಾರು?

- ಎ). ಗಿಬ್ಬನ್
- ಬಿ). ಜಿ.ಎಂ.ಟ್ರಾವೆಲಿನ್
- ಸಿ). ಇ.ಎಚ್.ಕಾರ್
- ಡಿ) ಅರ್ನಾಲ್ಡ್ ಟಾಯ್ನಬಿ

ಉತ್ತರಗಳು :

- 1) ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ
- 2) ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಗಾಡ್
- 3) ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವತೆಯು ವಸ್ತುತ್ವತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.
- 4) ಥುಸಿಡಿಡಸ್
- 5) ಸರಿ
- 6) ಸರಿ
- 7) ಎ
- 8) ಸಿಸರಿ
- 9) ಎ
- 10) ಸಿ

13.5 ಸಾರಾಂಶ :

ಈ ಒಂದು ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ಬರೆಯುವಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವಸ್ತುತ್ವತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವತೆಯ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ವಿವರಣೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಭವನೀಯ ಪರಿಹಾರಗಳಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಈ ಘಟಕದ ಮೂಖಾಂತರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುತ್ವತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವತೆ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಮಗ್ರವಾದ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

13.6 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು :

ವಸ್ತುತ್ವತೆ : ವಸ್ತುತ್ವತೆಯು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ನಿರೂಪಣೆಯ ಸಾರವಾಗಿದೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವತೆ : ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವತೆಯು ವಸ್ತುತ್ವತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದು ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ. ಮತ್ತು ಹೊರ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನ : ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನವು ಚರಿತ್ರೆಯ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ

ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಉಹೇಗಳು : ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಉಹೇಗಳಿಗೆ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಜವಾಬ್ದಾರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

13.7 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

1. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ
2. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ
3. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ) ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಅಡೆತಡೆಗಳು

ಬ) ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ

13.8 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನದ ಗ್ರಂಥಗಳು :

1. ಡಾ. ಎ.ವಿ.ವೆಂಕಟರತ್ನಂ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ.ಪದ್ಮ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, 1999
2. ಡಾ.ಬಾ.ರಾ.ಗೋಪಾಲ : ಇತಿಹಾಸಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, 1996.
3. ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ ತಂಬಂಡ ಮತ್ತು ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪೂಜಾರಹಳ್ಳಿ : ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ. 2010
4. ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಹೆಚ್.ವಿ.: ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು, 2000
5. ಡಾ.ಬಿ.ಶೇಕ್ ಅಲಿ : ಹಿಸ್ಟರಿ: ಇಟ್ಸ್ ಥಿಯರಿ ಅಂಡ್ ಮೆಥಡ್, ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್, ನವದೆಹಲಿ, 1978.
6. ಇ.ಎಚ್.ಕಾರ್, ವಾಟ್ ಇಸ್ ಹಿಸ್ಟರಿ? ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಅಂಡ್ ಕಂಪನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್, 1962.

ಡಾ.ರಮೇಶ ಕಾಂಬಳೆ

ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ

ರಚನೆ :

14.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

14.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

14.2 ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ

14.3 ಚರಿತ್ರೆಯ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ

14.4 ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ

14.5 ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ

14.6 ಸಾಮಾಜಿಕರಣ

14.7 ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳ ನಿರಂತರತೆ

14.8 ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದ ಕಾರಣಗಳು

14.9 ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳು

14.10 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

14.11 ಸಾರಾಂಶ

14.12 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

14.13 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

14.14 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

14.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು :

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಪಕ್ಷಪಾತದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ.
- ಪಕ್ಷಪಾತದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಧಾನಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ.
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.
- ಚರಿತ್ರೆಯ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಿರಿ.
- ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ.
- ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜೀಕರಣ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಿರಿ.

14.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ :

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಹಲವಾರು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಇತರೆ ವಿಷಯಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧಕರು ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಕ್ಷಪಾತವು ಪರ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪರ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳ ನಿರಾಕರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಭವನೀಯ ಅರ್ಹತೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷಪಾತವು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ, ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತನಿಖೆಗೆ ಒಳಪಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಇದನ್ನು 'ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಶಿಸ್ತು' ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಚರಿತ್ರೆಯು

ಪಕ್ಷಪಾತದಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆ, ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪಕ್ಷಪಾತವೂ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

14.2 ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ :

ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಸಮಾನಾರ್ಥಕಗಳಾಗಿ ಮಹತ್ವದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹೋಲಿಕೆ ಅಥವಾ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇತರ ಗುಂಪುಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಚೋದನೆಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರತಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಡೆಯುವುದು ಸಹಜ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಒಂದು ಆಂತರಿಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಮಾನವರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕ ನಡವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡದೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುವುದು, ಪಕ್ಷಪಾತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸ್ಥಿರವಾದ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಅಥವಾ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾದ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಒಲವು ತೋರಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಇತರರಿಗೆ ಹಾನಿಕಾರಕವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಪಕ್ಷಪಾತ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೆರಳಣಿಕೆಯಷ್ಟು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇದು ಪಕ್ಷಪಾತ ಮುಕ್ತ ಎಂದು ಸ್ವಯಂ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲ ಹಾಗಂತ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಚರಿತ್ರಕಾರನಿಗೆ ತೀವ್ರ ವಿರೋಧವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪಿತ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಿರೋಧಾಭಾಸವನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದು. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಗೌರವ ಗಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಬರಹಗಾರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸಲು ಅಥವಾ ನಿಂದಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಅಮೇರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ವುಡ್ರೋ ವಿಲ್ಸನ್ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಂತರ ಜನರು ಅಲ್ಲಿ

ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಹನೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಹೋರಾಡಲು ಕ್ರೂರವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಕ್ರೂರ ಮತ್ತು ಕರುಣೆ ಇಲ್ಲದ ನಿಲುವು ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಾಂಗ, ಪೊಲೀಸ್ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ” ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ವುಡ್ರೋ ವಿಲ್ಸನ್ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ನೀಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿವೆ. ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ವೆಲ್ ಆಂಡರ್ಸನ್ ಮತ್ತು ಲಾರೆನ್ಸ್ ಸ್ಟಾಲಿಂಗ್ ಅವರು ವುಡ್ರೋ ವಿಲ್ಸನ್ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಾರ್ಶನಿಕ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಈ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಬಿಲ್ವಿಣ ಮತ್ತು ಅಬುಲ್ ಫಜಿಲ್ ಬರೆದ ವಿಕ್ರಮಾಂಕದೇವ ಚರಿತ ಮತ್ತು ಅಕ್ಬರ್‌ನಾಮಾ ಅವರ ಪೋಷಕರನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಬದೌನಿಯು ಬರೆದ ಮುಂತಕಬ್ ಉಲ್-ತವಾರಿಕ್ ಅಕ್ಬರನ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪೌರ್ವಾತ್ಯ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಬರೆದ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತವಾಗಿವೆ. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ರಹಿತ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪನೆ ಅಥವಾ ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರ ಕಡೆಗಿನ ವರ್ತನೆಯಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ಜನರು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಸಂವಹನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವವರೊಂದಿಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೇ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಹುದು. ಅವರು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲು ಒಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಅವರು ಇತರ ಗುಂಪುಗಳ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಅವರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗೀಯ ಗುಂಪುಗಳ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಸಂವಹನವು ಅಹಿತಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ಈ ಆತಂಕಗಳು ಆ ಗುಂಪುಗಳ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಕಾರಣವಾಬಹುದು. ವಿವಿಧ ಗುಂಪುಗಳ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ಏಕೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಚರಿತ್ರಕಾರನು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ವಿಭಿನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಬೇಕು. ಅದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಖಾಂತರ ಜನರು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನಂಬಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳ ಕುರಿತು ಜನರಿಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಬೇಕು.

ಲೇಖಕನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳಿವೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ;

1. ಲೇಖಕನು ಪ್ರಚೋದಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಿರುತ್ತಾನೆ, ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜನಾಂಗೀಯ ದೂಷಣೆ, ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ನಿಂದನೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು.
2. ಎರಡು ಅಥವಾ ಹಲವಾರು ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೊಗಳುವ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಾಜ, ಜನಾಂಗ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಥವಾ ಲಿಂಗತತ್ವಬಂಧಿ ಗುಂಪುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹೊಲಿಕೆ ಮಾಡುವುದು, ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತ ಲೇಖಕನ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.
3. ಲೇಖಕ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಏಕಮುಖಿ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು, ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಅಥವಾ ನಿರಾಧರಣೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಧನಾತ್ಮಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಮನೋಸ್ಥಿತಿಯ ಲೇಖಕ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.
4. ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಅಪ್ರಮಾಣಿಕ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಲೇಖನದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.
5. ಲೇಖಕನ ತನ್ನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿಮಾನ ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿಪರ ನಡಾವಳಿಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮೂಲಕ ತಾನೊಬ್ಬ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತ ಲೇಖಕನೆಂದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಓಲೈಕೆಗಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ನಡವಳಿಕೆಗಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತ ಲೇಖಕನ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಮೌಲ್ಯಯುತವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಅಪಕ್ಷವೆಂದು ಚಿತ್ರಿಸಲೂ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಕಾರಣ ಆತ ತನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಗಳಿಗೆ ನಂಬಲಾರ್ಹವಾದ ಗ್ರಂಥಖುಣವನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದರೆ ಅವನ ಬರವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಹವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಂದುವರೆದು ಅನುಷಂಗಿಕ ಆಕಾರಗಳ ಆಧಾರಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಚಿತವಾದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಲೇಖನ ಹಾಗೂ ಲೇಖಕರನ್ನು ಈ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಆಗದು. ಕಾರಣ ಅವರ ಲೇಖನದ ಮೇಲಿನ ವಿಮರ್ಶೆ, ಮಿತಿಗಳು ಲೇಖನದ ಮೇಲಾದ ಚರ್ಚೆಗಳು ಹಾಗೂ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟ ವೈದಾನಿಕತೆ ಅವನು/ಅವಳು ಎಷ್ಟೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಲೇಖಕರೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು.

ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ದತ್ತಾಂಶಗಳಿಂದ ರೂಪಿತವಾದ ಲೇಖನಗಳು ಸಹ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ದತ್ತಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾದ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿನ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಸಂಪಾದಕೀಯಗಳು, ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಖಾಸಗಿಯವರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜನಸಮೂಹವನ್ನು ತಲುಪುವ ಹವಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತ ಲೇಖಕನ ಆಲೋಚನೆಗಳು ತಪ್ಪು ಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತವೆ. ಕಾರಣ ಓರ್ವ ವೈಚಾರಿಕ ಬರಹಗಾರ ಋಣಾತ್ಮಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಬದಲಾವಣೆ ಅಥವಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದ ನೈಜ ಸ್ವರೂಪವನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ವೈಚಾರಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಚರಿತ್ರೆಯ ಪ್ರತಿ ಹಂತದ ಪ್ರಮುಖ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಹಲವಾರು ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತ ಸಂಗತಿಗಳು ಹೇಗೆ ತಲ್ಲಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಲ್ಲವು ಎಂಬುದನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ವಿಶ್ವಯುದ್ಧವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆ.

14.3 ಚರಿತ್ರೆಯ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ :

ಚರಿತ್ರೆಯ ಬೋಧನೆಯು ಚರಿತ್ರೆಯ ಬರವಣಿಗೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತವಾಗಿವೆ. 19ನೆ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಮೂಹ ಶಾಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಹು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಹು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬೋಧನೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ. ಅಮೇರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂಬ ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವಲಯದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವಿವರವಾಗಿ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ಭೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಆಚೆಗೂ ಅಮೇರಿಕಾ ತನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮಗಿರಿ, ಭಾರತೀಯ ಮೂಲದ ಅಮೇರಿಕನ್ನರ ನರಮೇಧ ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹಲವಾರು ದಶಕಗಳ ನಂತರ ಅಮೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವುದು, ಚರಿತ್ರೆಯ ಭೋಧನೆಯ ಪ್ರಭಾವವೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಅಮೇರಿಕೆಯ ಹಲವಾರು ಶಾಲೆಗಳು ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕ ಹಾಗೂ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ತನ್ನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಾಠಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಸರಕಾರಗಳಿಂದ ರೂಪಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಕಾರಣ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರಂಪರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುವದರ ಜೊತೆಗೆ ಚರಿತ್ರಾಕಾರರು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರೇರಿತ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಸೇರ್ಪಡೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಲೇ ನೈಜ ಚರಿತ್ರೆಯ ಭೋಧನೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನ ಎಂಬುವಂತೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿ 21ನೇ ಶತಮಾನದ ಜರ್ಮನಿ ತನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದೆ. 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಜರ್ಮನಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ರಚನೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕುರಿತಾದ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಭೋಧಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಯೂರೋಪಿನ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕೇಂದ್ರಿತ ಸಮಾಜ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಕುರಿತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಭೋಧನೆಗೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಇದು ಜರ್ಮನ್ ಯೂರೋಪ್ ಕೇಂದ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಾಲೇಜು ಮಟ್ಟದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ಬಹು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ಬಹು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಪುನರ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಥಮ ವಿಶ್ವ ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಅಮೇರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದ ವಿವಿಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೂರೋಪ ಒಂದು ಪರಂಪರೆ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೋರಾಟಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ತದನಂತರ 1980ರ ನಂತರ ಜಗತ್ತಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಭೋಧಿಸುವ ಕಡೆಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯೇತರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸರಿ, ಅಮೇರಿಕಾದ ಚರಿತ್ರೆ ಯೂರೋಪಿನ ಸುತ್ತಲೇ ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಆಚೆಗೂ ಚರಿತ್ರೆಯ ಭೋಧನೆ ಹಲವಾರು ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಸೇರ್ಪಡಲು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಭೋಧಕರ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತ ಮನಸ್ಥಿತಿಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ತೀವ್ರರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಭೋಧನೆ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಲೇಖಕನ ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿ ಅವನ ಭೋಧನೆಯ ಮೂಲಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಚರಿತ್ರೆಯ ರಚನೆ

ಮತ್ತು ಭೋಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ತರಬೇತು ಪಡೆದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲೇ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಉಪನ್ಯಾಸಕರ ಪ್ರಭಾವವು ಜಾಗತಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ರಚನೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಕಾರಣ ಇಂದಿನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತಾದ ಲೇಖನಗಳು ಅಮೇರಿಕೆಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಯಿಂದ ಒಳಗಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

14.4 ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ, ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ :

ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಪಕ್ಷಪಾತಗಳು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಇದೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಾಧನವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅನಗತ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಉತ್ತಮ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಹಿಂದಿನದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಚರಿತ್ರೆಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿದೆ.

14.5 ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ :

ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆಯು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದು ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ. ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಹೊರಗಿನ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪಿತ ಆಲೋಚನೆ, ಭಾವನೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಪಾತವು ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಲ್ಲ. ಪಕ್ಷಪಾತವು ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶ ಅಥವಾ ಸತ್ಯ ಅಥವಾ ಘಟನೆಗಳ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಬಲವಾಗಿ ಒಲವು ತೋರುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷಪಾತವು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆಯ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಬುನಾದಿಯಾಗಿದೆ. ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆಯು ಸಂಯೋಜಿತ ಅವಳಿಗಳಂತೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಥುಸಿಡೈಡ್‌ನಿಂದ ಟಾಯ್ನಬೀ ವರೆಗಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಣನ ಹರ್ಷ ಚರಿತೆ, ಸೇಟ್ ಅಗಸ್ತೀನ್‌ನ ದಿ ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಗಾಡ್, ಅಬುಲ್ ಫಜಲ್‌ನ ಅಕ್ಬರ ನಾಮಾ, ಗಿಬ್ಬನ್‌ನ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅವನತಿ,

ಜೆ.ಎಸ್.ಮಿಲ್‌ನ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಹಿಸ್ಟರಿ, ಗ್ರೇಟ್‌ನನ ಅಥೆನಿಯನ್ ಪರವಾದ ನಿಲುವು, ಮಿಟ್ ಪೋರ್ಟ್‌ನ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಪರವಾದ ವರ್ತನೆ, ಮೊಮ್‌ಸೆನ್‌ನ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವಿರೋಧಿ ಭಾವನೆಗಳು.

ರಾಂಕೆನ್ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ತಾತ್ವಿಕ ಒಲವು, 1688ರ ಕ್ರಾಂತಿ ಆಂಗ್ಲೋ ಸ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳ ಪರವಾಗಿ ಜೋಸಿಯಾ ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್‌ನ ಜನಾಂಗೀಯ ಸಂಕೀರ್ಣದ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಹೆಗೆಲ್‌ನ ಆಯ್ದ ವಿಧಾನ, ಇತಿಹಾಸದ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನ ಭೌತಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ವಿ.ಡಿ.ಸಾವರ್ಕರ್ ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಗ್ರಾಮ, ಕೆ.ಪಿ.ಚೇಯಸ್ವಾಲ್ ಅವರ ಹಿಂದೂ ರಾಜಕೀಯ, ಕೆ.ರಾಜಯ್ಯನವರು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಬಂಡಾಯ ಹಾಗೂ ಹಲವಾರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಮತ್ತು ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವತೆಯ ಕೊರತೆಯಿಂದ ನಾಶವಾಗಿವೆ.

14.6 ಸಾಮಾಜಿಕರಣ :

ಸಾಮಾಜಿಕರಣವು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹತೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಆಗುಹೋಗುಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕರಣದ ಭಾಗ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಯಕ್ತಿಕ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಇತಿಹಾಸವು ಅವನಲ್ಲಿ ಅಸಂತುಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯಂತೆ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಗುರುತನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಅವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಸರಳತೆ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಆ ಸಂಗತಿಗಳೇ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಾಗಿ ರೂಪಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಐದನೆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ವಿಶಾಲರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತತೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವನ/ಅವಳ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಯ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಕುಟುಂಬ ಶಾಲೆ ಶಿಕ್ಷಕ, ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರೂಪಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಾದ ಚಲನಚಿತ್ರ, ಕಿರುತೆರೆ, ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿ ಮಗುವಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಐದನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಗು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅನುಕೂಲತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೂರನೆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಐದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮೂಲಭೂತದ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ 1997ರಲ್ಲಿ ಫಯಾನಾ ಡಿವೈನಿ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥ ಸೋಷಿಯಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಇನ್ ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟನ್ ಅಮೇರಿಕೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟನ್‌ನ ಮಕ್ಕಳು ಲಿಂಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಜನಾಂಗೀಯ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಅದರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಜನಾಂಗೀಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರೂಪಿತಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಅವರ ಕಡೆಯ ಆಯ್ಕೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಪರರ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳು ಕೂಡಾ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹುವಾಸ್ತವ.

ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಮವಾಗಿ ರೂಪಿತವಾದಾಗ ಇದು ಬೇರೆಯವರ ನಡವಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹತೆಯು ಸರ್ವಕಾಲಿಕವಾಗಿದ್ದು ಜನಾಂಗದಿಂದ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಕುರುಡು ಅನುಕರಣೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದ ನಡವಳಿಕೆ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಹಲವಾರು ಜನಾಂಗಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ. ಈ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದ ಪರಂಪರೆಯು ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕರಿಯರ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವರನ್ನು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳಿ ಈ ಅಸಮಾನ ಧೋರಣೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಅದನ್ನು 21ನೇ ಶತಮಾನದಿಗೂ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಯ ವಿಕೃತವಾಸ್ತವ.

ಯುವಕರೂಸಹಿತ ಅವಲೋಕನದ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ದುರ್ದೈವವೇಸರಿ. ಜನರನ್ನು ಜನಾಂಗೀಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವಂತಹ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಯುವಕರು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅವರ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹತೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೆತ್ತಲುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಶಬ್ದಗಳ ಉಚ್ಚಾರದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯ ರೀತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕರಿಯರನ್ನು ನಿಗ್ರೋಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವ ಪರಿಪಾಠವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಕಲಿತ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹತೆಯು ವಯಸ್ಕರ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆತನ ಚಿಂತನೆಗಳು ವೃಂದ ಸಂಬಂಧ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಿಶೋರ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಇದು ಭಿನ್ನರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹತೆಯ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅವನೊಂದಿಗಿನ ನಿಟಕ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸಂದರ್ಭಗಳ

ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಯಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಬಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಶಾಲೆ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವದು ಶುಭ ಮಾನವೀಯ ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹತೆಯ ಅಥವಾ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಧೋರಣೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಲ್ಪನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಕೂಡಾ ಅವನನ್ನು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನನ್ನು ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಥವಾ ಕೀಳು ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸುವದೂ ಕೂಡಾ ಅವನನ್ನು ಓರ್ವ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಯಕ್ತಿಕ ಜ್ಞಾನ ವಯೋಸಹಜ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ತೊಡರುಗಳು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ನೈಜ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತವೆ.

14.7 ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳ ನಿರಂತರತೆ :

ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹತೆಯು ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ರೂಪಿತವಾದ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹತೆಯು ನಿರಂತರತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆತನ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಗಳಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿ, ನೀಡುವ ಸಲಹೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈ ಚಿಂತನೆಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಾಗಿ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುತ್ತಾನೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಇಂತಹ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಾಗಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಾಗಲಿ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವೇ ಸರಿ. ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮೂಲಭೂತ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಿರ್ದೇಶಿತ ವೃಂಧ ಎಂದಿಗೂ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಯು ಕೇವಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿರದೇ ಮಕ್ಕಳ ಆಟಗಳು ಅವರ ಆಟಿಕೆಗಳು, ಓದುಬರಹ ಮತ್ತು ಜನರು ಬದುಕುವ ಭೌಗೋಳಿಕ ನೆಲೆಗಳೂ ಕೂಡಾ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸತ್ಯ.

ಮಾನವನ ಈ ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ನಡೆಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವಾಗಿರುವದು ಅವನ ಅಪಕ್ಷ ಸಾಮಾನ್ಯಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಜಗತ್ತನ್ನು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿಯೇ ವಿಂಗಡಿಸಿ ನೋಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಅವನ ಮೂಲಭೂತ ಅವಲೋಕನಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ತತ್ಪರಿಣಾಮ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇತರನ್ನು ಹೀನವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವದು ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವದು ಮತ್ತು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ

ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸಾಮಾನ್ಯ ನಡುವಳಿಕೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತತೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರಿವು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹತೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮನೋಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲಿತವಾದ ಮತ್ತು ನಂಬಲ್ಪಡುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ನೈಜ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟೇಲ್ಲ ಅವಾಂತರದ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅಸಹಜ ಚಿಂತನೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಕಾರಣ ಹಲವಾರು ಜನರಿಗೆ ಇಂತಹ ಚಿಂತನೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದೊಂದಿಗೆ ರೂಪಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ನಡುವಳಿಕೆಯು ತಪ್ಪು ನಡುವಳಿಕೆ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ನಡುವಳಿಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಯು ನಿರಂತರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಡುವಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಋಣಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಪಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತನಾಗಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಒಟ್ಟಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಘನತೆ ಮತ್ತು ಜೀವಿತಾವಧಿಯ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಲು ಹಲವಾರು ಸಾಮಾನ್ಯಕಾರಣಗಳಿದ್ದು ಅವು ತಮ್ಮ ನಿರಂತರತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರ ಮತ್ತು ಸಹೋದರರಿಂದ ಕಲಿತ ಚಿಂತನೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಹುದು. ಅತಿಯಾಸ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹತೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಲ್ಲದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ನಡುವಳಿಕೆ ಮೇಲೆ ಆಳವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಲ್ಲದು ಅಷ್ಟೇಅಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ದೂರಗಾಮಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಲ್ಲವು. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಾವನೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಿತನಾಗಿಸಲು ಅಭಿಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಹುದು. ಕಾರಣ ತೀವ್ರವಾದ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡನೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು.

14.8 ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದ ಕಾರಣಗಳು :

ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮೊದಲು ಅವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪಿನ ಕಡೆಗೆ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದಾಗ ಜನರು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರ ಕಡೆಗೆ ಅನುಚಿತವಾಗಿ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ವರ್ತನೆಯು ಧನಾತ್ಮಕ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವಾಗಿದೆ.

ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದ ಗುರಿಯಾಗಿರುವ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಧರ್ಮ, ಜನಾಂಗೀಯತೆ, ಭಾಷೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗ, ಲಿಂಗ, ದೈಹಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು, ವಯಸ್ಸು ಅಥವಾ ಲೈಂಗಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಂತಹ ಹಲವಾರು

ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಬಹುದು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವರು ಚರ್ಮದ ಬಣ್ಣಗಳಂತಹ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅನುವಂಶಿಕ, ದೈಹಿಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಕೀರ್ಣ ಆಲೋಚನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೋಟ, ಇತರರ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಓಡಿಸುವ ಮೋಟಾರು ವಾಹನದ ಪ್ರಕಾರದಂತಹ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಿರಬಹುದು. ಗಾರ್ಡ್‌ನ ಆಲ್ ಪೋರ್ಟ್ ಬರೆದಿರುವ “ದಿ ನೇಚರ್ ಆಫ್ ಪ್ರಿಜುಡೀಸ್”ನಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಮಾನವ ಸಮಾಜಗಳು ಕೆಲವು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಹೊಂದಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯರ ವಿರುದ್ಧ ಲಿಂಗ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ, ಬಣ್ಣದ ಜನರ ವಿರುದ್ಧ ಜನಾಂಗೀಯ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್‌ರು ಅಥವಾ ಯಹೂದಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ.

ಹೀಗೆ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಲವು ರೂಪಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ತಾರತಮ್ಯವು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಬಲ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗುಂಪು ಅಥವಾ ಒಂದು ಕಂಪನಿಯು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅರ್ಹತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲಿಂಗ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗದಂತಹ ಕೆಲವು ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಲವು ತೋರುವುದು. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಮತ್ತು ತಾರತಮ್ಯವು ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಜಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿದ್ಯಮಾನವಾಗಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ವರ್ಣಭೇದ ನೀತಿ, ಲಿಂಗಭೇದ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಯಹೂದಿಗಳ ಜನಾಂಗೀಯ ವಿರೋಧಿ ಇವು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಮತ್ತು ತಾರತಮ್ಯದ ರೂಪಗಳಾಗಿವೆ.

ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳು ಮೊದಲಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಅಪರಿಚಿತರ ಭಯದಿಂದ ಅಥವಾ ಇತರರ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗಿರಬಹುದು. ಸಮಾಜಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದಂತೆ, ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಹೆಚ್ಚಳ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಬಹು ಜನಾಂಗೀಯ ಗುಂಪುಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ಗುಂಪು ಮಾಡುವ ವಿಧಾನಗಳಿಂದಾಗಿ, ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳು ಹೆಚ್ಚು

ಸಂಕೀರ್ಣವಾದವು. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಗುಂಪಿನ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದ ಕಾರಣವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಸ್ವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಕೆಲವು ಆಘಾತಕಾರಿ ಘಟನೆಯ ಮೂಲಕ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತರಾಗಿರಬಹುದು. ಇತರರು ಸರಳವಾಗಿ ಅವರುವಾಸಿಸುವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕಾರಣವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಪೋಷಕರು ಜನಪ್ರಿಯ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರು ಅಥವಾ ಉದ್ಯೋಗದಾತರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಇತರರ ಅತಿ ಸರಳೀಕೃತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

14.9 ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳು :

ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಋಣಾತ್ಮಕ ಮನೋಭಾವಾತ್ಮಕತೆ ಹೆಚ್ಚು ಮತ್ತು ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯ ಅಥವಾ ಹಿಂಸೆಯಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ಒಂದು ಮನೋಭಾವವಾಗಿದ್ದರೆ ತಾರತಮ್ಯವು ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ಆಗಾಗ ತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯಾದರೂ ತಾರತಮ್ಯವು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದು.

10.10 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ :

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳ ತುಂಬಿ :

1. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ----- ಮತ್ತು ----- ರಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕರಣಗೊಂಡಿದೆ.
2. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥ -----

II. ಒಂದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ

3. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಎಂದರೇನು?
4. ಪಕ್ಷಪಾತ ಎಂದರೇನು?

III. ಕೆಳಗಿನ ಸರಿ / ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

5. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ಭಾವನೆಯ ಬಲವಾದ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿದೆ.
6. ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಲ್ಲ.

IV. ಕೆಳಗಿನ ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

7. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಯಾವವು?

- ಎ). ಜನಾಂಗೀಯತೆ
- ಬಿ). ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗ
- ಸಿ). ಲಿಂಗ
- ಡಿ). ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲವೂ

8. ತಾರತಮ್ಯ ಎಂದರೆ -

- ಎ). ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸುವುದು.
- ಬಿ). ಜನ್ಮದಿಂದಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.
- ಸಿ). ನಮ್ಮ ಕ್ರಮಗಳು ಇಡೀ ಸಮುದಾಯದ ಕಡೆಗೆ.
- ಡಿ). ನಂಬಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಂದಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ ಬೆದರಿಕೆ.

ಉತ್ತರಗಳು :

- 1). ಕಲಿಸಿದ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು
- 2). ಪೂರ್ವನಿರ್ಣಯ
- 3). ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ಆಧಾರ ರಹಿತ ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪನೆ ಅಥವಾ ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ವರ್ತನೆ.
- 4). ಪಕ್ಷಪಾತವು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಚಿಂತನೆ, ಉದ್ದೇಶ, ಗುಂಪು ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಒಲವುಗಳ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.
- 5). ಸರಿ
- 6). ಸರಿ

7). ಡಿ

8). ಸಿ

14.11 ಸಾರಾಂಶ :

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳಾದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ, ಚರಿತ್ರೆಯ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ, ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕರಣ, ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳ ನಿರಂತರತೆ, ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದ ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತು ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳು ಕುರಿತು ಸಮಗ್ರವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವಾಗ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತರಾಗದೇ ನೈಜ ಚರಿತ್ರೆ ರಚನೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡುವುದರ ಕುರಿತು ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

14.11 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು :

ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ : ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಮಾನಾರ್ಥಕಗಳಾಗಿ ಮಹತ್ವದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹೋಲಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ : ಚರಿತ್ರೆ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತವಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಚರಿತ್ರೆ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳು ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಕೂಡಿವೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಪಾತ : ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರನ ಪಕ್ಷಪಾತಗಳು ಮತ್ತು

ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು
ಇದೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಾಧನವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ : ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವು ಒಂದು ಮನೋಭಾವವಾಗಿದ್ದರೆ,
ತಾರತಮ್ಯವು ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆ ಅಥವಾ ನಡವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

14.11 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

1. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ
2. ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ದೋಷಗಳ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ.
3. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ.
ಅ) ಪೂರ್ವನಿರ್ಣಯ
ಬ) ಪಕ್ಷಪಾತದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆ

14.12. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನದ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಡಾ. ಎ.ವಿ.ವೆಂಕಟರತ್ನಂ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ.ಪದ್ಮ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ,
ಬೆಂಗಳೂರು ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, 1999
2. ಡಾ.ಬಾ.ರಾ.ಗೋಪಾಲ : ಇತಿಹಾಸಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, 1996.
3. ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ ತಂಬಂಡ ಮತ್ತು ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪೂಜಾರಹಳ್ಳಿ : ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆ ಕ್ರಮಗಳು
ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ. 2010
4. ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಹೆಚ್.ವಿ.: ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ
ಬೆಂಗಳೂರು, 2000
5. ಡಾ.ಬಿ.ಶೇಕ್ ಅಲಿ : ಹಿಸ್ಟರಿ: ಇಟ್ಸ್ ಥಿಯರಿ ಅಂಡ್ ಮೆಥಡ್, ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್,
ನವದೆಹಲಿ, 1978.
6. ಇ.ಎಚ್.ಕಾರ್, ವಾಟ್ ಇಸ್ ಹಿಸ್ಟರಿ? ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಅಂಡ್ ಕಂಪನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್, 1962.

ಡಾ.ರಮೇಶ ಕಾಂಬಳೆ

ಘಟಕ - 15

ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಣನೆ

ರಚನೆ :

15.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

15.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

15.2 ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

15.3 ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾಲಗಣನೆ

15.4 ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಣನೆ

15.5 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

15.6 ಸಾರಾಂಶ

15.7 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

15.8 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

15.9 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

15.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು :

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಕಾಲಗಣನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.
- ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಣನೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ.
- ಕಾಲಗಣನೆ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಿರಿ.
- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ
- ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಣನೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮೌಲ್ಯೀಕರಿಸುವಿರಿ.
- ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಮತಲ ಮತ್ತು ಲಂಬ ಕಾಲಗಣನೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ.

15.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ :

ಯಾವುದೇ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಧನವೆಂದರೆ ಕಾಲಗಣನೆ. ಮಾನವಿಕ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಾಲಾವಧಿಗಳಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸುವುದು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಚರಿತ್ರೆಯಿದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಮಾನವೀಯತೆಯು ಲಕ್ಷಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗವು ಅದರ ದಾಖಲಾತಿಗಾಗಿ ಬರವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ ಕಾಲಗಣನೆ. ಈ ಕಾಲಗಣನೆಯ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತುಣುಕುಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸುವ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಳವಾದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಕಾಲಗಣನೆಯ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯ ವಿಸ್ತರಣೆಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಮಕ್ಕೆಗೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ.

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, ವಿಭಿನ್ನ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಲಗಣನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲಾಯಿತು. ಕಾಲಗಣನೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿವಿಧ ಕಾಲಾವಧಿಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಂಶಗಳು ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಕಾಲಾವಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲು ಕಾಲಗಣನೆಯು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ, ಅವುಗಳನ್ನು ಯುಗಗಳಿಂದ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯವರೆಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಕಾಲಾವಧಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಚರಿತ್ರೆ ಅಥವಾ ಭೂವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಕಾಲಾವಧಿಗಳನ್ನು ಯುಗಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲಾವಧಿಗಳನ್ನು ಕಾಲಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಯುಗಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಯುಗವು ವಿಭಿನ್ನ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್‌ಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪದವು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪಾತ್ರ ಅಥವಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೊಂದಿರುವ ಕಾಲಾವಧಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಭೂವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗವು ಭೂವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಭಾಗವಾಗಿದೆ.

15.2 ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ :

ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಭಾಗವು ತುಂಬಾ ಪುರಾತನವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೊದಲ ಪ್ರಗತಿಯಂತೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ವಿಷಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸುಮೇರಿಯನ್ ರಾಜರ ಪಟ್ಟಿ ಎರಡನೇಯ ಸಹಸ್ರಮಾನ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ನಿಖರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಜ ವಂಶದ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಯುಗಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿಖರವಾಗಿ ಕಾಲನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುವುದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯಷ್ಟೇ ಪುರಾತನವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಪೂ 2000ರಲ್ಲಿ ಸುಮೇರಿಯನ್ ರಾಜ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಾನಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮೂದಿಸದೇ ಇರುವುದು ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಹುದೊಡ್ಡ ದೋಷವಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ವಜರು ಚರಿತ್ರೆಯ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಸುವರ್ಣಯುಗ, ಬೆಳ್ಳಿಯುಗ, ಕಂಚಿನ ಯುಗ, ವಿರೋಚಿತ ಯುಗ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣಯುಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುವ ಒಂದು ಬೈಬಲ್‌ನ ಅವಧಿಯ ಯೋಜನೆಯು ಸೆಂಟ್‌ಪಾಲ್ ಅವರು ದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮೂರು ಕಾಲಾವಧಿಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಮೊಸೆಸ್‌ಯುಗಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ಎರಡನೆಯದು ಮೋಸಾಯಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯುಗ, ಮೂರನೆಯದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಯುಗ. ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯ ಬೈಬಲನ ಕಾಲಾವಧಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಮತ್ತು ಚರ್ಚಿತವಾದ ಪ್ರಪಂಚದ ಆರು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಯುಗವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯುಗವು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಘಟ್ಟದಾಗಿದೆ. ಯುಗವು ಆಡಮ್‌ನಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತದವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ಆರನೇ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಹಂತವಾಗಿದೆಯೇ?

ಕಾಲಾವಧಿ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅತಿಕ್ರಮಿಸುತ್ತವೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಅವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಘರ್ಷಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ತೋರಿಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಇತರರು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವರು ದಶಮಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ಕಾಲಾವಧಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ.

15.3 ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾಲಗಣನೆ :

ಕಾಲಗಣನೆ ಎನ್ನುವುದು ಭೂತಕಾಲವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ, ಪ್ರಮಾಣಿತ ಹೆಸರಿನ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸುವ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಸಮಕಾಲೀನ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಆ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಲು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅವಧಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸರ್ವಾನುಮತದ ಒಪ್ಪಂದವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅವಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಒಮ್ಮತವಿದೆ. ಹಾಗೂ ಇದು ಕ್ರಿಸ್ಟೋಬಲ್ ಸೆಲ್ಲಾರಿಯಸ್ ಒದಗಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ಅದರ ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಆಧಾರವಿದೆ. ಈ ಅವಧಿಯನ್ನು ಯುರೋಪೀಯ ಏಂಟಿಕ್ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನಾನುಕೂಲವೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಅವಧಿಯನ್ನು ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಅನಾನುಕೂಲ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಘಟನೆಗಳು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ

ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ, ಮಾಹಿತಿಯು ಇತರೆ ಹತ್ತಿರದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.ಇದರ ಅರ್ಥ ಮಧ್ಯಂತರ ಅಥವಾ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ನಿಯಮಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

15.4 ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಣನೆ :

ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಗಣನೆಯು ಬಲಗಣ್ಣು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಹಾಗೂ ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರವು ಎಡಗಣ್ಣು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಇದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಿರೂಪಣೆಯ ಮೂಲಾಂಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದರಿಂದ ಇದು ಚರಿತ್ರೆಯ ಬೆನ್ನೆಲೆಯು ಆಗಿದೆ. ಇದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕಾಲಗಣನೆಯು ಪ್ರಾಯಶಃ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳಿಗೆ ದಿನಾಂಕಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲು ಆರಂಭಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಕಾಲಗಣನೆಯು ಘಟನೆಗಳ ಅನುಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಭಾರತೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ಜ್ಞಾನವು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕಗಳು ಮತ್ತು ಯುಗಗಳು ತುಂಬಾ ಗೊಂದಲಮಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಹಲವಾರು ರಾಜವಂಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲಗಣನೆಯ ಸ್ಥಿರೀಕರಣವು ಸ್ವತಃ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಶೋಧನೆಯಾಗಿದೆ.

ಸ್ಥಳ, ದೂರ, ಅವಧಿ ಮತ್ತು ಏಕಕಾಲಿಕತೆಯು ಕಾಲಗಣನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಆಯಾಮಗಳಾಗಿವೆ. ನಾವು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕಾಲಾವಧಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡದ ಹೊರತು ನಾವು ದೂರವನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಅಥವಾ ಒಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಸಂಬಂಧವು ಭೂತಕಾಲದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ವರ್ತಮಾನವು ಭೂತಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಅಂತರ ಅಥವಾ ದೂರ ಎಂದರೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಡುವಿನ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಅಂತರ. ಒಂದು ಘಟನೆ ಅಥವಾ ಕಲ್ಪನೆಯು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾದಾಗ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಲಾವಧಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ತೀರ್ಪನ್ನು ಸಮತೋಲನಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕಕಾಲಿಕತೆಯು ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನಾಂತರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಭಿನ್ನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಲು ಮತ್ತು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಇದು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

15.4.1 ಕಾಲಗಣನೆಯ ಚರಿತ್ರೆ :

ಅತ್ಯಂತ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿತ ದತ್ತಾಂಶವು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಿಶಾಲ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಥಿತಿಪಟಲದಲ್ಲಿ ಸುಧೀರ್ಘ ಅವಧಿಗೆ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಕಾರಣ ಸಂಗ್ರಹಿತ ಒಟ್ಟು ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸುವುದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆ ಅಧ್ಯಯನವು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ, ತಾರ್ಕಿಕ ಹಾಗೂ ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿಹೋದ ಸತ್ಯ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ವೈಚಾರಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲದೇ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿಹೋದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಅಧ್ಯಯನವು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಮೆರಗನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವು ಓರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯ ಚಿತ್ರಣ. ಕಾಲಗಣನೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಚರಿತ್ರೆ ಅಥವಾ ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವು ಹೊಸಯುಗವನ್ನು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯುಗವು ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಭೂಗೋಳದ ಭಾಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿವಿಧ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಲಘಟ್ಟ, ಭೌಗೋಳಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಓದುಗರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಇತಿಹಾಸವು ಒಂದು ಅಥವಾ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಇದುವೇ ಇತಿಹಾಸವನ್ನುಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರಿ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿರೂಪಣಾ ಇತಿಹಾಸ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಇತಿಹಾಸ, ಅನುವಂಶಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಇತಿಹಾಸದ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು ಇತಿಹಾಸದ ವಿಭಜನೆಯ ಭಾಗಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊರಗಿಡುವಂತಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರಬೇಕು.

ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಅವಧಿಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸುವುದು ಕೃತಕವಾಗಿದ್ದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೆನಪಿಸನ್ನಿಡಬೇಕು. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅವಧಿಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸುವುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದು ಚಿಂತನೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

ಅತ್ಯಂತ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿತ ದತ್ತಾಂಶವು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಿಶಾಲ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಥಿತಿಪಟಲದಲ್ಲಿ ಸುಧೀರ್ಘ ಅವಧಿಗೆ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಕಾರಣ ಸಂಗ್ರಹಿತ ಒಟ್ಟು ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸುವುದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆ ಅಧ್ಯಯನವು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ, ತಾರ್ಕಿಕ ಹಾಗೂ ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿಹೋದ ಸತ್ಯ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ವೈಚಾರಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲದೇ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿಹೋದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಅಧ್ಯಯನವು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಮೆರಗನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವು ಓರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯ ಚಿತ್ರಣ. ಕಾಲಗಣನೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಚರಿತ್ರೆ ಅಥವಾ ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವು ಹೊಸಯುಗವನ್ನು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯುಗವು ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಭೂಗೋಳದ ಭಾಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿವಿಧ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಲಘಟ್ಟ, ಭೌಗೋಳಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಓದುಗರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

15.4.2 ಪುರಾತನ, ಮಧ್ಯಕಾಲ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ :

ಪ್ರಾಚೀನ, ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಎಂದು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ಸರಳ, ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ, ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರೌಸಿನ್ ಅವರು ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕವಾದ ಲಿಯೋಡಿಯಮ್ (1639) ನಲ್ಲಿ ಈ ಸರಳವಾದ ಚರಿತ್ರೆಯ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಹಾಲೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕೆಲ್ಲರ್ ಅವರ ಸಮರ್ಥನೆಯಿಂದಾಗಿ ಇದು ಅಪಾರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಚರಿತ್ರೆಯು ಇಂತಹ ವಿಭಜನೆಯು ಮಾನವತಾವಾದಿಗಳ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಧ್ಯಂತರಕ್ಕೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟು ಅದರ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿಯೇ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಮುನ್ನಡೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು.

ಮಧ್ಯಯುಗವು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲಾವಧಿಗೆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ, ಗ್ರೀಕೋ-ರೋಮನ್ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಯುಗವು ಯಾವಾಗ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು ಎಂದು ನಿಖರವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಖಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಡಚ್ ಚರಿತ್ರಕಾರರಾದ ಹೆನ್ರಿ ಪಿರೆನ್ನೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾಲಾವಧಿಯು ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಸಮುದ್ರದ

ಸುತ್ತಲೂ ಇತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಆ ಕಾಲಾವಧಿಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಅವಧಿಯು 3 ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತದೆ. ಮೆಡಿಟರಿಯನ್ ಉತ್ತರ ಸಮುದ್ರ ಮತ್ತು ಬಾಲಿಕ್ ಸಮುದ್ರ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಅವಧಿಯು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಗರಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತದೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪತನವು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ನಡುವಿನ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವ ದತ್ತಾಂಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. 1453 ರಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್ ಪತನವು ಮಧ್ಯಯುಗವನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಅವಧಿಯಿಂದ ವಿಭಜಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯು ನಿರಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಮೇಲಿನ ಅತಿಯಾದ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ದೂರವಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

1. ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಚರಿತ್ರೆ :

ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪೂರ್ವ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಪ್ರಾರಂಭಿಕವಾಗಿ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇವರು ಮೊದಲ ಲಿಖಿತ ದಾಖಲೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಮೋ ಸೇಪಿಯನ್ಸರು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದರು. ಈ ಘಟನೆಯು ಕ್ರಿ.ಪೂ 3000 ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಸಂಭವಿಸಿತು ಮತ್ತು ನಂತರ ಗ್ರಹದ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಹರಡಿತು.

2. ಶಿಲಾಯುಗ :

ಶಿಲಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಲ್ಲು(ಶಿಲೆ)ನ್ನು ಕಟ್ಟಡ ಮತ್ತು ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಯುಗಗಳಿವೆ.

3. ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಲಾಯುಗ :

ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಲಾಯುಗವು ಮಾನವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಕಾಲವಾಗಿದೆ; ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ 2.59 ಮಿಲಿಯನ್ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಅದರ ಅಂತ್ಯವು ಸುಮಾರು 12 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮತ್ತು ಶಿಲಾಯುಗವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು.

4. ಮಧ್ಯ ಶಿಲಾಯುಗ :

ಈ ಮಧ್ಯ ಶಿಲಾಯುಗದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕಾಲಾವಧಿಯು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ. ಇದರ ಕಾಲಘಟ್ಟ ಕ್ರಿ.ಪೂ.10000 ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಪೂ.6000 ದ ವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ಮೆಸೊಲಿಥಿಕ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಅಲೆಮಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದವು; ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ, ಅವರು ನೆಲೆಸಿದರು, ಮತ್ತು ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು

ರಚಿಸಿದರು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅವರು ಯುರೋಪ್ ಮತ್ತು ಸಮೀಪದ ಪೂರ್ವದ ಕೆಲವು ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

5. ನವ ಶಿಲಾಯುಗ :

ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು 'ನವ ಶಿಲೆ' ಎಂದರ್ಥ. ನವಶಿಲಾಯುಗ ಕಲ್ಲಿನ ಅಥವಾ ಶಿಲೆಯ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ, ನಯಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಕ್ರಿ.ಪೂ.6000 ಮತ್ತು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 2,000 ರ ನಡುವಿನ ಕಾಲಘಟ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಲಾಯುಗದಿಂದ ನವ ಶಿಲಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಒರಟಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದನು.

6. ಲೋಹದ ಯುಗ :

ಲೋಹಯುಗವು ಮಾನವನ ಜೀವನದ ಗತಿಯನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಇದರ ಉಪಯೋಗ ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೂತನ ಶಿಲಾಯುಗದ ಕೊನೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಚಿನ್ನ ಮಾನವನಿಗೆ ಪರಿಚಯವಾದ ಮೊದಲ ಲೋಹವಾಗಿದೆ. ಚಿನ್ನ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಲೋಹವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಲೋಹದ ಅವಿಷ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ತೊಡಗಿದನು.

7. ತಾಮ್ರದ ಯುಗ:

ಇದು ತಾಮ್ರದ ಕರಗುವಿಕೆಯ ಮೊದಲ ಮಾದರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಾಮ್ರದ ಯುಗವು ಸರಿಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 6500 ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 2800 ರ ವರೆಗೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಲೋಹಶಾಸ್ತ್ರವು ಇತರ ಖನಿಜಗಳಿಂದ ತಾಮ್ರವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲು ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬಹುದೆಂದು ಮಾನವನು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

8. ಕಂಚಿನ ಯುಗ :

ನಂತರ, ಕಂಚಿನ ಯುಗವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ಸರಿಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಪೂ 2800 ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 1,000. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಕರಗಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಮಾನವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು, ಇದು ಖನಿಜದಿಂದ ತಾಮ್ರ ಅಥವಾ ಕಬ್ಬಿಣದಂತಹ ಲೋಹವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು, ಮತ್ತು ಹೀಗಾಗಿ ಕೆಲಸದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಅದನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

9. ಕಬ್ಬಿಣದ ಯುಗ :

ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ಇದು ಏಷ್ಯಾ ಖಂಡದ ನೈಋತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 1,000 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯುರೇಷಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸರಿಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 500 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಅವಧಿಯ ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಕಂಚಿನಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಣೆಯು ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಕಬ್ಬಿಣವು ಕಂಚಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ, ಬದಲಿಗೆ ಕಬ್ಬಿಣವು ಪಡೆಯಲು ಸುಲಭವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕಂಚಿಗಿಂತ ಕಬ್ಬಿಣವು ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೇರಳವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಉಪಕರಣಗಳು ಮತ್ತು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

10. ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸ :

ಬರವಣಿಗೆಯ ದಾಖಲೆಗಳು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾಲವು ಪುರಾತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಬರವಣಿಗೆಯ ದಾಖಲೆಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗ ತೊಡಗಿದಾಗ ನಾವು ಚರಿತ್ರೆಯ ಕೈ ಕಾಲಿರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದರ ಲಿಖಿತ ದಾಖಲೆಗಳು ಲಭ್ಯವಿದ್ದೂ ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗಲೂ ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಇತರ ಬರವಣಿಗೆ ಅರಿತ ಸಮಾಜಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಲಭ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ ಆ ಕಾಲವನ್ನು ಆದಿ ಚರಿತ್ರೆ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

11. ಪ್ರಾಚೀನ ಯುಗ :

ಈ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸವೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ, ಇದು ಚರಿತ್ರೆಯ ಆರಂಭಿಕ ಕಾಲಾವಧಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಬರವಣಿಗೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ-ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಮುಂಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲಾವಧಿಯು ಸುಮಾರು 5,500 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 4,000 ಯಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ. 476 ರವರೆಗಿನ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಯುಗವಾಗಿದೆ.

12. ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಯುಗ :

ಇದು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಸೇರಿದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲಾವಧಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು 5 ನೇ ಮತ್ತು 15 ನೇ ಶತಮಾನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಇದರ ಆರಂಭವನ್ನು 476 ರಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪತನದೊಂದಿಗೆ, 1492 ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಯುರೋಪಿಯನ್ನರ ಆಗಮನದೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ 1453 ರಲ್ಲಿ ಬೈಜಾಂಟೈನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪತನದೊಂದಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

13. ಆಧುನಿಕ ಯುಗ :

ಇದು 15 ರಿಂದ 18 ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿರುವ ಮೂರನೇ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲಾವಧಿಯಾಗಿದೆ. 1453 ರ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್ ಅಥವಾ 1492 ರ ಅಮೇರಿಕಾದ ಅವಿಷ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವು ಫ್ರೇಂಚ್ ಕ್ರಾಂತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ದಶಕದ ಅಂತ್ಯದೊಂದಿಗೆ 1776 ರ ಅಮೇರಿಕೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ.

14. ಸಮಕಾಲೀನ ಯುಗ :

ಈ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಫ್ರೆಂಚ್ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಸಮಾಜಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕಾಲಾವಧಿಯು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಯ ಪ್ರಗತಿ, ಬಲವರ್ಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವಿನ ಹೋರಾಟಗಳು. ಈ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧಗಳು ನಡೆದವು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಮಾನತೆಯಿಲ್ಲದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪು ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳು ಹೇಯ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗಿದವು, ಇದು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

15.4.3. ಸಮತಲ ಮತ್ತು ಲಂಬ :

ಸಮತಲ ಮತ್ತು ಲಂಬವಾದ ರೂಪಕಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯ ಕಾಲಾವಧಿಗೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಮತಲ ಮತ್ತು ಲಂಬವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾಲಗಣನೆಯು ಸಮತಲ ವಿಭಜನೆಯ ಬೆನ್ನೆಲುಬು, ಮತ್ತು ವಿಷಯ. ವಿಷಯವು ಲಂಬ ವಿಭಜನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು

ಪ್ರಾಚೀನ, ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಎಂದು ವಿಭಜಿಸಿದಂತೆ, ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಮತಲ ಮತ್ತು ಲಂಬವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ಅದು ತುಂಬಾ ದೂರ ಸಾಗಿಸಬಾರದು.

15.4.4. ಪೂರ್ವ-ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ :

ಕಾಲಗಣನೆಯ ಕೋನದಿಂದ, ಚರಿತ್ರೆಯ ಪೂರ್ವ-ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲಾವಧಿ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲಾವಧಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಪುರಾತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ಲಿಖಿತ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ.

15.4.5. ಚರಿತ್ರೆಯು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿದ್ದು :

ಪ್ರಾಚೀನ, ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಎಂದು ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಭಜನೆ, ಅಥವಾ ಸಮತಲ ಮತ್ತು ಲಂಬ; ಅಥವಾ ಪೂರ್ವ-ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕವು ಕೃತಕ ಮತ್ತು ಅನಿಯಂತ್ರಿತವಾಗಿದೆ, ಆದರೂ ಇದು ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯು ಸಾವಯವ ಒಂದು ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಾನವ ಅನುಭವದ ಕಥೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಾಲಾವಧಿಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸದ್ಗುಣವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಘಟನೆಗಳ ಉತ್ತಮ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ, ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ರೆನಿಯರ್ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಚರಿತ್ರೆಯು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಚರಿತ್ರೆಯು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬೇಕು.

15.5 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ :

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳ ತುಂಬಿ :

1. ಚರಿತ್ರೆಯ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ----- ಬಲಗಣ್ಣು ಮತ್ತು -----ಎಡಗಣ್ಣು.
2. ನವಶಿಲಾಯುಗದ ಪದವು -----

II. ಒಂದೇ ವ್ಯಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ

3. ಪೂರ್ವಚರಿತ್ರೆ ಎಂದರೇನು?
4. ಕಾಲಗಣನೆ ಎಂದರೇನು?

III. ಕೆಳಗಿನ ಸರಿ / ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

5. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಲಾಯುಗವು ಲಘು ಕಾಲಾವಧಿಯಾಗಿದೆ.
6. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಚರಿತ್ರೆ ಇಲ್ಲ.

IV. ಕೆಳಗಿನ ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

7. ಕಾಲಗಣನೆಯ ಆಯಾಮಗಳು ಹೀಗಿವೆ,

ಎ).ದೂರ

ಬಿ).ಸ್ಥಳ

ಸಿ). ಅವಧಿ

ಡಿ). ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲವೂ

8. ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಮಾನವರು ಲೋಹದೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಎ).ಕಬ್ಬಿಣ ಯುಗ

ಬಿ).ಕಂಚಿನ ಯುಗ

ಸಿ). ತಾಮ್ರ ಯುಗ

ಡಿ) ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಲಾಯುಗ

ಉತ್ತರಗಳು :

1). ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ

2). ನವ ಶಿಲಾಯುಗ

3). ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯ ಅವಿಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪೂರ್ವಚರಿತ್ರೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

4). ಕಾಲವಧಿಯನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಿಸುವ ಅಥವಾ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ.

5). ತಪ್ಪು

6). ಸರಿ

7). ಡಿ

8). ಬಿ

15.6 ಸಾರಾಂಶ :

ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅವಧಿಯ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಗಣನೆಯು ಬಲಗಣ್ಣು ಆದರೆ ಭೌಗೋಳಿಕತೆಯು ಇತಿಹಾಸದ ಎಡಗಣ್ಣು ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಗಣನೆ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಣನೆಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಕುರಿತು ಒಟ್ಟಾರೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

15.7 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು :

- ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ** : ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವು ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಅಧ್ಯಯನ ಅಥವಾ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವುದು.
- ಕಾಲಗಣನೆ** : ಯಾವುದೇ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಕಾಲಗಣನೆಯು ಅತಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.
- ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಲಾಯುಗ** : ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಲಾಯುಗದ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಮತ್ತು ಧೀರ್ಘವಾದ ಕಾಲಘಟ್ಟವನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಲಾಯುಗವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ಕಂಚಿನ ಯುಗ** : ಕಂಚಿನ ಯುಗದ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಜನರು ತಾಮ್ರದ ಜೊತೆಗೆ ತವರು ಮತ್ತು ಕಂಚಿನ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
-

15.8 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

1. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿರಿ.
2. “ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಕಾಲಗಣನೆಗಳು ಚರಿತ್ರೆಯ ಬೆನ್ನೆಲುಬುವಾಗಿವೆ” ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿರಿ.
3. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ

ಅ) ಸಮತಲ ಮತ್ತು ಲಂಬ

ಬ) ಪೂರ್ವ ಚರಿತ್ರೆ

15.9 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು :

1. ಡಾ. ಎ.ವಿ.ವೆಂಕಟರತ್ನಂ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ.ಪದ್ಮ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, 1999
2. ಡಾ.ಬಾ.ರಾ.ಗೋಪಾಲ : ಇತಿಹಾಸಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, 1996.
3. ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ ತಂಬಂಡ ಮತ್ತು ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪೂಜಾರಹಳ್ಳಿ : ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ. 2010
4. ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಹೆಚ್.ವಿ.: ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು, 2000
5. ಡಾ.ಬಿ.ಶೇಕ್ ಅಲಿ : ಹಿಸ್ಟರಿ: ಇಟ್ಸ್ ಥಿಯರಿ ಅಂಡ್ ಮೆಥಡ್, ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್, ನವದೆಹಲಿ, 1978.
6. ಇ.ಎಚ್.ಕಾರ್, ವಾಟ್ ಇಸ್ ಹಿಸ್ಟರಿ? ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಅಂಡ್ ಕಂಪನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್, 1962.

ಡಾ.ರಮೇಶ ಕಾಂಬಳೆ

ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ರಚನೆ :

16.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು

16.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

16.2 ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

16.3 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ

16.4 ಸಾರಾಂಶ

16.5 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು

16.6 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

16.7 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು

16.0 ಉದ್ದೇಶಗಳು :

ಈ ಘಟಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು,

- ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.
 - ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಚರ್ಚಿಸುವಿರಿ.
 - ಚರಿತ್ರೆ ಹೇಗೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಿರಿ.
 - ಚರಿತ್ರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದಸರಣಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಿರಿ
 - ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಮೂಲಕ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಿ, ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸುವಿರಿ.
-

16.1 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ :

ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಪ್ರತಿದಿನದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಾವು ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಹಲವಾರು ಸಲ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಘಟನೆಗಳ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯ ಆವರ್ತನಾ ವಿಧಾನದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಹಾಗೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುನರ್ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ಕಲ್ಪನೆಯು ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಜಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಟ್ರಾಂಪ್ಸ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿ – ‘The Ideas of Historical recurrence in western thought, from antiquity to the reformation’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಅದು ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ಭೂತ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನದ ಎರಡು ಘಟನೆಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಕಾರಣ ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನಗಳಿಲ್ಲದೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

16.2 ಇತಿಹಾಸವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? :

ಪ್ರಾಚೀನ ಹಿಂದೂಗಳು ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕರು ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಇವರು ಒಂದು ಸ್ಥಿರವಾದ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಪಥದಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಚರಿತ್ರೆಯು ಚಲಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಚೀನಿಯರು ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾನವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗಿದೆ. ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಇಸ್ರೇಲಿಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಉತ್ತಾರಾದಿಕಾರಿಗಳಾದ ಯಹೂದಿಗಳು, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಹಾಗೂ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಕುರಿತು ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಯೋಜಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ದೇವರ ಚಿತ್ತ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಸರ್ವಶಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಯಹೂದಿಗಳು, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್, ಮುಸ್ಲಿಮರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ನೇರವಾದ ರೇಖೆಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಇಬ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗದ ರೀತಿಯ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಮಾನವನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು ಹಾಗಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಹೌದು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲ ಎರಡನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

16.2.1. ಚರಿತ್ರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ :

ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ಬದಲಾಗದ ಕಾರಣ ಚರಿತ್ರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯು ಮಾನವ ಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಲಾರ್ಡ್ ಆಕ್ಟನ್ ಪ್ರಕಾರ 'ಚರಿತ್ರೆಯು ಯಾವುದೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾನವನ ಅಸ್ಥಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುವ ಪುರುಷರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಥೆಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕೃತ ಖಾತೆಯಾಗಿದೆ'. ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುರುಷರನ್ನು ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಪುರುಷರ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ನಡವಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ನಿಲುವು ಪುರುಷರು ಹಿಂದೆ ಹೇಗೆ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು, ಹೇಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಅವರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಮಾನವನ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ನಡವಳಿಕೆ ಒಂದೇ ಆಗಿ ಉಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾನವನು ಸಮಾಜ ಬದಲಾಗದಂತೆ ಮಾನವನ ಸ್ವಭಾವವು ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಊಹೆಯ ಮೇಲೆ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವನ ಸ್ವಭಾವವು ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾದದ್ದು ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಬದಲಾಗದ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಮಾನವ ನಡವಳಿಕೆಯು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಘಟನೆಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಮಾನವರು ಇಂದಿನ ಹಾಗೆಯೇ ವರ್ತಿಸಿದ್ದರು.

ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಊಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ನಿಯಮಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮಗಳಂತೆಯೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಸ್ವರೂಪದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಸ್ವಭಾವವು ಚರಿತ್ರಕಾರರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಹೋಲುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಬಲಿಷ್ಠ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ದುರ್ಬಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾಧಿಸುವುದು, ಮೈತ್ರಿಗಳು, ಒಪ್ಪಂದಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳು ಪುನರಾವರ್ತಿತ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಾಗಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಗಡಿ ವಿವಾದಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಸಂಭವಿಸುವಿಕೆ, 1789 ರಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮತ್ತು 1917ರಲ್ಲಿ ರಷ್ಯಾ ರಕ್ತಸಿಕ್ತ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿತು. 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಮತ್ತು ಹಿಟ್ಲರ್ ರಷ್ಯಾವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವ ಅದೇ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದರು. 1914-1918ರ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ನಂತರ 1939-1945ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇ ಒಂದು ವಿಶ್ವಯುದ್ಧ ಜರುಗಿತು. ಯುನೈಟೆಡ್ ನೇಷನ್ಸ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಶನ್ ಲೀಗ್ ಆಫ್ ನೇಷನ್ಸ್‌ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಯಿತು.

ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣದ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯು ಮಾನವನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕಲಿಯಬಹುದು. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಕೆಲವು ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಭವಿಸುವವುದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಮೋಮಸೆನ್ ಮತ್ತು ಮೈಟಲ್ಮಾಂಡ್ ರಂತಹ ಧನಾತ್ಮಕ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಕೆಂಟ್, ಸ್ಟೆಂಗ್ಲರ್, ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟಾಯ್ನಬಿಯಂತಹ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಸಹ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಲು ಈ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

16.2.2 ಚರಿತ್ರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಗಳು :

ಹಿಂದಿನದನ್ನು ಸ್ಮೃತಿಪಟಲದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದವರು ಚರಿತ್ರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಗಾದೆ ಮಾತು ಸ್ಪ್ಯಾನಿಷ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಜಾರ್ಜ್ ಸಂತಾಯನಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇದು ನಾಟಕಿಯವೆನಿಸಿದರೂ, ಯಾರಾದರು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಉತ್ತಮ ತರ್ಕದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನಿರಂತರತೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾನವನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಗತಕಾಲದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅರಿವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಪೂರ್ವಜರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದಾದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ದುರಂತವಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಚೆಂಡನ್ನು ಬೀಳಿಸುವ ಮೂರ್ಖರ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು ಸಂಭವಿಸಿವೆಯೇ? ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದುರದೃಷ್ಟಕರ ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಚರಿತ್ರೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಪುನರಾವರ್ತನಾತ್ಮಕ ದುರಂತಗಳ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ಕೆಟ್ಟ ದುರಂತಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ;

1) ಸೈನ್ಯದ ತಪ್ಪು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳು :

1941 ರಲ್ಲಿ ರಷ್ಯಾದ ಮೇಲೆ ಜರ್ಮನಿಯ ನಾಜಿ ಆಕ್ರಮಣದ ಬಾರ್ಬರೋಸಾದಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್ ಸೈನಿಕರು ದಾಳಿ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು.

1941 ರ ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ಲರನ ಸೇನೆಯು ಸೋವಿಯತ್ ಯೂನಿಯನ್ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಇದನ್ನು ಆಪರೇಷನ್ ಬಾರ್ಬೋಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. “ದಿ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಬ್ರೈಡ್” ನಿಂದ ಅಪಹರಣಕಾರನಾದ ವಿಜ್ಞಾನಿಯು ‘ಏಷ್ಯಾದ ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ!’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ , ಚಳಿಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮುನ್ನ ರಷ್ಯಾದಿಂದ ಹೊರಬನ್ನಿ. ಯುರೇಷಿಯನ್ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಅಗಾಧವಾದ ತಮ್ಮ ವಿನಾಶಕಾರಿ ದಾಳಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಬೋನಾಪಾರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಅಡಾಲ್ಫ್ ಹಿಟ್ಲರನು ಇದರಿಂದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿರುವುದು ನಿಜ, ಅವರು ಕೆಲವು ಭೀಕರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಜಗತ್ತು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸೇನೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕಟದ ಆಕ್ರಮಣಗಳಾಗಿದ್ದವು, ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಅದೇ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

1812 ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಮಾಸ್ಕೋವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು 600000 ಪ್ರಭಲವಾದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಒಂದನೇ ರುಸಾರ್ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್‌ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರೋಪಜೀವಿಗಳು ಕಾಲರಾ ರೋಗಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಕಾಲರಾ ಕಾಯಿಲೆ ಮತ್ತು ಸುರಂಗದ ಮಾರ್ಗ ತೊಡುವ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಖಾಲಿಯಾದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಪಡೆ ಸಪ್ಟೆಂಬರ್ 14 ರಂದು ಮಾಸ್ಕೋಗೆ ಆಗಮಿಸಿತು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೈಬಿಟ್ಟ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಜಯವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿತು. ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ವಾಪಾಸಾಗುವಾಗ ತಾಪಮಾನದ ಪ್ರಮಾಣವು -34.6 ಡಿಗ್ರಿ ಫ್ಯಾರನ್‌ಹಿಟ್‌ಗೆ ಕುಸಿದು, ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಸೈನ್ಯ ಪಡೆಗಳ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಘನೀಕರಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಸಾವಿರಾರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಮರಣಹೊಂದಿದವು. ಅಂತಹ ಕಷ್ಟಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಆಹಾರದೊಂದಿಗೆ, ಕೇವಲ 10000 ಪುರುಷರು ನೆಲೆನಿಲ್ಲುವಂತಾಯಿತು.

ಗೆಲುವಿನ ನಂಬಿಕೆಯು ಕೇವಲ ಕೇಲವೇ ತಿಂಗಳಿನದಾಗಿದ್ದು, ನೆಪೋಲಿನ್ ಕುರಿತು ಹಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ ನಾಜಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತಯಾರಿ ಇಲ್ಲದೇ ತನ್ನ ಸೇನಾ ಪಡೆಯನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದನು. ತ್ರಿವರ್ತರ ಚಳಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಹಾಗೂ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಕೊಟುಗಳ ಮತ್ತು ಟೋಪಿಗಳ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಹಲವಾರು ಸೈನಿಕರು ಕಿವಿ, ಮೂಗು, ಬೆರಳು ಮತ್ತು ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದರು. ಬಾರ್ಬೋಸ್ ಯುದ್ಧದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 800000 ಸೋವಿಯತ್ ಜನರ ಕೊಲೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದ 6 ಮಿಲಿಯನ್ ಜನರನ್ನು ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಯಿತು. 775000 ಜರ್ಮನ್ ಸೈನಿಕರು ಸಾವುನೋವುಗಳಿಂದ ನರಳಿದ್ದರಿಂದ ಬಾರ್ಬೋಸ್‌ವನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯ ಭಯಂಕರ ಯುದ್ಧದ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳು ಸೈನ್ಯದ ತಪ್ಪು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳಿಂದ ನಡೆದಿವೆ.

2) ಆರ್ಥಿಕ ಕುಸಿತ :

ಮಹಾ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ಮತ್ತು ಮಹಾ ಆರ್ಥಿಕ ಕುಸಿತಗಳು ಸ್ಥಿರಾಸ್ಥಿಯ ಮೋಸದ ಪರಿಣಾಮದ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ. 2007 ರ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯು ಕುಸಿತಕ್ಕೆ ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆಯತೊಡಗಿತು. ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯು ಆಕಾಶ ಬುಟ್ಟಿಯಂತೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕುಸಿಯುವದರೊಂದಿಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ತಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಇದು ಮಹಾ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ಮತ್ತು 1930 ಮಹಾ ಆರ್ಥಿಕ ಕುಸಿತಗಳ ನಡುವಿನ ಸಮಾನಾಂತರಗಳನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಅಶುಭದ ಸೂಚಕಗಳೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸತೊಡಗಿದರು. ಆದಾಗಿಯೂ ಸಹಿತ ಇದು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪುನಾರಾವರ್ತನೆಗೊಳಿಸಿದೆಯೇ?

ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಪ್ರಶ್ನಾತೀತವಾಗಿ ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸುವಂತವಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಎರಡು ಘಟನೆಯಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಸಮೃದ್ಧ ಕಾಲವಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಹೊಸವ್ಯವಹಾರ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವಾಗ ಎರಡೂ ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದವು. ಎರಡು ಸಹ ಸ್ಥಿರಾಸ್ಥಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಯಾವುದಾದರೂ ಬೆಲೆಯು ಅದರ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿದಾಗ ಅದು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಮೊದಲ ಕುಸಿತ 18 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಷೇರು ಮಾರಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಕುಸಿತ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ನಂತರ ಮಹಾ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ಕಾಲದಲ್ಲಿ 45% ಪ್ರತಿಶತ ಮತ್ತು ಮಹಾ ಆರ್ಥಿಕ ಕುಸಿತದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 54% ಪ್ರತಿಶತ ಕುಸಿತ ಕಂಡಿದೆ.

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಗೆ, ಮಹಾ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿತ್ತು. ಇದು 43 ತಿಂಗಳಗಳವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. 18 ತಿಂಗಳಗಳವರೆಗೆ ನಡೆದ ಮಹಾ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಂಜರಿತವು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅತ್ಯಲ್ಪವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. 1929 ರಲ್ಲಿನ ಕುಸಿತದ ನಂತರ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಪ್ರಮಾಣವು 19.3% ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಜಿಗಿದಿದೆ, ಆದರೆ 2007 ರ ನಂತರ ಕೇವಲ 5.7% ರಷ್ಟು ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಮಹಾ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಂಜರಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಿವಾಳಿಯಾದ 443 ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ? ಮಹಾ ಆರ್ಥಿಕ ಕುಸಿತದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 9000 ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಮುಚ್ಚಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಇದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ 2007ರಲ್ಲಿನ ಅಮೇರಿಕೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಕುಸಿತ ಇದು 1930ರ ಅಮೇರಿಕಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಕುಸಿತಕ್ಕೆ ಹೋಲುವಂತಿತ್ತು.

3) ರಾಜಕೀಯ ಹತ್ಯೆಗಳು :

ನವೆಂಬರ್ 24, 1963 ರಂದು, ಹತ್ಯೆಯಾದ ಅಮೇರಿಕಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಜಾನ್.ಎಫ್.ಕೆನಡಿ ಅವರ ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಅಮೇರಿಕಾದ ರಾಜಧಾನಿ ರೋಟಂಡಾದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಯಿತು. ಅಮೇರಿಕಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಜಾನ್ ಎಫ್ ಕೆನಡಿ ಅವರ ಹತ್ಯೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಅಬ್ರಾಹಿಂ ಲಿಂಕನ್‌ನ ಹತ್ಯೆಗಳ ನಡೆವಿನ ಸಾಮ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಲಿಂಕನ್ ಮತ್ತು ಕೆನಡಿಯವರ ಹತ್ಯೆಗಳ ಸಡುವಿನ ಸಾದೃಶ್ಯಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಕತಾಳಿಯವಾಗಿವೆ. ಅಬ್ರಹಾಂ ಲಿಂಕನ್ ಮತ್ತು ಜಾನ್ ಎಫ್.ಕೆನಡಿ ಅವರ ರಾಜಕೀಯ ಹತ್ಯೆಗಳ ನಡುವಿನ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಸಾಮ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಮರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇತರೆ ಕೆಲವು ಸರಿಯಾಗಿವೆ. ಅಮೇರಿಕಾದ ಇಬ್ಬರೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಹತ್ಯೆಗಳು ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ನಡೆದದ್ದು ಹೌದು, ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಗುಂಡಿಗೆ ಬಲಿಯಾದರು. ಜಾನ್ಸನ್ ಅವರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ; ಆಂಡ್ರ್ಯೂ ಜಾನ್ಸನ್ ಅವರು 1808 ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಲಿಂಡನ್ ಜಾನ್ಸನ್ 1908 ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಜಾನ್ ವಿಲ್ಕೆಸ್ ಬೂತ್ (John Wilkes

Booth) ಮತ್ತು ಲೀ ಹಾರ್ವೆ ಓಸ್ವಾಲ್ಡ್ (Lee Harvey Oswald) ಇಬ್ಬರು ಹಂತಕರುಗಳ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ 15 ಅಕ್ಷರಗಳಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಹಂತಕನಾದ ಬೂತ್‌ನು ಚಿತ್ರಮಂದಿರದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಗೋದಾಮಿನಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟನು. ಓಸ್ವಾಲ್ಡ್ ಓಡಿಹೋಗಿ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅವಿತು ಕುಳಿತಾಗ ಬಂಧಿಸಲಾಯಿತು. ಇವುಗಳು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯ ಸಮಾನಾಂತರಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇದು ದಿನದ ವಿಭಿನ್ನ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದೇ ನಗರದಲ್ಲಿ ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ತಜ್ಞರು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ಮಾದರಿಯ ಘಟನೆಗಳೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

4) ನರಮೇದ :

194ರ ತಾಜೆನಿಯಾದ ರ್ಯಾಂಡಸ್ ನಿರಾಶ್ರಿತರ ನರಮೇದ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ನಾಜಿಗಳಿಂದಾದ ಯಹೂದಿಗಳ ನರಮೇದ, 1975 ರಿಂದ 1979ರವರೆಗೆ ಕಾಂಬೋಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆದ ನರಮೇದ ಮತ್ತು ಸಿರಿಯಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಬಸರ್ ಅಲ್ ಅಸದ್ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ನರಮೇದಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಘಟನೆಗಳು ನರಮೇದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

5) ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕಗಳು :

ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳಿಂದ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿದೆ. ಅಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಆಗಾಗ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವುದು ಸಹಿತ ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಒಂದಿಷ್ಟು ಘಟನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳೆಂದರೆ; 1720 ರಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಪ್ಲೇಗಿನಿಂದ ಮಾನವ ಜನಾಂಗ ತತ್ತರಿಸಿ ಹೋಯಿತು. 1820 ರಲ್ಲಿ ಕಾಲರಾ ರೋಗದಿಂದ ಜನರ ಜೀವನ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಯಿತು. 1920 ರಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಸ್ಪ್ಯಾನಿಷ್ ಫ್ಲು ಮತ್ತು 2020 ರಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಕೊವಿಡ್-19 ಅಥವಾ ಕೊರೊನಾ ವೈರಸ್ ರೋಗಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರತಿ 100 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು ಸಂಭವಿಸಿ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಿಸರ್ಗದಿಂದ ಸಹಿತ ಚರಿತ್ರೆ ಪುನಾರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಸರ್ಗ ಸಾಬಿತು ಪಡಿಸಿದಕ್ಕೆ ಜಲ್ಪಂತ ಸಾಕ್ಷಿಗಳೇ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದ ಇರುವುದು ಚರಿತ್ರೆ.

6) ನೌಕಾ ಅಪಘಾತಗಳು :

1987 ಡೊನಾ ಫಜ್ ನೌಕಾ ಅಪಘಾತ ಮತ್ತು 1912ರ ಟೈಟಾನಿಕ್ ನೌಕಾ ಅಪಘಾತಗಳಿಂದ ಚರಿತ್ರೆ ಪುನಾರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

7) ಬಿರುಗಾಳಿ :

ಕ್ರಿ.ಶ. 1800 ಮತ್ತು 2013ರ ವಕ್ಲಾಮದ ಮೂರ್ ಪಟ್ಟಣದ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿದ ಬಿರುಗಾಳಿ, ಮಾರ್ಚ್ 2012ರ ಹಾರ್ವೆಸ್ಟ್ ಬಿರುಗಾಳಿ ಮತ್ತು 1916, 17, 18ರ ಕೊಡಲ್ ಕನ್‌ಸಾಸ್ ಮೇಲಿನ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಸರ್ಗದತ್ತವಾದ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಮಾನವ ಜನಾಂಗ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಸಾಮ್ಯತೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

8) ಯಾಂತ್ರಿಕ ವಿಪತ್ತು :

1889ರ ಪೆನ್ನಿಲ್ವೇನಿಯಾ ಆಣೆಕಟ್ಟು ದುರಂತ ಮತ್ತು 1926ರಲ್ಲಿನ ಫರ್ಮೆಂಡ್ ಪ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಆಣೆಕಟ್ಟು ದುರಂತಗಳು ಯಾಂತ್ರಿಕ ವಿಪತ್ತುಗಳಾಗಿವೆ

9) ಶಾಲಾ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಗುಂಡಿನ ದಾಳಿಗಳು :

ಮಾರ್ಚ್ 13, 2018 ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನ ಸ್ಯಾಂಡಿ ಹುಕ್ ಶಾಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಗುಂಡಿನ ಗನ್ ದಾಳಿ ದುರಂತದ ಹಿಂಸಾಚಾರದಿಂದ 7000 ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂತಹ ಸಾಮೂಹಿಕ ಹತ್ಯೆಯ ಸುದ್ದಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆಗೆ ಗ್ರಾಸವಾಗಿವೆ. ಬಹುಶಃ ಇಂತಹ ಅತ್ಯಂತ ಅಮಾನವೀಯ ದುರಂತಗಳಾಗಿವೆ. ವರ್ಜಿನಿಯಾ ಟೆಕ್ಸಂತಹ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ, ಕೊಲಂಬೈನ್ಸ್‌ನಂತಹ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ಯಾಂಡಿ ಹುಕ್‌ನಂತಹ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಲಾರದಷ್ಟು ಅಮಾನವೀಯ ಘಟನೆಗಳು ಯುವ ಜೀವಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಕನೆಕ್ಟಿಕಟ್ ನ್ಯೂ ಟೌನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಯಾಂಡಿ ಹುಕ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯು ಹೆಚ್ಚು ವಿನಾಶಕಾರಿ ಶಾಲಾ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದ ದೃಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಡಿಸೆಂಬರ್ 14, 2012 ರಂದು, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9:30 ಗಂಟೆಗೆ, 20 ವರ್ಷದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರು ಎರಡು ಕೈಬಂದೂಕು ಮತ್ತು ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ರೈಫಲ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು, ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿ 20 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು 6 ಜನ ವಯಸ್ಕರನ್ನು ಕೊಂದಾಗ, ಬಂದೂಕನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿಸುವ ಮೊದಲು, ಅವನು ಆಗಲೇ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೇವಲ 6 ಮತ್ತು 7 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವರಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ಯಾಂಡಿ ಹುಕ್‌ನ ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯತೆಯು ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಗುಂಡಿನ ದಾಳಿಯನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಶೂಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ನೀಡುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ಫೆಬ್ರವರಿ 2018 ರಲ್ಲಿ ಪ್ಲೋರಿಡಾದ ಪಾರ್ಕ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಾರ್ಜೋರಿ ಸ್ಪೋನ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಡೌಗ್ಲಾಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ 19 ವರ್ಷದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲಾಯಿತು. 17 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು 14 ಮಂದಿಯನ್ನು ಗಾಯಗೊಂಡರು. ಅರೆ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ರೈಫಲ್ ಅವರ ಆಯ್ಕೆಯು

ಆಯುಧವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಗಳ ನಂತರ 17 ವರ್ಷದ ಮಗು ಒಂದು 35 ರಿವಾಲ್ವರ್ ಮತ್ತು ಶಾಟ್‌ಗನ್ ಅನ್ನು ಬಳಸಿ 9 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನು ಹೂಸ್ಪನ್ ಬಳಿಯ ಸಾಂಟಾ ಫೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಮಾರ್ಜೋರಿ ಸ್ಟೋನ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಡೌಗ್ಲಾಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಗುಂಡಿನ ದಾಳಿಯು 'ಮಾರ್ಚ್ ಫಾರ್ ಅವರ್ ಲೈವ್' ಎಂಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿತು. ಇದು ಬಂದೂಕು ಹಿಂಸಾಚಾರವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಕರೆ ನೀಡಿತು.

ಶಾಲೆಯ ಗುಂಡಿನ ದಾಳಿಗಳು ಇತ್ತೀಚಿನ ಘಟನೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಜನರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಮಿಚಿಗನ್‌ನ ಬಾತ್‌ನಲ್ಲಿ ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರವಾದ ಶಾಲಾ ದುರಂತ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯ, ಆಂಡ್ರ್ಯೂ ಕೆಹೋ ಅವರು ಮೇ 18, 1927 ರಂದು ಸ್ವೋಟಕಗಳನ್ನು ಸ್ಫೋಟಿಸುವ ಮೊದಲು ಬಾತ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ವೈರಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳುಗಳನ್ನು ಕಳೆದರು. ಸ್ವೋಟಕಗಳಲ್ಲಿ 38 ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿದಂತೆ 45 ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರು. ಕೆಹೋ, ಲಾಂಜಾಳಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಮೊದಲು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕೊಂದನು. ಇಂದು ದುರಂತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಇನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿರಬಹುದು, 600 ಪೌಂಡ್‌ಗಳ ಡೈನಮೈಟ್ ಕೆಹೋದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 100 ಅನ್ನು ಯೋಜಿಸಿದಂತೆ ಸ್ಫೋಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವು ಶಾಲಾ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಗುಂಡಿನ ದಾಳಿಗಳು ನಂಬಲಾಗದಂತಹ ಅತಿ ಭಯಾನಕವಾದ ಘಟನಾವಳಿಗಳಾಗಿವೆ.

10. ಸಮೂಹ ನಾಶದ ಕೃತ್ಯಗಳು :

ಸೈಬೆರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲಾದ ಸಮೂಹ ದಾಳಿಯು ದುರಂತ ಸರಣಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಈ ಸಾಮೂಹ ನಾಶದ ಕೃತ್ಯವು ಪ್ರತಿಶತ 96% ಜೀವರಾಶಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿತು. ಬಹುಶಃ ಮೂರರಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ಪಟ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ, ನಾವು ಸಾಮೂಹಿಕ ವಿನಾಶವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿವೆ. ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾರ್ಥಿಸಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ.

16.2.3. ಚರಿತ್ರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ :

ಇತಿಹಾಸವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಅದೇನೆ ಇದ್ದರೂ ಮಾನವನ ನಿಲುವು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ? ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಯ ಸಂಭವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭವೂ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೂ ಎರಡನೇ ಬಾರಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದೇ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂದರ್ಭಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ

ಪುನರಾವರ್ತನೆಯು ಊಹೆ ಅಥವಾ ಊಹೆಯಾಗಿಯೇ ಯಳಿಯಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸವು ಮರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಪೀಟ್ಸ್ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಇತಿಹಾಸವು ಸ್ವತಃ ಒಂದು ಊಹೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಇದಲ್ಲದೆ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯು ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೂಧಾಭಾಸವಾಗಿದೆ. ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪು ನಂತರದ ಘಟನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಒಂದು ಗೂಡಿನ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಂತೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಇತಿಹಾಸವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಯೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟನೆಯು ಮಾನವರು ಮತ್ತು ಮಾನವ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನವರು ವಿಭಿನ್ನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾನವನ ತೀರ್ಪುಕೂಡ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎರಡು ಘಟನೆಗಳ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರಷ್ಯಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯ ನಾಯಕರು, ಪ್ರೆಂಚ್ ಕ್ರಾಂತಿಯಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ರಾಂತಿಗಳು ಮೂಲಭೂತ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೇಂಟ್ ಅಗಸ್ಟೀನ್ ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲು ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಟೆಲ್ಲಮಾಂಟ್ 17 ನೇ ಶತಮಾನದ ಫ್ರೆಂಚ್, 18 ನೇ ಶತಮಾನದ ಇಂಗ್ಲೀಷರಿಂದ ಗಿಬ್ಬನ್, 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಜರ್ಮನ್ರಿಂದ ಮೊಮ್ಮನ್ ಮತ್ತು 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಆಂಗ್ಲರ ಟಾಯ್ನಬಿ ಹೀಗೆ ಈ ಮಾನವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಮಾನವರ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಇತಿಹಾಸವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗದ ಕಾರಣ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣವು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಖಚಿತವಾಗಿ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸದ ದೃಷ್ಟವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ನಾಟಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಭವಿಷ್ಯವು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಕೊನೆಯ ದೃಷ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಎರಡನೇ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಇತಿಹಾಸ ಮರುಕಳಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ.

ಇತಿಹಾಸವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಇತಿಹಾಸವು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಲಿಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಹಿಂದಿನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು

ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಬಹುದೇ? ಒಂದು ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಪಾಠವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅನುಭವಕ್ಕಿಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸ ಪುನರಾರ್ತನೆಯಾಗುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಇತಿಹಾಸದ ಮೇಲೋಟದ ನೋಟವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ವಾಸ್ತವವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವ ಯೋಜಿತ ಯೋಜನೆಗೆ ಹೊಂದಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸವು ಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸವಲ್ಲ.

16.3 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನೆ :

I. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳ ತುಂಬಿ :

1. ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವನು ----- ಯಿಂದ ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ.
2. ----- ಮತ್ತು ----- ಮಹಾನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹತ್ಯೆಗಳ ನಡುವಿನ ಸಾಮ್ಯತೆಗಳಿವೆ.

II. ಒಂದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

3. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನಾವಳಿಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳು ಯಾವುವು?
4. ಚರಿತ್ರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಯಾವುದು?

III. ಕೆಳಗಿನ ಸರಿ / ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

5. ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪುನರಾವರ್ತಿತದ ಕುರಿತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.
6. ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವನು ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ.

IV. ಕೆಳಗಿನ ಬಹು ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ

7. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ-

- ಎ). ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯತೆಯ ಘಟನೆಗಳು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತವೆ.
- ಬಿ). ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾದ ಘಟನಾವಳಿಗಳು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತವೆ.
- ಸಿ). ಎ ಮತ್ತು ಬಿ ಸರಿಯಾಗಿವೆ.
- ಡಿ). ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲವೂ

8.” ಹಿಂದಿನದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದವರು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ.”
ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದವರು ಯಾರು.

ಎ).ಲಾರ್ಡ್ ಆಕ್ಟನ್

ಬಿ).ಜಾರ್ಜ್ ಸಂತಾಯನ

ಸಿ). ಸ್ಟೇಂಗ್ಲರ್

ಡಿ) ನಂಬಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿದ ಬೆದರಿಕೆ.

ಉತ್ತರಗಳು :

1. ಚರಿತ್ರೆ
2. ಅಬ್ರಾಹಿಂ ಲಿಂಕನ್ ಮತ್ತು ಜಾನ್ ಎಫ್.ಕೆನಡಿ
3. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಹತ್ಯೆಗಳು, ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು ಮತ್ತು ನರಮೇಧಗಳು.
4. ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಆವರ್ತನೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ.
5. ಸರಿ
6. ಸರಿ
7. ಎ
8. ಬಿ

16.4 ಸಾರಾಂಶ :

ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯು ಹೇಗೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರ ಹೌದು ಎಂದಾದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯು ಹೇಗೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ? ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯ ಹೌದು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಸಮಗ್ರವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

16.5 ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು :

ಚರಿತ್ರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆ	:	ಪ್ರತಿ 100 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ - ಪ್ಲೇಗ್ 1720, ಕಾಲರಾ-1820, ಸ್ಪ್ಯಾನಿಷ್ ಫ್ಲೂ-1920 ಮತ್ತು ಕೊರೊನಾ ವೈರಸ್ 2020. ಪ್ರತಿ 100 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಘಟನೆಗಳೇ ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರಣ.
ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯ ವಿಧಾನ	:	ಸಮಯ, ಸ್ಥಳ, ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳು
ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ :	:	ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಆಗದೇ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಾಸಬದ್ಧವಾಗಿದೆ.
ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಪಾಠಗಳು	:	ಮಹಾಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು, ಹತ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು

16. 6 ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

1. ಚರಿತ್ರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಾ? ಹೌದು ಎಂದಾದರೆ ಹೇಗೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ- ಚರ್ಚಿಸಿರಿ
2. ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೌದು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿರಿ
3. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ
ಅ) ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳು
ಬ) ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಪಾಠಗಳು

16.7 ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು :

1. ಡಾ. ಎ.ವಿ.ವೆಂಕಟರತ್ನಂ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ.ಪದ್ಮ : ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, 1999
2. ಡಾ.ಬಾ.ರಾ.ಗೋಪಾಲ : ಇತಿಹಾಸಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, 1996.
3. ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ ತಂಬಂಡ ಮತ್ತು ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪೂಜಾರಹಳ್ಳಿ : ಚರಿತ್ರೆ ಬರವಣಿಗೆ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ. 2010
4. ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಹೆಚ್.ವಿ.: ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಪದ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು, 2000
5. ಡಾ.ಬಿ.ಶೇಕ್ ಅಲಿ : ಹಿಸ್ಟರಿ: ಇಟ್ಸ್ ಥಿಯರಿ ಅಂಡ್ ಮೆಥಡ್, ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್, ನವದೆಹಲಿ, 1978.
6. ಇ.ಎಚ್.ಕಾರ್, ವಾಟ್ ಇಸ್ ಹಿಸ್ಟರಿ? ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಅಂಡ್ ಕಂಪನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್, 1962.

ಡಾ.ರಮೇಶ ಕಾಂಬಳೆ